

Alcoholmatiging in de gemeente Roosendaal, vechten tegen de bierkaai?

Alcoholmatiging in de gemeente Roosendaal, vechten tegen de bierkaai?

naam:	R. Königel-de Pijper
studentnr:	2006953
opleiding:	Juridische Hogeschool Avans-Fontys (deeltijd) locatie Tilburg
Afstudeerperiode:	2008-2009
opdrachtgever:	Gemeente Roosendaal, Beleidsrealisatie
afstudeermentor:	mr. A. Arnold
eerste afstudeerdocent:	mr. W. Struijlaart
tweede afstudeerdocent:	mr. R. Ritzen
Datum en plaats:	29 mei 2009, Breda

“Het is de dosis die de stof giftig maakt” (Wet van Paracelsus)
(1493-1541)

Samenvatting

De gemeente Roosendaal kent op dit moment nog geen alcoholmatigingsbeleid. Wel zijn de eerste stappen hiertoe gezet, onder andere door het opstellen van de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid 2008-2011. De gemeente heeft de wens een alcoholmatigingsbeleid te ontwikkelen, omdat zij de alcoholgerelateerde gezondheidsschade en de verstoring van de openbare orde en veiligheid wil terugdringen. De alcoholmatigingsinstrumenten moeten zich op deze gebieden richten.

De alcoholmatigingsinstrumenten moeten ook voldoende aandacht schenken aan de kern van het probleem. Dit zodat niet alleen de gevolgen, maar ook het probleem zelf wordt opgelost. De kern van het probleem is gelegen in het feit dat burgers een tolerante houding ten aanzien van alcoholgebruik hebben. Het wordt als gezellig en ontspannend gezien. Hierdoor verdwijnt de aandacht voor de nadelige effecten van overmatig alcoholgebruik naar de achtergrond.

Alcoholmatigingsinstrumenten willen burgers beïnvloeden in de mate waarin zij alcohol drinken en waar zij drinken. Daarom kan sprake zijn van inbreuk op één of meer grondrechten. Bij de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten moet daarom aandacht worden besteed aan de vraag, in hoeverre de gemeente mag ingrijpen in de grondrechten van de burger.

De doelstelling van het onderzoek is het opstellen van een checklist, met de nodige voorwaarden voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten. De checklist besteedt onder andere aandacht aan de vraag of de inzet van het instrument noodzakelijk is en of het instrument op een grondrecht ingrijpt. De checklist vormt een belangrijk uitgangspunt bij het opstellen van het alcoholmatigingsbeleid.

Er zijn legio alcoholmatigingsinstrumenten, die de gemeente in haar beleid kan opnemen. Zij wil daarom inzicht krijgen in de volgende vraag. *Welke juridische instrumenten kan de gemeente Roosendaal, gelet op haar verantwoordelijkheid voor de gezondheid en de openbare orde en veiligheid, inzetten om overmatig alcoholgebruik terug te dringen, waarbij de grondrechten van burgers worden gewaarborgd en waarbij aandacht wordt besteed aan de kern van de problematiek?*

De gemeente kan zowel preventieve (onder andere lesprogramma's en campagnes) als repressieve instrumenten (onder andere het kaartensysteem en de bestuurlijke boete), opnemen in haar alcoholmatigingsbeleid. Repressieve alcoholmatigingsinstrumenten grijpen, in vergelijking met preventieve instrumenten, vaker in op grondrechten. Door het grondwettelijk beperkingsstelsel te volgen, kan de gemeente waarborgen dat er op legitieme wijze op de grondrechten wordt ingegrepen. Daarnaast moet de gemeente zich afvragen of haar ingrijpen noodzakelijk is en of het voldoet het aan het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel. Deze voorwaarden zijn opgenomen in de checklist.

Voorwoord	7
HOOFDSTUK 1: Inleiding	8
§ 1.1 Aanleiding	8
§ 1.2 Doelstelling van het onderzoek en onderzoekseenheid	9
§ 1.3 Belanghebbenden	9
§ 1.4 Onderzoeksvragen	9
§ 1.5 Onderzoekstypen, onderzoeksmethoden en opbouw van het onderzoek	9
HOOFDSTUK 2: Wettelijk kader	11
§ 2.1 Inleiding	11
§ 2.2 Autonome en medebewindbevoegdheden	11
§ 2.3 Drank- en Horecawet	12
§ 2.3.1 Ontwikkeling	12
§ 2.3.2 Vergunningstelsel	13
§ 2.3.3 Regeling bij gemeentelijke verordening	13
§ 2.3.4 Vergunningsvoorschriften	13
§ 2.3.5 Paracommercialisme	14
§ 2.4 Wet publieke gezondheid	14
§ 2.5 Openbare orderecht	15
§ 2.6 Gemeentelijke verordeningen	16
§ 2.6.1 Exploatievergunningstelsel	16
§ 2.6.2 Sluitingstijden, drankgebruik op straat en overlast	16
§ 2.7 Toezicht en handhaving	17
§ 2.8 Andere initiatieven	17
§ 2.9 Conclusie	18
HOOFDSTUK 3: De Roosendaalse prioriteiten, wensen en achtergronden voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid	19
§ 3.1 Inleiding	19
§ 3.2 Achtergronden van het alcoholmatigingsbeleid	19
§ 3.3 Doelgroep en doelstellingen	19
§ 3.4 De alcoholproblematiek	21
§ 3.5 Conclusie	21
HOOFDSTUK 4: Alcoholmatigingsbeleid onder de Nederlandse gemeenten	23
§ 4.1 Inleiding	23
§ 4.2 Alcoholmatigingsbeleid in soorten en in cijfers	23
§ 4.2.1 Integraal alcoholmatigingsbeleid	23
§ 4.2.2 Gefragmenteerd alcoholmatigingsbeleid	24
§ 4.2.3 Geen c.q. nauwelijks alcoholmatigingsbeleid	24
§ 4.3 Alcoholmatiging in grote gemeenten	24
§ 4.3.1. Natuurlijk: matig met alcohol!	24
§ 4.3.2 Het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven	25
§ 4.4 Alcoholmatigingsbeleid in vergelijkbare gemeenten	26
§ 4.5 Andere gemeenten	27
§ 4.6 Conclusie	27
HOOFDSTUK 5: Grondrechten en alcoholmatiging	28
§ 5.1 Inleiding	28
§ 5.2 Ontwikkelingen in de beperking van grondrechten	28
§ 5.2.1 Bescherming tegen jezelf versus bescherming tegen anderen	29
§ 5.3 Beperking van grondrechten / juridisch kader	30
§ 5.3.1 Ingrijpen op grondrechten door alcoholmatigingsinstrumenten	30
§ 5.4 Ingreep in de persoonlijke levenssfeer op basis van de DHW en de Wpg	31
§ 5.4.1 De DHW	31
§ 5.5 Jurisprudentie	32
§ 5.5.1 Het Fluorideringsarrest	32
§ 5.5.2 Venlose drugspand	32
§ 5.5.3 Café De Kachel en Café Victoria	33
§ 5.5.4 Aandachtspunten uit de jurisprudentie	33
§ 5.6 De Mosquito	34
§ 5.6.1 Ingrijpen op grondrechten door de Mosquito	34

§ 5.6.2 De Mosquito: Een vergelijking met alcoholmatigingsinstrumenten	35
§ 5.7 Conclusie	35
HOOFDSTUK 6: Checklist voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten	37
§ 6.1 Inleiding	37
§ 6.2 Checklist voor alcoholmatigingsinstrumenten	37
§ 6.3 Conclusie	38
HOOFDSTUK 7: Alcoholmatigingsinstrumenten	39
§ 7.2 Alcoholmatigingsinstrumenten	39
§ 7.2.1 Preventieve alcoholmatigingsinstrumenten	39
§ 7.2.2 Repressieve alcoholmatigingsinstrumenten	40
§ 7.3 Repressieve alcoholmatigingsinstrumenten en grondrechten	41
§ 7.4 Nieuwe mogelijkheden op grond van de wijziging van de Drank- en Horecawet	42
§ 7.5 Conclusie	42
HOOFDSTUK 8: Conclusies en aanbevelingen	43
§ 8.1 Inleiding	43
§ 8.2 Conclusies	43
§ 8.3 Aanbevelingen	45
HOOFDSTUK 9: Evaluatie	46
§ 9.1 Inleiding	46
§ 9.2 Onderzoekstype en -opzet	46
§ 9.3 Sterke en zwakke punten van het onderzoek	46
§ 9.4 Doelstelling	47
§ 9.5 Validiteit	47
§ 9.6 Vervolgonderzoek	47
Bronnenlijst	48
BIJLAGEN	51
Bijlagenopgave	52

Voorwoord

Voor u ligt het rapport "Alcoholmatiging in Roosendaal, vechten tegen de bierkaai?" Dit rapport sluit mijn afstudeerperiode en mijn opleiding HBO-rechten aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys af. De afstudeerperiode en de opleiding waren voor mij prettig, leerzaam en spannend.

In mijn afstudeerperiode, heb ik een onderzoek verricht naar alcoholmatiging bij mijn werkgever, de gemeente Roosendaal. Ik ben sinds 2007 werkzaam als juridisch medewerker bij de afdeling beleidsrealisatie, team regelgeving. Door het onderzoek heb ik mijn werkveld beter leren kennen en heb ik mij mogen verdiepen in beleidsvorming.

Langs deze weg wil ik alle personen bedanken, die direct en indirect, hebben bijgedragen aan mijn onderzoek. Ik wil graag mijn mentor en collega mr. Anton Arnold hartelijk bedanken. Hij is in deze periode mijn steun en toeverlaat geweest. Hiernaast wil ik mijn collega's en de externe personen danken, die hebben meegewerkt aan de interviews.

Ik dank mijn eerste afstudeerdocent, mr. Wim Struijlaart, voor zijn deskundige begeleiding, tips en adviezen. Ook dank ik mijn tweede afstudeerdocent mr. Ron Ritzen.

Als laatste wil ik mijn familieleden hartelijk danken voor hun onlosmakelijke steun, enthousiasme en opvang. Niet alleen gedurende de afstudeerperiode, maar tijdens de gehele opleiding.

Renata Königél-de Pijper
Breda, 29 mei 2009

HOOFDSTUK 1: Inleiding

§ 1.1 Aanleiding

Jongeren zijn erg gevoelig voor alcoholgerelateerde gezondheidsschade, omdat zij nog in ontwikkeling zijn. (Overmatig) alcoholgebruik onder jongeren kan leiden tot irreversibele hersenschade, waardoor de hersenactiviteit en het leer- en concentratievermogen afnemen. Enkele andere gevolgen zijn agressiviteit, verslaving, ongevallen, verwondingen en risicovol seksueel gedrag¹.

Ondanks het feit dat jongeren zo kwetsbaar zijn voor de gevolgen van (overmatig) alcoholgebruik, wordt juist door hen het zwaarst gedronken. 35 Procent van de mannen en 9 procent van de vrouwen tussen de 16 en 24 jaar drinkt overmatig. Bij de overige leeftijdscategorieën ligt dit percentage bijna de helft tot driekwart lager². Dat overmatig alcoholgebruik door jongeren ernstige vormen kan aannemen, blijkt uit onderstaand nieuwsbericht van de NOS van 16 april 2009.

“Aantal comazuipers neemt toe”

“Comadrinkers worden ze genoemd, jongeren die naar het ziekenhuis moeten omdat ze een alcoholvergiftiging hebben opgelopen. Het worden er steeds meer en ze zijn steeds jonger. Dat blijkt uit een onderzoek van zestig ziekenhuizen.”

“Vorig jaar werden 340 kinderen opgenomen in het ziekenhuis, 13 procent meer dan in 2007. Gemiddeld hebben ze een alcoholpromillage in hun bloed van 1,9, wat neerkomt op 10 glazen alcohol. Er waren zelfs uitschieters tot 5,5 promille, een hoeveelheid die dodelijk kan zijn. De gemiddelde leeftijd van de comadrinkers is 15 jaar en daarmee zijn ze drie maanden jonger dan in 2007. Het jongste kind dat in 2008 met een alcoholvergiftiging is opgenomen, was 11 jaar oud.”

Dronken jongeren zijn verantwoordelijk voor de meeste overlast in de openbare ruimte³. Deze overlast bestaat onder andere uit vandalisme, vechtpartijen, geluidsoverlast, criminaliteit, rijden onder invloed en wild plassen. In al deze voorbeelden is sprake van verstoring van de openbare orde en veiligheid.

De gezondheidsschade en de verstoring van de openbare orde vormen voor de gemeente Roosendaal de aanleiding om het alcoholmisbruik in de gemeente aan te pakken. De gemeente wil deze aanpak verwezenlijken door een alcoholmatigingsbeleid op te stellen. Op dit moment kent de gemeente nog geen alcoholmatigingsbeleid. Wel heeft zij hiertoe de eerste stap gezet, door zich aan te sluiten bij een samenwerkingsverband van West-Brabantse gemeenten dat zich mede op alcoholmatiging richt.

Er zijn legio alcoholmatigingsinstrumenten die de gemeente op kan nemen in haar beleid, van het uitdelen van informatieve folders tot het opleggen van boetes. Gelet op de bovenstaande problematiek, wil de gemeente inzicht krijgen in de vraag welke instrumenten zij, gelet op haar verantwoordelijkheid voor de gezondheid en de openbare orde en veiligheid, kan inzetten. Omdat dit onderzoek in eerste instantie juridisch van aard is, zal het onderzoek zich grotendeels tot de juridische instrumenten beperken.

Bij het opstellen van een alcoholmatigingsbeleid dient zich de vraag aan of, en zo ja in hoeverre, de gemeente middels alcoholmatigingsinstrumenten kan ingrijpen in bepaalde

¹ <http://www.alcoholinfo.nl> (raadpleegdata: 1, 10 en 15 december 2008)

<http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/270232001.pdf> (raadpleegdata: 1, 10 en 15 december 2008)

http://www.vnn.nl/repository/sitecontent/pdf%20files/folders/Alcohol_in_de_opvoeding.pdf (raadpleegdata: 1, 10 en 15 december 2008)

² <http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/270232001.pdf> (raadpleegdatum: 10 december 2008)

³ Zie interview met de politie.

grondrechten van de burger. Dit punt vormt de ondertoon van deze scriptie en zal nadrukkelijk worden belicht.

Als laatste is het van belang om bij het zoeken naar oplossingen, de kern van het probleem in het oog te houden. Als men “het onkruid er niet met de wortel uittrekt”, dan zal het steeds terugkomen. Het blijft dan “dweilen met de kraan open”. Daarom zal in dit onderzoek ook aandacht worden besteed aan de kern van de alcoholproblematiek.

§ 1.2 Doelstelling van het onderzoek en onderzoekseenheid

De doelstelling van dit onderzoek is het opstellen van een checklist, met voorwaarden voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten. Deze voorwaarden zullen zich onder andere richten op de vraag of er een wettelijke basis voor de inzet van het instrument bestaat, of het instrument voldoet aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit en of het instrument ingrijpt op een grondrecht. De checklist vormt een belangrijk uitgangspunt bij het opstellen van het alcoholmatigingsbeleid.

De onderzoekseenheid van deze scriptie wordt gevormd door de alcoholmatigingsinstrumenten.

§ 1.3 Belanghebbenden

De opdrachtgever, de gemeente Roosendaal, is de eerste belanghebbende van dit onderzoek. De inwoners en bezoekers van de gemeente zijn ook belanghebbenden omdat zij met het alcoholmatigingsbeleid te maken krijgen. Als laatste kan dit onderzoek ook van belang zijn voor andere gemeenten die met alcoholmisbruik worden geconfronteerd.

§ 1.4 Onderzoeksvragen

De centrale vraag van dit onderzoek is:

Welke juridische instrumenten kan de gemeente Roosendaal, gelet op haar verantwoordelijkheid voor de gezondheid en de openbare orde en veiligheid, inzetten om overmatig alcoholgebruik terug te dringen, waarbij de grondrechten van burgers worden gewaarborgd en waarbij aandacht wordt besteed aan de kern van de problematiek?

Hiernaast zullen in het onderzoek de volgende deelvragen aan de orde komen.

1. Welke wet- en regelgeving vormt het wettelijk kader van alcoholmatiging en welke juridische instrumenten en bevoegdheden heeft de gemeente Roosendaal op dit moment om alcoholmisbruik in de gemeente te beperken?
2. Wat zijn de prioriteiten, motieven en wensen van de gemeente Roosendaal voor het nieuw te vormen alcoholmatigingsbeleid?
3. Welke (juridische) alcoholmatigingsinstrumenten zetten andere gemeenten in en welke verschillen zijn er tussen gemeenten onderling?
4. Welke ontwikkelingen zijn er de laatste jaren waar ten nemen met betrekking tot het ingrijpen op grondrechten?
 - a. Welke wettelijke regelingen en welke jurisprudentie vormen het kader van het ingrijpen op grondrechten en wat is in dit kader bepaald?
 - b. Zijn er aandachtspunten uit andere cases betreffende het ingrijpen op grondrechten, die naar het alcoholmatigingsbeleid kunnen worden vertaald?
5. Welke checklist kan er vanuit de antwoorden op de eerder gestelde vragen worden ontwikkeld?

§ 1.5 Onderzoekstypen, onderzoeksmethoden en opbouw van het onderzoek

In dit onderzoek zullen verschillende kwalitatieve onderzoeksmethoden worden gebruikt. Naast deskresearch, zal ook gebruik worden gemaakt van open topic interviews.

Het onderzoeksrapport bestaat uit 9 hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk omvat het onderzoeksplan. In hoofdstuk 2 zal worden ingegaan op huidige stand van zaken rond

alcoholmatiging in Roosendaal. Er zal worden aangegeven welke wet- en regelgeving het wettelijk kader rond alcoholmatiging vormt. Hiernaast zal worden stilgestaan bij de vraag welke juridische instrumenten en bevoegdheden de gemeente op dit moment heeft om overmatig alcoholgebruik te beperken. Er zal ook worden stilgestaan bij de vraag of de gemeente de haar ter beschikking staande mogelijkheden heeft benut. Dit hoofdstuk is bedoeld om een beeld te geven van de huidige situatie en de wettelijke mogelijkheden rond alcoholmatiging.

In hoofdstuk 3 zal op de achtergrond van het alcoholmatigingsbeleid worden ingegaan. Er zal in beeld worden gebracht wat de gemeentelijke motieven, wensen en prioriteiten voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid zijn. Het doel van dit hoofdstuk is inzicht te verschaffen in de wensen van de gemeente, zodat het alcoholmatigingsbeleid zoveel mogelijk hierop kan aansluiten.

In hoofdstuk 4 zal het alcoholmatigingsbeleid van enkele grote en kleine gemeenten, onder de loep worden genomen. Er zal worden aangegeven welke alcoholmatigingsinstrumenten er worden ingezet en welke instrumenten opvallen. Ook zal er worden aangegeven wat de onderlinge verschillen in beleid zijn. Dit hoofdstuk is bedoeld om te leren van de ervaringen en voorbeelden van anderen.

Omdat alcoholmatigingsinstrumenten op grondrechten kunnen ingrijpen, zal hoofdstuk 5 bij dit punt stilstaan. Ook zal worden geschetst dat er een ontwikkeling gaande is, van steeds verder overheidsingrijpen op grondrechten. Hiernaast zal de grondwettelijke beperkingssystematiek worden toegelicht. Het hoofdstuk zal worden afgesloten met relevante jurisprudentie en cases.

In hoofdstuk 6 zal de checklist voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten worden uiteengezet en toegelicht.

In hoofdstuk 7 wordt, aan de hand van resultaten uit de eerdere hoofdstukken, de centrale vraagstelling beantwoord.

In hoofdstuk 8 zullen de conclusies en aanbevelingen worden uiteengezet.

In hoofdstuk 9 zal het onderzoek wordt geëvalueerd. De sterke en zwakke punten van het onderzoek worden uitgelicht. Hiernaast zal aan de orde komen in hoeverre de onderzoeksdoelstelling is behaald. Ook zal de validiteit van het onderzoek worden belicht. Als laatste zal er worden toegelicht of er vervolgonderzoek nodig is. Elk hoofdstuk kent een paragraaf- en subparagraafindeling. In het notenapparaat wordt naar de gebruikte bronnen verwezen.

HOOFDSTUK 2: Wettelijk kader

§ 2.1 Inleiding

Dit hoofdstuk zal ingaan op de eerste deelvraag van het onderzoek. Deze vraag luidt: *“Welke wet- en regelgeving vormt het wettelijk kader van alcoholmatiging en welke juridische instrumenten en bevoegdheden heeft de gemeente Roosendaal op dit moment om alcoholmisbruik in de gemeente te beperken?”*

In dit hoofdstuk zullen de volgende onderwerpen aan de orde komen. Het eerste onderwerp betreft het onderscheid tussen medebewind en autonomie. Het verschil tussen beide grootheden worden uitgewerkt en er wordt aangegeven wat medebewindsbevoegdheden en autonome bevoegdheden kunnen betekenen in het kader van alcoholmatiging. Hierna zullen de Drank- en Horecawet en de Wet publieke gezondheid worden behandeld. Hierbij zal worden aangegeven op welke wijze deze wetten ten behoeve van alcoholmatiging in de lokale regelgeving geïntegreerd zijn. Omdat overmatig alcoholgebruik en verstoring van de openbare orde onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, zal ook het openbare orderecht worden behandeld. Vervolgens zullen bepalingen uit de diverse gemeentelijke verordeningen, die zijn toegesneden op alcoholmatiging, worden toegelicht. Als laatste zullen de mogelijkheden die beleidsregels en toezicht en handhaving bieden voor alcoholmatiging worden aangekaart. Dit hoofdstuk zal met een conclusie worden afgesloten.

§ 2.2 Autonome en medebewindsbevoegdheden

Autonome en medebewindsbevoegdheden zijn in het kader van dit onderzoek van belang omdat zij juridische bevoegdheden in het kader van alcoholmatiging kunnen bieden. De autonome bevoegdheden zullen verderop in dit onderzoek (zie § 5.3), in het kader van de grondrechtsbeperking, worden aangehaald.

Zowel de raad als het college (en de burgemeester) hebben autonome en medebewindsbevoegdheden, 124 lid 1 Grondwet (Gw) jo. 108 Gemeentewet (Gemw). (Het college ontleent bij hoge uitzondering autonome bevoegdheden aan de Gemeentewet.) Deze bepalingen maken deel uit van het wettelijk kader van alcoholmatiging. In autonomie wordt de bevoegdheid tot regeling en bestuur inzake de huishouding van de gemeente aan het gemeentebestuur overgelaten (zie hierover nader § 2.6). Het betreft een vrij initiatiefrecht, met als belangrijkste kenmerk de beslissing om wel of geen beleid te voeren⁴. Bij de inzet van een autonome bevoegdheid moet de gemeente de boven- en ondergrens van de autonomie in het oog houden. Zij mag zaken regelen zolang hogere regelingen dit niet aan haar bevoegdheid onttrekt⁵ (bovengrens). De ondergrens van de autonomie is gelegen bij de privacy van de burger.

In medebewind moet het college, c.q. de raad c.q. de burgemeester, medewerking verlenen aan de uitvoering van hogere wetgeving. Deze heeft als bijzondere wetgeving op een bepaalde beleidssector betrekking⁶. Het gaat hier om een verplichting. Is er sprake van medebewind, dan is er vrijwel geen ruimte voor autonomie. En andersom: autonomie begint waar medebewind eindigt.

De autonome en medebewindsbevoegdheden maken deel uit van de bevoegdheden ten behoeve van alcoholmatiging. Wat kunnen medebewind en autonomie gelet hierop bieden? De raad, het college en de burgemeester voeren in medebewind een deel van de Drank- en Horecawet (DHW) en de Wet publieke gezondheid (Wpg) uit. Deze wetten leveren, zowel op centraal als op decentraal niveau, een belangrijke bijdrage aan alcoholmatiging. De Roosendaalse Drank- en Horecaverordening en de Verordening Paracommercialisme bevatten verschillende bepalingen gericht op alcoholmatiging, die voortvloeien uit de Drank-

⁴ A.H.M. Dölle & D.J. Elzinga, *Handboek van het Nederlandse gemeenterecht*, Deventer: Kluwer 2004, blz. 145

⁵ *Kamerstukken II* 1975/76, 13 990, nr. 3, blz. 7 (MvT)

⁶ E. Brederveld, *Gemeenterecht*, Deventer: Kluwer 2005, blz. 9

en Horecawet. In § 2.3 zal nader worden ingegaan op de relevante bepalingen van de DHW. De Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid vloeit voort uit een medebewindstaak van de Wpg. De nota geeft aan wat de gemeentelijke doelstellingen op het gebied van gezondheidsbevordering zijn. Eén van deze doelstellingen is het omlaag brengen van het percentage overmatige drinkers. In paragraaf 2.4 zal op de relevante bepalingen van de Wpg worden ingegaan.

De autonome bevoegdheden, vooral de autonome raadsbevoegdheden, bieden ruime mogelijkheden om het overmatige drankgebruik in de gemeente in te dammen. De belangrijkste vertaling van de autonome bevoegdheden van de gemeente is de Algemene Plaatselijke Verordening⁷ (APV). In de APV zijn verschillende bepalingen gericht op alcoholmatiging opgenomen. Ook de relevante bepalingen uit deze verordening worden in paragraaf 2.6 toegelicht.

§ 2.3 Drank- en Horecawet

§ 2.3.1 Ontwikkeling

Nederland kent al sinds 1881 alcoholwetgeving, met de Wet ter regeling van de handel in sterke drank en tot beteugeling van de openbare dronkenschap. Sinds de invoering van deze wet geldt een vergunningstelsel voor tappen en slijten van sterke dranken. Na de eeuwwisseling werd de wetgeving aangescherpt en uitgebreid. In 1931 werd de Drankwet ingevoerd. Met deze wet kwam voor het eerst de nadruk te liggen op gezondheidsbescherming⁸.

De huidige Drank- en Horecawet dateert van 1 november 1967. Voor de uitoefening van het horecabedrijf geldt een vergunningstelsel, dat zowel op gezondheid als vestiging is gericht⁹. In de jaren tachtig kreeg het destijds toegenomen alcoholgebruik de aandacht. Dit had in 1986 de nota Alcohol en samenleving tot gevolg¹⁰. Deze nota gaf de noodzaak tot het voeren van een alcoholmatigingsbeleid aan. Sindsdien is alcoholmatiging één van de hoofdzaken van de alcoholwetgeving.

Op 1 november 2000 werd de DHW gewijzigd. De wet biedt bevoegdheden en instrumenten in het kader van alcoholmatiging. De DHW maakt deel uit van het wettelijk kader van alcoholmatiging. De doelstelling van de DHW is de voorkoming van gezondheidsrisico's en maatschappelijke problemen door alcoholmisbruik¹¹. Om te komen tot alcoholmatiging en preventie zet de wet de volgende instrumenten in: het in goede banen leiden van de alcohol distributie, aanbodbeperking van alcoholhoudende dranken, consumentenvoorlichting, zelfregulering van de reclame en accijnsheffing¹².

De DHW is een wet die toezicht houdt op de drankverstrekking, niet alleen op centraal, maar ook op decentraal niveau. De wet biedt, zoals hierna zal blijken, vooral juridische instrumenten om te komen tot een bepaalde regulering van de drankverstrekking. Op centraal niveau zijn zaken zoals beperking van alcoholreclame (artikel 2), het vergunningstelsel (artikel 3) en paracommercialisme (artikel 4) geregeld. In de loop der tijd zijn steeds meer onderwerpen in de DHW vastgelegd, er zijn nieuwe regels bijgekomen en de bestaande regels zijn meer gedetailleerd (zie de vorige alinea's).

Op 20 februari 2009 heeft de ministerraad ingestemd met het kabinetsvoorstel voor een nieuwe wijziging van de DHW¹³. Het kabinet wil het alcoholgebruik onder jongeren

⁷ In dit onderzoek wordt gebruik gemaakt van de Algemene Plaatselijke Verordening Roosendaal, geldend tot 1 mei 2009. Dit omdat het onderzoek grotendeels voor deze datum heeft plaatsgevonden. De nieuwe APV is in grote lijnen hetzelfde.

⁸ Kamerstukken II 1997/98, 25 969, nr. 3, blz. 4 (MvT)

⁹ Kamerstukken II 1997/98, 25 969, nr. 3, blz. 4 (MvT)

¹⁰ Kamerstukken II 1986/87, 19 243, nrs. 1-14 (nota Alcohol en samenleving)

¹¹ N. Assen e.a., *Alcohol, veiligheid & jeugd*, 's-Gravenhage VNG uitgeverij 2002, blz. 16

¹² Kamerstukken II 1997/98, 25 969, nr. 3, blz. 7 (MvT)

¹³ www.minbzk.nl/onderwerpen/dienstverlening-van/116907/kabinet-wil-drank-en-Horecawet-wijzigen.html

terugdringen, verstoring van de openbare orde voorkomen en de administratieve lasten verminderen. Inmiddels is het wetsvoorstel voor advies aan de Raad van State gezonden. De belangrijkste wijzigingen zijn¹⁴:

- vereenvoudiging van het vergunningstelsel;
- strafbaarstelling van jongeren onder de 16 jaar voor het bij zich hebben van alcoholische dranken op de openbare weg;
- gemeenten gaan gedeeltelijk toezicht houden op de naleving van de wet;
- gemeenten kunnen prijsacties en sluitingstijden in relatie tot leeftijd reguleren;
- landelijke uniforme regels voor het paracommercialisme¹⁵.

§ 2.3.2 Vergunningstelsel

Het centrale artikel van de DHW is artikel 3. Dit artikel stelt een vergunningstelsel in, voor de verstrekking van alcoholhoudende dranken in onder andere cafés, restaurants, slijterijen en kantines. Om in aanmerking te komen voor een vergunning moet men aan de voorwaarden van de artikelen 8 (vereisten voor leidinggevers), 9 (opstellen reglement) en 10 DHW (sociale hygiëne) voldoen. Het college is het bevoegde orgaan voor de afgifte van dergelijke vergunningen.

Het college moet de aanvraag weigeren, indien bijvoorbeeld niet wordt voldaan aan de voorwaarden van de artikelen 8, 9 en 10 DHW: 27 DHW. Hiernaast kan de vergunning worden ingetrokken, als bijvoorbeeld gehandeld is in strijd met de aan de vergunning verbonden voorschriften of beperkingen: 31 DHW. De weigering c.q. intrekking van de vergunning biedt mogelijkheden om horeca-inrichtingen te controleren en preventief c.q. repressief op te treden indien deze zich niet aan de regels houden.

§ 2.3.3 Regeling bij gemeentelijke verordening

De DHW schept voor de raad de bevoegdheid om bij gemeentelijke verordening te komen tot beperkte verboden, onder andere wat het toelatingsbeleid betreft. Artikel 20 lid 5 DHW maakt het mogelijk om bij gemeentelijke verordening een toelatingsverbod in te stellen, voor personen onder de 21 jaar voor horeca-inrichtingen van een bepaalde aard. De gemeente kan daarbij bepalen dat het verbod geldt in de gehele gemeente of een aangewezen deel daarvan. De gemeente Roosendaal heeft deze mogelijkheid niet benut. De gemeente zou, in het kader van alcoholmatiging, op basis van deze bepaling, een toelatingsverbod kunnen instellen voor horeca- instellingen waar veelal jongeren komen. Denk aan sportclubs, sportscholen, onderwijsinstellingen, jongerencentra, etc.

Artikel 23 lid 1 en 2 DHW maken het mogelijk om het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van alcoholhoudende dranken te verbieden. Een verbod dat betrekking heeft op het verstrekken van zwak alcoholische drank anders dan in een inrichting kan slechts voor een beperkte tijdsruimte worden ingesteld. De gemeente heeft deze mogelijkheid benut. In artikel 3 van de Drank- en Horecaverordening (oud) is bepaald dat het verboden is anders dan om niet sterke drank te verstrekken onder andere in een onderwijs-, jeugd- of sportinstelling. Deze bepaling is in de vorm van een voorschrift naar de drank- en horecavergeving overgeheveld, omdat de verordening per 1 mei 2009 is ingetrokken¹⁶.

§ 2.3.4 Vergunningsvoorschriften

Het college kan aan de drank- en horecavergeving de nodige voorschriften en beperkingen verbinden. De gemeente is echter niet erg vrij in de beslissing welke soort voorschriften zij

(raadpleegdata: 20 maart, 13 april, 5 mei 2009)

¹⁴ www.minbzk.nl/onderwerpen/dienstverlening-van/116907/kabinet-wil-drank-en-Horecawet-wijzigen.html

(raadpleegdata: 20 maart, 13 april, 5 mei 2009)

¹⁵ http://www.vng.nl/Documenten/vngdocumenten/2008_overig/Kabinet_ECGF-U200801902.pdf (raadpleegdatum: 4 mei 2009)

¹⁶ De Drank- en Horecaverordening is per 1 mei 2009 ingetrokken. Per 1 mei 2009 is ook de APV aangepast. Zoveel mogelijk bepaling uit de verordening zijn naar de APV overgeheveld.

aan de drank- en horecaverunning verbindt. Ten eerste omdat het een gebonden beschikking betreft en ten tweede omdat het specialiteitsbeginsel paal en perk stelt aan de voorschriften. Dit beginsel bepaalt dat bij het toepassen van een wettelijke bevoegdheid, alleen die belangen mogen worden meegenomen, die de wettelijke regeling beoogt te beschermen¹⁷. Dit betekent dat de voorschriften slechts mogen strekken ter bescherming van de belangen in verband waarmee de vergunning is vereist.

Welke voorschriften heeft de gemeente aan de drank- en horecaverunning verbonden? Aan een vergunning voor reguliere horeca-inrichtingen zoals cafés, restaurants en slijterijen worden, gelet op alcoholmatiging, geen noemenswaardige voorschriften verbonden. Hiermee laat de gemeente een belangrijke mogelijkheid onbenut. Aan de vergunning voor paracommerciële instellingen worden wel enkele relevante voorschriften verbonden. Genoemd kan worden het verbod op het openlijk aanprijzen van de mogelijkheid tot het houden van bijeenkomsten.

§ 2.3.5 Paracommercialisme

Van paracommercialisme is sprake als de reguliere horeca-instellingen door ongelijke voorwaarden ongewenste concurrentie van bepaalde instellingen, zoals sportkantines, buurthuizen en jongerencentra, ondervinden. Deze voorwaarden kunnen bestaan uit: subsidies en het van toepassing zijn van gunstigere fiscale voorwaarden.

Op grond van artikel 4 DHW is het college verplicht aan de vergunning voor paracommerciële horeca-inrichtingen voorschriften en beperkingen te verbinden ter voorkoming van mededinging. In de paragraaf 2.3.4 is gebleken dat de gemeente dit punt heeft opgepakt. Artikel 4 lid 3 maakt het mogelijk om bij gemeentelijke verordening nadere regels te stellen met betrekking tot de voorschriften en beperkingen. De gemeente heeft dit in de Verordening op de mededinging¹⁸ uitgewerkt. De bepalingen van deze verordening richten zich zowel op paracommercialisme als op alcoholmatiging. De verordening kent onder andere het verbod tot het houden van bijeenkomsten van persoonlijke aard (zoals bruiloften) in paracommerciële inrichtingen. De Verordening op de mededinging maakt deel uit van het wettelijk kader van alcoholmatiging en geeft instrumenten tot de beperking van alcoholmisbruik.

§ 2.4 Wet publieke gezondheid

De Wet publieke gezondheid is in werking getreden op 1 december 2008 en heeft als doelstelling de implementatie van de Internationale Gezondheidsregeling van de Wereldgezondheidsvergadering¹⁹. De Wpg vervangt de Wet collectieve preventie volksgezondheid, de Infectieziektenwet en de Quarantainewet. In de Wpg is de Wet collectieve preventie volksgezondheid (Wcpv) integraal overgenomen. Derhalve is voor de doelstelling van het onderdeel publieke gezondheidszorg naar de Wcpv gekeken. De doelstelling van de laatste wet is een bijdrage te leveren aan het realiseren van een betere volksgezondheid. Collectieve preventie beoogt gezondheidswinst voor zo veel mogelijk mensen. De Wcpv kiest voor het situeren van een gezondheidsdienst bij de gemeente en voor het principe van gemeentelijke beleidsvrijheid bij de organisatie van de werkzaamheden²⁰.

De Wpg hanteert een andere benadering dan de DHW. De Wpg geeft vooral instructienormen voor de overheid. De wet richt zich op maatschappelijke organisaties die preventieprogramma's uitvoeren, zoals de GGD. Aan gemeenten kent de Wpg op het terrein van de publieke gezondheidszorg medebewindstaken toe. De volgende artikelen maken deel

¹⁷ Artikel 3:4 lid 1 Awb

¹⁸ Verordening op de mededinging bij de verstrekking van alcoholhoudende drank, Gemeente Roosendaal 1997 (ook wel: Verordening paracommercialisme)

¹⁹ Kamerstukken II 2007/08, 31 316, nr. 3, blz. 1 (MvT)

²⁰ Kamerstukken II 2001/02, 28 063, nr. 3, blz. 1 (MvT)

uit van het wettelijk kader van alcoholmatiging en geven bevoegdheden en instrumenten in het kader van alcoholmatiging.

Artikel 2 Wpg bepaalt dat burgemeester en wethouders ervoor moeten zorgen dat de publieke gezondheidszorg wordt bevorderd. De taken die het college hiertoe moet uitvoeren zijn onder andere: bijdragen aan opzet, uitvoering en afstemming van preventieprogramma's, met inbegrip van de programma's voor de gezondheidsbevordering (2 lid 2 Wpg).

Op grond van artikel 13 lid 2 Wpg moet de gemeenteraad vóór 1 juli 2011 en vervolgens elke vier jaar een nota gemeentelijk gezondheidsbeleid vaststellen. Hieraan is uitwerking gegeven in de Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008. De nota geeft aan wat de speerpunten voor het gezondheidsbeleid zijn, hieronder valt ook terugdringen van overmatig alcoholgebruik (zie hierover nader § 2.2). De nota maakt eveneens deel uit van het kader van alcoholmatiging. De gemeente geeft vooralsnog alleen haar doelstellingen aan. Van een alcoholmatigingsbeleid is nog geen sprake.

§ 2.5 Openbare orderecht

Overmatig alcoholgebruik en verstoring van de openbare orde hebben met elkaar te maken. De burgemeestersbevoegdheden in het kader van de openbare orde, bieden daarom ook aanknopingspunten voor alcoholmatiging. De burgemeester is de spin in het web van het openbare orderecht, zo blijkt uit 172 lid 1 Gemw. Hij bepaalt aan de hand van feiten en omstandigheden of de openbare orde in het geding is en welke maatregelen moeten worden genomen²¹.

Hieronder zullen de relevante bepalingen van het openbare orderecht uit de Gemeentewet worden uitgewerkt, die bevoegdheden en instrumenten ten behoeve van alcoholmatiging bieden. Ook deze artikelen behoren tot het wettelijk kader van alcoholmatiging. Op basis van artikel 172 lid 3 Gemw is de burgemeester bevoegd bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de nodige bevelen te geven ten behoeve van de handhaving van de openbare orde. Deze bevoegdheid kan worden ingezet indien door overmatig alcoholgebruik de openbare orde wordt verstoord.

Artikel 174 lid 1 Gemw belast de burgemeester met toezicht op openbare samenkomsten en vermakelijkheden alsmede de voor publiek openstaande gebouwen en bijbehorende erven. Dit artikel is met name relevant voor horeca-inrichtingen, dit zijn immers voor publiek openstaande gebouwen. Lid 2 van dit artikel schept de bevoegdheid voor de burgemeester om bij de uitoefening van het toezicht de bevelen te geven, die met het oog op de bescherming van veiligheid en gezondheid nodig zijn. Lid 3 belast de burgemeester met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het toezicht als bedoeld in lid 1. Artikel 2.3.1.5. APV is een uitwerking van deze bevoegdheden. Dit artikel bepaalt dat de burgemeester in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid, of in geval bijzondere omstandigheden, voor een of meer horecabedrijven tijdelijk andere sluitingsuren kan vaststellen of tijdelijk sluiting kan bevelen.

Als laatste is artikel 176a Gemw van belang. Het betreft de ophoudingsbevoegdheid van de burgemeester voor door hem aangewezen groepen personen. In 154a Gemw is een vergelijkbare bepaling opgenomen. Zij het dat de raad de burgemeester bij verordening de bevoegdheid tot ophouding kan verlenen. De gemeente heeft deze laatste bevoegdheid vastgelegd in artikel 2.8.1 APV. Er kan onder andere worden opgehouden indien artikel 2.4.8 (hinderlijk drankgebruik op straat) groepsgewijs niet wordt nageleefd.

Cameratoezicht is van groot belang in het kader van de openbare orde en veiligheid. Op basis van artikel 151c Gemw kan de gemeenteraad bij verordening de burgemeester de

²¹ H.Ph.J.A.M. Hennekens, *Openbareorderecht*, Deventer: Kluwer 2007, blz. 13

bevoegdheid verlenen, om in het belang van de handhaving van de openbare orde voor een bepaalde duur op een openbare plaats camera's te plaatsen. Het cameratoezicht moet wel noodzakelijk zijn²². De gemeente heeft deze mogelijkheid opgenomen in artikel 2.10.1 APV. De betreffende straten waar cameratoezicht mogelijk is, zijn aangewezen in het Aanwijzingsbesluit cameratoezicht binnenstad Roosendaal²³. Middels cameratoezicht kan, op basis van de openbare orde, het drankgebruik van horecabezoekers op uitgaansavonden of tijdens evenementen in de gaten worden gehouden.

Bij de afweging of de openbare orde in het geding is en de afweging welke maatregelen genomen moeten worden om deze te herstellen, heeft de burgemeester de nodige beoordelingsruimte. Hoe ruim deze is, wordt bepaald door het desbetreffende wettelijke voorschrift. De door de burgemeester gekozen maatregel is ook aan de nodige beperkingen onderhevig. De maatregel moet de toets van het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel doorstaan. Met andere woorden deze moet geoorloofd zijn en de toepassingswijze moet aanvaardbaar zijn²⁴. De burgemeester is dan ook niet volledig vrij en ongebonden in zijn keuzes.

§ 2.6 Gemeentelijke verordeningen

Zoals reeds bleek in paragraaf 2.2, is de raad bevoegd tot regeling en bestuur inzake de huishouding van de gemeente, 147 lid 1 en 2 jo. 108 lid 1 en 2 Gemw. De APV is het belangrijkste voorbeeld hiervan. De gemeente gaat uit van de Model-APV van de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). De Roosendaalse APV geeft een groot aantal regels, onder andere betreffende de openbare orde en veiligheid, toezicht op openbare inrichtingen (waaronder horeca-inrichtingen), maatregelen tegen overlast en baldadigheid, etc. Hieronder volgt een uitwerking van de APV-bepalingen die (mede) gericht zijn op alcoholmatiging. Deze bepalingen maken deel uit van het wettelijk kader van alcoholmatiging en bieden instrumenten in het kader van alcoholmatiging.

§ 2.6.1 Exploitatievergunningstelsel

De Roosendaalse APV hanteert een exploitatievergunningstelsel voor horeca-inrichtingen. Het exploitatievergunningstelsel is mede gebaseerd op 174 lid 1 Gemw. Dit artikel belast de burgemeester onder andere met toezicht op voor publiek openstaande gebouwen en ook horeca-inrichtingen. De exploitatie van horeca-inrichtingen was eerder in de Drank- en Horecaverordening geregeld, maar is vanwege de recente intrekking van deze verordening naar de APV overgeheveld. Het doel van de exploitatievergunning is het woon- en leefklimaat in de omgeving van een horecabedrijf en de openbare orde te beschermen.

Het exploitatievergunningstelsel biedt concrete aanknopingspunten in het kader van alcoholmatiging. Een exploitatievergunning kan onder andere geheel of gedeeltelijk worden geweigerd indien de openbare orde op ontoelaatbare wijze wordt verstoord: 2.3.1.2 lid 3 APV. Ook kan de exploitatievergunning worden ingetrokken of gewijzigd: 1.6 APV. Bijvoorbeeld als ter verkrijging van de vergunning onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt.

§ 2.6.2 Sluitingstijden, drankgebruik op straat en overlast

De gemeente kan in haar APV de lokale horecasluitingstijden regelen. In de Roosendaalse APV is dit in artikel 2.3.1.4 vastgelegd. Roosendaalse horecagelegenheden moeten tussen 02.00 en 07.00 uur sluiten. Daarnaast is het zo dat de horeca-inrichtingen in het horecaconcentratiegebied vrijwel allen, op basis van de mogelijkheid van verruimde sluitingstijden als vermeld in 2.3.1.4 lid 4b sub 1, op vrijdag- en zaterdagavond tot 04.00 uur zijn geopend. Vanaf 02.00 uur geldt een draaideurregeling (2.3.1.4 lid 4b sub 2). De draaideurregeling is opgenomen in de Beleidsregel verruiming sluitingsuur horeca, onder

²² H.Ph.J.A.M. Hennekens, *Openbareorderecht*, Deventer: Kluwer 2007, blz. 92

²³ Aanwijzingsbesluit cameratoezicht binnenstad Roosendaal 2008

²⁴ H.Ph.J.A.M. Hennekens, *Openbareorderecht*, Deventer: Kluwer 2007, blz. 14

beleidsuitgangspunt i sub d. De draaideurregeling houdt het volgende in. Vanaf 02.00 uur kunnen bezoekers de horeca-inrichting enkel nog verlaten, er worden geen nieuwe bezoekers meer toegelaten.

Door op bovenvermelde wijze om te gaan met het sluitingsuur en de draaideurregeling toe te passen, wordt voorkomen dat een groot aantal dronken bezoekers in één keer op straat terecht komt. Deze maatregel wordt dan ook aangehaald als het “ontnuchteringsbeleid” en is gericht op bewaring van de openbare orde en veiligheid. Door de draaideurregeling komen bezoekers druppelsgewijs op straat terecht en kan de politie de openbare orde gemakkelijker handhaven. Deze maatregel kan ook zijdelings in het kader van alcoholmatiging worden ingezet.

Artikel 2.4.8 lid 2 APV betreft het verbod om in een door het college aangewezen gebied op straat alcoholhoudende dranken te nuttigen of bij zich te hebben. Het college heeft de betreffende straten aangewezen in het Besluit aanwijzen van wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen. Dit artikel kan in het kader van alcoholmatiging worden ingezet, bijvoorbeeld door de politie die op deze wijze kan optreden tegen drankgebruik op straat.

De artikelen 2.4.9 en 2.4.10 APV kunnen worden ingezet ter bestrijding van de overlast door overmatig alcoholgebruik. Artikel 2.4.9 betreft het verbod op hinderlijk gedrag bij of in gebouwen, onder andere door het zich zonder redelijk doel ophouden in een poort of portiek. Artikel 2.4.10 betreft het gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten. Ook dit artikel houdt een verbod in, te weten op het zich zonder redelijk doel op een voor anderen hinderlijke wijze ophouden in onder andere een telefooncel, abri, rijwielstalling, etc. Dit artikel kan in het bijzonder door de politie worden ingezet, bijvoorbeeld tegen dronken hangjongeren die bijvoorbeeld in portiekflats veel overlast veroorzaken.

§ 2.7 Toezicht en handhaving

Het toezicht en de handhaving op de DHW is exclusief opgedragen aan de Voedsel en Waren Autoriteit: 41 DHW²⁵. Na de wijziging van de DHW zal het toezicht gedeeltelijk worden overgedragen aan gemeenten. De toezicht- en handhabingsbepalingen maken deel uit van het wettelijk kader van alcoholmatiging en vormen een belangrijke bevoegdheid c.q. instrument in het kader van alcoholmatiging.

Als toezicht en handhaving voor een deel bij een andere instantie ligt, betekent dit niet dat de gemeente machteloos staat. Door een goede samenwerking met de betreffende instanties, regelmatige bijeenkomsten, het maken van afspraken en het doorgeven van tips kan toch het gewenste resultaat worden bereikt.

§ 2.8 Andere initiatieven

Hierboven zijn de wettelijke instrumenten en bevoegdheden toegelicht, die de gemeente Roosendaal in het kader van alcoholmatiging kan inzetten. Naast de mogelijkheden die wet- en regelgeving bieden, kunnen ook andere initiatieven aan alcoholmatiging bijdragen.

Welke andere initiatieven zet de gemeente Roosendaal in? Elk kwartaal organiseert de gemeente Roosendaal een horecaoverleg. Aan dit overleg nemen deel: verschillende afgevaardigden van de lokale horeca, Koninklijke Horeca Nederland, lokale ondernemers, medewerkers van de GHOR en verslavingszorg Novadic-Kentron, wethouders en diverse medewerkers van de gemeente. In het overleg worden onder andere overmatig alcoholgebruik, ontwikkelingen in horecaregelgeving en -wetten en overige onderwerpen besproken. Dit overleg zorgt ervoor dat de lijnen tussen gemeente en horeca kort zijn en er een eenduidige visie is op alcoholmatiging.

²⁵ http://www.vwa.nl/portal/page?_pageid=119,1640070&_dad=portal&_schema=PORTAL (raadpleegdatum: 1 april 2009)

De gemeente heeft, in het kader van de beperking van het paracommercialisme, afspraken gemaakt met sportinstellingen. Ook zijn er, om de kwetsbare jeugd te beschermen, afspraken gemaakt met onderwijsinstellingen, onder andere in de vorm van convenanten. De juridische waarde hiervan is echter beperkt. Aangezien een convenant op vrijwillige basis wordt afgesloten, kan het lastig worden afgedwongen. Wel heeft de gemeente een achtervang, in de vorm van regelgeving. Indien een convenant niet wordt nageleefd, kan de gemeente een en ander bij bijvoorbeeld verordening regelen. De gemeente doet dit liever niet omdat zij van mening is, dat het maken van afspraken beter werkt. Als laatste is van belang dat de gemeente zich heeft aangesloten bij een samenwerkingsverband van West-Brabantse gemeenten. Binnen dit samenwerkingsverband houdt een werkgroep zich bezig met alcoholmatiging.

De denkwijze van zowel de centrale als de decentrale overheid, over de wijze waarop problemen in de samenleving moeten worden aangepakt, is veranderd. Er wordt vanuit een breder kader, dan alleen vanuit wet- en regelgeving, naar mogelijke oplossingen gekeken. Vaker worden afspraken gemaakt, convenanten gesloten, andere initiatieven opgezet, etc. Ook op het terrein van alcoholmatiging worden op landelijk en gemeentelijke niveau afspraken gemaakt tussen de overheid en maatschappelijke organisaties.

Er kan worden gesteld dat er een accentverschuiving gaande is, van overheden naar verschillende maatschappelijke organisaties en instellingen. Denk aan verschillende instellingen van verslavingszorg en maatschappelijk werk. Zij krijgen een belangrijkere rol toebedeeld bij overheidsoptreden. Overheden worden meer en meer bewust van het feit dat zij niet alles alleen kunnen. Maatschappelijke partners zijn nodig om doelen te bereiken.

§ 2.9 Conclusie

Het wettelijk kader van alcoholmatiging wordt gevormd door de bepalingen van de Gemw (o.a. artikel 108, 151c, 154a, 172, 174 en 176a), de DHW, Wpg (o.a. artikel 2 en 13) en de APV (o.a. 2.3.1.1. t/m 2.3.1.8 en 2.4.8 t/m 2.4.10). Hiernaast maken de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid, de Verordening Paracommercialisme, de Beleidsregel verruiming sluitingsuur horeca, het Besluit aanwijzen wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen en (tot 1 mei 2009) de Drank- en Horecaverordening, eveneens deel uit van het kader van alcoholmatiging. In het wettelijk kader zijn de belangrijkste juridische instrumenten en bevoegdheden opgenomen die de gemeente in het kader van alcoholmatiging kan inzetten. Enkele belangrijke juridische instrumenten die de gemeente inzet, zijn het exploitatievergunningstelsel en het verbod op het nuttigen en meevoeren van alcohol op straat.

HOOFDSTUK 3: De Roosendaalse prioriteiten, wensen en achtergronden voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid

§ 3.1 Inleiding

Dit derde hoofdstuk zal ingaan op de tweede deelvraag: *Wat zijn de prioriteiten, motieven en wensen van de gemeente Roosendaal voor het nieuw te vormen alcoholmatigingsbeleid?*

Dit hoofdstuk is bedoeld om de achtergronden voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid in beeld te brengen. In dit hoofdstuk zullen de volgende onderwerpen worden behandeld. Eerst zal er worden ingegaan op reden waarom de gemeente niet eerder een alcoholmatigingsbeleid heeft opgesteld en waarom zij dit nu wel wil doen. Daarna zullen de doelgroepen en de doelstelling van het alcoholmatigingsbeleid worden besproken. Afsluitend zal worden aangegeven wat de gemeente Roosendaal met het alcoholmatigingsbeleid wil bereiken. Dit hoofdstuk zal met een conclusie worden afgesloten.

§ 3.2 Achtergronden van het alcoholmatigingsbeleid

De gemeente Roosendaal kent nog geen alcoholmatigingsbeleid. De gemeentelijke regelgeving kent wel bepalingen die in het kader van alcoholmatiging kunnen worden ingezet. Ook heeft de gemeente de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid opgesteld (zie § 3.3). De gemeente nota geeft vooralsnog alleen doelstellingen op het gebied van gezondheidsbevordering aan. Er is echter geen beleid dat zich specifiek op de beperking van overmatig alcoholgebruik richt. De gemeente is wel van mening dat er een alcoholmatigingsbeleid moet worden opgesteld. Dit blijkt onder ander uit het feit dat de Kadernota is opgesteld.

De gemeente kent nog geen alcoholmatigingsbeleid omdat er geen politiek bestuurlijke druk bestond om dit op te stellen. Er hebben in de gemeente geen grote incidenten plaatsgevonden, die hun oorsprong vonden in overmatig alcoholgebruik. In verband hiermee bestond er ook geen maatschappelijke druk het alcoholmatigingsbeleid op te pakken.

Overmatig alcoholgebruik is een multidisciplinair, integraal probleem. Het heeft aardig wat voeten in de aarde om alle partijen die bij alcoholmatiging zijn betrokken, aan tafel te krijgen. De gemeente zou de coördinerende rol op zich moeten nemen, nemen waar zij weinig ervaring mee heeft. Ook zou zij moeten zorg dragen voor het opstellen van het daadwerkelijke beleid. Op de achtergrond speelt ook nog het capaciteitsprobleem. Deze punten droegen ook bij tot het uitstel van het alcoholmatigingsbeleid.

De gemeente wil een alcoholmatigingsbeleid opstellen omdat zij de gezondheid van haar burgers en de openbare orde en veiligheid wil verbeteren. De gemeente neemt haar taken op het gebied van welzijn en openbare orde en veiligheid serieus en wil deze ook oppakken. Daar komt bij dat zij ook enkele medebewindstaken heeft, zoals het opstellen van een nota lokaal gezondheidsbeleid op grond van de Wpg. Van de gemeente wordt vaak ook verwacht dat zij optreedt. De maatschappij accepteert overlast, in alle vormen en dus ook door overmatig alcoholgebruik, steeds minder. De overheid heeft ook steeds meer instrumenten om op te treden. Denk aan de uithuisplaatsing van kinderen en aan de Wet tijdelijk huisverbod.

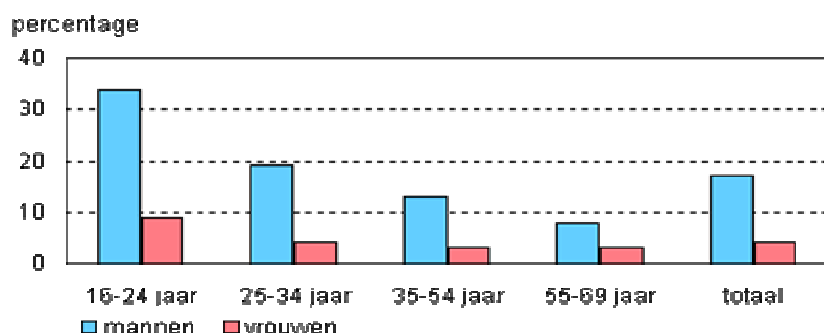
§ 3.3 Doelgroep en doelstellingen

De Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid is een uitwerking van de medebewindstaak uit artikel 13 lid 2 Wpg. De Roosendaalse nota geeft aan wat de gemeente op de verschillende gebieden van de volkgezondheid, zoals overgewicht, diabetes, depressie, roken en drinken, wil bereiken. De nota legt de preventiefocus op jongeren onder de 16 jaar met hun ouders / verzorgers, volwassen mannen met een lage sociaal economische status (SES) en vrouwen

met een hoge SES²⁶. De gemeente wil op grond van de onderstaande redenen de prioriteit op jongeren leggen. Voor de andere doelgroepen wordt de lat iets lager gelegd.

Jongeren zijn erg gevoelig zijn voor alcoholgerelateerde gezondheidsschade omdat zij nog in ontwikkeling zijn. (Overmatig) alcoholgebruik onder jongeren leiden tot onherstelbare schade aan de hersenen, waardoor de hersenactiviteit en het leer- en concentratievermogen afnemen²⁷. Andere gevolgen zijn onder andere agressiviteit, verslaving, ongevallen en verwondingen en risicovol seksueel gedrag²⁸.

In vergelijking met andere leeftijdscategorieën, is overmatig alcoholgebruik het grootst onder jongeren. Circa 35 procent van de mannen en 9 procent van de vrouwen tussen de 16 en 24 jaar drinkt overmatig. Bij de overige leeftijdscategorieën ligt dit percentage aanzienlijk lager (zie onderstaande tabel)²⁹.

Afbeelding 1: overmatig alcoholgebruik onder verschillende leeftijdsgroepen

Dronken jongeren verstoren ook vaak de openbare orde en veiligheid³⁰. Denk aan vandalisme, vechtpartijen, geluidsoverlast, criminaliteit, rijden onder invloed en wild plassen. Gelet op het bovenstaande wil de gemeente het alcoholmatigingsbeleid op jongeren toespitsen.

De doelstelling van de gemeente is, om in 2010 het percentage overmatige drinkers terug te hebben gebracht of minimaal gelijk te laten blijven³¹.

De gemeente Roosendaal wil haar ambitie langs de volgende drie lijnen bereiken:

1. Het ontmoedigen van alcoholgebruik door jongeren onder de 16 jaar.
2. Het verminderen van de schadelijke gevolgen van alcohol in het gezin, op het werk, in het verkeer en in uitgaanssituaties.
3. Het veranderen van de omgeving, zodat de gezonde keuze ook de gemakkelijkste keuze is³².

De gemeente Roosendaal geeft aan dat een adequate alcoholpreventie bestaat uit een goede activiteitenmix, die aangrijpt op zowel de persoonsgebonden determinanten³³, zoals kennis en houding, als de omgevingsgebonden determinanten. Alleen dan kan het gewenste gedrag eenvoudiger worden volgehouden³⁴.

Wat moet men zich hier in de praktijk nu van voorstellen? Kortom, in welke vorm c.q. instrumenten zouden de bovengenoemde lijnen moeten worden gegoten? De gemeente

²⁶ Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008-2011, Gemeente Roosendaal, blz. 13

²⁷ <http://www.alcoholinfo.nl> (raadpleegdatum: 27 april 2009)

²⁸ <http://www.alcoholinfo.nl> (raadpleegdatum: 27 april 2009)

²⁹ http://www.rivm.nl/vtv/object_document/o1190n19086.html (raadpleegdatum: 13 en 27 april 2009)

³⁰ Zie interview met de politie.

³¹ Kadernota lokaal gezondheidsbeleid 2008-2010, Gemeente Roosendaal, blz. 13

³² Kadernota lokaal gezondheidsbeleid 2008-2010, Gemeente Roosendaal, blz. 13

³³ Factoren die de gezondheid beïnvloeden.

³⁴ Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008-2010, Gemeente Roosendaal, blz. 13

heeft hier nog geen helder beeld van. Wel is door de geïnterviewden³⁵ aangegeven, dat de instrumenten een concreet en tastbaar resultaat moeten opleveren. Zij moeten niet te ingewikkeld van opzet zijn en goed handhaafbaar zijn. De gemeente wil pas regelend en sanctionerend optreden, als blijkt dat andere instrumenten niet tot het gewenste resultaat hebben geleid. Gedragsbeïnvloeding, het samenwerken van maatschappelijke instellingen (scholen, ouders- en bewonerplatforms, GGD, etc.) en sociale controle zouden misschien tot een even goed resultaat kunnen leiden. Wijzen met de welbekende vinger en ingrijpen moet als ultimum remedium worden beschouwd.

§ 3.4 De alcoholproblematiek

De geïnterviewden hebben aangegeven dat de grootste problemen door overmatig alcoholgebruik in de privé-sfeer en in de openbare ruimte zijn waar te nemen. Het drankgebruik, met name dat van jongeren, begint meestal thuis of in een semi-thuissituatie³⁶. Hier wordt ingedronken. Er worden grote hoeveelheden alcohol gedronken om “in de stemming te komen” alvorens men uitgaat. Dit leidt op zichzelf al tot gezondheidsschade. Indrinken kan ook tot overlast voor de omgeving leiden, voorbeelden zijn: geluidsoverlast, wild plassen en vandalisme. Nadat de jongeren zich hebben “ingedronken”, verplaatsen de problemen zich van de privé-sfeer naar de openbare ruimte. Men gaat, overigens pas op een laat tijdstip, de horeca in en de straat op. Hier zorgt men voor verschillende vormen van overlast en schade die ingrijpen op de openbare orde en veiligheid, zoals vandalisme, agressie, vechtpartijen, rijden onder invloed, wild plassen, etc.

Zowel de centrale als de decentrale regelgeving richt zich met name op alcoholgebruik in horeca-inrichtingen. De gemeente heeft hierdoor de nodige instrumenten om overmatig alcoholgebruik in de openbare ruimte aan te pakken. Er zijn minder instrumenten, en ook minder bevoegdheden om overmatig alcoholgebruik in de privé-sfeer aan te pakken. Dit is jammer want hier wordt, onder andere door het indrinken, veel gedronken. Het is dan ook van belang om met het alcoholmatigingsbeleid de nodige aandacht te schenken aan de privé-sfeer. Als men het over de privé-sfeer heeft, komen al snel de grondrechten en in het bijzonder de persoonlijke levenssfeer om de hoek kijken. Al met al is het niet gemakkelijk om achter de spreekwoordelijke voordeur te komen. Hierop zal nader worden ingegaan in hoofdstuk 5.

Alcoholgebruik is diep in onze samenleving geworteld. Het drinken van een glaasje wordt gekenmerkt als een gezellig, ontspannend en sociaal gebeuren. Het wordt vaak ook geaccepteerd dat men aangeschoten of dronken is in een uitgaanssituatie, op een borrel of een feest. Je zult er niet snel op worden aangekeken door je omgeving. *“In Nederland is sprake van een tolerante houding ten aanzien van alcohol”*³⁷. Hierdoor is men zich onvoldoende bewust van de nadelige gevolgen van overmatig alcoholgebruik. Dit in tegenstelling tot het gebruik van verdovende middelen, dat men wel als gevaarlijk ziet. In dit punt ligt de kern van het probleem. Ouders en verzorgers vinden het vaak niet erg dat hun kind alcohol drinkt. Daar komt bij dat zij hun kind liever thuis laten drinken, zodat ze een zekere “controle” hebben. Zodra het kind de deur uit is, verliezen de ouders deze controle. Het alcoholmatigingsbeleid moet voldoende aandacht besteden aan de hierboven geschetste problemen, alsook aan de kern van de alcoholproblematiek.

§ 3.5 Conclusie

De gemeente Roosendaal kent nog geen alcoholmatigingsbeleid. Er is wel een kadernota geformuleerd, waarin de doelstelling op het gebied van gezondheid zijn vastgelegd. Van een alcoholmatigingsbeleid is echter nog geen sprake. Enerzijds omdat de maatschappelijke en politieke druk hiertoe ontbrak, anderzijds ontbrak hiertoe de capaciteit en ervaring. De gemeente wil een alcoholmatigingsbeleid opstellen, zodat zij de gezondheid van haar

³⁵ Zie interviews.

³⁶ In een keet of bij vrienden.

³⁷ <http://www.trimbos.nl/default19604.html?date=1&back=1> (raadpleegdatum: 20 april 2009)

burgers kan verbeteren en de verstoring van de openbare orde en veiligheid wil laten dalen. Wat ook meespeelt is dat overlast, door de maatschappij minder dan voorheen wordt geaccepteerd en dat gemeente haar (medebewinds)taken op het gebied van welzijn en openbare orde en veiligheid wil oppakken.

De Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid richt zich op jongeren onder de 16 jaar met hun ouders en verzorgers, volwassen mannen met een lage sociaal economische status (SES) en vrouwen met een hoge SES³⁸. De gemeente is van mening dat het alcoholmatigingsbeleid de prioriteit bij jongeren moet leggen. Voor de andere doelgroepen kan de lat wat minder hoog worden gelegd. Ten eerste omdat jongeren vanwege het feit dat zij in ontwikkeling zijn, erg gevoelig zijn voor alcoholgerelateerde gezondheidsschade³⁹. Ten tweede omdat veelal jongeren alcohol misbruiken⁴⁰. En ten derde omdat vaak jongeren zorgen voor de alcoholgerelateerde verstoring van de openbare orde en veiligheid⁴¹.

De doelstelling van de gemeente is om het percentage overmatige drinkers in 2010 te hebben teruggebracht of minimaal gelijk te laten blijven. De geïnterviewden hebben aangegeven dat de alcoholmatigingsinstrumenten, die zullen worden ingezet om deze doelstelling te behalen, met name effectief moeten zijn. Hiernaast moeten zij goed te handhaven zijn. Het opstellen van nieuwe regels moet pas als laatste middel worden ingezet.

De gemeente is van mening dat de grootste problemen door overmatig alcoholgebruik zijn waar te nemen in de privé-sfeer en de openbare ruimte. In de privé-sfeer wordt er ingedronken. Het indrinken op zich leidt al tot gezondheidsschade, maar na het indrinken verschuiven de problemen ook nog naar de openbare ruimte. Hier is sprake van overlast en verstoring van de openbare orde en veiligheid. De alcoholmatigingsinstrumenten moeten aan deze twee probleemgebieden de nodige aandacht schenken.

De gemeente vindt het belangrijk om alcoholmatigingsinstrumenten te richten op de kern van de alcoholproblematiek. Deze is gelegen in het feit dat alcoholgebruik diep in onze samenleving geworteld is en als gezellig wordt gezien. Hierdoor verdwijnt de aandacht voor de nadelige effecten van overmatig alcoholgebruik, in tegenstelling tot verdovende middelen, naar de achtergrond.

³⁸ Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008-2011, Gemeente Roosendaal, blz. 13

³⁹ <http://www.alcoholinfo.nl> (raadpleegdatum: 27 april 2009)

<http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/270232001.pdf> (raadpleegdatum: 27 april 2009)

http://www.vnn.nl/repository/sitecontent/pdf%20files/folders/Alcohol_in_de_opvoeding.pdf (raadpleegdatum: 27 april 2009)

⁴⁰ http://www.rivm.nl/vtv/object_document/o1190n19086.html (raadpleegdatum: 27 april 2009)

⁴¹ Zie interview met de politie.

HOOFDSTUK 4: Alcoholmatigingsbeleid onder de Nederlandse gemeenten

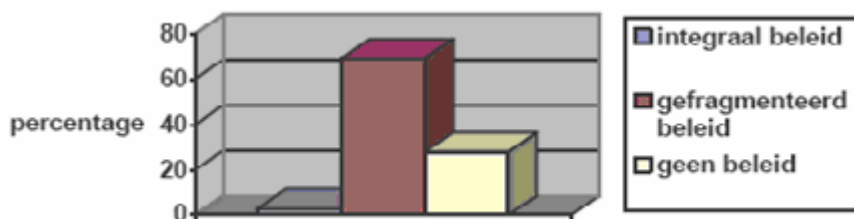
§ 4.1 Inleiding

Dit hoofdstuk gaat in op de beantwoording van de derde deelvraag. Deze luidt: *Welke (juridische) alcoholmatigingsinstrumenten zetten andere gemeenten in en welke verschillen zijn er tussen gemeenten onderling?*

In dit hoofdstuk zullen achtereenvolgens de volgende onderwerpen aan de orde komen. Er wordt onderzocht hoe het beleid van de Nederlandse gemeenten eruit ziet, de verschillen zullen worden uitgelicht. Vervolgens zal er worden gekeken naar het alcoholmatigingsbeleid van twee grote gemeenten, de gemeente Den Haag en het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven. Vervolgens zal er worden ingezoomd op het beleid van de gemeente Schiedam omdat deze een vergelijkbaar inwonertal heeft als de gemeente Roosendaal. Als laatste zullen enkele opvallende instrumenten van andere gemeenten worden toegelicht. Er zal steeds worden aangegeven welke alcoholmatigingsinstrumenten de onderzochte gemeenten inzetten en welke instrumenten interessant zijn voor de gemeente Roosendaal. Dit vierde hoofdstuk zal met een conclusie worden afgerond.

§ 4.2 Alcoholmatigingsbeleid in soorten en in cijfers

Het alcoholmatigingsbeleid onder de Nederlandse gemeenten is erg verschillend van opzet. Grofweg kunnen de gemeenten in drie groepen worden onderverdeeld. De eerste groep heeft een integraal alcoholmatigingsbeleid, de tweede groep heeft een gefragmenteerd beleid, en de derde groep kent geen beleid⁴². Zie onderstaande figuur. Hieronder zal worden ingegaan op de drie soorten beleid.

Afbeelding 2: alcoholmatigingsbeleid onder Nederlandse gemeenten

§ 4.2.1 Integraal alcoholmatigingsbeleid

Een integraal alcoholmatigingsbeleid kent een koppeling van openbare orde en welzijn, oftewel het terugdringen van alcoholgerelateerde overlast en beperking van de gezondheidsschade⁴³. Tevens zijn er verschillende key players (o.a. politie, GGD, verslavingszorg, ouders, scholen, etc.) bij betrokken. Ook heeft een dergelijk alcoholmatigingsbeleid vaak een looptijd van enkele jaren.

Slechts drie procent van de Nederlandse gemeenten kent een integraal alcoholmatigingsbeleid⁴⁴. Onder deze groep vallen de gemeenten Den Haag en het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE) (zie § 4.3). De gemeenten met een integraal alcoholmatigingsbeleid, zetten een aantal overeenkomende alcoholmatigingsinstrumenten in. Dit zijn onder andere:

- horecaconvenant met afspraken over het toelatingsbeleid, schenkbeleid en alcoholmarketing;

⁴² J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, blz. 5 en 6

⁴³ J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, , blz. 5

⁴⁴ J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, blz. 5 en 6

- extra aandacht voor niet-commerciële horeca-instellingen;
- preventieprogramma's gericht op jeugd en ouders;
- alcoholontmoedigingscampagnes;
- monitoring alcoholverstrekking en hantering van leeftijdsgrenzen⁴⁵.

Wat is de aanleiding tot het opstellen van een (integraal) alcoholmatigingsbeleid? Veelal wordt vanwege de overlast door overmatig alcoholgebruik tot het opstellen van een alcoholmatigingsbeleid overgegaan⁴⁶. Denk aan openbare dronkenschap, rijden onder invloed, agressie, vandalisme en criminaliteit. Hiernaast speelt de gezondheidsschade een belangrijke rol. Hierbij gaat de meeste aandacht vaak uit naar jongeren omdat alcohol onder hen onomkeerbare schade aan kan richten⁴⁷. Een aantal plattelandsgemeenten kent overlast door hokken en keten, het beleid van die gemeenten is daar dan ook op gericht. In Roosendaal is dit minder aan de orde.

§ 4.2.2 Gefragmenteerd alcoholmatigingsbeleid

Meer dan de helft van de gemeenten, 69 procent, kent een gefragmenteerd alcoholmatigingsbeleid⁴⁸. Dit beleid is niet samenhangend. Vaak heeft men geen integraal alcoholmatigingsbeleid omdat het opstellen hiervan veel tijd en moeite kost.

§ 4.2.3 Geen c.q. nauwelijks alcoholmatigingsbeleid

Nog altijd meer dan een kwart van de gemeenten, 27 procent, heeft geen of nauwelijks een alcoholmatigingsbeleid. Deze gemeenten voeren wel de Drank- en Horecawet uit, maar laten alcoholpreventie over aan de verslavings- en gezondheidszorg⁴⁹. Deze partijen richten zich vooral op preventie en voorlichting.

Zoals eerder is aangegeven, kent ook de gemeente Roosendaal nog geen alcoholmatigingsbeleid. De Kadernota lokaal gezondheidsbeleid geeft een algemeen beleidskader. De regelgeving kent ook bepalingen die in het kader van alcoholmatiging kunnen worden ingezet. Een beleid dat specifiek op het terugdringen van overmatig alcoholgebruik is gericht, is er nog niet.

§ 4.3 Alcoholmatiging in grote gemeenten

In deze paragraaf zal worden ingezoomd op het alcoholmatigingsbeleid van een tweetal grote gemeenten, Den Haag en Eindhoven (SRE). De reden om naar grote gemeenten te kijken, is gelegen in het feit dat grote gemeenten meer ervaring hebben met alcoholproblemen. Hun beleid is hierdoor vaak ook verder ontwikkeld.

§ 4.3.1. Natuurlijk: matig met alcohol!

Het integrale Haagse alcoholmatigingsbeleid draagt de naam: "Natuurlijk: matig met alcohol!" Het beleid omvat een intersectoraal alcoholpreventieprogramma voor de jaren 2008-2010. De gemeente Den Haag past een "preventiemix" toe. Dat wil zeggen dat er verschillende beleidsinstrumenten worden gecombineerd, zoals het voorkomen van gezondheidsschade door preventie, hulpverlening en regulering en handhaving.

⁴⁵ J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, blz. 5 en 6

⁴⁶ J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, blz. 7

⁴⁷ <http://www.groeigids.nl/alcoholschade.html>; <http://www.trimbos.nl/default19604.html?date=1&back=1>; (raadpleegdatum: 20 april 2009)

<http://www.alcoholpreventie.nl/factsheet/index.php3?id=10>; (raadpleegdatum: 18 april 2009)

<http://www.rivm.nl/jeugdgezondheid/onderwerpen/beleidskader/Alcohol/> (raadpleegdatum: 18 april 2009)

⁴⁸ J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, blz. 6

⁴⁹ J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004, blz. 6

De preventie is gericht op risicojongeren, hulpverleners, ouders, politie en docenten. Er wordt een grootschalige voorlichtingscampagne ingezet. Omdat de boodschap aansluit bij de doelgroep, is de succesnorm hoger. Daarom heeft Den Haag vier deelcampagnes opgezet:

- Jeugd en Ouderen;
- Haags onderwijs alcoholvrij;
- Haagse horeca schenkt verantwoord;
- Haagse sport matig met alcohol.

In het kader van preventie worden lesprogramma's voor scholen opgezet en worden ouderavonden, opvoedcursussen en studentendebatten georganiseerd. Ook wijst de gemeente scholen actief op de verplichting om een tijdelijke ontheffing voor het schenken van alcoholische dranken aan te vragen (artikel 35 DHW). Scholen zijn uiteindelijk zelf verantwoordelijk voor de invulling van dit beleid. Naast preventie, wordt ook hulpverlening ingezet. Parnassia (verslavingszorg) biedt mensen met een alcoholverslaving een aanbod van verslavingszorg aan. Parnassia heeft een Poli Nazorggroep en een Ambulant Alcohol Team.

Regulering en handhaving wordt met name door het vergunningstelsel van de DHW bereikt. De politie handhaaft de openbare orde, treedt op tegen overtreding van het APV-verbod op openbare dronkenschap en handhaaft de lokale alcoholverboden. In samenspraak met de VWA en politie worden de leeftijdsgrenzen strikt gehandhaafd. De gemeente pakt overtredingen van de regels voor alcoholverstrekking in openbare inrichtingen en samenkomsten die op jongeren zijn gericht, strikt aan. Toezicht en handhaving wordt geïntensiveerd. Als laatste heeft de gemeente jongerencentra vanaf de jaren negentig alcoholvrij gemaakt. De basis hiervoor is gelegen in artikel 20 lid 5 DHW.

Wat kan de gemeente Roosendaal van het Haagse beleid leren? De gemeente zou kunnen denken aan een preventiemix, die zich op meerdere beleidsvelden richt. Hierdoor worden tegelijkertijd meerdere probleemvelden aangepakt. Ook het opzetten van deelcampagnes, die verschillende bevolkings- en doelgroepen bereiken, is een optie.

§ 4.3.2 Het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven

Het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE) bestaat uit 21 Zuidoost-Brabantse gemeenten, waaronder Eindhoven, Veldhoven, Best, en Oirschot. Het SRE is opgezet om grensoverschrijdende vraagstukken regionaal aan te pakken. Er wordt samengewerkt op onder andere het gebied van economie, milieu, beleid, zorg en welzijn en alcoholmatiging. In het kader van alcoholmatiging is het Projectplan Alcohol & Jongeren 2006-2009 opgesteld. Ook hier is sprake van een integrale aanpak.

Het SRE zet, naar aanleiding van het "Framework for alcohol policy in the European Region" van de World Health Organisation⁵⁰, enkele beschikbaarheidsbeperkende alcoholmatigingsinstrumenten in. Het Framework geeft een lange termijn strategie op het gebied van alcoholmatiging voor de Europese regio. Het Framework geeft aan dat beschikbaarheidsbeperkende maatregelen het meest effectief zijn, omdat deze zich richten op de omgeving en omgevingsfactoren van de drankgebruiker. Gelet hierop, heeft het SRE een preventiemodel met drie pijlers ontwikkeld: handhaving, regelgeving en naleving en educatie en draagvlak. Voor elke pijler is een werkgroep opgericht.

De werkgroep handhaving richt zich onder andere op handhaving van leeftijdsgrenzen, het verbod van schenken aan dronken personen, het straatverbod voor alcohol, openbare dronkenschap, alcoholgerelateerde criminaliteit en rijden onder invloed.

⁵⁰ www.euro.who.int/document/e88335.pdf (raadpleegdata: 10, 13 en 15 april 2009)

De werkgroep regelgeving en naleving richt zich onder andere op optimalisatie van de bestaande regelgeving en de naleving daarvan. Daarnaast wordt een regionaal beleid en nieuwe regelgeving ontwikkeld. Het regionale beleid omvat sluitingstijden, vergunningen en ontheffingen en hokken en keten.

De werkgroep educatie en draagvlak zet de volgende instrumenten in. Een feedbackgroep bestaande uit ouders en een actieve en creatieve beïnvloedingscampagne om kennis, opvattingen en bewustwording aan te pakken. Deze campagne is inmiddels breed bekend onder de naam: "Laat je niet flessen⁵¹!" Het campagnemateriaal wordt aan (basis)scholen aangeboden om leerlingen en docenten te bereiken. Ook wordt er een mediacampagne gevoerd en een magazine uitgegeven.

Opvallend is dat het SRE beschikbaarheidsbeperkende instrumenten inzet. Door zich te richten op de specifieke omgeving van de drankgebruiker, zijn deze instrumenten bijzonder effectief⁵². De gemeente Roosendaal zou deze instrumenten eveneens kunnen inzetten.

§ 4.4 Alcoholmatigingsbeleid in vergelijkbare gemeenten

In paragraaf 4.3 is er ingezoomd op het alcoholmatigingsbeleid van twee grote gemeenten. In deze paragraaf zal er worden ingezoomd op het alcoholmatigingsbeleid van een gemeente met een vergelijkbaar inwonertal als de gemeente Roosendaal (inwonertal: 77.533⁵³). De gemeente Schiedam (75.162⁵⁴) heeft samen met GGZ Bouman het Lokaal Alcohol Matigingsbeleid voor de regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010 (LAM) opgesteld. De algemene doelstelling van het LAM is het bevorderen van alcoholmatiging, waardoor de schadelijke effecten van alcoholgebruik onder jongeren binnen vier jaar (2007-2010) worden verminderd of gestabiliseerd⁵⁵. Men wil deze doelstelling bewerkstelligen door integrale preventie, d.w.z. maatregelen op vier gebieden: educatie en voorlichting, vroegsignalering en vroeghulp, mediale aanpak (reclame en marketing) en regelgeving en handhaving. Enkele voorbeelden van de activiteiten: publieksgerichte folders, spotjes, training van intermediaire instellingen (sportclubs, jongerenwerk, horeca, etc.), stimuleren van alcoholmatigingsreclame en scherper toezicht en aanscherpen van de regelgeving.

Interessant aan het LAM is, dat er wordt gewerkt vanuit de leefwereld van de jongeren. Deze leefwereld wordt verdeeld in vijf gebieden: thuis, onderwijs, vrije tijd, zorg en de publieke ruimte. Het LAM geeft aan dat kinderen meer drinken als hun ouders een positief / neutrale houding ten aanzien van alcoholgebruik hebben⁵⁶. Daarom worden er preventieve interventies op ouders gericht, om alcoholgebruik onder jongeren zo lang mogelijk, maar in ieder geval tot 16 jaar, uit te stellen. Deze interventies bestaan uit agendasetting, bewustwording van de eigen invloed en gedrag, vergroten van de effectiviteit en motivatie tot gedragsverandering. Naast het alcoholgebruik thuis, drinken jongeren voornamelijk in hun vrije tijd⁵⁷. Er wordt dan op straat, in de horeca of in de sportclub gedronken. Op het vrije tijds-gebied pakt het LAM alcoholgebruik aan door de Handreiking veilig uitgaan. De handreiking dient als onderlegger bij het maken van afspraken tussen politie, OM en horeca. Hiernaast worden er cursussen voor de "uitsmijters" gegeven en worden jongeren ingelicht over veilig uitgaan. Op het gebied van onderwijs wordt er een onder andere lespakket aan scholen geboden en wordt de deskundigheid van docenten bevorderd. De zorg helpt jongeren met probleemgedrag en alcoholverslaving. Op dit gebied wordt het rijksproject Partnership Vroegsignalering Alcohol toegepast. Het project richt zich op deskundigheidsbevordering van personeel en op vroegsignalering. Op het laatste gebied, de

⁵¹ <http://www.sre.nl/web/show/id=105280> (raadpleegdatum: 13 april 2009)

⁵² Aldus de World Health Organisation. www.euro.who.int/document/e88335.pdf (raadpleegdata: 10, 13 en 15 april 2009)

⁵³ http://almanak.overheid.nl/39382/Gemeente_Roosendaal/ (raadpleegdatum 6 mei 2009)

⁵⁴ <http://almanak.overheid.nl/23681.html> (raadpleegdatum: 13 april 2009)

⁵⁵ Lokaal Alcohol Matigingsbeleid, Regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010, blz. 8

⁵⁶ Lokaal Alcohol Matigingsbeleid, Regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010, blz. 12

⁵⁷ Lokaal Alcohol Matigingsbeleid, Regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010, blz. 13

publieke ruimte, wordt er massamediale aandacht geschonken aan alcoholmatiging, op websites, met schriftelijk materiaal, in de pers en door het creëren van draagvlak.

De gemeente Roosendaal kan flink wat opsteken van het LAM. Wat opvalt aan dit beleid is dat het zich richt op de meervoudige leefomgeving van jongeren. Juist het aansluiten op de leefomgeving van een persoon, maakt een alcoholmatigingsinstrument effectief. Dit blijkt ook uit het "Framework for alcohol policy in the European Region", zie paragraaf 4.3.2. Op elk gebied van de leefomgeving worden specifieke instrumenten ingezet. Het bewust maken van ouders, die veel invloed hebben op het gedrag van hun kinderen, is een belangrijk punt. Hiernaast is het aansluiten bij en inzetten van rijksmiddelen een goede optie.

§ 4.5 Andere gemeenten

Zijn er nog andere opvallende alcoholmatigingsinstrumenten, die in den lande worden ingezet? De gemeente Schagen⁵⁸ zet een kaartensysteem in, om dronken personen aan te pakken die overlast veroorzaken. Overlast veroorzakers kunnen van de politie een gele kaart krijgen. Veroorzaakt men nog een keer overlast dan krijgt men een rode kaart, met als gevolg een horecaverbod van drie maanden. Het kaartensysteem is eenvoudig en goedkoop. Hiernaast is het effectief, omdat het de probleemveroorzaker (tijdelijk) uit de omgeving verwijdt. Een zwak punt van het systeem is dat het niet goed werkt zonder een goede registratie van de overtreders en een goede samenwerking tussen horeca, politie en gemeenten. De gemeente Roosendaal kan deze instrumenten opnemen in haar alcoholmatigingsbeleid.

§ 4.6 Conclusie

In dit hoofdstuk is gebleken dat Nederlandse gemeenten een erg verschillend alcoholmatigingsbeleid kennen. Onderscheiden kunnen worden een integraal alcoholmatigingsbeleid (drie procent), gefragmenteerd beleid (69 procent) en nauwelijks of geen beleid (27 procent). Onder deze laatste groep valt ook de gemeente Roosendaal. De aanleiding tot het opstellen van een alcoholmatigingsbeleid ligt vaak in alcoholgerelateerde overlast en gezondheidsschade. Gemeenten richten zich vaak op jongeren omdat zij erg kwetsbaar zijn voor alcoholgerelateerde gezondheidsschade.

De gemeente Den Haag en het SRE kennen een integraal alcoholmatigingsbeleid. In dit beleid worden verschillende alcoholmatigingsinstrumenten gecombineerd, zoals preventie, hulpverlening, regulering en handhaving. Den Haag zet deelcampagnes in, die zich richten op verschillende doelgroepen. Het SRE zet ook beschikbaarheidsbeperkende instrumenten in, die zich op de specifieke omgeving van de gebruiker richten. Hiernaast wordt de bestaande regelgeving geoptimaliseerd, zodat deze maximaal kan worden benut.

De gemeente Schiedam heeft een inwonertal dat is te vergelijken met Roosendaal. Daarom is ook naar het beleid (het LAM) van deze gemeente gekeken. Opvallend is dat het LAM zich richt op de meervoudige leefomgeving van jongeren. Door hier op aan te sluiten wordt een maximale effectiviteit gegarandeerd⁵⁹. De thuissituatie maakt deel uit van de leefomgeving. Ouders hebben veel invloed op het drinkgedrag van hun kind. Door zich op de ouders te richten wordt ook het kind beïnvloed. Hiernaast sluit het LAM aan op een landelijk alcoholmatigingsproject, zodat de lokale aanpak wordt aangevuld.

De gemeente Schagen zet ter bestrijding van overlastbestrijding door dronkenschap, het kaartensysteem in. De afgifte van een rode kaart betekent een horecaverbod van drie maanden. Het succes van dit instrument is wel afhankelijk van een goede registratie en goede samenwerking tussen horeca, politie en gemeenten.

⁵⁸ http://www.vng.nl/Praktijkvoorbeelden/SZI/2008/Schagen_gezondheidsbeleid_2008.pdf (raadpleegdatum: 13 april 2009)

⁵⁹ Zie ook www.euro.who.int/document/e88335.pdf (raadpleegdata: 10, 13 en 15 april 2009)

HOOFDSTUK 5: Grondrechten en alcoholmatiging

§ 5.1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal worden ingegaan op de vierde deelvraag. Deze luidt: *Welke ontwikkelingen zijn er de laatste jaren waar te nemen met betrekking tot het ingrijpen op grondrechten?* Ook zullen twee subvragen aan de orde komen. De eerste subvraag luidt: *Welke wettelijke regelingen en welke jurisprudentie vormen het kader van het ingrijpen op grondrechten en wat is in dit kader bepaald?* De tweede subvraag luidt: *Zijn er aandachtspunten uit andere cases betreffende het ingrijpen op grondrechten, die naar het alcoholmatigingsbeleid kunnen worden vertaald?*

Waarom wordt er in dit onderzoek stil gestaan bij de grondrechten? De gemeente Roosendaal maakt zich zorgen over de negatieve gevolgen van overmatig alcoholgebruik. Zij wil door de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten bereiken dat alcoholmisbruik wordt teruggebracht. In hoofdstuk 2 is aangegeven dat het alcoholgebruik op een breder vlak plaats vindt dan alleen in de openbare ruimte. Ook in de thuissituatie en semi-thuissituatie wordt overmatig gedronken. De inzet van alcoholmatigingsinstrumenten in de thuis- en semi-thuissituatie, leidt veelal tot beperking van één of meer grondrechten en met name de persoonlijke levenssfeer. In een goed alcoholmatigingsbeleid wordt voldoende aandacht besteed aan deze problematiek.

Dit hoofdstuk pretendeert niet een volledige weergave te geven van alle mogelijke overheidsingrepen op grondrechten en de wijze waarop er wordt ingegrepen. Het is met name de bedoeling om een bepaalde ontwikkeling in het ingrijpen op grondrechten te schetsen. Het gaat niet alleen om Nederland, maar om een wereldwijde ontwikkeling, die in het algemeen wordt beschreven. Waar dit nodig is, zal er worden ingegaan op relevante inbreuken op grondrechten. Dit zonder deze inbreuken in extenso en volledig te willen uitwerken. Dit laatste gaat het bestek van dit onderzoek te buiten.

De opbouw van dit hoofdstuk is als volgt. Ten eerste zal er worden ingegaan op de ontwikkelingen in de beperking van grondrechten. Wordt er in de loop der jaren meer of minder door overheden ingegrepen op grondrechten? Vervolgens zal het grondwettelijke beperkingsstelsel van grondrechten uiteen worden gezet en zal er worden aangegeven welke regelingen het juridisch kader van grondrechtbeperking vormen. Daarna zal er in worden gegaan op relevante jurisprudentie en cases, inzake de ingreep op grondrechten, die aanknopingspunten bieden voor het alcoholmatigingsbeleid. Ook dit hoofdstuk zal met een conclusie worden afgesloten.

§ 5.2 Ontwikkelingen in de beperking van grondrechten

Sinds enkele decennia is er een ontwikkeling waar te nemen, van toenemend overheidsingrijpen op grondrechten. Enkele voorbeelden. Het kabinet Den Uyl voerde in 1974 de blaastest in en in 1975 de autogordel en bromfietshelm⁶⁰. De blaastest, autogordel en bromfietshelm grijpen onder andere in op de onaantastbaarheid van het menselijk lichaam, als opgenomen in artikel 11 Gw. Bij de blaastest moet een vreemd voorwerp in de mond worden genomen. Bij de autogordel en bromfietshelm moet een vreemd voorwerp op het lichaam worden gedragen. De autogordel en bromfietshelm grijpen daarnaast in op de persoonlijke levenssfeer, als opgenomen in artikel 10 Gw. Dit ingrijpen bestaat uit een beperking van het recht om zelf het lot van het eigen lichaam te bepalen en van de in de zelfbepaling. Men is immers niet vrij in de keuze of men de gordel of helm wel of niet wil dragen. Bij alle drie de maatregelen gaat het om het opleggen van verplichtingen door de overheid ter bescherming van het individu.

⁶⁰ <http://www.parlement.com/9291000/modules/g0cck0t3> (raadpleegdata: 10 en 15 april 2009)

In 1994 werd de Wet Bijzondere Opnemingen Psychiatrische Ziekenhuizen (BOPZ) ingevoerd. Deze wet is bedoeld om de rechten van gedwongen opgenomen patiënten te beschermen⁶¹, maar ook om de omgeving van de patiënt te beschermen. De gedwongen opname grijpt in recht op vrijheid van artikel 15 Gw omdat de vrijheid wordt ontnomen. Hiernaast wordt er door onder ander de dwangbehandeling (o.a. vastbinden en opsluiten van patiënten), op de onaantastbaarheid van het menselijk lichaam ingegrepen (11 Gw) omdat de fysische en psychische privacy⁶² afneemt. Ook wordt de persoonlijke levenssfeer (10 Gw) beperkt. De patiënt kan door de gedwongen opname het lot van het eigen lichaam niet bepalen en de zelfbepaling neemt af. Als laatste wordt ook de vrijheid tot verplaatsing beperkt (4 lid 2 vierde protocol EVRM) omdat men het psychiatrische ziekenhuis niet mag verlaten.

Op de dinsdagochtend van 11 september 2001, beter bekend als “nine eleven”, werden diverse terroristische aanslagen gepleegd in de Verenigde Staten. Twee passagiersvliegtuigen boorden zich in het World Trade Center in New York en in het Pentagon in Washington. Er waren op dat moment duizenden mensen aan het werk. De Islamitische terreurorganisatie Al Qaida, onder leiding van Osama bin Laden, is voor de aanslag verantwoordelijk gehouden. Volgens officiële cijfers kwamen bij deze aanslagen 2973 mensen om het leven en zijn er nog steeds vermisten. De aanslagen hadden een enorme impact in de Verenigde Staten en de rest van de wereld. Denk aan de strengere maatregelen op vliegvelden. Vloeistoffen mogen niet meer in het vliegtuig worden meegenomen en er wordt vaker gefouilleerd.

Na nine eleven zijn de inbreuken in de grondrechten van burgers ook om andere redenen dieper en scherper geworden. Per 1 november 2004 werd het DNA-onderzoek bij veroordeelden ingevoerd om het algemeen belang te beschermen. Door DNA-materiaal van verdachten af te nemen en dit te vergelijken met DNA-materiaal afkomstig van bewijsmateriaal, werden tal van misdrijven opgelost. Afnames van DNA-materiaal grijpt in op de onaantastbaarheid van het menselijk lichaam (11 Gw) omdat er met bijvoorbeeld een staafje lichaamsmateriaal wordt afgenomen. Het bewaren van het DNA-profiel in een database, grijpt in op de persoonlijke levenssfeer (privacyrecht). Er worden persoonsgegevens verwerkt en opgeslagen.

Ook de recente Wet tijdelijk huisverbod is een voorbeeld van het ingrijpen op grondrechten. Er wordt ingegrepen op het ongestoord genot van de woning, als opgenomen in artikel 1 lid 1 eerste protocol EVRM. Ten eerste omdat de woning kan worden binnengetreden (artikel 4 Wet tijdelijk huisverbod) en ten tweede omdat men de eigen woning niet meer mag betreden. Ook de vrijheid tot verplaatsing wordt beperkt⁶³ (4 lid 2 vierde protocol EVRM) omdat men de woning niet meer mag betreden. Als laatste wordt ook de persoonlijke levenssfeer beperkt (10 Gw)⁶⁴. De toegang tot de woning wordt ontzegd, waardoor de privacy en zelfbepaling⁶⁵ worden aangetast. De wet is bedoeld om het algemeen belang te beschermen.

§ 5.2.1 Bescherming tegen jezelf versus bescherming tegen anderen

De bovenstaande ingrepen kunnen in twee groepen worden verdeeld. Bepaalde maatregelen worden ingezet om het individu tegen zichzelf te beschermen, oftewel in het persoonlijk belang. Hieronder vallen onder andere de invoering van de bromfietshelm, autogordel en (deels) de BOPZ. Andere maatregelen worden juist ingezet om burgers te

⁶¹ http://www.minvws.nl/folders/zzoude_directies/dvvo/de_wet_bopz_voor_client_en_familie.asp (raadpleegdatum: 10 april 2009)

⁶² Het lot van het eigen lichaam kan niet worden bepaald. A. Verbruggen, *De ziel van de stiel*, Gent: Academia Press 2007, blz. 56

⁶³ www.justitie.nl/images/wet%20tijdelijk%20huisverbod_10871_tcm34-119265.pdf (raadpleegdatum: 6 mei 2009)

⁶⁴ www.justitie.nl/images/wet%20tijdelijk%20huisverbod_10871_tcm34-119265.pdf (raadpleegdatum: 6 mei 2009)

⁶⁵ Onder de zelfbepaling valt onder andere autodeterminatie en persoonlijke levensstijl.

beschermen tegen bedreigend of gevaarlijk handelen van anderen of schade door de uitoefening van de persoonlijke vrijheid. In deze gevallen gaat het om de bescherming van het algemeen belang. Hieronder vallen DNA-onderzoek bij veroordeelden en ook de BOPZ.

Het lijkt erop dat overheden meer bevoegdheden hebben, om op te treden in het kader van het algemeen belang. Waarom? De wetgever vindt overheidsoptreden ten behoeve van het algemeen belang sneller noodzakelijk. Dit blijkt uit het feit dat hij overheden meer bevoegdheden tot inbreuk geeft. Eén van de weinige wetten die wel de bevoegdheid kent, om in het kader van het individueel belang achter de voordeur te komen, is de BOPZ. Overigens beschermt deze wet niet alleen het belang van de patiënt, maar ook het belang van de samenleving⁶⁶.

§ 5.3 Beperking van grondrechten / juridisch kader

Mogen overheden grondrechten beperken? Dit is onder bepaalde voorwaarden mogelijk. Het legaliteitsbeginsel moet in acht worden genomen. Dit betekent dat de Grondwet de basis moet geven voor de beperking van het betreffende grondrecht. Deze basis bestaat uit een beperkingsclausule die in het betreffende grondrecht is opgenomen.

De beperkingsclausule kan verschillende termen hanteren. Wordt de term “bij wet” vermeld, dan is enkel de formele wetgever bevoegd om het grondrecht te beperken. Indien de term “regelen”, “regeling”, “regel” of “(bij of) krachtens” wet wordt vermeld, is er sprake van een delegatieterm en kan de formele wetgever deze bevoegdheid aan lagere overheden delegeren. *“Als de formele wetgever de beperkende bevoegdheid wil delegeren, dan zal hij dat uitdrukkelijk moeten doen, in die zin dat hij ter zake een specifieke wet geeft, waarbij uit de tekst of de wetsgeschiedenis blijkt dat hij met betrekking tot het betreffende grondrecht een beperkingsbevoegdheid heeft overgedragen”*.⁶⁷ Een voorbeeld van een dergelijke wet is de Wet openbare manifestaties (Wom). Artikel 4 lid 1 Wom bepaalt: de raad stelt bij verordening regels vast met betrekking tot de gevallen waarin voor vergaderingen en betogingen op openbare plaatsen een voorafgaande kennisgeving vereist is.

De beperkingsclausule kan ook aangeven dat een beperking van het grondrecht enkel ter behartiging van bepaalde belangen toelaatbaar is. Dit zijn de zogenaamde doelcriteria. Soms wordt de beperking van een grondrecht aan procedurevoorschriften gebonden. Wettelijke bepalingen, die de gemeenteraad autonome verordenende bevoegdheden toekennen, waaronder 124 lid 1 Gw jo. 108 Gemw, zijn geen delegatiebepalingen. Deze bevoegdheid is algemeen van aard en niet uitdrukkelijk gegeven met het oog op beperking van bepaalde grondrechten⁶⁸.

Uit het bovenstaande blijkt dat de Grondwet een belangrijk, zo niet het belangrijkste, deel van het juridisch kader van de beperking van grondrechten vormt. Geeft de Grondwet hiertoe niet de basis, dan is beperking van het betreffende grondrecht niet mogelijk. Ook verschillende verdragen kennen grondrechtbepalingen. Deze grondrechten gaan inhoudelijk echter niet zo ver als de Grondwet. Enerzijds omdat deze rechten voortkomen uit een compromis tussen verschillende landen. Anderzijds om de rechter niet aan de Grondwet kan toetsen, maar wel aan de verdragsgrondrechten. Ook de specifieke wet, waar wel of niet uit de wettekst of -geschiedenis blijkt dat de formele wetgever de beperkingsbevoegdheid van het betreffende grondrecht heeft overgedragen, maakt deel uit van het juridisch kader.

§ 5.3.1 Ingrijpen op grondrechten door alcoholmatigingsinstrumenten

Zijn er alcoholmatigingsinstrumenten die ingrijpen op grondrechten en zo ja, om welke grondrechten gaat het zoal? Het verbod van verkoop van alcoholhoudende drank aan

⁶⁶ www.justitie.nl/actueel/toespraken/archief-2007/70525de-commissie-evaluatie-wet-bopz.aspx (raadpleegdatum: 5 mei 2009)

⁶⁷ M.C. Burkens e.a., *Beginnselen van de democratische rechtsstaat*, Alphen aan den Rijn: Kluwer, 2006, blz. 133

⁶⁸ M.C. Burkens e.a., *Beginnselen van de democratische rechtsstaat*, Alphen aan den Rijn: Kluwer, 2006, blz. 134

jongeren onder de 16 jaar discrimineert indirect (1 Gw)⁶⁹, omdat het zich enkel op jongeren onder de 16 jaar richt. Artikel 20 lid 5 DHW maakt het mogelijk om bij gemeentelijke verordening een toelatingsverbod voor personen onder de 21 jaar, voor bepaalde soorten horeca-inrichtingen in de gehele gemeente of een aangewezen deel daarvan in te stellen. Dit verbod tast onder andere de persoonlijke levenssfeer aan (10 Gw) omdat men bijvoorbeeld niet vrij is in de zelfbepaling. Het recht tot vrijheid van verplaatsing (4 lid 2 vierde protocol EVRM) wordt eveneens beperkt, omdat men bepaalde horeca-inrichtingen niet mag betreden. Om deze reden wordt ook de vrijheid tot verplaatsing beperkt (4 lid 2 vierde protocol EVRM).

De persoonlijke levenssfeer is een belangrijk vrijheidsrecht. Burgers mogen en willen zelf bepalen hoe zij leven, zij willen autonoom zijn in hun zelfbepaling en persoonlijke levenssfeer. Alcoholmatigingsinstrumenten kunnen op dit recht ingrijpen omdat zij willen beïnvloeden hoeveel en waar een burger drinkt. Dit grijpt onder andere in op de vrije zelfbepaling. Daarom zal in de volgende paragraaf worden ingegaan op de vraag, of het geoorloofd is om door alcoholmatigingsinstrumenten op dit grondrecht in te grijpen. Omdat de DHW en Wpg in het kader van alcoholmatiging erg belangrijk zijn, zal er op de alcoholmatigingsinstrumenten van deze wetten worden ingegaan.

§ 5.4 Ingreep in de persoonlijke levenssfeer op basis van de DHW en de Wpg

Artikel 10 Gw omvat het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Dit artikel luidt: *ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer*. Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is een klassiek vrijheidsrecht, dat sinds 1983 in de Grondwet is opgenomen⁷⁰. Dit recht wordt ook wel het privacyrecht genoemd. De kern van dit recht betreft de bescherming van de persoonlijke vrijheid en persoonlijke autonomie⁷¹. Het recht beschermt zowel tegen de overheid als tegen andere burgers. Uit de memorie van toelichting blijkt dat onder andere de woning, vertrouwelijke gesprekken, verwerking van persoonsgegevens en bepaalde individuele gewoontes en communicatievormen onder de persoonlijke levenssfeer vallen⁷². Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is ook in enkele verdragen neergelegd. Het gaat onder andere om de artikelen 12 Uvrm (moederbepaling), 8 EVRM en 17 IVBPR.

§ 5.4.1 De DHW

Is het geoorloofd om, middels een alcoholmatigingsinstrument uit de DHW, de persoonlijke levenssfeer te beperken? Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kent, zoals hierboven is gebleken, een beperkingsclausule (“behoudens bij of krachtens wet te stellen beperkingen”). De bevoegdheid tot beperking van de persoonlijke levenssfeer komt in ieder geval toe aan de formele wetgever. En de lagere wetgever, is deze ook bevoegd om de persoonlijke levenssfeer te beperken?

Artikel 10 vermeldt de term “krachtens”. Deze delegatieterm betekent dat de bevoegdheid tot ingrijpen op het grondrecht aan lagere overheden kan worden gedelegeerd. Wil de formele wetgever van deze mogelijkheid gebruik maken, dan zal hij een ter zake specifieke wet moeten geven. Uit de wettekst of -geschiedenis van deze wet moet blijken dat de formele wetgever de beperkingsbevoegdheid heeft overgedragen aan een lagere wetgever (zie § 5.3.1.).

In enkele artikelen van de DHW, waaronder 20 lid 5 en 23 lid 1, is deze mogelijkheid gegeven. Artikel 20 lid 5 luidt als volgt: *“Bij gemeentelijke verordening kan worden verboden*

⁶⁹ Er wordt een onderscheid gemaakt dat in eerste instantie neutraal lijkt. <http://www.stop-discrimination.info/2630.0.html> (raadpleegdatum: 9 mei 2009)

⁷⁰ A.K. Koekkoek, *De Grondwet*, Deventer, W.E.J. Tjeenk Willink, 2000, blz. 156

⁷¹ A.K. Koekkoek, *De Grondwet*, Deventer, W.E.J. Tjeenk Willink, 2000, blz. 156

⁷² A.K. Koekkoek, *De Grondwet*, Deventer, W.E.J. Tjeenk Willink, 2000, blz. 176

dat in de gemeente of een bij de verordening aangewezen deel daarvan, in een horecalkaliteit van een bij de verordening aangewezen aard de aanwezigheid wordt toegelaten van personen beneden een bij die verordening te bepalen leeftijd welke echter niet hoger mag zijn dan 21 jaar”.

In paragraaf 2.4 is aangegeven dat de DHW en de Wpg anders van opzet zijn. De Wpg geeft vooral instructienormen voor de overheid en grijpt daardoor minder snel in op de persoonlijke levenssfeer. Om de taken uit de deze wet daadwerkelijk te kunnen uitvoeren, moeten instrumenten uit de DHW (of een andere wet) worden ingezet.

§ 5.5 Jurisprudentie

Expliciete jurisprudentie omtrent mogelijke inbreuken op grondrechten door de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten, ontbreekt. Bij de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten gaat het om overheidsoptreden. Daarom is aansluiting gezocht bij jurisprudentie omtrent overheidsoptreden dat mogelijk ingrijpt op grondrechten. Hierbij wordt iets verder gegaan, dan enkel aandacht te schenken aan de grondrechten. Er wordt ook aandacht besteed aan de rechtsbeginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, die bij overheidsoptreden een belangrijke rol kunnen spelen. Daarnaast wordt ook aandacht besteed aan de vraag of er wettelijke basis voor het optreden bestaat.

§ 5.5.1 Het Fluorideringsarrest

Een eerste belangrijk arrest is het bekende Fluorideringsarrest uit 1973⁷³. Ondanks dat het een “oudje” betreft, heeft het arrest in de huidige tijd niet aan belang ingeboet. In het kort gaat het om het volgende. De gemeente Amsterdam exploiteerde het gemeentelijke waterleidingbedrijf. De gemeente besloot fluor aan het drinkwater toe te voegen ter voorkoming van tandbederf. Enkele inwoners van de gemeente hadden hier medische, biologische en ethische bezwaren tegen.

De Hoge Raad bepaalde dat artikel 4 lid 1 van de Waterleidingwet het waterleidingbedrijf verplicht om deugdelijk drinkwater aan de verbruikers te leveren. Het is de vraag of aan deze verplichting wordt voldaan, wanneer stoffen aan het drinkwater worden toegevoegd, zelfs als deze stoffen de deugdelijkheid voor consumptie niet aantasten. De toevoeging van fluoride dient een doel dat buiten de eigenlijke drinkwatervoorziening is gelegen, namelijk het tegengaan van tandbederf. Dit is een maatregel van zo ingrijpende aard, dat daartoe zonder wettelijke grondslag geen vrijheid bestaat.

Het waterleidingbedrijf neemt in zijn distributiegebied een monopoliepositie in. Drinkwater is een eerste levensbehoefte. Deze twee zaken maken dat verbruikers in het distributiegebied, ook al hebben zij hier zwaarwegende bezwaren tegen, gedwongen zijn geïndustrialiseerd drinkwater te gebruiken. Zowel de wettekst als de wetsgeschiedenis van de Waterleidingwet geven er geen blijk van de waterleidingbedrijven deze vrijheid te willen geven, dit geldt ook voor het Waterleidingbesluit, waardoor moet worden aangenomen dat er niet kan worden gesproken van levering zoals de wetgever in 4 lid 1 Waterleidingwet op het oog heeft. Na dit arrest is tandpasta met fluor op de markt gekomen. Burgers hebben de keuze om deze wel of niet te gebruiken.

§ 5.5.2 Venlose drugspand⁷⁴

Een tweede relevante uitspraak is gewezen door de rechtbank Roermond en betreft het op basis van de APV sluiten van een woning waarin verdovende middelen worden verkocht. De feiten zijn als volgt. De Venlose gemeentepolitie ontving klachten over de verkoop en gebruik van drugs in twee woningen. B&W hebben daarop besloten de woning met onmiddellijke ingang voor de duur van drie maanden te sluiten, op grond van artikel 35b lid 1 van de APV.

⁷³ Hoge Raad 22 juni 1973, NJ 1973, 386

⁷⁴ Rechtbank Roermond 1995.03.01, AB 1995/168

De reden lag in de ernstige aantasting van het woon- en leefklimaat in de directe woonomgeving.

De rechtbank Roermond besloot als volgt. De vraag moet worden gesteld of 35b APV de grenzen van de regelgevende bevoegdheid van de gemeenteraad overschrijdt. De bevoegdheid betreft niet de ingreep in aangelegenheden die de privé-sfeer van de burger betreffen en niet tot de gemeentelijke huishouding kunnen worden gerekend. De benedengrens van de gemeentelijke autonomie wordt niet overtreden. De drugshandel op aanzienlijke schaal, doet afbreuk aan het besloten karakter van de woning. Ook bestaat er een direct verband met de openbare orde. Het is echter niet zo, dat de woning aan de persoonlijke levenssfeer van de bewoners is onttrokken. De bescherming is niet absoluut omdat er een beperkingsmogelijkheid bij wet in formele zin of specifieke delegatiebepaling bestaat. Art. 35b APV is geen formeel-wettelijke bepaling. Hiernaast ontbreekt een toereikende basis in een wet in formele zin. Ook mist artikel 168 Gemeentewet (oud), waarop de bevoegdheid stelde om de onderhavige materie te regelen, het specifieke karakter voor de beperking van de persoonlijke levenssfeer.

§ 5.5.3 Café De Kachel en Café Victoria

De laatste uitspraken die zullen worden behandeld zijn twee recente uitspraken rond het rookverbod voor de horeca. Twee kleine horecaondernemers zonder personeel, in Groningen en in Breda, waren de mening toegedaan dat het rookverbod in strijd was met gelijkheidsbeginsel en dat er sprake was van concurrentievervalsing.

De rechtbank Groningen⁷⁵ was het hier niet mee eens. Het rookverbod geldt voor alle horeca-inrichtingen. Dat sommige van hen beperkt zijn in de mogelijkheden om de inrichting te herinrichten, maakt de regeling niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel en maakt onderdeel uit van het bedrijfsrisico. De rechtbank Breda⁷⁶, daarentegen, had meer sympathie met de ondernemer. Horeca-inrichtingen met en zonder personeel worden door het rookverbod niet gelijk behandeld. Artikel 3 lid 1 sub a van het "Besluit invoering rookvrije werkplek, horeca en andere ruimten", verplicht ondernemers zonder personeel tot het instellen, aanduiden en handhaven van een rookverbod. Artikel 11a lid 1 Tabakswet bepaalt dat horecapersoneel geen hinder en overlast door roken mag ondervinden. Deze bepaling brengt niet noodzakelijkerwijs mee dat een rookverbod moet worden ingesteld. Dit kan op andere wijze worden bereikt. Horecaondernemers zonder personeel worden onevenredig zwaar getroffen door het rookverbod.

Op 12 mei 2009 heeft het gerechtshof 's-Hertogenbosch⁷⁷ zich in hoger beroep over deze kwestie gebogen. Het hof vindt het "Besluit Uitvoering rookvrije werkplek, horeca en andere ruimten" gedeeltelijk onverbindend. Omdat een deugdelijke wettelijke grondslag ontbreekt, voor zover dit besluit verplicht tot het instellen en handhaven van een rookverbod in horeca-inrichtingen zonder personeel. Het besluit blijft niet binnen de kaders van de artikelen 10 en 11a van de Tabakswet. Deze artikelen staan niet toe, dat een algeheel rookverbod voor horeca-inrichtingen zonder personeel wordt voorgeschreven.

§ 5.5.4 Aandachtspunten uit de jurisprudentie

Uit alle aangehaalde uitspraken blijkt, dat er een wettelijke basis voor de betreffende overheidsingreep moet zijn. Is die er niet, dan is de ingreep niet geoorloofd. Zowel in het Fluorideringsarrest, als in de uitspraken omtrent het rookverbod, spelen de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit een rol. In de casus van het Fluorideringsarrest, wordt er een zwaar middel ingezet om tandbederf tegen te gaan, de toevoeging van fluoride. Deze ingreep staat niet in verhouding tot het doel. Dit doel kan de overheid ook bereiken door een lichter middel, bijvoorbeeld fluortabletjes die op vrijwillige basis kunnen worden ingenomen.

⁷⁵ Rechtbank Groningen, 20 februari 2009, LJN: BH3578

⁷⁶ Rechtbank Breda, 3 april 2009, LJN: BH9853

⁷⁷ Hof 's-Hertogenbosch, 12 mei 2009, LJN: BI3572

In de uitspraken omtrent het rookverbod wordt er ook gekozen voor een zwaar middel, een algeheel rookverbod, om de gezondheid van horecapersoneel te borgen. Dit doel kan ook door de inzet van een lichter middel worden bereikt, denk aan ventilatie.

De aandachtspunten uit deze uitspraken, moet de gemeente ook in de gaten houden bij de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten.

§ 5.6 De Mosquito

De Mosquito, de naam zegt het al, het apparaat maakt een zoemend hoog geluid dat lijkt op dat van een mug. De hoge tonen worden door jongeren jonger dan 25 jaar gehoord. Circa 105 gemeenten, waaronder Nijmegen, Rotterdam en Landsmeer, zetten het apparaat in om hangjongeren te verjagen van plekken waar ze overlast veroorzaken⁷⁸. Denk aan portiekflats, speeltuinen en winkelcentra. De case van de Mosquito wordt in dit onderzoek aangehaald om aan te tonen dat ook feitelijk overheidshandelen kan leiden tot inbreuken op grondrechten.

Er is veel te doen geweest rond te Mosquito. De SP heeft in juni 2008 geprobeerd het gebruik en de verkoop van het apparaat te verbieden, op grond van het feit dat deze zou ingrijpen in de persoonlijke levenssfeer en mogelijk gehoorschade bij jonge kinderen kon opleveren⁷⁹. Minister ter Horst van Binnenlandse zaken heeft, bij brief van 12 december 2008, de Tweede Kamer te kennen gegeven de inzet van de Mosquito niet wenselijk te achten en geen wettelijke basis voor de inzet van de Mosquito te scheppen⁸⁰. De Mosquito zou ingrijpen in de persoonlijke levenssfeer, het recht tot en de onaantastbaarheid van het lichaam. Ook zouden gemeenten voldoende andere instrumenten ter bestrijding van overlast hebben.

De VNG was het niet met de minister eens. Het apparaat zou goedkoop, eenvoudig en effectief zijn tegen hangjongeren die overlast veroorzaken. Het zou als ultimum remedium worden ingezet tegen hangjongeren waartegen andere instrumenten niet werken⁸¹. De Tweede Kamerleden Smits en Kuiken⁸², Cörüz⁸³ en Griffith⁸⁴ hebben, in februari van dit jaar, moties tegen de inzet van de Mosquito ingediend. Vooralsnog is er nog geen wettelijke basis voor de inzet van de Mosquito en blijft de politiek hierover breed verdeeld.

§ 5.6.1 Ingrijpen op grondrechten door de Mosquito

In de vorige paragraaf is aangegeven dat verschillende politici van mening zijn, dat de Mosquito ingrijpt op bepaalde grondrechten. Om welke grondrechten gaat het onder andere en op welke wijze wordt er ingegrepen? De Mosquito grijpt in op de vrijheid tot verplaatsing⁸⁵ (4 lid 2 vierde protocol EVRM) omdat het “gezoem” van de Mosquito leidt tot verplaatsingsgedrag van hangjongeren. De jongeren worden gedwongen zich niet meer op een bepaalde plek op te houden. De persoonlijke levenssfeer (10 Gw)⁸⁶ wordt eveneens beperkt. Het “gezoem” dwingt jongeren de betreffende locatie te verlaten, zodat de zelfbepaling wordt aangetast. Hiernaast kan de onaantastbaarheid van het menselijk lichaam door de Mosquito worden beperkt (11 Gw), doordat het geluid dat het apparaat verspreidt dat het tot fysiek ongemak kan leiden⁸⁷. Ook is de Mosquito gericht op beïnvloeding van het gedrag van een bepaalde bevolkingsgroep, namelijk jongeren. Dit is (indirect) in strijd met het discriminatieverbod (1 Gw)⁸⁸.

⁷⁸ <http://www.minbzk.nl/actueel?ActItnltdt=116179> (raadpleegdatum: 25 april 2009)

⁷⁹ <http://www.vng.nl/smartsite.dws?id=79818&ch=DEF> (raadpleegdatum: 22 april 2009)

⁸⁰ <http://www.minbzk.nl/actueel?ActItnltdt=116179> (raadpleegdatum: 22 april 2009)

⁸¹ http://www.vng.nl/Documenten/vngdocumenten/2009_overig/Parlement_U200900065.pdf (raadpleegdatum: 20 april 2009)

⁸² Kamerstukken II 2008/09, 28 684, nr. 200, (Naar een veiliger samenleving)

⁸³ Kamerstukken II 2008/09, 28 684, nr. 201, (Naar een veiliger samenleving)

⁸⁴ Kamerstukken II 2008/09, 28 684, nr. 202, (Naar een veiliger samenleving)

⁸⁵ Rapport Verkenning inzet en juridische mogelijkheden Mosquito, 's-Gravenhage 2008, blz. 7

⁸⁶ Rapport Verkenning inzet en juridische mogelijkheden Mosquito, 's-Gravenhage 2008, blz. 7

⁸⁷ Rapport Verkenning inzet en juridische mogelijkheden Mosquito, 's-Gravenhage 2008, blz. 7

⁸⁸ Rapport Verkenning inzet en juridische mogelijkheden Mosquito, 's-Gravenhage 2008, blz.. 8

§ 5.6.2 De Mosquito: Een vergelijking met alcoholmatigingsinstrumenten

Welke aandachtspunten vloeien er voort uit de case van de Mosquito, die ook van belang zijn bij de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten?

Het ophangen en aanzetten van een Mosquito is een feitelijke handeling (waaraan een besluit ten grondslag ligt). De Mosquito toont aan dat ook feitelijk ingrijpen in de openbare ruimte, kan leiden tot de beperking van grondrechten. Dit is verrassend. Overheden moeten hierbij stil staan, zijn moeten zich ook bij de inzet van een feitelijk middel afvragen of dit wellicht op een grondrecht kan ingrijpen. Dit aandachtspunt geldt niet alleen voor alcoholmatigingsinstrumenten.

Vooralsnog heeft de Mosquito geen wettelijke basis. In paragraaf 5.3.1 is aangegeven, dat voor de ingreep op een grondrecht een dergelijke basis vereist is. Is deze er niet, dan is de ingreep niet geoorloofd. Dit geldt ook voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten. Dit aandachtspunt vloeit overigens ook voort uit de eerder behandelde jurisprudentie.

Ook onderscheiding op grond van leeftijd kan leiden tot indirecte strijd met het discriminatieverbod van artikel 1 Gw. Daarmee moet rekening worden gehouden bij acties gericht tegen de jeugd.

Bij de Mosquito komen ook de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit om de hoek kijken. Is er een minder zwaar middel waarmee hangjongeren kunnen worden verjaagd (proportionaliteit)? En staat de inzet van de Mosquito in redelijke verhouding tot het "rondhangen" en overlast veroorzaken (subsidiariteit)? Kan bijvoorbeeld een buurtvader die de jongeren aanspreekt hetzelfde resultaat bereiken? Bij de keuze voor een alcoholmatigingsinstrument moet het lichtste middel, dat het gewenste effect heeft, worden ingezet.

§ 5.7 Conclusie

Overheden grijpen steeds verder in op grondrechten van de burger. Dit is een trend van de laatste decennia. Voorbeelden hiervan zijn de blaastest en de BOPZ. Na de terroristische aanslag op New York zijn deze ingrepen ook om andere redenen dieper en scherper geworden, voorbeeld hiervan is het DNA-onderzoek onder veroordeelden. Indien grondrechten worden beperkt, om het algemeen belang te beschermen, heeft de overheid hiertoe meer bevoegdheden. Er zijn minder bevoegdheden en mogelijkheden om grondrechten te beperken in het kader van de bescherming van het individu tegen zichzelf. Dit komt omdat de wetgever overheidsoptreden in het algemeen belang, sneller noodzakelijk vindt. De BOPZ is een van de weinige uitzonderingen hierop, deze wet beschermt zowel het individueel als algemeen belang.

Het juridisch kader van de grondrechtbeperking, wordt met name door de Grondwet gevormd. De betreffende grondwettelijke bepaling geeft aan of inbreuk op het grondrecht mogelijk is. Hiernaast geeft de Grondwet aan óf delegatie van deze bevoegdheid kan worden gedelegeerd aan lagere overheden. Delegatie van deze bevoegdheid is enkele mogelijk indien de wetsgeschiedenis of -tekst van een specifieke wet dit aangeeft. Deze specifieke wet maakt ook deel uit van het juridisch kader.

Ook de jurisprudentie maakt deel uit van het kader van grondrechtbeperking. In dit onderzoek zijn het Fluorideringsarrest, het arrest Venlose drugspand en de uitspraken rond het rookverbod onderzocht. De uitspraken kennen een eenduidige lijn. Niet alleen moet er een wettelijke basis voor de ingreep zijn, het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel

moet in acht worden genomen. Deze aandachtspunten komen ook om de hoek kijken, bij de inzet van de Mosquito. De Mosquito illustreert daarnaast, dat ook bij feitelijk overheidshandelen sprake kan zijn van het ingrijpen op grondrechten en dat onderscheid op grond van leeftijd kan leiden tot strijd met het discriminatieverbod (1 Gw). Deze aandachtspunten moeten ook bij het alcoholmatigingsbeleid worden meegenomen.

HOOFDSTUK 6: Checklist voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten

§ 6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal worden ingegaan op de laatste deelvraag: *Welke checklist kan er vanuit de antwoorden op de eerder gestelde vragen worden ontwikkeld?* Het opstellen van de checklist is de doelstelling van dit onderzoek. De checklist stelt enkele voorwaarden waaraan de alcoholmatigingsinstrumenten moeten voldoen, voordat de gemeente ze kan inzetten. Dit hoofdstuk zal de checklist in chronologische volgorde bespreken. Het hoofdstuk zal met een conclusie worden afgesloten. (De checklist is opgenomen in de bijlagen).

§ 6.2 Checklist voor alcoholmatigingsinstrumenten

Is er sprake van een probleem?

Indien de gemeente een alcoholmatigingsinstrument wil inzetten, moet zij zichzelf de volgende vragen stellen. Is er daadwerkelijk sprake van een probleem, waar bestaat dit uit, wat zijn de gevolgen en wat is de kern van het probleem? Nog te vaak wordt er geroepen dat iets een probleem is, zonder dat er een concreet beeld van de situatie bestaat. Pas nadat het probleem voldoende is vastgesteld en in kaart is gebracht, kan de volgende stap worden gezet.

Noodzaakt het probleem overheidsingrijpen?

Nadat het probleem voldoende in kaart is gebracht, kan worden vastgesteld of overheidsingrijpen noodzakelijk is. Veelal hangt dit af van de ernst van de gevolgen en de omstandigheden van het geval.

Welk instrument is het lichtste en sorteert het gewenste resultaat: subsidiariteitsbeginsel?

Vervolgens moet worden onderzocht welke alcoholmatigingsinstrumenten het gewenste resultaat sorteren. Hiervoor kan bijvoorbeeld worden geput uit wetenschappelijk onderzoek of uit ervaringen van andere gemeenten. Daarna moet worden vastgesteld wat het lichtste instrument is. Dit houdt verband met het subsidiariteitsbeginsel, men mag geen zwaarder instrument gebruiken als met een licht instrument kan worden volstaan.

Staat het instrument in evenredige verhouding tot het doel: evenredigheidsbeginsel?

Het alcoholmatigingsinstrument mag niet zwaarder zijn, dan het doel dat men wil bereiken.

Is het juridisch toegestaan om het instrument in te zetten?

Is de gemeente bevoegd om het betreffende instrument in te zetten? Bestaat hiertoe een basis in een wet in formele zin? De basis kan opgenomen zijn in onder andere de artikelen 108 lid 1 (autonome bevoegdheid), 151c, 154a, 172, 174 of 176a Gemw of de bepalingen van de DHW. Omdat de Wpg vooral instructienormen voor de overheid geeft, moeten er instrumenten uit de DHW (of een andere wet) worden ingezet om tot daadwerkelijke uitvoering te komen. De DHW moet dan de basis voor de inzet van het instrument geven.

Betreft het een autonome bevoegdheid en is de boven- en ondergrens van de autonomie gerespecteerd?

Indien er uit de autonome bevoegdheden wordt geput, moet er rekening worden gehouden met de boven- en ondergrens van de gemeentelijke autonomie. De gemeente mag zaken regelen die tot haar huishouding behoren, zolang er geen hogere regeling is die dit aan haar bevoegdheid onttrekt (bovengrens)⁸⁹. De ondergrens ligt bij de privacy van de burger.

Grijpt het instrument in op een grondrecht en bestaat daartoe de bevoegdheid?

Er moet worden vastgesteld of het alcoholmatigingsinstrument ingrijpt op één of meer grondrechten van de burger. Indien dit het geval is, dan moet worden vastgesteld of betreffende grondwettelijke bepaling een beperkingsclausule kent. Indien de term "bij wet" is

⁸⁹ Kamerstukken II, 1975/76, 13 990, nr. 3, blz. 7 (MvT)

vermeld, dan is alleen de formele wetgever bevoegd om het betreffende grondrecht te beperken. Indien de term “regelen”, “regeling”, “regel” of “(bij of) krachtens” wet wordt vermeld, is er sprake van een delegatieterm en kan de formele wetgever deze bevoegdheid aan lagere overheden delegeren. Hiernaast zal er een specifieke wet moeten zijn, waar uit de wettekst of -geschiedenis blijkt dat de formele wetgever de bevoegdheid tot beperking van het grondrecht daadwerkelijk heeft gedelegeerd.

§ 6.3 Conclusie

Voordat gemeenten een alcoholmatigingsinstrument inzetten, moeten zij stilstaan bij de vraag of er daadwerkelijk sprake is van een probleem. Is er geen probleem, dan hoeft er niet te worden opgetreden. Het hangt af van de ernst van de gevolgen en van de omstandigheden van het geval of ingrijpen noodzakelijk is. Daarna moet men stilstaan bij de vraag welke instrumenten het gewenste resultaat sorteren. Er moet voor het lichtste instrument worden gekozen. Deze eis vloeit voort uit het subsidiariteitsbeginsel. Hiernaast moet ook worden voldaan aan het proportionaliteitsbeginsel: het alcoholmatigingsinstrument en de zwaarte waarmee dit wordt ingezet, moet in evenredige verhouding staan tot het te bereiken doel.

Het betreffende alcoholmatigingsinstrument moet gebaseerd zijn op een wet in formele zin. Deze bevoegdheid kan gelegen zijn onder andere de artikelen 108 lid 1 (autonome bevoegdheid), 151c, 154a, 172, 174 of 176a Gemw of de bepalingen van de DHW. Omdat de Wpg vooral instructienormen voor de overheid geeft, moeten er instrumenten uit de DHW (of een andere wet) worden ingezet om tot daadwerkelijke uitvoering te komen. De DHW moet dan de basis voor de inzet van het instrument geven.

Indien een autonome bevoegdheid wordt ingezet, moet de boven- en ondergrens van de gemeentelijke autonomie in het oog worden gehouden.

Vervolgens moet er worden vastgesteld of het instrument ingrijpt op een grondrecht. Is dit het geval, dan moet de betreffende grondwettelijke bepaling daartoe de bevoegdheid scheppen. Hierbij moet de mogelijkheid bestaan dat de wetgever deze bevoegdheid kan delegeren aan lagere overheden. Er moet daartoe een specifieke wet zijn, waar uit de wetsgeschiedenis of -tekst blijkt dat de formele wetgever de bevoegdheid tot grondrechtsbeperking daadwerkelijk heeft gedelegeerd.

Afbeelding 3: Checklist voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten

HOOFDSTUK 7: Alcoholmatigingsinstrumenten

§ 7.1 Inleiding

In dit zevende hoofdstuk zal de centrale vraagstelling van het onderzoek worden beantwoord. Deze luidt: *Welke juridische instrumenten kan de gemeente Roosendaal, gelet op haar verantwoordelijkheid voor de gezondheid en de openbare orde en veiligheid, inzetten om overmatig alcoholgebruik terug te dringen, waarbij de grondrechten van burgers worden gewaarborgd en waarbij aandacht wordt besteed aan de kern van de problematiek?*

Dit hoofdstuk zal op de volgende onderwerpen ingaan. Ten eerste zal worden ingegaan op de preventieve en vervolgens op de repressieve alcoholmatigingsinstrumenten, die de gemeente Roosendaal kan inzetten. Hierbij zal ook worden stilgestaan bij de mogelijkheden die de wijziging van de DHW zal bieden. Ten derde zal worden stilgestaan bij de vraag op welke wijze de gemeente ervoor kan zorgen dat bij de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten de grondrechten van burgers worden gewaarborgd. Het hoofdstuk zal worden afgesloten met een conclusie.

§ 7.2 Alcoholmatigingsinstrumenten

In paragraaf 3.3 is ingegaan op de achtergronden, prioriteiten, wensen en doelstellingen voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid. De alcoholmatigingsinstrumenten die in dit hoofdstuk worden beschreven, moeten hierop aansluiten.

Welke alcoholmatigingsinstrumenten kan de gemeente, gelet hierop, opnemen in haar alcoholmatigingsbeleid? Op deze vraag zal hieronder worden ingegaan. De alcoholmatigingsinstrumenten die zullen worden behandeld, kunnen worden onderverdeeld in preventieve en repressieve instrumenten.

§ 7.2.1 Preventieve alcoholmatigingsinstrumenten

Burgers zijn zich onvoldoende bewust zijn van de nadelige effecten van overmatig alcoholgebruik (zie § 3.4). Hoe kunnen burgers van deze effecten bewust worden gemaakt? Bewustwording kan worden bereikt, door de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten die het gedrag van burgers beïnvloeden. Welke instrumenten zijn dit zoal?

Massamediale alcoholmatigingscampagnes in de nationale en lokale media, reclames op billboards, in horeca-inrichtingen, sportverenigingen en supermarkten. Informatie via internet en websites, folders en brochures. Het opzetten van lesprogramma's (van basisschool tot het allerhoogste onderwijs), inzetten van gastsprekers en het houden van maatschappelijke debatten. Instrueren en voorlichten van ouders, portiers, horecapersoneel, verslavingszorg, (huis)artsen en eerste hulp. Inzet van informatiegroepen tijdens uitgaansavonden, etc,

Met name ouders zijn een belangrijke doelgroep. Kinderen drinken meer als hun ouders een positief / neutrale houding ten aanzien van alcoholgebruik hebben⁹⁰. Daarom moet de gemeente voldoende aandacht aan de bewustwording van ouders schenken. Verder is het van belang om de geboden informatie zoveel mogelijk te laten aansluiten bij de doelgroep⁹¹, zodat het zo effectief mogelijk is. Dit betekent dat er voor elke doelgroep verschillende informatiepakketten moeten worden opgesteld,. Hiernaast is het van belang om aan te sluiten bij de verschillende leefwerelden van de doelgroepen⁹².

Gedragbeïnvloeding werpt pas op langere termijn zijn vruchten af. Dit kan leiden tot een gevoel van onzekerheid. De gemeente Roosendaal moet zich hierdoor niet van de kaart laten brengen. Na enige tijd zullen de effecten zichtbaar worden.

⁹⁰ Lokaal Alcohol Matigingsbeleid, Regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010, blz. 12

⁹¹ Zie het alcoholmatigingsbeleid van de gemeente Den Haag, paragraaf 4.3.1.

⁹² Lokaal Alcohol Matigingsbeleid, Regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010, blz. 12

§ 7.2.2 Repressieve alcoholmatigingsinstrumenten

Toelatingsverbod voor bepaalde horeca-inrichtingen voor jongeren onder de 21 jaar

Op grond van artikel 20 lid 5 DHW kan de gemeente bij verordening een toelatingsverbod voor jongeren onder de 21 jaar instellen, dat geldt voor bepaalde soorten horeca-inrichtingen in de gehele gemeente of een aangewezen gebied. In paragraaf 2.3.2 is al aangegeven dat de gemeente deze mogelijkheid niet benut. Er kan worden gedacht aan het instellen van dit verbod voor het horecaconcentratiegebied (centrum), voor bijvoorbeeld nachtcafés. De effectiviteit van dit instrument is afhankelijk van een goede handhaving.

Deurbeleid

De gemeente kan in samenspraak met de horeca en andere partijen, een deurbeleid opstellen. Er kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het niet toelaten van dronken personen. De horecaportiers voeren het beleid uit.

Kaartensysteem

In paragraaf 2.5.1 werd al aangegeven dat overmatig alcoholgebruik en verstoring van de openbare orde en veiligheid nauw met elkaar zijn verweven. Hoe kan de gemeente dronken personen die de openbare orde en veiligheid verstoren, snel, eenvoudig en effectief aanpakken? Onder andere de gemeente Schagen, heeft een kaartensysteem ingevoerd om deze personen de toegang tot horeca-inrichtingen te ontfemen. Verstoort men de openbare orde en veiligheid in een horeca-inrichting, dan krijgt men een waarschuwing in de vorm van een gele kaart. Gebeurt dit nogmaals, dan volgt een rode kaart. Een rode kaart heeft een horecaverbod van drie maanden tot gevolg.

Handhaving van de leeftijdsgrenzen

Op grond van artikel 20 lid 1 DHW is het verboden alcoholhoudende drank te verstrekken, aan personen van wie niet is vastgesteld dat zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt. Op grond van artikel 20 lid 2 DHW is het verboden sterke drank te verstrekken aan personen onder de 18 jaar. Deze leeftijdsgrens is niet makkelijk te controleren. Het is niet haalbaar om op een uitgaansavond de legitimatiebewijzen van de duizenden jongeren die cafés, disco's en bars bezoeken, te controleren. Toch is het van belang om de leeftijdsgrens te handhaven zodat jongeren bijvoorbeeld minder in de verleiding worden gebracht om alcohol te drinken. Het verdient de aanbeveling nader onderzoek te doen naar de beste manier waarop de leeftijdsgrenzen kunnen worden gehandhaafd.

Bestuurlijke boete

Een andere instrument is het opleggen van bestuurlijke boetes aan horeca-inrichtingen, die alcoholhoudende dranken aan jongeren onder de 16 jaar en sterke drank aan jongeren onder de 18 jaar schenken. Dit instrument kan op basis van artikel 44a lid 1 DHW worden ingezet. De Voedsel en Waren Autoriteit is bevoegd om de boete op te leggen. De boete kan zonder tussenkomst van de rechter worden opgelegd.

Strafbeschikking

Op grond van de Wet OM-afdoening⁹³, kan het OM overtredingen en misdrijven waarop maximaal zes jaar gevangenisstraf staat, afdoen door een strafbeschikking uit te vaardigen. De beschikking kan bestaan uit verschillende maatregelen, straffen en aanwijzingen. Denk aan een geldboete, taakstraf, etc. Gemeenten, politie en boa's krijgen ook de bevoegdheid om dergelijke beschikkingen uit te vaardigen.

Verruiming of terugbrengen van de sluitingstijden?

In het Nederlandse alcoholmatigingsbeleid wordt vaak aandacht besteed aan de horecasluitingstijden⁹⁴. Men is echter verdeeld over wat het beste werkt, een verruiming van

⁹³ Kamerstukken II, 2004/05, 29 849 nr. 3 (MvT)

⁹⁴ <http://www.alcoholpreventie.nl/factsheet/?id=14> (raadpleegdatum: 12 mei 2009)

de sluitingstijden of juist het terugbrengen ervan? Elke optie kent een pro en een contra. Een verruiming kan ervoor zorgen, dat horecabezoekers druppelsgewijs de straat op komen. De politie kan dan meer gespreid optreden. Daar staat tegenover dat de politie langer op straat aanwezig moet zijn, wat weer extra kosten tot gevolg heeft. Bewoners kunnen meer hinder ondervinden van de verruiming. Het terugbrengen van de sluitingstijden kan leiden tot een bulk horecabezoekers die in een keer de straat op komt. Men drinkt ook meer, omdat men in verhouding kortere tijd heeft om aan zijn trekken te komen. Het verdient de aanbeveling om hier nader onderzoek naar te doen.

Hardere regels om op te treden?

De politie heeft aangegeven⁹⁵, een goede basis te missen om effectief te kunnen optreden tegen (dronken) personen die de openbare orde en veiligheid verstoren. Hiernaast heeft zij aangegeven dat hardere regels nodig zijn om haar effectiever te kunnen laten optreden. Toch bevat de APV legio mogelijkheden om op te treden. Denk aan de artikelen 2.4.8 t/m 2.4.10 APV (zie § 2.6.4). Artikel 2.4.8 APV betreft het verbod op hinderlijk drankgebruik op straat, artikel 2.4.9 omvat een verbod om zich zonder redelijk doel in onder andere portalen, portieken of poorten op te houden. Artikel 2.4.10 houdt het verbod in om zich zonder redelijk doel op hinderlijke wijze op te houden in een portaal, telefooncel, bushokje, rijwielstelling en in de publieke ruimte.

Deze artikelen bieden de politie de mogelijkheid om op te treden. De vraag dient zich dan ook aan of aanscherping van deze artikelen nodig is? Het wordt dan ook aanbevolen om hier nader onderzoek naar te verrichten. Ook zou de gemeente, naar voorbeeld van het SRE de regelgeving kunnen evalueren, uniformeren en beter op elkaar afstemmen, zie paragraaf 4.3.2. De gemeente Roosendaal heeft hiertoe enkele stappen gezet, onder andere middels het project “updaten regelgeving”.

§ 7.3 Repressieve alcoholmatigingsinstrumenten en grondrechten

Repressieve instrumenten grijpen veelal in op één of meer grondrechten. Kijk bijvoorbeeld naar het kaartensysteem. Dit legt een gebiedsontzegging op. De gebiedsontzegging grijpt onder andere in op de vrijheid tot verplaatsing (4 lid 2 vierde protocol EVRM) omdat men het betreffende café niet meer mag betreden. Het toelatingsverbod voor jongeren onder de 21 jaar grijpt onder andere in op de gelijke behandeling (1 Gw) omdat het indirect discrimineert op grond van leeftijd. Preventieve alcoholmatigingsinstrumenten grijpen (vrijwel) niet in op grondrechten van burgers. Er is sprake van meer “vrijblijvende” maatregelen, men hoeft niet naar de reclames, websites en posters te kijken. Men wordt hier niet toe gedwongen, er zijn ook geen gevolgen aan verbonden als men er niet aan meedoet. Het is aan de gemeente om de keuze te maken of zij repressieve alcoholmatigingsinstrumenten wil inzetten. De inzet van dergelijke instrumenten kan soms noodzakelijk zijn, bijvoorbeeld als preventieve instrumenten niet (goed) werken.

Indien de gemeente ervoor kiest om repressieve alcoholmatigingsinstrumenten in te zetten, moet zij zich steeds bewust zijn van het feit dat het zeer waarschijnlijk is dat er op één of meer grondrechten wordt ingegrepen. Om te borgen dat de ingrepen op legitieme wijze gebeuren, moet de gemeente steeds controleren of het mogelijk is om het betreffende grondrecht te beperken, of delegatie van deze bevoegdheid mogelijk is en of de formele wetgever deze bevoegdheid daadwerkelijk aan haar heeft gedelegeerd. De gemeente moet de instrumenten toetsen aan de voorwaarden van de checklist, (zie § 5.3). De gemeente moet ook steeds stilstaan bij de vraag of haar ingrijpen noodzakelijk is, of er een lichter instrument kan worden ingezet (subsidiariteitsbeginsel) en of het instrument in evenredige verhouding staat tot het te bereiken doel (proportionaliteitsbeginsel). Hiernaast moet de gemeente elk instrument aan de voorwaarden van de checklist toetsen.

⁹⁵ Zie interview met de politie.

§ 7.4 Nieuwe mogelijkheden op grond van de wijziging van de Drank- en Horecawet

In paragraaf 2.3.1 is aangegeven dat de DHW binnenkort zal worden gewijzigd. Bij deze wijziging krijgen gemeenten meer mogelijkheden op het vlak van alcoholmatiging. Om welke wijzigingen gaat het onder andere? Gemeenten zullen gedeeltelijk toezicht gaan houden op de naleving van de DHW. Hierdoor kunnen gemeenten actiever optreden in het kader van alcoholmatiging. Ook krijgt de gemeente meer alcoholmatigingsinstrumenten die zich richten op jongeren. Ten eerste maakt de nieuwe DHW het mogelijk om prijsacties en sluitingstijden in relatie tot leeftijd reguleren. Ten tweede wordt het mogelijk om maatregelen te nemen, tegen supermarkten die alcohol aan jongeren onder de 16 jaar verkopen. Ten derde kunnen jongeren onder de 16 jaar, die op de openbare weg alcohol bij zich hebben, strafbaar worden gesteld. Het wetsvoorstel voor de nieuwe DHW, ligt op dit moment ter advisering bij de Raad van State⁹⁶. Het wetsvoorstel wordt pas openbaar na indiening bij de Tweede Kamer. Het is van belang dat de gemeente zich goed voorbereid op deze wijzigingen.

§ 7.5 Conclusie

De volgende preventieve en repressieve instrumenten kunnen worden ingezet. Bewustwording van burgers kan worden bereikt door gedragsbeïnvloeding. De instrumenten die hiertoe kunnen worden ingezet zijn onder andere: informatie via websites en folders, lesprogramma's, maatschappelijke debatten, instructie en voorlichting van ouders, gastsprekers, instructie van (huis)artsen, eerste hulp en horecapersoneel, etc. Met name de gedragsbeïnvloeding van ouders is van belang. Een positief / neutrale houding van ouders ten aanzien van alcoholgebruik leidt ertoe dat kinderen meer drinken. De informatie moet om een optimaal effect te hebben, zoveel mogelijk aansluiten bij de doelgroep en zich op de verschillende leefwerelden van de doelgroepen richten.

De gemeente kan bij verordening een toelatingsverbod voor jongeren onder de 21 jaar instellen, dat geldt voor bepaalde soorten horeca-inrichtingen in de gehele gemeente of een aangewezen gebied. Om effectief te kunnen zijn, moet dit verbod moet worden gehandhaafd. De gemeente kan de sluitingstijden verruimen of terugbrengen. Er moet nader worden onderzocht welke optie het beste werkt. Hiernaast kunnen de leeftijdsgrenzen worden gehandhaafd. Er moet nader worden onderzocht op welke wijze dit snel, eenvoudig en effectief kan gebeuren. De gemeente kan samen met de horeca een deurbeleid opstellen. In het kader van de openbare orde en veiligheid kan het kaartensysteem worden ingezet. Om effectief te kunnen zijn, noodzaakt dit systeem een goede registratie en samenwerking. Ook kan worden gedacht aan het opleggen van een bestuurlijke boete of strafbeschikking aan horeca-inrichtingen die schenken aan jongeren onder de 16 c.q. 18 jaar. De wijziging van de DHW biedt de gemeente ook enkele nieuwe alcoholmatigingsinstrumenten.

Repressieve instrumenten grijpen, in tegenstelling tot preventieve instrumenten, vaak in op grondrechten. Soms kan de inzet van deze instrumenten niet worden voorkomen. Legitieme ingreep op een grondrecht is enkel mogelijk als hierin door het grondwettelijk beperkings- en delegatiestelsel wordt voorzien. De gemeente moet zich steeds afvragen of haar ingreep noodzakelijk is en of er voldaan wordt aan het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel. Hiernaast moet elk instrument aan de checklist worden getoetst.

⁹⁶ http://www.raadvanstate.nl/adviezen/actuele_adviezen/aanhangige_adviezen/?zoeken_veld=drank%20en%20horecawet
(raadpleegdatum: 12 mei 2009)

HOOFDSTUK 8: Conclusies en aanbevelingen

§ 8.1 Inleiding

De conclusies in dit hoofdstuk vloeien voort uit de resultaten van de voorgaande hoofdstukken. Zij geven een antwoord op de centrale vraagstelling: *Welke juridische instrumenten kan de gemeente Roosendaal, gelet op haar verantwoordelijkheid voor de openbare orde en veiligheid en de gezondheid, inzetten om overmatig alcoholgebruik terug te dringen, waarbij de grondrechten van burgers worden gewaarborgd en waarbij aandacht wordt besteed aan de kern van de problematiek?*

§ 8.2 Conclusies

- Het wettelijk kader van alcoholmatiging wordt gevormd door de bepalingen van de Gemw (o.a. artikel 108, 151c, 154a, 172, 174 en 176a), de DHW, Wpg (o.a. artikel 2 en 13), de APV (o.a. 2.3.1.1. t/m 2.3.1.8 en 2.4.8 t/m 2.4.10). De Kadernota lokaal gezondheidsbeleid, Verordening Paracommercialisme, Beleidsregel verruiming sluitingsuur horeca, het Besluit aanwijzen wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen en (tot 1 mei 2009) de Drank- en Horecaverordening ook deel uit van het kader van alcoholmatiging. In het wettelijk kader zijn de juridische instrumenten en bevoegdheden opgenomen die de gemeente kan inzetten om alcoholmisbruik te beperken.
- De gemeente Roosendaal kent geen alcoholmatigingsbeleid. Enerzijds omdat de maatschappelijke en politieke druk hiertoe ontbrak. Anderzijds omdat de capaciteit en ervaring voor het opstellen van het beleid ontbrak. De gemeente wil een alcoholmatigingsbeleid opstellen om de gezondheid van haar burgers te verbeteren en de verstoring van de openbare orde en veiligheid aan te pakken.
- De Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid is gericht op jongeren onder de 16 jaar met hun ouders en verzorgers, volwassen mannen met een lage SES en vrouwen met een hoge SES⁹⁷. De prioriteit van het alcoholmatigingsbeleid moet op jongeren liggen. Ten eerste omdat jongeren in ontwikkeling zijn en daardoor erg kwetsbaar zijn voor alcoholgerelateerde gezondheidsschade⁹⁸. Ten tweede omdat veelal jongeren overmatig drinken⁹⁹. En ten derde omdat jongeren vaak verantwoordelijk zijn voor de alcoholgerelateerde verstoring van de openbare orde en veiligheid¹⁰⁰.
- De doelstelling van de gemeente is om het percentage overmatige drinkers in 2010 te hebben teruggebracht of minimaal gelijk te hebben laten blijven. Hiertoe moeten effectieve handhaafbare alcoholmatigingsinstrumenten worden inzet. Het opstellen van nieuwe regels is een ultimum remedium.
- De grootste problemen door overmatig alcoholgebruik zijn waar te nemen in de privé-sfeer en in de openbare ruimte. De alcoholmatigingsinstrumenten moeten zich ook op deze gebieden richten. Hiernaast moeten de instrumenten zich richten op de kern van de alcoholproblematiek. Deze bestaat uit onvoldoende bewustzijn voor de nadelige effecten van overmatig alcoholgebruik omdat men erg tolerant is ten aanzien van alcoholgebruik.
- Nederlandse gemeenten kennen een erg verschillend alcoholmatigingsbeleid. Onderscheiden kunnen worden een integraal alcoholmatigingsbeleid (drie procent), gefragmenteerd beleid (69 procent) en nauwelijks of geen beleid (27 procent).

⁹⁷ Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008-2011, Gemeente Roosendaal, blz. 13

⁹⁸ <http://www.alcoholinfo.nl> (raadpleegdatum: 10 april 2009)

<http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/270232001.pdf> raadpleegdatum: 10 april 2009)

http://www.vnn.nl/repository/sitecontent/pdf%20files/folders/Alcohol_in_de_opvoeding.pdf (raadpleegdatum: 10 april 2009)

⁹⁹ http://www.rivm.nl/vtv/object_document/o1190n19086.html (raadpleegdatum: 13 april 2009)

¹⁰⁰ Zie interview met de politie.

- De gemeente Den Haag en het SRE kennen een integraal alcoholmatigingsbeleid. Deze gemeenten zetten een combinatie van verschillende alcoholmatigingsinstrumenten in, gericht op o.a. preventie, hulpverlening, regulering en handhaving. Het LAM¹⁰¹ richt zich op de meervoudige leefomgeving van jongeren, zodat een maximale effectiviteit gegarandeerd¹⁰². Hiernaast richt het zich op de ouders, zodat het kind wordt beïnvloed. Ook sluit het aan op een landelijk alcoholmatigingsproject, zodat de lokale aanpak wordt verruimd. De gemeente Schagen past in het kader van overlastbestrijding door dronkenschap, het kaartensysteem toe.
- Overheden grijpen de laatste decennia steeds verder in op grondrechten. Indien grondrechten worden beperkt om het collectief te beschermen, heeft de overheid meer bevoegdheden. Indien grondrechten worden beperkt om een individu tegen zichzelf te beschermen, zijn de mogelijkheden beperkt. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat de wetgever overheidsoptreden in het eerste geval sneller als noodzakelijk ziet. De BOPZ is een van de weinige uitzonderingen hierop, deze wet is gericht op bescherming van het individueel alsmede het algemeen belang.
- Het juridisch kader van de grondrechtbeperking, wordt met name door de Grondwet gevormd. De betreffende grondwettelijke bepaling geeft aan of inbreuk op het grondrecht mogelijk is en of deze bevoegdheid kan worden gedelegeerd. Delegatie van deze bevoegdheid is enkel mogelijk door een specifieke wet. Deze specifieke wet maakt ook deel uit van het juridisch kader.
- De jurisprudentie maakt eveneens deel uit van het kader van grondrechtbeperking. Het Fluorideringsarrest, het arrest Venlose drugsband en de uitspraken omtrent het rookverbod, kennen een eenduidige lijn. Ten eerste moet er een wettelijke basis zijn voor de ingreep en ten tweede moet de overheid het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel in aanmerking nemen.
- De bovenstaande aandachtspunten komen ook om de hoek kijken bij de inzet van de Mosquito. De Mosquito illustreert daarnaast, dat ook door feitelijk handelen grondrechten beperkt kunnen worden. Hernaast illustreert deze case, dat onderscheid op grond van leeftijd kan leiden tot strijd met het discriminatieverbod (1 Gw). Deze aandachtspunten moeten bij het alcoholmatigingsbeleid worden meegenomen.
- Er is een checklist ontwikkeld, om te borgen dat de door de gemeente Roosendaal in te zetten alcoholmatigingsinstrumenten, zo min mogelijk in de grondrechten van burgers treden. De checklist is opgenomen in de bijlagen.
- De gemeente kan de volgende preventieve en repressieve alcoholmatigingsinstrumenten inzetten. Bewustwording van burgers kan worden bereikt door gedragsbeïnvloeding. De instrumenten die hiertoe kunnen worden ingezet zijn onder andere: informatie via websites en folders, lesprogramma's, maatschappelijke debatten, instructie en voorlichting van ouders, gastsprekers, instructie van (huis)artsen, eerste hulp en horecapersoneel, etc. Met name de gedragsbeïnvloeding van ouders is van belang. Een positief / neutrale houding van ouders ten aanzien van alcoholgebruik, leidt ertoe dat hun kinderen meer drinken. De informatie moet, om een optimaal effect te hebben, zoveel mogelijk aansluiten bij de doelgroep en zich op de verschillende leefwerelden van de doelgroepen richten.

¹⁰¹ Lokaal Alcohol Matigingsbeleid, Regio Nieuwe Waterweg Noord 2007-2010

¹⁰² Zie ook www.euro.who.int/document/e883335.pdf (raadpleegdata: 10, 13 en 15 april 2009)

- De gemeente kan bij verordening een toelatingsverbod voor jongeren onder de 21 jaar instellen, dat geldt voor bepaalde soorten horeca-inrichtingen in de gehele gemeente of een aangewezen gebied. Om effectief te kunnen zijn, moet dit verbod worden gehandhaafd. In het kader van de openbare orde en veiligheid kan het kaartensysteem worden ingezet. Dit systeem noodzaakt een goede registratie en samenwerking. Ook kan er gedacht worden aan de handhaving van leeftijdsgrenzen. Er moet nader worden onderzocht op welke wijze dit snel, eenvoudig en effectief kan gebeuren. De sluitingstijden kunnen worden verruimd of worden teruggebracht. Er kan een deurbelid worden opgesteld. Ook kan worden gedacht aan het opleggen van een bestuurlijke boete of strafbeschikking aan horeca-inrichtingen die schenken aan jongeren onder de 16 c.q. 18 jaar. De wijziging van de DHW biedt de gemeente ook enkele nieuwe alcoholmatigingsinstrumenten.
- Repressieve instrumenten grijpen, in tegenstelling tot preventieve instrumenten, vaak in op grondrechten. Als de gemeente deze toch wil inzetten, moet zij zich hier van bewust zijn. Om te borgen dat er op legitieme wijze wordt ingegrepen, moet de gemeente het grondwettelijk beperkingsstelsel volgen. Hiernaast moet de gemeente zich afvragen of haar ingrijpen noodzakelijk, subsidiair en proportioneel is. Daarom is het van belang dat de gemeente elk alcoholmatigingsinstrument aan de checklist toetst.

§ 8.3 Aanbevelingen

- De gemeente Roosendaal wordt aanbevolen om een integraal alcoholmatigingsbeleid op te stellen, om uitvoering te geven aan de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid.
- De alcoholmatigingsinstrumenten die niet ingrijpen op grondrechten en die in een integraal alcoholmatigingsbeleid opgenomen kunnen worden zijn: bewustwording door gedragsbeïnvloeding. Hiertoe kunnen onder andere de volgende instrumenten worden ingezet: informatie via websites en folders, lesprogramma's, maatschappelijke debatten, instructie en voorlichting van ouders, gastsprekers, instructie van (huis)artsen, eerste hulp en horecapersoneel, etc.
- De alcoholmatigingsinstrumenten die wel ingrijpen op grondrechten en/of op de proportionaliteit en subsidiariteit, en die pas na beoordeling aan de hand van de checklist in een integraal alcoholmatigingsbeleid opgenomen kunnen worden zijn: het instellen van een toelatingsverbod op grond van artikel 20 lid 5 DHW, het kaartensysteem, handhaving van de leeftijdsgrenzen, bestuurlijke boete, strafbeschikking en het verruimen of terugbrengen van de sluitingsuren.
- Maatschappelijke partners en key players kunnen worden ingezet bij het opstellen en uitvoeren van het alcoholmatigingsbeleid.
- Er kan worden aangesloten op het rijksalcoholmatigingsbeleid en de rijkscampagnes.
- De gemeente kan deelcampagnes voeren, die zich richten op verschillende doelgroepen.
- Er moet voldoende aandacht worden besteed aan de bewustwording van ouders, zodat hun kinderen worden bereikt.
- De gemeente kan beschikbaarheidsbeperkende alcoholmatigingsinstrumenten inzetten.
- De gemeente zou kunnen onderzoeken of de horecasluitingstijden moeten worden verruimd of juist moeten worden teruggebracht.
- Er zou kunnen worden onderzocht op welke wijze de leeftijdsgrenzen van jongeren het beste kunnen worden gehandhaafd.
- De gemeente kan haar regelgeving evalueren en updaten en onderzoeken of de artikelen 2.4.8. t/m 2.4.10 moeten worden uitgebreid en/of aangescherpt.
- De gemeente moet de alcoholmatigingsmaatregelen toetsen aan de checklist (zie bijlagen).
- De gemeente zou kunnen denken aan het uitvaardigen van een wedstrijd met een prijs voor het meest originele, effectieve of slimme alcoholmatigingsinstrument.

HOOFDSTUK 9: Evaluatie

§ 9.1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal het onderzoek worden geëvalueerd. De opbouw van dit hoofdstuk is als volgt. In de tweede paragraaf zal kort worden ingegaan op het in dit onderzoek toegepaste onderzoekstype en de verschillende onderzoeksopzetten. In de derde paragraaf zal worden ingegaan op de sterke en zwakke punten van het onderzoek. In de laatste paragraaf zal worden aangegeven of en welk vervolgonderzoek er wordt aanbevolen.

Het onderzoek, uitgevoerd in opdracht van de gemeente Roosendaal, afdeling beleidsrealisatie, team regelgeving, is uitgevoerd in de afstudeerperiode van 1 september 2008 tot 29 mei 2009. In het schooljaar voorafgaand aan de start van de afstudeerperiode is, in overleg met de afstudeerdocent en -mentor, een onderzoekonderwerp verworven. Dit onderwerp moest zowel voor de opdrachtgever als de onderzoeker van voldoende juridische en praktische relevantie zijn. Uiteindelijk is de keuze gemaakt voor het alcoholmatigingsbeleid omdat de gemeente de wens heeft een dergelijk beleid op te stellen. In de maanden volgend op september 2008 is het onderwerp verkend, informatie verzameld en een start gemaakt met het opzetten van het onderzoeksplan. Vanaf december 2008 zijn de deelvragen één voor één beantwoord. In april en mei 2009 is het onderzoek afgesloten met het schrijven van de conclusies en aanbevelingen en de onderzoeksverantwoording.

§ 9.2 Onderzoekstype en -opzet

Het onderzoekstype dat is toegepast, is kwalitatief explorerend onderzoek. Hierbij wordt vanuit een richtinggevende onderzoeksvraag, en eventueel enkele theoretische noties, een onderzoeksproces gestart om systematisch een theorie te ontwikkelen¹⁰³.

In dit onderzoek is gebruikt gemaakt van verschillende kwalitatieve onderzoeksopzetten¹⁰⁴. Voor de beantwoording van de eerste deelvraag is gebruikt gemaakt van een combinatie van deskresearch en open topic interviews met verschillende ambtenaren van de gemeente. Bij de tweede deelvraag is gebruik gemaakt van open topic interviews met ambtenaren van de gemeente (en met externe partijen). De interviews met externen zijn gebruikt om de opdrachtgever een beeld te geven van de denkbeelden en wensen van externe partijen die direct en indirect bij alcoholmatiging zijn betrokken. Voor de beantwoording van de derde deelvraag is gebruik gemaakt van deskresearch en telefonische interviews met ambtenaren van andere gemeenten (deze interviews zijn niet vastgelegd). Bij de vierde en vijfde deelvraag is gebruik gemaakt van deskresearch. Bij de beantwoording van de centrale vraagstelling is gebruikt gemaakt van alle eerder vermelde onderzoeksopzetten.

§ 9.3 Sterke en zwakke punten van het onderzoek

Het onderzoek heeft enkele sterke en zwakke punten. Een belangrijkste sterk punt van dit onderzoek is, dat het praktisch relevant is. Overmatig alcoholgebruik is een actueel probleem, dat regelmatig in de media wordt belicht. Een ander sterk punt is dat het onderzoek de opdrachtgever een beeld verschaft omtrent bevoegdheden en mogelijkheden met betrekking alcoholmatiging. Daarbij worden ook concrete handreikingen gegeven.

Een ander sterk punt van het onderzoek, is dat het zich niet alleen op de opdrachtgever richt, maar ook op de burger. De ondertoon van het onderzoek wordt gevormd door de grondrechtproblematiek. Bij de inzet van repressieve alcoholmatigingsinstrumenten, kunnen grondrechten worden beperkt. Door toepassing van de checklist, kan zoveel mogelijk worden voorkomen dat dit gebeurt. Het onderzoek heeft met de checklist een praktisch eindproduct opgeleverd.

¹⁰³ D.B. Baarda, M.P.M. de Goede & J. Teunissen, *Basisboek Kwalitatief onderzoek*, Groningen/Houten: Wolters Noordhoff, 2005, blz. 100

¹⁰⁴ D.B. Baarda, M.P.M. de Goede & J. Teunissen, *Basisboek Kwalitatief onderzoek*, Groningen/Houten: Wolters Noordhoff, 2005, blz. 110

Opvallend is dat niemand van de geïnterviewden echt oog heeft voor de vraag of de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten wel voldoet aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Dit is een eye opener. Overheden moeten hier aandacht aan besteden. Daarnaast wordt erg makkelijk gedaan over het feit dat alcoholmatigingsinstrumenten op grondrechten kunnen ingrijpen.

Naast sterke punten, heeft het onderzoek ook enkele zwakke punten. Een zwak punt is, dat er maar enkele open topic interviews zijn afgenomen met medewerkers van de opdrachtgever. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat er slechts enkele medewerkers bij de opdrachtgever werkzaam zijn, met kennis van het onderzoeksonderwerp. Een ander zwak punt van het onderzoek is, dat er geen jurisprudentie is orent het ingrijpen op grondrechten door alcoholmatigingsinstrumenten. Daarom is aansluiting gezocht bij jurisprudentie en cases betreffende verwante onderwerpen.

§ 9.4 Doelstelling

De doelstelling van dit onderzoek is het opstellen van een checklist, met voorwaarden voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten. De opgestelde checklist komt voort uit de antwoorden op de deelvragen en somt in chronologische volgorde de voorwaarden voor de inzet van alcoholmatigingsinstrumenten op. De voorwaarden richten zich onder andere op de proportionaliteit en subsidiariteit en de bevoegdheid tot ingrijpen op een grondrecht. Door de checklist af te lopen krijgt de gemeente een helder beeld van het feit of het betreffende alcoholmatigingsinstrument noodzakelijk, legitiem en proportioneel en subsidiair is. Er is dan ook voldaan aan de onderzoeksdoelstelling. De praktische relevantie van de checklist zal pas goed kunnen worden beoordeeld, nadat de gemeente Roosendaal deze heeft ingezet bij het opstellen van haar alcoholmatigingsbeleid

§ 9.5 Validiteit

Het onderzoek is valide omdat een actueel en praktisch relevant onderzoeksonderwerp is gekozen. Hiernaast is het onderzoek valide omdat alle deelvragen en de centrale vraag zijn beantwoord en omdat de onderzoeksresultaten, conclusies en aanbevelingen duidelijk zijn. De validiteit is ook gegarandeerd door het gebruik van verschillende onderzoeksmethoden, te weten deskresearch en open topic interviews. Hiernaast is om de validiteit te borgen, gebruik gemaakt van een combinatie van recente bronnen, zoals literatuur, kamerstukken, jurisprudentie en websites. Bij de websites is steeds vermeld op welke data zij zijn geraadpleegd.

§ 9.6 Vervolgonderzoek

In het onderzoeksrapport is aangegeven welke bevoegdheden en mogelijkheden de gemeente Roosendaal in het kader van alcoholmatiging heeft. Het verdient de aanbeveling om nader te onderzoeken of, en zo ja op welke punten, de huidige gemeentelijke regelgeving moet worden aangepast en/of aangescherpt.

Het rapport geeft ook aan dat er een wijziging van de Drank- en Horecawet op handen is. Deze wijziging biedt in het kader van alcoholmatiging nadere mogelijkheden. Het verdient de aanbeveling om, na de doorvoering van de wijzigingen, nader te onderzoeken welke alcoholmatigingsinstrumenten hieruit voortvloeien.

Bronnenlijst

Literatuur

- **Akkermans, Bax & Verhey 2005**
P.W.C. Akkermans, C.J. Bax & L.F.M. Verhey, *Grondrechten en grondrechtsbescherming in Nederland*, Deventer: Kluwer 2005
- **Assen, Propitius & Smallenbroek, 2002**
N. Assen, H. Propitius & B. Smallenbroek, *Alcohol, veiligheid & Jeugd*, 's-Gravenhage: VNG-uitgeverij 2002
- **Baarda, De Goede & Teunissen 2005**
D.B. Baarda, M.P.M. de Goede & J. Teunissen, *Basisboek Kwalitatief onderzoek*, Groningen/Houten: Wolters Noordhoff, 2005
- **Brederveld 2005**
E. Brederveld, *Gemeenterecht*, Deventer: Kluwer 2005
- **Burkens 2006**
M.C. Burkens e.a., *Beginnelsen van de democratische rechtsstaat*, Alphen aan den Rijn: Kluwer 2006
- **Dirven e.a. 1998**
J.M.C. Dirven e.a., *Stuur of overstuur, over bestuurlijke wisselwerkingen tussen overheid en samenleving*, 's-Gravenhage: Elsevier 1998
- **Dölle & Elzinga 2004**
A.H.M. Dölle & D.J. Elzinga, *Handboek van het Nederlandse gemeenterecht*, Deventer: Kluwer 2004
- **Hartman & Elsen 2008**
A.R Hartman & G.J.K. Elsen, *Gemeente en/in strafrecht*, Leiden: VJK 2008
- **Hennekens 2007**
H.Ph.J.A.M. Hennekens, *Openbareordrecht*, Deventer: Kluwer 2007
- **IJzermans & Van Schaaik**
M.G. IJzermans & G.A.F.M. van Schaaik, *Oefening baart kunst*, 's-Gravenhage: Boom Juridische Uitgevers 2007
- **Joosten 2007**
F. Joosten, *Horecawetgeving in de praktijk*, Alphen aan den Rijn: Kluwer 2007
- **Koekkoek 2000**
A.K. Koekkoek, *De Grondwet*, Deventer: W.E.J. Tjeenk Willink 2000
- **Kortmann 2008**
C.A.J.M. Kortmann, *Constitutioneel recht*, Deventer: Kluwer 2008
- **Michiels 2004**
F.M.C.A. Michiels, *Staats- en bestuursrecht*, Deventer: Kluwer 2004

- **Muller e.a. 2008**
E.R. Muller e.a., *Bestuur, recht en veiligheid*, 's-Gravenhage: Boom Juridische Uitgevers 2008
- **Schwitters 2008**
R.S.J. Schwitters, *recht en samenleving in verandering, een inleiding in de rechtssociologie*, Deventer: Kluwer 2008
- **Verbruggen 2007**
A. Verbruggen, *De ziel van de stiel*, Gent: Academia Press 2007
- **Van Wijk/Konijnenbelt & Van Male 2005**
W. Konijnenbelt & R. van Male, *Hoofdstukken van bestuursrecht*, Den Haag: Elsevier 2005

Artikelen en onderzoeken

- **Mulder 2004**
J. Mulder, *Lokaal Alcoholmatigingsbeleid, onderzoek naar het alcoholmatigingsbeleid in de 100 grootste Nederlandse gemeenten*, (onderzoek Stichting Alcoholpreventie) 2004
- **Rapport Ministerie van Binnenlandse Zaken 2008**
Rapport Verkenning inzet en juridische mogelijkheden Mosquito, 's-Gravenhage 2008

Jurisprudentie:

- Hoge Raad 22 juni 1973, NJ 1973, 386
- Hof 's-Hertogenbosch, 12 mei 2009, LJN: BI3572
- Rechtbank Roermond 3 juni 1995, AB 1995/168
- Rechtbank Groningen 20 februari 2009, LJN: BH3578
- Rechtbank Breda 3 april 2009, LJN: BH9853

Kamerstukken

- *Kamerstukken II* 1975/76, 13 990, nr. 3 (MvT)
- *Kamerstukken II* 1986/87, 19 243, nrs. 1-14 (nota Alcohol en samenleving)
- *Kamerstukken II* 1997/98, 25 969, nr. 3, (MvT)
- *Kamerstukken II* 2001/02, 28 063, nr. 3, (MvT)
- *Kamerstukken II*, 2004/05, 29 849 nr. 3 (MvT)
- *Kamerstukken II* 2007/08, 31 316, nr. 3, (MvT)
- *Kamerstukken II* 2008/09, 28 684, nr. 200-202, (Naar een veiliger samenleving)

Internetbronnen

- <http://www.alcoholinfo.nl>
- <http://www.almanak.overheid.nl>
- <http://www.eerstekamer.nl>
- <http://www.euro.who.int>
- <http://www.justitie.nl>
- <http://www.minbzk.nl>
- <http://www.minvws.nl>
- <http://www.overheid.nl>
- <http://www.parlement.com>
- <http://www.raadvanstate.nl>

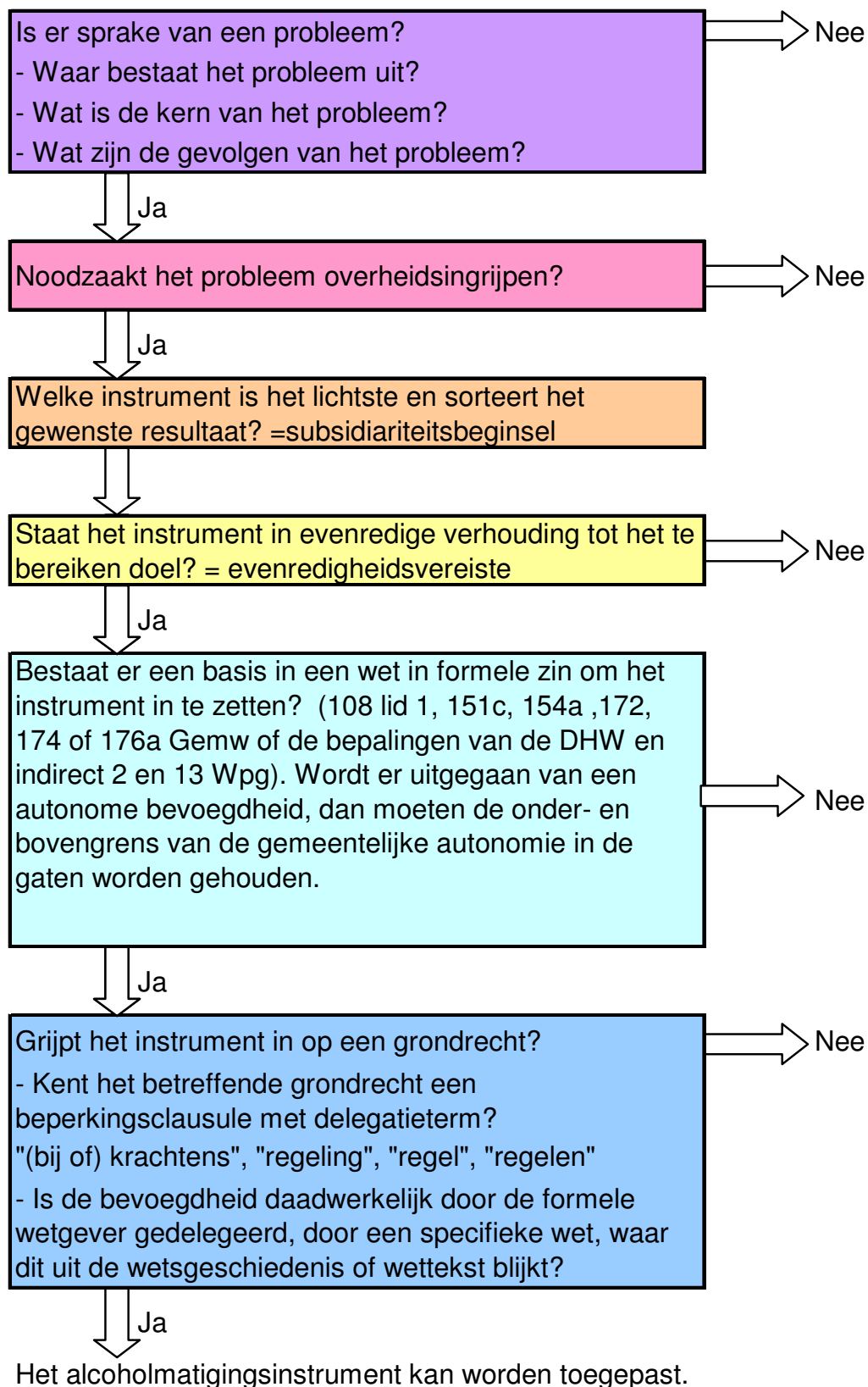
- <http://www.rivm.nl>
- <http://www.sre.nl>
- <http://www.stap.nl>
- <http://www.stop-discrimination>
- <http://www.trimbos.nl.info>
- <http://www.tweedekamer.nl>
- <http://www.vnn.nl>
- <http://www.vng.nl>
- <http://www.vwa.nl>
- <http://www.wetten.nl>

BIJLAGEN

Bijlagenopgave

Checklist	blz. 54
Interviewvragen	blz. 55
Interviews	blz. 57
Algemene Plaatselijke Verordening Roosendaal	blz. 69
Aanwijzingsbesluit cameratoezicht binnenstad Roosendaal	blz. 119
Drank- en Horecaverordening Roosendaal (oud)	blz. 122
Besluit aanwijzen wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen	blz. 129
Verordening op de mededinging bij de verstrekking van alcoholhoudende drank	blz. 132
Kadernota lokaal gezondheidsbeleid	blz. 135
Beleidsregel verruiming openingstijden horeca	blz. 161

Checklist alcoholmatigingsinstrumenten

Interview ter voorbereiding van de scriptie (VERSIE INTERNEN):
“Alcoholmatiging in de gemeente Roosendaal, vechten tegen de bierkaai?”

Renata Konigel
Juridische Hogeschool Avans-Fontys

Vraag 1:

Zoals u weet ben ik bezig met een onderzoek naar alcoholmatiging in de gemeente Roosendaal. Ik heb onderzocht welke bevoegdheden we hebben en welke instrumenten we inzetten. Tot op heden heb ik het volgende gevonden: de bevoegdheden zijn in de volgende wetten opgenomen: Gemeentewet, Algemene wet bestuursrecht, Drank- en Horecawet en Wet Publieke Gezondheidszorg. Hiernaast zijn specifieke instrumenten van alcoholmatiging vastgelegd in de APV, en de Drank- en Horecaverordening. Hiernaast kennen we de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid die uitwerking geeft aan een medebewindstaak uit de Wet Publieke Gezondheidszorg.

Geeft dit een goede beschrijving van waar we op dit moment staan als gemeente?

Vraag 2:

De door de gemeente Roosendaal ingezette instrumenten zijn nog niet als een alcoholmatigingsbeleid te kwalificeren. Waarom kennen we nog geen (integraal) alcoholmatigingsbeleid?

Vraag 3:

Kent u de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid? Herkent u zich in de analyse en verkenning van de problematiek? Geeft de nota een goede analyse van de problemen en de oplossing daarvan?

Vraag 4:

Op welk gebied ontstaan door overmatig alcoholgebruik de grootste problemen, denk aan de openbare ruimte, horeca of in het privé-domein? En waar bestaan deze problemen uit?

Vraag 5:

Wat zijn de belangrijkste doelgroepen voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid?

Vraag 6:

Waarom moet er juist nu een alcoholmatigingsbeleid worden opgesteld?

Vraag 7:

Waar moeten de alcoholmatigingsinstrumenten naar uw mening aan voldoen? Moeten de kosten laag blijven, moeten ze zich op een bepaald probleem richten, moeten ze innovatief zijn?

Vraag 8:

In hoeverre kent een lokaal alcoholmatigingsbeleid naar uw mening een toegevoegde waarde ten opzichte van het landelijke alcoholmatigingsbeleid?

Vraag 9:

Bij een integraal alcoholmatigingsbeleid zijn meerdere partijen betrokken, welke rol heeft naar uw mening de gemeente?

Vraag 10:

In hoeverre vindt u dat maatschappelijke organisaties, denk aan scholen, sportverenigingen, jongerenorganisaties, een verantwoordelijkheid hebben bij de alcoholmatiging?

Vraag 11:

Denkt u dat alcoholmatiging ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer van de burger en waarom niet of wel?

Vraag 12:

Hoe zou de gemeente naar uw mening kunnen borgen dat zij zo min mogelijk in de persoonlijke levenssfeer van de burger treedt?

Vraag 13:

Heeft de gemeente Roosendaal naar uw mening voldoende bevoegdheden gericht op alcoholmatiging?

Hartelijk dank voor de deelname aan dit interview.

Interview ter voorbereiding van de scriptie (VERSIE EXTERNEN):
“Alcoholmatiging in de gemeente Roosendaal, vechten tegen de bierkaai?”

Renata Konigel
Juridische Hogeschool Avans-Fontys

Vraag 1:

Kent u de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid? Herkent u zich in de analyse en verkenning van de problematiek? Geeft de nota een goede analyse van de problemen en de oplossing daarvan?

Vraag 2:

Op welk gebied ontstaan door overmatig alcoholgebruik de grootste problemen, denk aan de openbare ruimte, horeca of in het privé-domein? En waar bestaan deze problemen uit?

Vraag 3:

Wat zijn de belangrijkste doelgroepen voor het nieuwe alcoholmatigingsbeleid?

Vraag 4:

Waarom moet er juist nu een alcoholmatigingsbeleid worden opgesteld?

Vraag 5:

Waar moeten de alcoholmatigingsinstrumenten naar uw mening aan voldoen? Moeten de kosten laag blijven, moeten ze zich op een bepaald probleem richten, moeten ze innovatief zijn?

Vraag 6:

In hoeverre kent een lokaal alcoholmatigingsbeleid naar uw mening een toegevoegde waarde ten opzichte van het landelijke alcoholmatigingsbeleid?

Vraag 7:

Bij een integraal alcoholmatigingsbeleid zijn meerdere partijen betrokken, welke rol heeft naar uw mening de gemeente?

Vraag 8:

In hoeverre vindt u dat maatschappelijke organisaties, denk aan scholen, sportverenigingen, jongerenorganisaties, een verantwoordelijkheid hebben bij de alcoholmatiging?

Vraag 9:

Denkt u dat alcoholmatiging ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer van de burger en waarom niet of wel?

Vraag 10:

Hoe zou de gemeente naar uw mening kunnen borgen dat zij zo min mogelijk in de persoonlijke levenssfeer van de burger treedt?

Vraag 11:

Heeft de gemeente Roosendaal naar uw mening voldoende bevoegdheden gericht op alcoholmatiging?

Hartelijk dank voor de deelname aan dit interview.

Vergaderinformatieformulier Gemeente Roosendaal

Afdeling	Beleidsrealisatie, team regelgeving	Verzenden aan
Datum	7 april 2009	n.v.t
Nummer	--	
Onderwerp	Interview scriptie	
Aanwezig	Anton Arnold, sr. juridisch medewerker beleidsrealisatie (gemeente) René van Gastel sr. medewerker beleid en maatschappij (gemeente) Renata Königel-de Pijper (interviewer)	
Afwezig	--	

1. De belangrijkste instrumenten zijn meegenomen. Wat niet is meegenomen is dat we een horecaoverleg hebben, waarin we belangrijke onderwerpen op de agenda plaatsen om met de verschillende partners die bij horeca zijn betrokken te bespreken. Omtrent de realisatie, wie daadwerkelijk het agendapunt gaat oppakken, wordt nog weinig gedaan. De juridische instrumenten zijn in hoofdzaak bedoeld om de horeca te reguleren. Er moet ook worden gekeken naar de andere locaties waar alcohol wordt genuttigd. We moeten kijken waar de problemen zich voordoen en vanuit de problemen welke maatregelen we moeten inzetten om tot oplossingen te komen. Er moet niet alleen naar juridische instrumenten worden gegrepen, maar ook moet bijvoorbeeld gedragsbeïnvloeding worden ingezet. Soms bieden juist weer wel juridische instrumenten de gevraagde oplossing.

2. Er zijn een aantal redenen te noemen waarom we tot nu toe geen alcoholmatigingsbeleid hebben opgesteld. Enerzijds bestaat er geen politiek bestuurlijke druk om dit beleid op te stellen. Er is geen incident of maatschappelijke aandacht die tot politieke druk kan leiden. Anderzijds is er sprake van een integraal probleem dat zich op meerdere vlakken in de maatschappij afspeelt. Er was tot nu toe geen afdeling bereid om dit brede probleem aan te pakken. Ook is recentelijk de Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid opgesteld. Deze nota geeft een eerste aanzet om tot een alcoholmatigingsbeleid te komen. Het is ook van belang om te melden dat de horeca nu ook belang heeft bij het alcoholmatigingsbeleid. De jeugd drinkt zich thuis in en komt later en meestal al dronken in de horeca. Er wordt zo minder verkocht. Het hoeft geen nadere uitleg dat dit punt voor de horeca erg belangrijk is. Het verdient ook opmerking dat alcoholgebruik, ten opzichte van drugsgebruik, maatschappelijk breed geaccepteerd is. Daarom wordt er niet snel wat van gezegd c.q. wat aan gedaan.

3. De Kadernota inventariseert een analyseert de problemen wel. Het is echter geen oplossingsgericht document. Er wordt ook geen rekening gehouden met budgetten. Hiernaast wordt er geen proces uitgelijnd om tot oplossingen te komen.

4. De problemen beginnen thuis. Er wordt thuis ingedronken. De problemen worden echter ook in de openbare ruimte ondervonden. Daar gaat men naartoe, nadat men zich heeft ingedronken. De horeca komt hierdoor trouwens in een spagaat. Enerzijds is hun policy om dronken mensen niet toe te laten, maar op die manier wordt er ook niets verdiend.

5. Het drankgebruik neemt toe. Er wordt ook steeds meer sterke drank gedronken. Jongeren spelen gevaarlijke alcoholspelletjes, waarbij flauwvallen in de hand wordt gewerkt. Dit zijn erg gevaarlijke situaties die de dood tot gevolg kunnen hebben. Ook is van belang dat steeds meer wetenschappelijk onderzoek beschikbaar is, waaruit blijkt dat alcohol onder de 16 ernstige schade aanricht. Ook de overlast door overmatig drankgebruik neemt toe. Dit wordt

maatschappelijk steeds minder geaccepteerd. De maatschappij roept om ingrijpen van de overheid. Daarbij heeft de overheid steeds meer instrumenten om op te kunnen treden.

6. De jeugd is de belangrijkste doelgroep. Dit heeft twee redenen. Enerzijds is de alcohol schade bij hen het grootst en meest ingrijpend, zij drinken ook het meest van alle leeftijdscategorieën. Anderzijds zijn zij grotendeels verantwoordelijk voor overlast en schade in het openbare gebied. De Kadernota gaat in op alle groepen drinkers. Dit is echter erg breed. Wellicht kan er na het opstellen van een jeugdbeleid op de andere drinkers worden ingegaan. Een punt hierbij is dat de andere drinkers, bijvoorbeeld thuisdrinkers, minder in beeld zijn.

7. De instrumenten moeten een tastbaar en concreet resultaat geven. Ze moeten niet te bureaucratisch en ingewikkeld zijn. Het moeten duidelijke en goed handhaafbare regels zijn. Er moet slim worden omgegaan met handhaving en financiën. Ook moet er draagvlak worden gecreëerd. Zo kan voorkomen worden dat we moeten optreden, als bijvoorbeeld problemen door sociale controle worden opgelost of gemeld.

8. Het lokale alcoholmatigingsbeleid is een uitwerking van het landelijke beleid. Als we geen lokaal beleid hebben, nemen we onze verantwoordelijkheid niet. Het lokale beleid kan bovendien op specifiek lokale problemen aansluiten. Er is dan sprake van maatwerk.

9. De gemeente organiseert en coördineert. De gemeente neemt het initiatief en brengt alle partijen bij elkaar.

10. Maatschappelijke organisaties hebben zeker een rol. Zij moeten zich allereerst bewust zijn van de alcoholproblematiek. Daarna kunnen zij meedenken een meedoen. Bijvoorbeeld door het opstellen van huisregels of het aansporen van hun leden.

11. Misschien. Maar dit is misschien ook wel nodig als daar de bron van de problemen zit.

12. De gemeente zou dan naar andere maatregelen dan sancties en regels moeten grijpen. Er moet meer naar het voortraject worden gekeken. Bijvoorbeeld naar gedragsbeïnvloeding. Ook zou zij aansluiting kunnen zoeken bij maatschappelijke partners, zoals scholen, die leerlingen en ouders over alcohol kunnen informeren. Er moet geen sprake zijn van regeldrift, dit is een ultimum remedium.

13. We hebben niet veel meer bevoegdheden nodig. Wel zou het goed zijn om een helder en compleet beeld van onze bevoegdheden te hebben. Een goed beleid is belangrijk.

Vergaderinformatieformulier Gemeente Roosendaal

Afdeling	Beleidsrealisatie, team regelgeving	Verzenden aan
Datum	27 april 2009	n.v.t
Nummer	--	
Onderwerp	Interview scriptie	
Aanwezig	Roeland van Roosmalen, verslavingsconsulent (Novadic-Kentron)	Interview per e-mail
Afwezig	--	

1. De Kadernota geeft vooral ambities weer. De analyse van de problematiek is summier, oplossingen worden niet geboden. Een integrale aanpak kan het gezondheidsbeleid steviger en effectiever wegzetten.

2. Problemen op de korte termijn zijn vooral de ongelukken en opstootjes die met alcoholgebruik gepaard gaan. Ook zijn er jongeren die in het ziekenhuis belanden. Horeca en uitgaan zijn bij uitstek de gelegenheden om alcohol te nuttigen en anderen te ontmoeten. Maar ook thuis gebeurt veel, denk aan het indrinken, waar weinig zicht op is. Dit kan onmogelijk goed in kaart worden gebracht. Eén op de tien volwassenen drinkt teveel, daarvan is grofweg 10% in de hulpverlening, 90% drinkt, vooral thuis, teveel.

Op de lange termijn speelt bijvoorbeeld het ziekteverzuim dat bij de overmatige drinker een rol gaat spelen. Voor onder de jonge jongeren, die onder de 16 jaar al drinken, soms vanaf 12 jaar, is de lange termijn schade nog moeilijk te duiden. Dat er schade is, staat niet ter discussie. Taken als plannen en organiseren worden moeilijk voor volwassenen die vroeg zijn gaan drinken. Maar wat dit voor de maatschappij betekent is nog onduidelijk. Het aantal verslaafden zal toenemen, immers vroeg beginnen met alcoholgebruik is een belangrijke risicofactor om later een grotere kans te maken om verslaafd te raken.

De schade van alcohol voor de gezondheid is dus altijd aanwezig. Bij iedereen. Vooral bij jongeren en overmatige drinkers.

3. De schade van alcohol bij jonge jongeren is pas drie jaar geleden aangetoond. Daarnaast is het gebruik onder jonge jongeren schrikbarend toegenomen. Het alcoholgebruik onder scholieren nam tussen 1999 en 2003 toe, met name onder jonge meisjes tussen de twaalf en veertien jaar. Sinds 2003 lijkt er sprake van een lichte daling. Binge drinken onder scholieren neemt wel toe. Het aantal opnames in algemene ziekenhuizen waarbij een alcoholgerelateerde aandoening een rol speelt, neemt in 2005 niet verder toe. Het aantal kinderen en jongeren van 16 jaar met een alcoholgerelateerde opname nam tussen 2001 en 2005 toe.

4. Vooral jongeren onder de 16 jaar. De inzet is om hen niet te laten drinken. Jongeren van 16 tot 23 jaar moeten minder drinken. *"Als jongeren niet drinken tot hun 16^e jaar, drinken ze later, minder..."*, de hoogleraar Rutger Engels heeft dit aangegeven.

5. Integraliteit is het sleutelwoord. Men moet zich bewust worden van de schadelijke gevolgen van alcohol op jonge kinderen. Vooral ouders en opvoeders moeten zich hiervan bewust worden omdat zij veel invloed op kinderen hebben. Wordt deze bewustwording breder gedragen, dan heeft de boodschap meer effect. Ouders en opvoeders zijn diegenen die als eerste worden aangesproken, maar zeker niet de enigen. Integraliteit staat ook voor het betrekken van scholen, sportkantine, jeugdzorginstellingen, horeca en zelfs supermarkten en slijterijen waar gehandhaafd wordt door politie en de keuringsdienst van Waren. Iedereen draagt dezelfde boodschap uit: drinken onder de 16 is niet normaal. De

norm wordt op deze manier aangepast en de regels worden duidelijk. Het naleven van regels biedt ondersteuning voor opvoeders, schenkers en verkopers om de norm in acht te nemen.

Preventie werk integraal het beste. Ieder moet vanuit het eigen werkveld een bijdrage leveren. Zo wordt in verhouding met weinig moeite veel effect bereikt. Het materiaal, de spotjes en de boodschap moeten op landelijk niveau worden uitgedragen. Op lokaal niveau moet de aanpak worden geïntensiveerd.

6. De toegevoegde waarde kan worden bereikt door aan te sluiten op/bij het Regionaal plan alcohol matiging en jeugd West-Brabant van de GGD en Novadic-Kentron. Dit plan heeft een protocol voor ziekenhuizen met betrekking tot alcoholvergiftiging onder jongeren. Ook Halt-afdelingen, regionaal beleid, de Drank- en Horecawet en de afstemming met België bieden kansen. Daarnaast moeten lokale interventies integraal worden afgestemd. Novadic-Kentron, GGD, scholen, sportkantines en jongerenwerk moeten worden betrokken bij de invulling van het lokale beleid.

7. Nadrukkelijk de Regierol. De gemeente is de spin in het web. Integraliteit staat of valt met rol van gemeente.

8. Ik denk dat zij een grote rol hebben, maar de realiteit is dat iedere organisatie in de waan van de dag eigen problemen heeft. Creëren van draagvlak onder deze organisaties is van groot belang. De regierol van de gemeente, communicatie rondom het regioplan en een landelijke campagne helpen om maatschappelijk draagvlak te krijgen creëren.

9. Uiteindelijk is het hoogst haalbare dat mensen handelen naar de kennis en inzichten die zijn opgedaan rondom alcoholische schade onder jongeren. Dus, ja, ouders laten ingrijpen in persoonlijke levenssfeer van kinderen is wat meer mag gebeuren. Geen alcohol onder de 16. Natuurlijk is het geen boodschap die mensen de vrijheid biedt om wel of niet hun gedrag aan te passen. Van ingrijpen op de persoonlijke levenssfeer is geen sprake, wel van het aanpassen van de bewustwording met als doel het handelen en gedrag aan te passen.

10. Door de burger zo min mogelijk het gevoel te geven dat hij betutteld wordt. Aan de andere kant hoeft een gemeente niet bang te zijn om een gezondheidsbevorderende boodschap nadrukkelijk bij de burger te brengen. Gezondheidsbevordering is erg belangrijk, schade voorkomen bij opgroeiende kinderen, opvoedingsondersteuning aanbieden, geweld door alcohol in uitgaansleven verminderen..... De boodschap moet goed worden verpakt, door integraliteit, draagvlak onder instellingen en organisaties, zodat burgers uiteindelijk meedenken.

11. Ja. Regels zijn een onderdeel, handhaving werkt ondersteunend, educatie en draagvlak zijn belangrijk. Waarom minder alcohol? De regierol van de gemeente is al voldoende.

Vergaderinformatieformulier Gemeente Roosendaal

Afdeling	Beleidsrealisatie, team regelgeving	Verzenden aan
Datum	14 april 2009	n.v.t
Nummer	--	
Onderwerp	Interview scriptie	
Aanwezig	Helga Hermans, beleidsmedewerker, beleid (gemeente) R. Königel-de Pijper (interviewer)	
Afwezig	--	

1. Dit ziet er compleet uit. Het kader is voldoende weergegeven.

2. De Kadernota lokaal gezondheidsbeleid geeft een algemeen beleidskader rond de gezondheidsproblemen de gemeente wil aanpakken. Zo'n kader blijft vrij lang actueel. Het alcoholmatigingsbeleid moet niet uit weer een beleidsnotitie bestaan, daar hebben we er al genoeg van. Er moet juist een uitvoeringsprogramma worden opgesteld, bijvoorbeeld in de vorm van een plan van aanpak. Dit moet als aanvullend kader werken. Tot op heden is bij Beleidsrealisatie, de afdeling die dit kader moet opstellen, hiertoe onvoldoende capaciteit aanwezig geweest. Het komt er dus op neer dat het een intern probleem is.

3. Ja, deze ken ik, ik heb deze immers zelf opgesteld. De analyse en verkenning van de problematiek is uitgevoerd door de GGD. Ik neem dan ook aan dat het om een juiste weergave van de problemen gaat. Ik (h)erken de problemen ook. Oplossingen worden inderdaad niet geboden.

4. De grootste problemen doen zich voor in de gezondheid. Het gaat hier om de individuele invalshoek. De symptomen van overmatig drankgebruik zijn breed bekend. We zouden wel meer inzicht willen hebben in de oorzaak van de het drankgebruik. Wat zet nu precies tot het drankgebruik aan? Deze problemen stralen uit naar de gemeenschappelijke kant:, denk aan overlast, een negatief beeld dat men van jongeren krijgt, etc.

5. Overmatig alcoholgebruik is een actueel probleem, het doet zich juist nu voor. Doen we er nu niets aan dan wordt het probleem alleen groter.

6. Dit blijkt uit de Kadernota. Jongeren zijn een erg belangrijke doelgroep. Door preventie moeten we jongeren bewust maken van de negatieve gevolgen van overmatig drankgebruik. We moeten ouders hierbij betrekken, zij zijn ook een relevante doelgroep. Hiernaast moeten we ook de volwassenen niet vergeten. Van hen hebben we minder merkbare last in de openbare ruimte. De economische gevolgen zijn er echter niet minder om. Denk aan meer verzuim op werk, dronken rijden waardoor ongelukken worden veroorzaakt, meer gebruik maken van de gezondheidszorg, etc. Bij deze groep moeten we ons minder richten op preventie. Al deze partijen zitten aan de gebruikerskant. We kennen ook nog de verstrekkers-kant. Horeca, sportverenigingen, etc. zijn als partner medeverantwoordelijk bij het alcoholmatigingsbeleid en we moeten ook hen als doelgroep zien. Hiernaast moeten we partijen als het onderwijs, politie en GGD als doelgroep benaderen.

7. De instrumenten moeten met name effectief zijn. We moeten er voor zorgen dat we alle vlakken meepakken, dus: en preventie, regelgeving opstellen en handhaven. Ik vind het aanpakken van verschillende vormen van overlast van groot belang.

8. De centrale overheid geeft een algemeen overkoepelend beleid rond alcoholmatiging. We moeten hier wel op aansluiten. Maar we kunnen het daar niet bij laten. We moeten concrete

oplossingen voor onze problemen bedenken. Een lokaal beleid heeft juist een toegevoegde waarde omdat het de specifieke Roosendaalse problemen aanpakt.

9. We moeten stimuleren en faciliteren. We moeten partijen bij elkaar brengen, zaken mogelijk maken, denk aan subsidies voor bepaalde projecten, de benodigde regelgeving opstellen of juist regelgeving aanpassen, werkafspraken maken, etc.

10. Deze partijen hebben een grote verantwoordelijkheid. Scholen, sportverenigingen, etc. moeten het goede voorbeeld geven. Jongeren leren van en nemen van deze partijen zaken over. Zonder deze partijen komen we niet verder en bereiken we onze doelen niet. Deze partijen zijn ook erg belangrijk omdat we via hen kinderen, jongeren en ouders kunnen bereiken.

11. Ik heb er geen moeite mee als dat het geval is. Ik vind dat de we best op grondrechten in mogen grijpen om het collectief tegen bepaalde individuen te beschermen. Dat is zelfs onze plicht als overheid. De thuisdrinker heeft misschien naar buiten toe minder zichtbare gevolgen op het collectief. Maar denk eens aan toenemend verzuim op werk, toenemende ziektekosten, schade, etc. Deze gevolgen zijn echter meer indirect waar te nemen. Ingrijpen op deze groep personen moet wel mogelijk zijn. Ik denk wel dat we hier meer genuanceerd moeten optreden, hier zal minder mogen en mogelijk zijn.

12. We kunnen ons meer op preventie richten. Dat geeft misschien niet direct zichtbare resultaten, maar deze zullen zeker op de meer lange termijn zichtbaar worden. Hiernaast moeten we goed afwegen welke instrumenten op een bepaald specifiek probleem het beste effect hebben. We moeten nagaan of dit instrument in die situatie geoorloofd is. Naar de burger toe moet goed zijn uit te leggen waarom we een bepaald instrument inzetten of op een bepaalde manier optreden.

13. Ik heb hier geen exact beeld van. Ik heb wel het gevoel dat we meer bevoegdheden kunnen gebruiken. We kunnen niet voldoende optreden tegen de horeca, bijvoorbeeld indien er wordt doorgetapt aan jongeren onder de 16 jaar. De boetes die we kunnen opleggen zijn wel erg laag. We moeten meer en beter kunnen handhaven. In de openbare ruimte denk ik dat we voldoende bevoegdheden hebben. Daarentegen hebben we, volgens mij, weinig bevoegdheden om tegen thuisdrinkers op te treden.

Vergaderinformatieformulier Gemeente Roosendaal

Afdeling	Beleidsrealisatie, team regelgeving	Verzenden aan
Datum	14 april 2009	n.v.t
Nummer	--	
Onderwerp	Interview scriptie	
Aanwezig	Hester Avis, horecaconsulent, Koninklijke Horeca Nederland	Per e-mail
Afwezig	--	

1. Ja, wij zijn bekend met inhoud van de Kadernota en kunnen ons in grote lijnen vinden in de oplossingsrichtingen. Voor specifieke analyse en oplossingsrichtingen met betrekking tot bijvoorbeeld alcoholmisbruik was het wellicht beter geweest om vooraf met de horeca hierover te praten (evenals met andere stakeholders als ouders, scholen, verenigingsleven, detailhandel, Novadic Kentron etc.). Het gebruikte cijfermateriaal is overigens wat verouderd (gaat over 2003 versus 1999).

2. Mensen die overmatig hebben gedronken, zijn soms wat sneller geïrriteerd c.q. geëmotioneerd. Dit gebeurt zowel in de openbare ruimte en de horeca als in hun privé-situatie. De wijze waarop men dit uit, varieert. De een gebruikt alleen verbaal geweld, de andere juist lichamelijk geweld en weer een andere persoon sluit zich juist af voor de buitenwereld. Kortom dit is moeilijk te zeggen.

3. Deze punten staan hoog op de (landelijke) politieke agenda. Echter als je kijkt naar de genoemde onderzoeken dan is het beeld eerder dat de situatie gelijk/stabiel blijft, dan dat er van een schrikbarende verslechtering sprake is.

4. Vanuit preventief oogpunt zijn kinderen, met name onder de 16 jaar, de belangrijkste doelgroep. Daarnaast spelen niet alleen de kinderen zelf, maar ook scholen en ouders een cruciale rol. De categorie "zwarte drinkers" vindt je met name in de categorie 18-24 (Nationale Drug Monitor), 38 % van de mannen en 25 % van de vrouwen drinkt overmatig. Kijk je naar de verslavingszorg dan ligt het probleem met name tussen 45-49. De focus dient ons inziens met name te liggen bij de eerste 2 groepen.

5. Een integrale aanpak, dus betrokkenheid van alle stakeholders (overheid, ouders, jongeren, scholen, GGZ/GGD, horeca, detailhandel, (sport)verenigingen, buurthuizen etc.). De aanpak moet zich niet alleen richten op de aanpak van bepaalde symptomen of uitwassen. Alle partijen zijn (mede)verantwoordelijk. Iedere partij moet vanuit zijn/haar verantwoordelijkheid een steentje bijdragen. Preventie moet een onderdeel zijn, maar natuurlijk ook het helpen van de probleemgevallen. Voorlichting en communicatie is erg belangrijk. Draagvlak binnen de overheid, bij ondernemers en onder de bevolking is cruciaal. Belangrijk is ook het creëren van een gedragsverandering. Het moet niet "normaal" of "stoer" gevonden worden om ieder weekend overmatig te drinken. Dit is op de lange termijn het belangrijkste. Ook belangrijk is dat de effecten permanent van aard moeten zijn. Campagnes zijn leuk en zullen op korte termijn effect sorteren. Het alcoholmatigingsbeleid moet van structurele aard zijn

6. Dat kun je je dus afvragen, zeker ook gelet op het feit dat de situatie stabiel is. Ga om te beginnen, uit van wat er centraal/landelijk allemaal gebeurt. Het wiel hoeft niet opnieuw te worden uitgevonden. Pas daarna kan er worden onderzocht of in Roosendaal de noodzaak bestaat om tot specifieke oplossingen te komen. Zijn er "typische" Roosendaalse problemen? Zijn er überhaupt problemen die een eigen Roosendaalse aanpak vergen? Is er

een nulsituatie van waaruit later gemeten kan worden of de maatregelen daadwerkelijk effect sorteren?

7. De rol van coördinator en aanjager.

8. Alle partijen hebben een rol en verantwoordelijkheid.

9. Ja. Het zelf beschikken over het eigen lichaam is een fundamenteel mensenrecht. Dat recht mag worden beperkt, daar waar de zelfbeschikking van de een, het levensgenot van de ander beperkt of de maatschappij schaadt. Teruggebracht naar alcoholmatiging betekent dit het volgende. Mensen hebben primair een eigen verantwoordelijkheid of ze alcohol willen drinken en zo ja hoeveel. Dat wordt begrensd of kan worden begrensd wanneer ze daardoor anderen en/of de maatschappij schade berokkenen. De overheid mag en moet zelfs regels stellen (denk bijvoorbeeld aan drinken in het verkeer) om anderen en de maatschappij te beschermen. De vraag is tot hoever de bevoegdheid tot ingrijpen van de overheid mag reiken. Mag de overheid bijvoorbeeld bij de supermarkt opvragen hoeveel drank ik koop en naar aanleiding daarvan verbieden om drank aan mij te verkopen? Mag/moet de overheid bepalen hoe gezond ik leef? Als ik eerder dood ga omdat ik ongezond leef, kost ik de maatschappij uiteindelijk misschien wel minder...

10. Tja, dat is vragen om een "brede maatschappelijke discussie". Laten we het daar eens met z'n allen over gaan hebben.

11. Ja hoor. Zet het huidige instrumentarium eerst maar eens op een rij en kijk dan eens wat er al kan. Pas als dat in kaart is gebracht (en is toegepast!) en toch blijkt dat dit onvoldoende effect heeft moet, dan moet er naar andere mogelijkheden worden gezocht.

Vergaderinformatieformulier Gemeente Roosendaal

Afdeling	Beleidsrealisatie, team regelgeving	Verzenden aan
Datum	15 april 2009	n.v.t
Nummer	--	
Onderwerp	Interview scriptie	
Aanwezig	Lex Bennink, oc van dienst, politie Hans van den Boom, wijkagent centrum, politie Renata Königel-de Pijper (interviewer)	
Afwezig	--	

1. We zijn niet bekend met de nota.

2. In de openbare ruimte. De openbare orde wordt verstoord door de gevolgen van overmatig alcoholgebruik, denk aan agressiviteit, vandalisme, geweld, dronken rijden en overlast door het indrinken. Dit in tegenstelling door drugs, dat deze gevaarlijk zijn wordt alom erkend. Ook huiselijk geweld gelinkt aan overmatig alcoholgebruik is een groot probleem. Dit ligt meer in het thuisfront. Ook indrinken is op dat gebied een groot probleem.

3. Alcoholgebruik is maatschappelijk geaccepteerd, het moet allemaal maar kunnen. De pers is doorspekt met problemen en geweld door overmatig alcoholgebruik. Daar moet paal en perk aan worden gesteld, zodat de problemen kunnen worden opgelost. Huiselijk geweld is op dit moment een hot item. Er wordt ook minder geaccepteerd door burgers. Jongeren zijn jonger gaan drinken, zij hebben meer koopkracht. Overmatig alcoholgebruik is juist voor hen funest. De gezondheidsissues moeten ook worden aangepakt.

4. De jongeren, in de leeftijd van 12 tot 35 jaar. Op het moment dat ze gaan settelen, ouder worden en zeg maar de "wilde haren verliezen", drinken zij minder vaak te veel. Ook in de sportkantines wordt veel gedronken.

5. Er moet in de breedte worden gekeken. Pas specifieke instrumenten toe, afhankelijk van het individu en de situatie. Maatwerk sluit het beste op de verschillende situaties aan. Je moet vóór het probleem gaan zitten, de kern aanpakken. Het alcoholmatigingsbeleid moet preventie en repressie combineren. De repressie moet zich vooral richten op de verstrekkers. Er mogen best harde maatregelen worden ingezet, denk aan de APV en andere regelgeving. Daar kunnen we wat mee. Bestuurlijke boetes zijn ook een optie. Je moet je ook richten op sportkantines, horeca en supermarkten.

6. De centrale overheid richt zich onvoldoende op het individu, dat moet de gemeente oppakken. Er kan worden aangesloten bij de landelijke campagnes, dan wordt er op eenduidige wijze naar buiten getreden. Ook een directe benadering van de omgeving werkt goed, de lokale overheid kan gericht communiceren. Bovendien kan de lokale overheid met meerdere partijen samenwerken, zoals Novadic-Kentron en de GGD.

7. De gemeente moet de rol van initiator en de regierol hebben. Als er taken zijn die door de landelijke overheid worden opgedragen, moet de gemeente deze ook oppakken.

8. Zij hebben een grote rol. Vooral het thuisfront, ouders moeten hun kinderen wakker schudden en niet meer zo tolerant zijn ten opzichte van drankgebruik. Daar kan veel winst worden behaald.

9. Ja, maar dat moet kunnen mits er aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

10. Door zo vroeg mogelijk aan preventie te doen. Regisseren achteraf treedt in de persoonlijke levenssfeer.

11. Nee. Er mogen meer regels worden opgesteld, zodat optreden voor ons makkelijker is. Vooral voor optreden in de privé-sfeer zijn er weinig bevoegdheden. Voor een effectieve aanpak zijn bredere en meer bevoegdheden nodig. Denk aan een drankverbod rond scholen.

Vergaderinformatieformulier Gemeente Roosendaal

Afdeling	Beleidsrealisatie, team regelgeving	Verzenden aan
Datum	28 april 2009	n.v.t
Nummer	--	
Onderwerp	Interview scriptie	
Aanwezig	Chris Vermeeren, handhavingsjurist (gemeente) Renata Königel-de Pijper (interviewer)	
Afwezig	--	

1. Dit lijkt mij vrij compleet.
2. Er is sprake van een capaciteitsgebrek. Volgens mij ligt er wel een bestuursopdracht, maar daar is tot op heden weinig mee gedaan. Een deel van de bestuursopdracht was het opstellen van de Kadernota lokaal gezondheidsbeleid, dat is dan wel gebeurd.
3. Nee, ik ken de nota niet inhoudelijk.
4. In het openbaar gebied zijn veel problemen, bijvoorbeeld vechtpartijen, overlast, lastig doen tegen de politie, vandalisme. De politie heeft me wel eens verteld dat er "loop en sloop-routes" zijn. Dronken jongeren lopen in het weekend een vaste route (bijvoorbeeld richting huis) en slopen alles wat op hun pad komt, het zijn vaste routes. Thuis wordt er ingedronken, dat is ook een probleem. Al ontvangen we hier niet veel klachten over.
5. De jeugdigen onder de 21 jaar. Na de 21 wordt men meer volwassen en rustiger.
6. Mijns inziens hoeven we als gemeente geen alcoholmatigingsbeleid op te stellen. Ik denk dat dit een taak is van de rijksoverheid. Ik heb de problemen niet helder in beeld, misschien liggen ze meer verscholen. Ik zie ook geen grote gevaren in de mij bekende omgeving. De landelijke aandacht voor overmatig alcoholgebruik is voor geënt op educatie en voorlichting. Waar nodig zouden we kunnen ondersteunen.
7. Ze moeten handhaafbaar zijn. Het moeten duidelijke regels zijn. Ze moeten ook acceptabel zijn, er moet draagvlak voor zijn: het moet helder zijn waarom ze zijn opgelegd. Natuurlijk moeten ze ook effect hebben.
8. Zie vraag 6.
9. Voorlichten en handhaven, dat zijn de taken van de gemeente.
10. Volgens mij hebben zij voornamelijk een voorbeeldfunctie. Sporten en drank gaat niet samen.
11. Als de gezondheid op het spel staat, dan mag dit. De overheid mag je tegen jezelf of anderen beschermen. Ik heb hier geen moeite mee, in sommige gevallen moet het kunnen.
12. De spelregels moeten duidelijk kenbaar worden gemaakt. Dit voorkomt dat er moet worden ingegrepen. Je moet ook pas optreden als de regels overtreden worden.
13. Nee, we kunnen niet op de Drank- en Horecawet handhaven. Daar missen we bevoegdheden. Op straat kunnen we wel optreden. Misschien kunnen we wel vaker doorverwijzen naar de verslavingszorg of de GGD. De keerzijde is wel dat er meer

deskundigheid van je wordt gevraagd. De wijziging van de Drank- en Horecawet verschuift alleen maar enkele zaken naar de gemeente, maar geeft geen nieuwe bevoegdheden.

Algemene Plaatselijke Verordening

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Roosendaal
Officiële naam regeling	Algemene Plaatselijke Verordening
Citeertitel	Algemene Plaatselijke Verordening
Besloten door	Gemeenteraad
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	01-05-2009
Onderwerp	openbare orde en veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Deze regeling vervangt de Algemene Plaatselijke Verordening d.d. 27 maart 1997, met inbegrip van het latere besluit tot wijziging van die verordening.

Grondslagen

1. Gemeentewet, art. 149

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

1. div gebruik van de Haven
2. Parkeerverbod grote voertuigen
3. Besluit waarbij wegen zijn aangewezen waar het verboden is een recreatievoertuig langer dan 3 achtereenvolgende dagen te parkeren
4. Besluit waarbij wegen zijn aangewezen waar een samenscholingsverbod geldt
5. Aanwijzen wegen waar het verboden is alcoholhoudende drank bij zich te hebben of te nuttigen
6. Beleidsregel m.b.t. het verlenen van vergunningen voor het innemen van standplaatsen als bedoeld in artikel 5.2.3. van de Algemene plaatselijke verordening
7. Lokaties asverstrooiing
8. Bevordering dan wel voorkoming van verdere aanpassing van het woon- en leefklimaat
9. Beleidsregel aanvragen vergunningen kledinginzameling
10. Beleidsregel verruiming openingstijden horeca
11. Aanvragen vergunning inzameling van geld
12. Beleidsregel aanbieden afvalstoffen conform Reglement Saver Milieustraat
13. Beleidsregel aanvragen speelvergunningen circussen
14. Nota uitstallingen
15. Terrassennota
16. Spelregels gebruik openbare aanplakgelegenheden
17. Voorschriften uitvoering kabel- en leidingwerkzaamheden
18. Besluit aanwijzen van wegen waarbij het verboden is (brom)fietsen te plaatsen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-5-2009		intrekking	16-4-2009 Gemeentebblad 2009/37, Roosendaalse bode 26-4-2009	16-4-2009 Gemeentebblad 2009/37, Roosendaalse bode 26-4-2009	AO/2009-37

1-1-2008		nieuwe regeling	20-12-2007 Gemeentebblad 2007/68 en 71	20-12-2007 Gemeentebblad 2007/68 en 71	AO 2007-84
----------	--	-----------------	--	--	------------

Geconsolideerde tekst van de regeling

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

- Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen
- Artikel 1.2 Beslissingstermijnen
- Artikel 1.3 Indiening aanvraag
- Artikel 1.4 Voorschriften en beperkingen
- Artikel 1.5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing
- Artikel 1.6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing
- Artikel 1.7 Termijnen (vervallen)

Hoofdstuk 2 Openbare orde

AFDELING 1 ORDE EN VEILIGHEID OP DE WEG

Paragraaf 1 Bestrijding van ongeregelheden

Artikel 2.1.1.1 Samenscholing en ongeregelheden

Paragraaf 2 Optochten en betogingen

- Artikel 2.1.2.1 Optochten
- Artikel 2.1.2.2 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen
- Artikel 2.1.2.3 Afwijking termijn
- Artikel 2.1.2.4 Te verstrekken gegevens

Paragraaf 3 Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2.1.3.1 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

Paragraaf 4 Vertoningen e.d. op de weg

- Artikel 2.1.4.1 Feest, muziek en wedstrijd e.d.
- Artikel 2.1.4.2 Dienstverlening (niet opgenomen)
- Artikel 2.1.4.3 Straatartiest (niet opgenomen)

Paragraaf 5 Bruikbaarheid van de weg

- Artikel 2.1.5.1 Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg
- Artikel 2.1.5.2 Aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg
- Artikel 2.1.5.3 Maken en veranderen van een uitweg

Paragraaf 6 Veiligheid van de weg

- Artikel 2.1.6.1 Veroorzaken van gladheid (niet opgenomen)
- Artikel 2.1.6.2 Winkelwagentjes
- Artikel 2.1.6.3 Uitzicht belemmerende beplanting of voorwerp
- Artikel 2.1.6.4 Openen straatkolken e.d.
- Artikel 2.1.6.5 Kelderingen e.d.

Artikel 2.1.6.6 Rookverbod in bossen en natuurgebieden
Artikel 2.1.6.7 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp
Artikel 2.1.6.7a Messen en andere voorwerpen als steekwapen
Artikel 2.1.6.8 Vallende voorwerpen
Artikel 2.1.6.9 Voorzieningen voor verkeer en verlichting
Artikel 2.1.6.10 Objecten onder hoogspanningslijn
Artikel 2.1.6.11 Veiligheid op het ijs

AFDELING 2 TOEZICHT OP EVENEMENTEN

Artikel 2.2.1 Begripsomschrijvingen
Artikel 2.2.2 Evenement
Artikel 2.2.3 Ordeverstoring

AFDELING 2A TOEZICHT OP BETAALD VOETBALWEDSTRIJDEN

Artikel 2.2.4 Begripsomschrijvingen
Artikel 2.2.5 Kennisgeving
Artikel 2.2.6 Ordeverstoring
Artikel 2.2.7 Opvolgen aanwijzingen
Artikel 2.2.8 Onnodig opdringen, uitdagend gedrag e.d. bij betaald voetbalwedstrijden
Artikel 2.2.9 Stadionomgevingsverbod
Artikel 2.2.10 Verwijderingsplicht voetbalsupporters
Artikel 2.2.11 Supportersstromen

AFDELING 3 TOEZICHT OP OPENBARE INRICHTINGEN

Paragraaf 1 Toezicht op horecabedrijven

Artikel 2.3.1.1 Begripsomschrijvingen
Artikel 2.3.1.2 Exploitatie horecabedrijf
Artikel 2.3.1.3 Opheffing vergunningplicht
Artikel 2.3.1.4 Sluitingsuur
Artikel 2.3.1.5 Afwijking sluitingsuur; tijdelijke sluiting
Artikel 2.3.1.5a Gebruik duurzaam kunststof glas- en vaatwerk
Artikel 2.3.1.6 Aanwezigheid in gesloten horecabedrijf
Artikel 2.3.1.7 Ordeverstoring
Artikel 2.3.1.8 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Paragraaf 2 Toezicht op inrichtingen tot het verschaffen van nachtverblijf

Artikel 2.3.2.1 Begripsomschrijvingen
Artikel 2.3.2.2 Kennisgeving exploitatie
Artikel 2.3.2.3 Nachtregister
Artikel 2.3.2.4 Verschaffing gegevens nachtregister

Paragraaf 3 Toezicht op speelgelegenheden

Artikel 2.3.3.1 Speelgelegenheden
Artikel 2.3.3.2 Speelautomaten

Paragraaf 4 Toezicht op winkelbedrijven

- Artikel 2.3.4.1 Begripsomschrijvingen
- Artikel 2.3.4.2 Gebiedsaanwijzing
- Artikel 2.3.4.3 Vergunningplicht
- Artikel 2.3.4.4 Gedragseisen
- Artikel 2.3.4.5 Weigeringsgronden
- Artikel 2.3.4.6 Sluiting
- Artikel 2.3.4.7 Aanwezigheid in gesloten inrichting
- Artikel 2.3.4.8 Intrekking vergunning
- Artikel 2.3.4.9 Overgangsbepaling

AFDELING 4 MAATREGELEN TEGEN OVERLAST EN BALDADIGHEID

- Artikel 2.4.1 Betreden gesloten woning of lokaal
- Artikel 2.4.2 Plakken en kladden
- Artikel 2.4.3 Vervoer plakgereedschap e.d.
- Artikel 2.4.4 Vervoer inbrekerswerktuigen
- Artikel 2.4.5 Betreden van plantsoenen e.d. (niet opgenomen)
- Artikel 2.4.6 Rijden over bermen e.d. (niet opgenomen)
- Artikel 2.4.7 Hinderlijk gedrag op of aan de weg
- Artikel 2.4.7a Verplichte route
- Artikel 2.4.7b Verwijderingsplicht voetbalsupporters
- Artikel 2.4.8 Hinderlijk drankgebruik
- Artikel 2.4.9 Hinderlijk gedrag bij of in gebouwen
- Artikel 2.4.10 Gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten
- Artikel 2.4.11 Neerzetten van fietsen e.d.
- Artikel 2.4.12 Overlast van fiets of bromfiets op markt- en kermisterrein e.d.
- Artikel 2.4.13 Bespieden van personen
- Artikel 2.4.14 Bewakingsapparatuur (vervallen)
- Artikel 2.4.15 Nodeloos alarmeren (vervallen)
- Artikel 2.4.16 Alarminstallaties
- Artikel 2.4.17 Loslopende honden
- Artikel 2.4.18 Verontreiniging door honden
- Artikel 2.4.19 Gevaarlijke honden
- Artikel 2.4.20 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren
- Artikel 2.4.21 Wilde dieren (vervallen)
- Artikel 2.4.22 Loslopend vee en pluimvee
- Artikel 2.4.23 Schade door duiven
- Artikel 2.4.24 Bijen
- Artikel 2.4.25 Rupsen(-nesten)
- Artikel 2.4.26 Bedelarij

AFDELING 5 BEPALINGEN TER BESTRIJDING VAN HELING VAN GOEDEREN

- Artikel 2.5.1 Begripsomschrijvingen
- Artikel 2.5.2 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister
- Artikel 2.5.3 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 ter, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht
- Artikel 2.5.4 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen
- Artikel 2.5.5 Handel in horecabedrijven

AFDELING 6 VUURWERK

- Artikel 2.6.1 Begripsomschrijving
- Artikel 2.6.2 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen
- Artikel 2.6.3 Bezigen van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling

AFDELING 7 DRUGSOVERLAST

Artikel 2.7.1 Drugshandel op straat

Artikel 2.7.2 Verzamelingen van personen in verband met drugs

Artikel 2.7.3 Openlijk drugsgebruik

Artikel 2.7.4 Achterlaten van spuiten e.d.

Artikel 2.7.5 Verblijfsontzegging/gebiedsverbod in verband met drugs

AFDELING 8 BESTUURLIJKE OPHOUDING

Artikel 2.8.1 Bestuurlijke ophouding

AFDELING 9 PREVENTIEF FOUILLEREN

Artikel 2.9.1 Veiligheidsrisicogebieden

AFDELING 10 CAMERATOEZICHT

Artikel 2.10.1 Cameratoezicht op openbare plaatsen

AFDELING 11 VERBLIJFSONTZEGGING / GEBIEDSVERBOD IN VERBAND MET ORDE EN VEILIGHEID

Artikel 2.11.1 Verblijfsontzegging / Gebiedsverbod in verband met orde en veiligheid

Hoofdstuk 3 Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d.

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen en nadere regels

Artikel 3.1.1 Begripsomschrijvingen

Artikel 3.1.2. Bevoegd bestuursorgaan

Artikel 3.1.3. Nadere regels

Paragraaf 2 Seksinrichtingen, straatprostitutie en dergelijke

Artikel 3.2.1 Seksinrichtingen

Artikel 3.2.2 Gedragseisen exploitant en beheerder

Artikel 3.2.3 Sluitingsuur

Artikel 3.2.4 Tijdelijke afwijking sluitingsuur; (tijdelijke) sluiting

Artikel 3.2.5 Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder

Artikel 3.2.6 Straatprostitutie

Artikel 3.2.7 Sekswinkels

Artikel 3.2.8 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke

Paragraaf 3 Beslissingstermijn en weigeringsgronden

Artikel 3.3.1 Beslissingstermijn

Artikel 3.3.2 Weigeringsgronden

Paragraaf 4 Beëindiging exploitatie; wijziging beheer

Artikel 3.4.1 Beëindiging exploitatie

Artikel 3.4.2 Wijziging beheer

Paragraaf 5 Overgangsbepaling

Artikel 3.5.1 Overgangsbepaling

Hoofdstuk 4 Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

AFDELING 1 GELUID- EN LICHTHINDER

Artikel 4.1.1 Begripsomschrijvingen

Artikel 4.1.2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

Artikel 4.1.3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

Artikel 4.1.4 Verboden incidentele festiviteiten

Artikel 4.1.5 Overige geluidhinder

Artikel 4.1.6 Geluidhinder in de openlucht

Artikel 4.1.7 Geluidhinder door dieren

Artikel 4.1.8 Geluidhinder door bromfietsen e.d.

AFDELING 2 Bodem-, weg- en milieuverontreiniging

Artikel 4.2.1 Straatvegen

Artikel 4.2.2 Natuurlijke behoefte doen

Artikel 4.2.3 Toestand van sloten en andere wateren en niet-openbare riolen en putten buiten gebouwen

AFDELING 3 HET BEWAREN VAN HOUTOPSTANDEN

(niet opgenomen)

AFDELING 4 MAATREGELEN TEGEN ONTSIERING EN STANKOVERLAST

Artikel 4.4.1 Opslag voertuigen, mest, afvalstoffen enz.

Artikel 4.4.1a Stankoverlast door gebruik van meststoffen

Artikel 4.4.2 Vergunningplicht handelsreclame

Hoofdstuk 5 Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

AFDELING 1 PARKEEREXCESSEN

Artikel 5.1.1 Begripsomschrijvingen

Artikel 5.1.2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.

Artikel 5.1.2a Te koop aanbieden van voertuigen

Artikel 5.1.3 Defecte voertuigen

Artikel 5.1.4 Voertuigwrakken

Artikel 5.1.5 Caravans e.d.

Artikel 5.1.6 Parkeren van reclamevoertuigen

Artikel 5.1.7 Parkeren van grote voertuigen

Artikel 5.1.8 Parkeren van uitzicht belemmerende voertuigen

Artikel 5.1.9 Parkeren van voertuigen met stankverspreidende stoffen

Artikel 5.1.10 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

Artikel 5.1.11 Overlast van fietsen of bromfietsen

AFDELING 2 COLLECTEREN, VENTEN, STANDPLAATSEN EN SNUFFELMARKTEN

Artikel 5.2.1 Inzameling van geld of goed

Artikel 5.2.2 Venten e.d.

Artikel 5.2.3 Standplaatsen: uitstallingen op de weg

Artikel 5.2.4 Snuffelmarkten e.d.

AFDELING 3 OPENBAAR WATER

Artikel 5.3.1 Gebruik van openbaar water

Artikel 5.3.2 Ligplaats vaartuigen

Artikel 5.3.3 Aanwijzingen ligplaats

Artikel 5.3.4 Verbod innemen ligplaats

Artikel 5.3.5 Beschadigen van waterstaatswerken en oevers

Artikel 5.3.6 Reddingsmiddelen

Artikel 5.3.7 Veiligheid op het water

Artikel 5.3.8 Overlast aan vaartuigen

AFDELING 4 CROSSTERREINEN EN GEMOTORISEERD EN RUITERVERKEER IN NATUURGEBIEDEN

Artikel 5.4.1 Crossterreinen

Artikel 5.4.2 Beperking gemotoriseerd verkeer en ruiterverkeer in natuurgebieden

AFDELING 5 VERBOD VUUR TE STOKEN

Artikel 5.5.1 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

AFDELING 6 VERSTROOIING VAN AS

Artikel 5.6.1 Begripsomschrijving

Artikel 5.6.2 Plaatsen asverstrooiing

Artikel 5.6.3 Hinder of overlast

Hoofdstuk 6 Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6.1 Strafbepaling

Artikel 6.2 Toezichthouders

Artikel 6.3 Binnentreden woningen

Artikel 6.4 Inwerkingtreding

Artikel 6.5 Overgangsbepaling

Artikel 6.6 Citeertitel

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan dan wel mede verstaan onder:

A Weg:

1 de weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b van de Wegenverkeerswet 1994 alsmede de daaraan liggende en als zodanig aangeduide parkeerterreinen;

2 de - al dan niet met enige beperking - voor het publiek toegankelijke pleinen en open plaatsen, parken, plantsoenen, speelweiden, bossen en andere natuurterreinen, ijsvlakten en aanlegplaatsen voor vaartuigen;

3 de voor het publiek toegankelijke stoepen, trappen, portieken, gangen, passages en galerijen, welke uitsluitend tot voor bewoning in gebruik zijnde ruimte toegang geven en niet afsluitbaar zijn;

4 andere voor het publiek toegankelijke, al dan niet afsluitbare stoepen, trappen, portieken, gangen, passages en galerijen; de afsluitbare alleen gedurende de tijd dat zij niet door of vanwege degene die daartoe naar burgerlijk recht bevoegd is, zijn afgesloten.

B Openbaar water:

alle wateren die - al dan niet met enige beperking - voor het publiek bevaarbaar of anderszins toegankelijk zijn.

C Bebouwde kom:

de bebouwde kom of kommen waarvan gedeputeerde staten de grenzen hebben vastgesteld overeenkomstig artikel 27, tweede lid, van de Wegenwet.

D Rechthebbende:

een ieder die over enige zaak enige zeggenschap heeft krachtens een zakelijk of persoonlijk recht.

E Voertuigen:

alle voertuigen als bedoeld in artikel 1, onder a en onder al (aa el), van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, met uitzondering van:

a treinen en trams;

b kruiwagens, kinderwagens en dergelijke kleine voertuigen.

F Vaartuigen:

alle vaartuigen, daaronder mede verstaan drijvende werktuigen, alsmede woonschepen, glijboten en ponten.

G Woonschepen:

schepen uitsluitend of hoofdzakelijk als woning gebezigd of tot woning bestemd.

H Bouwwerk:

elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, welke op de plaats van bestemming hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

I Gebouw:

elk bouwwerk dat een voor personen toegankelijke overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

J Vee:

Dieren die behoren tot de diersoorten genoemd in bijlage II, behorend bij artikel 55 van de Meststoffenwet

K Handelsreclame

iedere openbare aanprijzing van goederen of diensten, waarmee kennelijk beoogd wordt een commercieel belang te dienen.

L College

het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 1.2 Beslissingstermijn

- 1 Het bevoegde bestuursorgaan beslist op een aanvraag voor een vergunning of ontheffing binnen acht weken na de dag waarop de aanvraag ontvangen is.
- 2 Het bevoegde bestuursorgaan kan zijn beslissing voor ten hoogste acht weken verdagen.

Artikel 1.3 Indiening aanvraag

- 1 Indien een aanvraag voor een vergunning of ontheffing wordt ingediend minder dan drie weken voor het tijdstip waarop de aanvrager de vergunning of ontheffing nodig heeft, kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen.
- 2 Voor bepaalde, door het bestuursorgaan aan te wijzen vergunningen of ontheffingen kan de in het eerste lid genoemde termijn worden verlengd tot ten hoogste acht weken.

Artikel 1.4 Voorschriften en beperkingen

- 1 Aan een krachtens deze verordening verleende vergunning of ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. Deze voorschriften en beperkingen mogen slechts strekken tot bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing is vereist.
- 2 Degene aan wie krachtens deze verordening een vergunning of ontheffing is verleend, is verplicht de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Artikel 1.5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing is persoonsgebonden, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald.

Artikel 1.6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd:

- a indien ter verkrijging daarvan onjuiste dan wel onvolledige gegevens zijn verstrekt;
- b indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de vergunning of ontheffing, moet worden aangenomen dat intrekking of wijziging wordt gevorderd door het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist;
- c indien de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen;
- d indien van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen een daarin gestelde termijn dan wel, bij gebreke van een dergelijke termijn, binnen een redelijke termijn;
- e indien de houder dit verzoekt.

Artikel 1.7 Termijnen

(Vervallen)

HOOFDSTUK 2 OPENBARE ORDE

AFDELING 1 ORDE EN VEILIGHEID OP DE WEG

Paragraaf 1 Bestrijding van ongeregelheden

Artikel 2.1.1.1 Samenscholing en ongeregeldheden

1 Het is verboden op de weg op enigerlei wijze de orde te verstoren, zich hinderlijk te gedragen, personen lastig te vallen, te vechten, deel te nemen aan een samenscholing, onnodig op te dringen of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot wanordelijkheden.

2 Het is verboden om in het geval van wanordelijkheden of indien er ernstig gevaar voor het ontstaan daarvan dreigt, op de in het eerste lid genoemde plaatsen een voorwerp of stof, kennelijk meegebracht om die orde te verstoren, bij zich te hebben.

3 Een ieder, die op de weg aanwezig is bij enig voorval, waardoor er wanordelijkheden ontstaan of dreigen te ontstaan of bij een tot toeloop van publiek aanleiding gevende gebeurtenis waardoor er wanordelijkheden ontstaan of dreigen te ontstaan, dan wel zich bevindt in of aanwezig is bij een samenscholing, is verplicht op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen.

4 Het is verboden zich te begeven of te bevinden op terreinen, wegen of weggedeelten die door of vanwege het bevoegd gezag in het belang van de openbare veiligheid of ter voorkoming van wanordelijkheden zijn afgezet.

5 Het is verboden een voorwerp dat ter afzetting of afsluiting van een gedeelte van de weg of vanwege het bevoegde gezag is aangebracht, te verplaatsen, te verwijderen of omver te halen.

6 De burgemeester kan ontheffing verlenen van het in het vierde lid gestelde verbod.

7 Het bepaalde in de voorgaande leden geldt niet voor betogingen, vergaderingen en godsdienstige en levensbeschouwelijke samenkomsten als bedoeld in de Wet openbare manifestaties.

Paragraaf 2 Optochten en betogingen

Artikel 2.1.2.1 Optochten

(vervallen)

Artikel 2.1.2.2 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen

1 Degene die het voornemen heeft op een openbare plaats een betoging te houden, moet daarvan voor de openbare aankondiging ervan en ten minste 48 uur voordat deze gehouden zal worden, schriftelijk kennis geven aan de burgemeester, met inachtneming van hetgeen in artikel 2.1.2. 4, eerste lid hierover is bepaald.

2 Indien het tijdstip van de schriftelijke kennisgeving door terugrekening valt op een vrijdag na 12.00 uur, een zaterdag, een zondag of een algemeen erkende feestdag, wordt dit tijdstip geacht te vallen op 12.00 uur op de voorgelegen dag, die geen zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

3 Onder openbare plaats wordt verstaan een plaats als bedoeld in artikel 1, eerste lid, juncto tweede lid, van de Wet openbare manifestaties.

Artikel 2.1.2.3 Afwijking termijn

De burgemeester kan in bijzondere omstandigheden de in artikel 2.1.2. 2, eerste lid, genoemde termijn van 48 uur verkorten en een mondelinge kennisgeving in behandeling nemen .

Artikel 2.1.2.4 Te verstrekken gegevens

1 De kennisgeving bevat :

a naam en adres van degene die de betoging houdt;

b het doel van de betoging;

c de datum waarop de betoging wordt gehouden en het tijdstip van aanvang en van beëindiging;

d de plaats en, voor zover van toepassing, de route en de plaats van beëindiging;

e voor zover van toepassing, de wijze van samenstelling;

f maatregelen die degene die de betoging houdt zal treffen om een regelmatig verloop te bevorderen.

2 Degene die de kennisgeving doet ontvangt daarvan een bewijs waarin het tijdstip van de kennisgeving is vermeld.

Paragraaf 3 Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2.1.3.1 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

1 Het is verboden gedrukte of geschreven stukken of afbeeldingen onder publiek te verspreiden dan wel openlijk aan te bieden, aan te bevelen of bekend te maken op of aan door het college aangewezen wegen of gedeelten daarvan.

2 Het college kan de werking van het verbod beperken tot bepaalde dagen en uren.

3 Het verbod geldt niet voor het huis-aan-huis verspreiden of het aan huis bezorgen van gedrukte of geschreven stukken en afbeeldingen.

4 Het in het eerste lid bepaalde geldt voorts niet voor het aanbieden van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen waarvoor op grond van artikel 5.2.1 of artikel 5.2.2 een vergunning is verleend.

5 Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

Paragraaf 4 Vertoningen e.d. op de weg

Artikel 2.1.4.1 Feest, muziek en wedstrijd e.d.

(vervallen)

Artikel 2.1.4.2 Dienstverlening

(niet opgenomen)

Artikel 2.1.4.3 Straatartiest

(niet opgenomen)

Paragraaf 5 Bruikbaarheid van de weg

Artikel 2.1.5.1 Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg

1 Het is verboden zonder vergunning van het college de weg of een weggedeelte te gebruiken

anders dan overeenkomstig de bestemming daarvan.

2 Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing op:

a vlaggen, wimpels en vlaggenstokken, indien zij geen gevaar of hinder kunnen opleveren voor personen of goederen en niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt;

b zonneschermen, voorzover ze zijn aangebracht boven het voor voetgangers bestemde gedeelte van de weg en voorzover:

- elk onderdeel zich hoger dan 2,2 meter boven dat gedeelte bevindt, en

- elk onderdeel, in welke stand het scherm ook staat, zich op meer dan 0,5 meter van het voor het rijverkeer bestemde gedeelte van de weg bevindt, en
- elk onderdeel, in welke stand het scherm ook staat, minder dan 1,5 meter buiten de opgaande gevel reikt;

c de voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijze kortstondig op de weg gebracht worden in verband met laden of lossen ervan. Degene die de werkzaamheden verricht of doet verrichten draagt er zorg voor dat onmiddellijk na het beëindigen daarvan, in elk geval voor zonsondergang, de voorwerpen of stoffen van de weg verwijderd zijn en de weg hiervan gereinigd is;

d voertuigen;

e voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard;

f evenementen als bedoeld in artikel 2.2.1.;

g terrassen als bedoeld in artikel 2.3.1.2., vijfde lid;

h standplaatsen als bedoeld in artikel 5.2.3.

3 Het is verboden op, in, over of boven de weg voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien deze door hun omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging schade toebrengen aan de weg, gevaar opleveren voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.

4 Voor de toepassing van het tweede lid, onder c, wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.

5 Een vergunning bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:

a indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg;

b indien het beoogde gebruik hetzij op zich zelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;

c in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van de in de nabijheid gelegen onroerende zaak.

6 a Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of de Wegenverordening Noord-Brabant.

b De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder a, geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet.

c De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder b, geldt niet voor bouwwerken.

d De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder c, geldt niet voorzover in het geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

Artikel 2.1.5.2 Aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

1 Het is verboden zonder vergunning van het college een weg aan te leggen, de verharding daarvan op te breken, in een weg te graven of te spitten, aard of breedte van de wegverharding te veranderen of anderszins verandering te brengen in de wijze van aanleg van een weg.

2 Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat, alsmede alle niet-openbare ontsluitingswegen van gebouwen.

3 Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing op het Rijk, de provincie, de gemeente of het waterschap bij het uitvoeren van zijn/haar publiekrechtelijke taak.

4 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt voorts niet voor zover het Wetboek van Strafrecht, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur, de

Wegenverordening Noord-Brabant, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening van toepassing is.

Artikel 2.1.5.3 Maken en veranderen van een uitweg

- 1 Het is verboden zonder vergunning van het college:
 - a een uitweg te maken naar de weg;
 - b van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg;
 - c verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.
- 2 Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.
- 3 Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd in het belang van:
 - a de bruikbaarheid van de weg;
 - b het veilig en doelmatig gebruik van de weg;
 - c de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;
 - d de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente.
- 4 Het bepaalde in het eerste lid geldt niet voor zover de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994, de Waterschapskeur of de Wegenverordening Noord-Brabant van toepassing is.
- 5 De vergunning geldt zowel voor de aanvrager als voor zijn rechtverkrijgende.

Paragraaf 6 Veiligheid van de weg

Artikel 2.1.6.1 Veroorzaken van gladheid

(niet overgenomen)

Artikel 2.1.6.2 Winkelwagentjes

- 1 De rechthebbende op een bedrijf die winkelwagentjes ter beschikking stelt, mede ten behoeve van het vervoer van winkelwaren over de weg, is verplicht ze te voorzien van de naam van het bedrijf of van een ander herkenningsteken en de in de omgeving van dat bedrijf door het publiek op of langs de weg achtergelaten winkelwagentjes terstond te verwijderen of te doen verwijderen.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover de Wet milieubeheer van toepassing is.

Artikel 2.1.6.3 Uitzicht belemmerende beplanting of voorwerp

Het is verboden beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of daarvoor op andere wijze hinder of gevaar oplevert.

Artikel 2.1.6.4 Openen straatkolken e.d.

Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een gemaal, pompkast, pompput, straatkolk, rioolput, brandkraan of enigerlei andere afsluiting, die behoort tot een openbare nutsvoorziening, te openen, onzichtbaar te maken of af te dekken.

Artikel 2.1.6.5 Kelderingen e.d.

- 1 Kelderingen en andere lager dan de aangrenzende weg gelegen betreedbare delen van een bouwwerk mogen geen gevaar voor de veiligheid van de weggebruikers opleveren.
- 2 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover artikel 427, aanhef en onder 1e of 3e, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is.

Artikel 2.1.6. 6 Rookverbod in bossen en natuurgebieden

1 Het is verboden te roken in bossen, op heide- of veengronden dan wel in duingebieden of binnen een afstand van dertig meter daarvan gedurende de door het college aangewezen periode.

2 Het is verboden in bossen, op heide- of veengronden dan wel in duingebieden of binnen een afstand van honderd meter daarvan, voorzover het de open lucht betreft, brandende of smeulende voorwerpen te laten vallen, weg te werpen of te laten liggen.

3 Het in het eerste en in het tweede lid gestelde verbod geldt niet voor zover het bepaalde in artikel 429, aanhef en onder 3e, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is.

4 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt voorts niet voor zover het roken plaatsvindt in gebouwen en aangrenzende, als tuin ingerichte, erven.

Artikel 2.1.6.7 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp

1 Het is verboden op, aan of boven het voor voetgangers of (brom-)fietsers bestemde deel van de weg op enigerlei wijze prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen aan te brengen of te hebben hangen lager dan 2,2 meter boven dat gedeelte van de weg.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet t.a.v. prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen, die op grotere afstand dan 0,25 m uit de uiterste boord van de weg, op van de weg af gerichte delen van een afscheiding zijn aangebracht.

3 Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.

4 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 van toepassing is.

Artikel 2.1.6.7a Messen en andere voorwerpen als steekwapen

1 Het is verboden op door het college aangewezen wegen en daaraan gelegen voor het publiek toegankelijke gebouwen en terreinen, messen, knuppels, slagwapens of andere voorwerpen die als wapen kunnen worden gebruikt, openlijk bij zich te dragen.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor wapens behorende tot de categorieën I, II, III en IV Wet wapens en munitie en voorzover door het bij zich dragen van deze voorwerpen de openbare orde of veiligheid niet in gevaar komt of kan komen.

Artikel 2.1.6.8 Vallende voorwerpen

Het is verboden aan een weg of enig deel van een bouwwerk een voorwerp te hebben dat niet deugdelijk beveiligd is tegen neervallen op de weg.

Artikel 2.1.6.9 Voorzieningen voor verkeer en verlichting

1 De rechthebbende op een bouwwerk is verplicht toe te laten dat op of aan dat bouwwerk, vanwege en overeenkomstig de aanwijzingen van het college, voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het openbaar verkeer of de openbare verlichting worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.

2 Het college maakt tevoren aan de rechthebbende als bedoeld in het eerste lid zijn besluit bekend over te gaan tot het doen aanbrengen of wijzigen van een voorwerp, bord of voorziening als bedoeld in het eerste lid.

3 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover de Waterstaatswet 1900, de Onteiningswet, of de Belemmeringenwet Privaatrecht van toepassing is.

Artikel 2.1.6.10 Objecten onder hoogspanningslijn

- 1 Het is verboden binnen een afstand van zes meter aan weerszijden van voor stroomgeleiding bestemde draden van bovengrondse hoogspanningslijnen voorwerpen, opgaand houtgewas of andere objecten, die niet zijn aan te merken als bouwwerken, hoger dan twee meter te plaatsen of te hebben.
- 2 Het college kan van het in het eerste lid gestelde verbod ontheffing verlenen indien de elektrische spanning van de bovengrondse hoogspanningslijn dat toelaat.
- 3 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet ten aanzien van objecten die deel uitmaken van de hoogspanningslijn.

Artikel 2.1.6.11 Veiligheid op het ijs

- 1 Het is verboden:
 - a voor het publiek toegankelijke ijsvlakten te beschadigen, te verontreinigen, te versperren of het verkeer daarop op enige andere wijze te belemmeren of in gevaar te brengen;
 - b bakens of andere voorwerpen ten behoeve van de veiligheid geplaatst op de onder a bedoelde ijsvlakten, te verplaatsen, weg te nemen, te beschadigen of op enige andere wijze het gebruik daarvan te vrijdelen of te belemmeren.
- 2 Een ieder is verplicht op eerste vordering van een ambtenaar van politie onmiddellijk het ijs te verlaten ter voorkoming van gevaar voor personen of goederen.
- 3 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover het Wetboek van Strafrecht van toepassing is.

AFDELING 2 TOEZICHT OP EVENEMENTEN

Artikel 2.2.1 Begripsomschrijving

- 1 In deze afdeling wordt onder evenement verstaan elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, met uitzondering van:
 - a bioscoopvoorstellingen ;
 - b markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid onder h van de Gemeentewet en artikel 5.2.4 van deze verordening;
 - c kansspelen als bedoeld in de Wet op de kansspelen;
 - d het in een inrichting in de zin van de Drank- en Horecawet gelegenheid geven tot dansen;
 - e betogingen, samenkomsten en vergaderingen als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;
 - f activiteiten als bedoeld in artikel 2.3.3.1 van deze verordening.
- 2 Onder evenement wordt mede verstaan:
 - a. een herdenkingsplechtigheid;
 - b. een braderie;
 - c. een optocht, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2.1.2.2., op de weg;
 - d. een feest, muziek of wedstrijd op of aan de weg.

Artikel 2.2.2 Evenement

- 1 Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.
- 2 De vergunning kan worden geweigerd in het belang van:
 - a de openbare orde;
 - b het voorkomen of beperken van overlast;
 - c de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen;
 - d de zedelijkheid of gezondheid.
- 3 De burgemeester kan vrijstelling verlenen voor door hem aan te wijzen categorieën van evenementen.

4 Het verbod van het eerste lid geldt niet voor de in het tweede lid, onder d, van artikel 2.2.1. voorziene gevallen, voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 10 juncto artikel 148 Wegenverkeerswet 1994.

5 De burgemeester kan aan een vergunning als bedoeld in het eerste lid het voorschrift verbinden dat gedurende het evenement en in het gebouw dan wel op het terrein waar het evenement plaatsvindt geen gebruik gemaakt mag worden van glas maar uitsluitend van onbreekbaar duurzaam kunststof glas- en vaatwerk.

Artikel 2.2.3 Ordeverstoring

Het is verboden bij een evenement de orde te verstoren.

AFDELING 2A BETAALD VOETBAL

Artikel 2.2.4 Begripsomschrijvingen

1 voor de toepassing van dit artikel wordt onder organisator verstaan:

a de betaald-voetbalorganisator v.v. R.B.C., indien het betreft een voetbalwedstrijd waarbij het eerste elftal van de betaald-voetbalorganisatie v.v. R.B.C. als thuisspelende ploeg betrokken is, uitgezonderd wedstrijden buiten enig competitieverband tegen een amateurvoetbalorganisatie;

b de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond, indien het betreft een voetbalwedstrijd tussen voetbalorganisaties afkomstig van buiten de gemeente Roosendaal waarbij tenminste één betaald-voetbal-organisatie is betrokken en indien het betreft een A-interland;

c degene die buiten de gevallen, genoemd onder a en b een voetbalwedstrijd organiseert, waarbij tenminste één betaald-voetbalorganisatie is betrokken.

2 voetbalwedstrijd: een voetbalwedstrijd georganiseerd door een organisator als bedoeld onder het eerste lid.

3 stadion: het voetbalstadion gelegen aan Borchwerf, onder de omgeving wordt verstaan Borchwerf (zie omgevingskaart).

Artikel 2.2.5 kennisgeving

1 De organisator is verplicht schriftelijk kennisgeving te doen aan de burgemeester ten minste dertig dagen voor de vastgestelde speeldag van een voetbalwedstrijd.

2 Indien een kennisgeving, gelet op het tijdstip waarop de speeldatum wordt vastgesteld, niet vier weken tevoren kan worden gedaan, dient de organisator van de vaststelling van de speeldatum hiervan onmiddellijk de burgemeester schriftelijk in kennis te stellen, maar in ieder geval één week voor de speeldatum.

3 De burgemeester kan ontheffing verlenen van de in het eerste en tweede lid bepaalde termijn.

4 De kennisgeving bedoeld in het eerste lid kan meer dan één wedstrijden betreffen.

5 De burgemeester kan, met betrekking tot een voetbalwedstrijd, aan de organisator voorschriften opleggen in het belang van de openbare orde en veiligheid.

6 De burgemeester kan het doen spelen van een voetbalwedstrijd verbieden:

a uit vrees voor het ontstaan van ernstige verstoring van de openbare orde;

b indien de krachtens het vijfde lid overgelegde opgelegde voorschriften niet worden nageleefd;

c. indien geen of niet tijdig schriftelijke kennisgeving is gedaan als bedoeld in het tweede lid.

7 Het is verboden een voetbalwedstrijd te doen spelen, wanneer een verbod, als bedoeld in het zesde lid, is uitgevaardigd.

Artikel 2.2.6 Ordeverstoring

Het is verboden bij een voetbalwedstrijd als bedoeld in artikel 2.2.4, tweede lid, de orde te verstoren.

Artikel 2.2.7 Opvolgen aanwijzingen

Een ieder is verplicht bij een voetbalwedstrijd alle aanwijzingen van ambtenaren van politie en brandweer in het belang van openbare orde of veiligheid terstond en stipt op te volgen.

Artikel 2.2.8 Onnodig opdringen, uitdagend gedrag e.d. bij een betaald voetbalwedstrijd

1 Het is verboden bij een voetbalwedstrijd onnodig op te dringen, door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot wanordelijkheden of wanorderlijkheden te veroorzaken.

2 Vanaf 4 uur voor het vastgestelde begin van een voetbalwedstrijd tot 4 uur na afloop van een voetbalwedstrijd is het verboden messen, knuppels, slagwagens of andere voorwerpen die als wapen kunnen worden gebruikt, mee te voeren opdat de openbare orde of veiligheid in gevaar komt of kan komen.

Artikel 2.2.9 Stadionomgevingsverbod

De burgemeester kan aan een persoon in het belang van de openbare orde schriftelijk het verbod opleggen zich op te houden in de omgeving van het stadion vanaf 4 uur voor het vastgestelde aanvangstijdstip tot 4 uur na afloop van voetbalwedstrijden van de organisator. Het verbod geldt voor een bepaalde periode welke niet langer is dan 2 jaar.

Artikel 2.2.10 Verwijderingsplicht voetbalsupporters

Personen, die zich door kleding, uitrusting of gedraging manifesteren als voetbalsupporters, en niet in het bezit zijn van een geldig toegangsbewijs voor de voetbalwedstrijd dan wel tegen wie het vermoeden bestaat dat zij voornemens zijn de orde te verstoren, zijn verplicht zich op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie met inachtneming van diens aanwijzingen, naar een in het bevel aangegeven plaats, dan wel buiten de gemeentegrenzen te begeven.

Artikel 2.2.11 Supportersstromen

1 Al degenen die behoren tot de supportersaanhang van een bezoekende betaald voetbalclub en dat door bijvoorbeeld kleding, uitrusting, gedragingen of anderszins kenbaar maken en in het bezit zijn van een geldig toegangsbewijs voor de te bezoeken wedstrijd zijn verplicht in omstandigheden als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet om hun weg naar het stadion te vervolgen zodra ze de gemeente bereiken.

2 Al degenen die behoren tot de supportersaanhang van een bezoekende betaald voetbalclub en dat door bijvoorbeeld kleding, uitrusting, gedragingen of anderszins kenbaar maken zijn verplicht in omstandigheden als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet om direct na afloop van de wedstrijd te vertrekken uit de gemeente.

3 Al degenen die behoren tot de supportersaanhang van een bezoekende betaald voetbalclub en dat door bijvoorbeeld kleding, uitrusting, gedragingen of anderszins kenbaar maken en niet in het bezit zijn van een geldig toegangsbewijs voor de wedstrijd alsmede op een of andere wijze de openbare orde verstoren of dreigen te verstoren dan wel racistisch gedrag vertonen of racistische uitlatingen doen zijn verplicht zich in omstandigheden als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet op eerste aanzegging van de politie buiten de gemeentegrenzen te begeven in de door de politie aan te geven route en richting, behalve indien zij woonachtig zijn in de Gemeente Roosendaal.

AFDELING 3 TOEZICHT OP OPENBARE INRICHTINGEN

Paragraaf 1 Toezicht op horecabedrijven

Artikel 2.3.1.1 Begripsomschrijvingen

- 1 Onder horecabedrijf wordt in deze paragraaf verstaan:
de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren of spijsen voor directe consumptie worden bereid of verstrekt. Onder een horecabedrijf worden in ieder geval verstaan: een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis of clubhuis.
- 2 Onder horecabedrijf als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan een bij dit bedrijf behorend terras en de andere aanhorigheden.
- 3 Een terras in de zin van deze paragraaf is een buiten de besloten ruimte van de inrichting liggend deel van het horecabedrijf waar sta- of zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen vergoeding dranken kunnen worden geschonken en/of spijsen voor directe consumptie kunnen worden bereid en/of verstrekt.
- 4 Onder houder wordt in deze paragraaf verstaan: degene die een horecabedrijf exploiteert op grond van het bepaalde in artikel 2.3.1.2 of artikel 2.3.1.3.
- 5 Deze paragraaf verstaat niet onder bezoekers:
 - a de gezinsleden van de houder, alsmede zijn elders wonende bloed- en aanverwanten, in de rechte lijn onbepaald, in de zijlijn tot en met de derde graad;
 - b de personen die voorkomen in het register als bedoeld in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht, alsmede personen bedoeld in artikel 438, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht;
 - c de personen wier aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is.

Artikel 2.3.1.2 Exploitatie horecabedrijf

- 1 Het is verboden een horecabedrijf te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester.
- 2 a. De burgemeester weigert de vergunning als bedoeld in het eerste lid indien de vestiging of exploitatie van het horecabedrijf in strijd is met het geldend bestemmingsplan.
b. De burgemeester kan de vergunning als bedoeld in het eerste lid weigeren indien direct of indirect leidinggevend aan het horecabedrijf in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn.
3. De burgemeester kan de vergunning als bedoeld in het eerste lid geheel of gedeeltelijk weigeren,
indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- en leefsituatie in de omgeving van het horecabedrijf en/of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het horecabedrijf.
- 4 Bij de toepassing van de in het derde lid genoemde weigeringsgrond houdt de burgemeester rekening met het karakter van de straat en de wijk, waarin het horecabedrijf is gelegen of zal zijn gelegen, de aard van het horecabedrijf en de spanning, waaraan het woonmilieu ter plaatse reeds blootstaat of bloot zal komen te staan door de exploitatie van het horecabedrijf.
- 5 In afwijking van het bepaalde in artikel 2.1.5.1 beslist de burgemeester in geval van een vergunningaanvraag die ook betrekking heeft op een of meer bij het horecabedrijf behorende terrassen voor zover deze zich op de weg bevinden over de ingebruikneming van die weg ten behoeve van het terras.
- 6 Onverminderd het gestelde in het derde en vierde lid kan de burgemeester de in het vijfde lid bedoelde ingebruikneming van die weg ten behoeve van een of meer bij een horecabedrijf horende terrassen weigeren:
 - a indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg dan wel gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;

b indien dat gebruik een belemmering kan worden voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.

7 Het bepaalde in het vijfde en zesde lid geldt niet, voor zover de Wet beheer rijkswaterstaatwerken of de Wegenverordening Noord-Brabant van toepassing is.

Artikel 2.3.1.3 Opheffing vergunningplicht

1 De burgemeester kan bepalen, dat het gestelde in artikel 2.3.1.2 niet geldt voor een of meer in dat besluit aangeduide soorten horecabedrijven in de gehele gemeente dan wel in een of meer daarin aangewezen gedeelten van de gemeente.

2 De exploitatie van een horecabedrijf, waarop een besluit als bedoeld in het eerste lid van toepassing is, moet zodanig geschieden dat daardoor de woon- en leefsituatie in de omgeving van het horecabedrijf en/of de openbare orde niet op ontoelaatbare wijze nadelig worden beïnvloed.

Artikel 2.3.1.4 Sluitingsuur

1 Het is de houder van een horecabedrijf verboden dit zonder vergunning van de burgemeester voor bezoekers geopend te hebben of aldaar bezoekers toe te laten of te laten verblijven op maandag tot en met zondag tussen 02.00 uur en 07.00 uur.

2. Overeenkomstig het gestelde in artikel 1.4 kan de burgemeester door middel van een vergunningsvoorschrift voor een afzonderlijk horecabedrijf of voor een daartoe behorend terras een ander sluitingsuur of andere sluitingstijden vaststellen.

3. In afwijking van het in het eerste lid gestelde verbod is het de houder van een horecabedrijf bovendien verboden dit zonder vergunning van de burgemeester voor bezoekers geopend te hebben of aldaar bezoekers toe te laten of te laten verblijven op Aswoensdag tussen 00.00 uur en 02.00 uur.

4. a. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover op de Wet milieubeheer gebaseerde vergunningsvoorschriften van toepassing zijn.

b. Dit verbod geldt eveneens niet:

1. tussen 02.00 uur en 04.00 uur op de nachten van vrijdag op zaterdag, zaterdag op zondag, zondag op maandag en maandag op dinsdag onmiddellijk voorafgaand aan Aswoensdag.

2. tussen 02.00 uur en 07.00 uur op Nieuwjaarsdag met draaideurregeling vanaf 02.00 uur.

Artikel 2.3.1.5 Afwijking sluitingsuur; tijdelijke sluiting

1 De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid, of in geval van bijzondere omstandigheden, te zijner beoordeling, voor een of meer horecabedrijven tijdelijk andere dan de krachtens artikel 2.3.1.4 genoemde sluitingsuren vaststellen of tijdelijk sluiting bevelen.

2 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover artikel 13b Opiumwet van toepassing is.

Artikel 2.3.1.5a Gebruik duurzaam kunststof glas- en vaatwerk

De burgemeester kan in het belang van de openbare orde of veiligheid, of in geval van bijzondere omstandigheden, te zijner beoordeling, voor een of meer horecabedrijven tijdelijk het gebruik van glas- en vaatwerk anders dan van onbreekbaar duurzaam kunststof materiaal verbieden.

Artikel 2.3.1.6 Aanwezigheid in gesloten horecabedrijf

Het is bezoekers van een horecabedrijf verboden gedurende de tijd dat dit bedrijf krachtens artikel 2.3.1.4, of ingevolge een op grond van artikel 2.3.1.5 genomen besluit gesloten dient te zijn, zich daarin of aldaar te bevinden.

Artikel 2.3.1.7 Ordeverstoring

Het is verboden in een horecabedrijf de orde te verstoren.

Artikel 2.3.1.8 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Indien een horecabedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1 geen inrichting is in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet treedt niet de burgemeester maar het college op als bevoegd bestuursorgaan ten behoeve van de artikelen 2.3.1.2 tot en met 2.3.1.5.

Paragraaf 2 Toezicht op inrichtingen tot het verschaffen van nachtverblijf

Artikel 2.3.2.1 Begripsomschrijvingen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- 1 inrichting: elke al of niet besloten ruimte waarin, in de uitoefening van beroep of bedrijf, aan personen de mogelijkheid van nachtverblijf of gelegenheid tot kamperen wordt verschaft;
- 2 houder: degene die een inrichting exploiteert, dan wel daarin de feitelijke leiding heeft.

Artikel 2.3.2.2 Kennisgeving exploitatie

Degene die een inrichting opricht, overneemt, verplaatst of het houden van een inrichting staakt, is verplicht binnen drie dagen daarna daarvan schriftelijk kennis te geven aan de burgemeester.

Artikel 2.3.2.3 Nachregister

De houder van een inrichting is verplicht een register, als bedoeld in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht, bij te houden dat is ingericht volgens het door de burgemeester vastgestelde model.

Artikel 2.3.2.4 Verschaffing gegevens nachregister

Degene die in een inrichting nachtverblijf houdt dan wel de kampeerder is verplicht onverwijld aan de houder van die inrichting volledig en naar waarheid zijn of haar naam, adres, woonplaats, geboortedatum, geboorteplaats, betrekking, dag van aankomst, alsmede de dag van vertrek te verstrekken.

Paragraaf 3 Toezicht op speelgelegenheden

Artikel 2.3.3.1 Speelgelegenheden

1 Deze paragraaf verstaat onder speelgelegenheid: een voor het publiek toegankelijke gelegenheid waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof deze bedrijfsmatig is de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen, waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren.

2 Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een speelgelegenheid te exploiteren of te doen exploiteren. Het verbod is niet van toepassing op:

- a. speelautomatenhallen waarvoor op grond van artikel 30c, eerste lid, onder c, van de Wet op de Kansspelen vergunning is verleend.
 - b. Speelgelegenheden waarvoor de minister van Justitie of de Kamer van Koophandel bevoegd is vergunning te verlenen;
 - c. Speelgelegenheden waar de mogelijkheid wordt geboden om het kleine kansspel als bedoeld in artikel 7c van de wet op de kansspelen te beoefenen, of ter spelen op speelautomaten als bedoeld in artikel 30 van de Wet op de kansspelen, of de handeling als bedoeld in artikel 1, onder a, van de wet op de kansspelen te verrichten.
- 3 De burgemeester weigert de vergunning:
- a. indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- en leefsituatie in de omgeving van de speelgelegenheid of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig worden beïnvloed door de exploitatie van de speelgelegenheid;
 - b. indien de exploitatie van een speelgelegenheid in strijd is met een geldend bestemmingsplan.

Artikel 2.3.3.2 Speelautomaten

1 In dit artikel wordt verstaan onder:

- a Wet: de Wet op de kansspelen;
 - b speelautomaat: een automaat als bedoeld in artikel 30, onder a van de Wet;
 - c kansspelautomaat: een automaat als bedoeld in artikel 30, onder c van de Wet;
 - d hoogdrempelige inrichting: een inrichting als bedoeld in artikel 30, onder d van de Wet;
 - e laagdrempelige inrichting: een inrichting als bedoeld in artikel 30, onder e van de Wet.
- 2 a In hoogdrempelige inrichtingen zijn 2 speelautomaten toegestaan, waarvan maximaal 2 kansspelautomaten;
- b In laagdrempelige inrichtingen zijn 2 speelautomaten toegestaan, met dien verstande dat kansspelautomaten in het geheel niet zijn toegestaan

Paragraaf 4 Toezicht op winkelbedrijven

Toezicht op winkelbedrijven

Artikel 2.3.4.1 Begripsomschrijvingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- a. de inrichting: een voor het publiek toegankelijke ruimte waarin bedrijfsmatig, in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was of anders dan om niet handelingen en/of werkzaamheden worden verricht die zijn aan te merken als het exploiteren van hetgeen in het maatschappelijk verkeer wordt aangeduid als smartshop, growshop, belshop of internetcafé;
- b. de exploitant: de natuurlijke persoon of personen of rechtspersoon of rechtspersonen die een de inrichting exploiteert of exploiteren op grond van het bepaalde in artikel 2.3.4.1 sub a;
- c. de beheerder: de natuurlijke persoon of personen die de onmiddellijke leiding uitoefent of uitoefenen op grond van het bepaalde in artikel 2.3.4.1 sub a;
- d. het gebied: het op basis van artikel 2.3.4.2, eerste lid, door het college aangewezen gebied waarop deze afdeling van toepassing is.

Artikel 2.3.4.2 Gebiedsaanwijzing

- 1. Het college is bevoegd een gebied aan te wijzen waarbinnen ter bevordering, dan wel ter voorkoming van verdere aantasting, van het woon- en leefklimaat deze afdeling van toepassing is.
- 2. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot het maximale aantal inrichtingen, al dan niet categorisch, binnen het gebied.

Artikel 2.3.4.3 Vergunningplicht

1. Het is verboden binnen het gebied als bedoeld in artikel 2.3.4.2. een inrichting te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester;
2. De aanvraag voor de vergunning dient te geschieden met een door de burgemeester vastgesteld formulier;
3. In de aanvraag om vergunning en in de vergunning wordt in ieder geval vermeld;
 - a. de persoonsgegevens van de exploitant; en
 - b. de persoonsgegevens van de beheerder.

Artikel 2.3.4.4. Gedragseisen

1. De exploitant en de beheerder:
 - a. staan niet onder curatele en zijn niet ontzet uit de ouderlijke macht of de voogdij;
 - b. zijn niet in enig opzicht van slecht levensgedrag; en
 - c. hebben de leeftijd van éérentwintig jaar bereikt.

Artikel 2.3.4.5 Weigeringsgronden

De vergunning kan worden geweigerd indien:

- a. de exploitant of beheerder niet voldoet aan de in artikel 2.3.4.4 gestelde eisen;
- b. de exploitant of beheerder binnen drie jaar voor de aanvraag een inrichting heeft geëxploiteerd die op grond van (ernstige vrees voor) verstoring van de openbare orde, dan wel op grond van artikel 13b van de Opiumwet, gesloten is geweest;
- c. de vestiging of de exploitatie van de inrichting in strijd is met een geldend bestemmingsplan, stadsvernieuwingsplan of leefmilieuverordening;
- d. de vestiging of exploitatie strijd oplevert met de nadere regels als bedoeld in artikel 2.3.4.2, tweede lid;
- e. naar het oordeel van de burgemeester moet worden aangenomen dat het woon- en leefklimaat in de omgeving van de inrichting en/of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van de inrichting;
- f. de inrichting binnen een straal van 250 meter van gevoelige objecten zoals scholen buurthuizen of jongerencentra gevestigd is.

Artikel 2.3.4.6 Sluiting

De burgemeester kan een inrichting, al dan niet voor een bepaalde termijn, gesloten verklaren indien:

- a. de exploitant of beheerder handelt in strijd met het bepaalde in de artikelen 2.3.4.3, eerste lid, of 2.3.4.4 onder sub a en b;
- b. de exploitant of beheerder handelt in strijd met de aan de vergunning verbonden voorschriften.

Artikel 2.3.4.7 Aanwezigheid in gesloten inrichting

1. Het is verboden gedurende de tijd dat een inrichting ingevolge de reguliere sluitingstijden voor bezoekers gesloten dient te zijn zich als bezoeker daarin te bevinden.
2. Het is de exploitant of beheerder verboden gedurende de tijd dat een inrichting ingevolge de reguliere sluitingstijden, of krachtens een op grond van artikel 2.3.4.6 genomen besluit voor bezoekers gesloten dient te zijn, de inrichting voor bezoekers geopend te hebben of daarin één of meer bezoekers toe te laten of te laten verblijven.

Artikel 2.3.4.8 Intrekking vergunning

Onverminderd het bepaalde in artikel 1.6 wordt de vergunning ingetrokken indien:

- a. de exploitatie van de inrichting door een andere dan de in de vergunning genoemde houder wordt overgenomen;
- b. de exploitant of de beheerder niet meer voldoet aan de in artikel 2.3.4.4 onder sub a en b gestelde eisen.

Artikel 2.3.4.9 Overgangsbepaling

- 1. Aan de exploitant of beheerder van een op de datum van de aanwijzing van een gebied als bedoeld in artikel 2.3.4.2 in bedrijf zijnde inrichting wordt geacht een tijdelijke vergunning voor die inrichting te zijn afgegeven voor de duur van zes maanden.
- 2. Wordt door de exploitant of beheerder van een inrichting als bedoeld in het eerste lid binnen een termijn van zes maanden na de aanwijzing van een gebied als bedoeld in artikel 2.3.4.2 de ingevolge artikel 2.3.4.3 vereiste vergunning aangevraagd, dan wordt de tijdelijke vergunning als bedoeld in het eerste lid geacht te zijn verlengd tot het tijdstip waarop door het bevoegd orgaan op de aanvraag is beslist.

AFDELING 4 MAATREGELEN TEGEN OVERLAST EN BALDADIGHEID

Artikel 2.4.1 Betreden gesloten woning of lokaal

- 1 Het is verboden een krachtens artikel 174a van de Gemeentewet gesloten woning, een niet voor publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te betreden.
- 2 Het is verboden een krachtens artikel 13b Opiumwet gesloten woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal, een bij die woning of dat lokaal behorend erf, een voor publiek toegankelijk lokaal of bij dat lokaal behorend erf te betreden.
- 3 Dit verbod geldt niet voor personen wier aanwezigheid in de woning of het lokaal wegens dringende redenen noodzakelijk is.
- 4 De burgemeester is bevoegd van het in het eerste of tweede lid bedoelde verbod ontheffing te verlenen.

Artikel 2.4.2 Plakken en kladden

- 1 Het is verboden de weg of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf de weg zichtbaar is te bekrassen of te bekladden.
- 2 Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op de weg of op dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf de weg zichtbaar is:
 - a een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding, aan te doen plakken of op andere wijze aan te doen brengen;
 - b met kalk, krijt, teer of een kleur- of verfstof enige afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen.
- 3 Het in het tweede lid gestelde verbod is niet van toepassing indien gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift.
- 4 Het college kan aanplakborden aanwijzen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen.
- 5 Het is verboden de in het vierde lid bedoelde aanplakborden te gebruiken voor het aanbrengen van handelsreclame.
- 6 Het college kan nadere regels stellen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen, welke geen betrekking mogen hebben op de inhoud van de meningsuitingen en bekendmakingen.
- 7 De houder van de in het tweede lid bedoelde schriftelijke toestemming is verplicht die aan een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering terstond ter inzage af te geven.

Artikel 2.4.3 Vervoer plakgereedschap e.d.

1 Het is verboden tussen 22.00 uur en 06.00 uur op de weg of openbaar water te vervoeren of bij zich te hebben enig aanplakbiljet, aanplakdoek, kalk, teer, kleur- of verfstof of vergereedschap.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing, indien de in dat lid bedoelde materialen of gereedschappen niet zijn gebezigd of niet zijn bestemd voor handelingen als verboden in artikel 2.4.2.

Artikel 2.4.4 Vervoer inbrekerswerktuigen

1 Het is verboden tussen 22.00 uur en 06.00 uur op de weg te vervoeren of bij zich te hebben lopers,

valse sleutels, touwladders, lantaarns of enig ander gereedschap, voorwerp of middel, dat ertoe kan dienen zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal door middel van braak te vergemakkelijken of het maken van sporen te voorkomen.

2 Het verbod is niet van toepassing indien de genoemde gereedschappen, voorwerpen of middelen niet bestemd of gebruikt zijn voor de in het eerste lid bedoelde handelingen.

3. Het is verboden op de weg of in de nabijheid van winkels te vervoeren of bij zich te hebben een tas en andere voorwerpen die er kennelijk toe is c.q. zijn uitgerust om het plegen van winkeldiefstal te vergemakkelijken.

Artikel 2.4.5 Betreden van plantsoenen e.d.

(niet overgenomen)

Artikel 2.4.6 Rijden over bermen e.d.

(niet overgenomen)

Artikel 2.4.7 Hinderlijk gedrag op of aan de weg

1 Het is verboden:

a op of aan de weg te klimmen of zich te bevinden op een beeld, monument overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hek, heining of andere afsluiting, verkeersmeubilair en daarvoor niet bestemd straatmeubilair;

b zich op of aan de weg zodanig op te houden dat aan weggebruikers of aan bewoners van nabij de weg gelegen woningen onnodig overlast of hinder veroorzaakt wordt.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover artikel 424, 426 bis, of 431 van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 van toepassing is.

Artikel 2.4.7a Verplichte route

1. Het is de door de burgemeester aangewezen groepen van personen verboden op door hem aangewezen tijdstippen van een door hem aangewezen route af te wijken.

2. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

Artikel 2.4.7b Verwijderingsplicht voetbalsupporters

Personen, die zich door kleding, uitrusting of gedragingen manifesteren als voetbalsupporters en niet in het bezit zijn van een geldig toegangsbewijs voor de voetbalwedstrijd dan wel ten aanzien van wie het vermoeden bestaat dat zij voornemens zijn de orde te verstoren, zijn verplicht zich op een daartoe

strekking bevel van een ambtenaar van politie met inachtneming van diens aanwijzingen, naar een in het bevel aangegeven plaats, dan wel buiten de gemeentegrens te begeven.

Artikel 2.4.8 Hinderlijk drankgebruik

1 Het is verboden op de weg, die deel uit maakt van een door het college aangewezen gebied, alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank alsmede al dan niet leeg glaswerk bij zich te hebben.

2 Het bepaalde in het eerste lid geldt niet voor:

a een terras dat behoort bij een horecabedrijf, als bedoeld in artikel 1 van de Drank- en Horecawet;

b de plaats, niet zijnde een horecabedrijf, als bedoeld onder a, waarvoor een ontheffing geldt krachtens artikel 35 van de Drank- en Horecawet.

3 Het bepaalde in het eerste lid geldt voorts niet voor glaswerk dat zodanig is ingepakt dat dit niet voor direct gebruik kan worden aangewend.

Artikel 2.4.9 Hinderlijk gedrag bij of in gebouwen

1 Het is verboden:

a zich zonder redelijk doel in een portiek of poort op te houden;

b zonder redelijk doel in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw te zitten of te liggen.

2 Het is aan anderen dan bewoners of gebruikers van flatgebouwen, appartementsgebouwen en soortgelijke meergezinshuizen en van gebouwen, die voor publiek toegankelijk zijn, verboden zich zonder redelijk doel te bevinden in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte van zo'n gebouw.

Artikel 2.4.10 Gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten

Het is verboden zich zonder redelijk doel op een voor anderen hinderlijke wijze op te houden in of op een voor het publiek toegankelijk portaal, telefooncel, wachtlokaal voor een openbaar vervoermiddel, parkeergarage, rijwielstalling of een andere soortgelijke, voor het publiek toegankelijke ruimte dan wel deze te verontreinigen dan wel te bezigen voor een ander doel dan waarvoor de desbetreffende ruimte is bestemd.

Artikel 2.4.11 Neerzetten van fietsen e.d.

Het is verboden, indien daardoor overlast wordt veroorzaakt op of aan de weg een fiets of een bromfiets te plaatsen of te laten staan.

Artikel 2.4.12 Overlast van fiets of bromfiets op markt- en kermisterrein e.d.

Het is verboden op de door het college of de burgemeester aangewezen uren en plaatsen zich met een fiets of bromfiets te bevinden op een door het college of de burgemeester aangewezen terrein waar een markt, kermis, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid gehouden wordt die publiek trekt mits dit verbod kenbaar is aan de bezoekers van het terrein.

Artikel 2.4.13 Bespieden van personen

1 Het is verboden zich in de nabijheid van een persoon dan wel van een gebouw, woonwagen of woonschip op te houden met de kennelijke bedoeling deze persoon dan wel een zich in dit gebouw, deze woonwagen of dit woonschip bevindende persoon, te bespieden.

2 Het is verboden door middel van een verrekijker of enig ander optisch instrument een zich in een gebouw, woonwagen of woonschip bevindende persoon te bespieden.

Artikel 2.4.14 Bewakingsapparatuur

(Vervallen)

Artikel 2.4.15 Nodeloos alarmeren

(Vervallen)

Artikel 2.4.16 Alarminstallaties

1 Het is verboden zonder vergunning van het college in, op of aan een onroerende zaak een alarminstallatie geïnstalleerd te hebben die een voor de omgeving opvallend geluid- of lichtsignaal kan produceren.

2 Het verbod is niet van toepassing voorzover de Wet op de Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus van toepassing is.

Artikel 2.4.17 Loslopende honden

1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:

- a. binnen de bebouwde kom op de weg, alsmede op andere door het college aangewezen plaatsen, zonder dat die hond aangelijnd is;
- b. - al dan niet aangelijnd - op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats of zandbak, op sportparken of op andere door het college aangewezen plaatsen.

2. Het college kan van de in het eerste lid onder a en b gestelde verboden ontheffing verlenen.

3. Het college kan plaatsen aanwijzen en op grond daarvan fysiek aanduiden waar het verbod als bedoeld in het eerste lid onder a niet van kracht is en waar loslopen wel is geoorloofd.

Artikel 2.4.18 Verontreiniging door honden

1. De eigenaar of houder van een hond is verplicht ervoor te zorgen dat die hond zich niet van uitwerpselen ontdoet:

- a. binnen de bebouwde kom op de weg;
- b. op andere door het college aangewezen plaatsen.

2. Het college kan plaatsen aanwijzen waar het verbod als bedoeld in lid 1, onder a, niet van kracht is.

3. De strafbaarheid wegens overtreding van het in het eerste lid gestelde gebod wordt opgeheven, indien de eigenaar of houder van de hond er zorg voor draagt dat de uitwerpselen onmiddellijk worden verwijderd.

4. Teneinde te kunnen voldoen aan de opheffing van de strafbaarstelling van de overtreding, als bedoeld in lid 3, dient de eigenaar of houder van de hond bij het uitlaten of wandelen met de hond op de weg, te allen tijde een schepje of een ander ten dienste staand ruimmiddel of voorwerp daartoe door het college aangewezen, bij zich te dragen. Het is verboden om alleen blote handen te gebruiken bij het ruimen.

5. Het college kan van de in het eerste lid gestelde verplichting ontheffing verlenen.

Artikel 2.4.19 Gevaarlijke honden

1 Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen op of aan de weg of op het terrein van een ander:

a anders dan kort aangeliend, nadat het college aan de eigenaar of de houder heeft bekendgemaakt dat het die hond gevaarlijk of hinderlijk acht en een aanlijngedod in verband met het gedrag van die hond noodzakelijk vindt;

b anders dan kort aangeliend en voorzien van een muilkorf, nadat het college aan de eigenaar of de houder heeft bekendgemaakt dat zij die hond gevaarlijk of hinderlijk acht en een aanlijn- en muilkorfgedod in verband met het gedrag van die hond noodzakelijk vindt.

2 In afwijking van artikel 2.4.17, eerste lid, geldt voor het bepaalde in het eerste lid bovendien dat de hond moet zijn voorzien van een optisch leesbaar, niet verwijderbaar identificatiekenmerk in het oor of in de buikwand.

3 In het eerste lid wordt verstaan onder:

a muilkorf: een muilkorf als bedoeld in artikel 1, onder d, van de Regeling agressieve dieren;

b kort aanlijnen: aanlijnen van een hond met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, die niet langer is dan 1,50 meter.

4 Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing voorzover de Regeling agressieve dieren van toepassing is.

Artikel 2.4.20 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren

1 Het college is bevoegd gedeelten van de gemeente of bepaalde plaatsen aan te wijzen waar het ter voorkoming of opheffing van overlast of van schade aan de openbare gezondheid verboden is daarbij aangeduide dieren:

a aanwezig te hebben; dan wel

b aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door het college ter voorkoming of opheffing van overlast of van schade aan de openbare gezondheid gestelde regels; dan wel c aanwezig te hebben tot een groter aantal dan in die aanwijzing is aangegeven of mede is aangegeven.

2 Het is verboden op een krachtens het eerste lid aangewezen plaats een daarbij aangeduid dier of daarbij aangeduide dieren aanwezig te hebben, dan wel aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door het college gestelde regels, dan wel aanwezig te hebben tot een groter aantal dan door het college is aangegeven.

3 Het college kan de rechthebbende op een onroerende zaak gelegen binnen een krachtens het eerste lid aangewezen gedeelte van de gemeente ontheffing verlenen van het in het tweede lid gestelde verbod.

4 Het in dit artikel bepaalde geldt niet voor zover de Wet milieubeheer van toepassing is.

Artikel 2.4.21 Wilde dieren

(vervallen)

Artikel 2.4.22 Loslopend vee

De rechthebbende op vee dat zich bevindt in een aan een weg liggend weiland of terrein dat niet van die weg is afgescheiden door een deugdelijke veekering, is verplicht ervoor te zorgen dat zodanige maatregelen getroffen worden dat dit vee die weg niet kan bereiken.

Artikel 2.4.23 Schade door duiven

1. De rechthebbende op duiven is verplicht ervoor te zorgen dat die duiven niet kunnen uitvliegen tussen 08:00 uur en 18:00 uur in een door het college te bepalen tijdvak dat ligt tussen 1 maart en 1 juni.

2. Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

3. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover in het daarin geregelde ontwerp wordt voorzien door de Verordening ophokplicht duiven Noord-Brabant 2005.

Artikel 2.4.24 Bijen

1 Het is verboden bijen te houden:

a binnen een afstand van 30 meter van woningen of andere gebouwen waar overdag mensen verblijven;

b binnen een afstand van 30 meter van de weg.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet indien op een afstand van ten hoogste zes meter vanaf de korven of kasten een afscheiding is aangebracht van twee meter hoogte of zoveel hoger als noodzakelijk is om het laag uit- en invliegen van de bijen te voorkomen.

3 Het in het eerste lid, aanhef en onder a, gestelde verbod geldt niet voor zover de bijenhouder

rechthebbende is op de woningen of gebouwen als bedoeld in dat lid.

4 Het in het eerste lid, aanhef en onder b, gestelde verbod geldt niet voor zover de Wegenverordening Noord-Brabant van toepassing is.

5 Het college kan van het in het eerste lid gestelde verbod ontheffing verlenen.

Artikel 2.4.25 Rupsen(-nesten)

1 Het college kan, hetzij bij openbare kennisgeving ten aanzien van het gehele gebied van de gemeente of van bepaalde delen daarvan, hetzij bij persoonlijke kennisgeving aan de rechthebbende van een of meer bepaalde percelen mededelen, dat het college het noodzakelijk acht, dat aldaar in bomen of ander houtgewas voorkomende rupsen en rupsennesten verwijderd en vernietigd worden voor een bij die kennisgeving bepaalde datum.

2 De rechthebbende op percelen binnen het bij die openbare kennisgeving aangewezen gebied of

van de in de persoonlijke kennisgeving aangeduide percelen is verplicht voor de door het college

bepaalde datum te zorgen, dat in de bomen of ander houtgewas op zijn perceel voorkomende

rupsen of rupsennesten verwijderd en vernietigd zijn.

Artikel 2.4.26 Bedelarij

Het is verboden in door het college aangewezen gebieden op of aan de weg of in een voor het publiek toegankelijk gebouw te bedelen om geld of andere zaken.

AFDELING 5 BEPALINGEN TER BESTRIJDING VAN HELING VAN GOEDEREN

Artikel 2.5.1 Begripsomschrijvingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

A Handelaar

de handelaar als bedoeld in artikel 1 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437,

eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht

B Verkoopregister

het aantekening houden van het verkopen of op andere wijze overdragen van alle gebruikte en

ongeregelde goederen door de handelaar.

Artikel 2.5.2 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

1 De handelaar is verplicht aantekening te houden van alle gebruikte of ongeregelde goederen die

hij verkoopt of op andere wijze overdraagt, in een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register en daarin vermeldt hij onverwijld:

- a het volgnummer van de aantekening met betrekking tot het goed;
- b de datum van verkoop of overdracht van het goed;
- c een omschrijving van het goed, daaronder begrepen - voor zover dat mogelijk is - soort, merk en nummer van het goed;
- d de verkoopprijs of andere voorwaarden voor overdracht van het goed;
- e de naam en het adres van degene die het goed heeft verkregen.

2 De burgemeester is bevoegd vrijstelling te verlenen van deze verplichtingen

Artikel 2.5.3 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 ter, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht

De handelaar of een voor hem handelend persoon is verplicht:

- a wanneer hij overeenkomstig het bepaalde in artikel 437 ter, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, de burgemeester of de door deze aangewezen ambtenaar er schriftelijk van in kennis stelt dat hij van het opkopen een beroep of gewoonte maakt, daarbij tevens schriftelijk opgave te doen van zijn woonadres en van het volledig adres van elke lokaliteit door hem ten behoeve van zijn onderneming in gebruik genomen;
- b de onder a bedoelde functionaris onder aanbieding van zijn register(s) onverwijld doch in ieder geval binnen drie dagen, schriftelijk in kennis te stellen van een verandering van zijn woonadres, zomede van het adres of de adressen van een bij hem ten behoeve van zijn onderneming in gebruik zijnde lokaliteit;
- c aan de hoofdingang van de lokaliteit waar de onderneming is gevestigd een kenteken te hebben waarop zijn naam en de aard van de onderneming duidelijk zichtbaar voorkomt;
- d indien hij in de gelegenheid is enig goed te verkrijgen waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat het van misdrijf afkomstig is of voor de rechthebbende verloren is gegaan, hiervan onverwijld kennis te geven aan de onder a. bedoelde functionaris;
- e zijn administratie op eerste aanvraag ter inzage te geven aan de burgemeester of een daartoe door de burgemeester aangewezen ambtenaar;
- f wanneer hij heeft opgehouden van het opkopen een beroep of gewoonte te maken, onderscheidenlijk het beroep van handelaar niet langer uitoefent, de onder a bedoelde functionaris hiervan onverwijld doch in ieder geval binnen drie dagen schriftelijk in kennis te stellen.

Artikel 2.5.4 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen

Het is de handelaar of een voor hem handelend persoon verboden enig door opkoop verkregen goed gedurende de eerste drie dagen dat het onder zijn berusting is, over te dragen of daarin enige wijziging aan te brengen tenzij deze wijziging van geen invloed is op de herkenbaarheid van het goed.

Artikel 2.5.5 Handel in horecabedrijven

1 Het is de houder van een horecabedrijf verboden toe te laten dat een handelaar of een voor hem handelend persoon in die inrichting enig voorwerp verwerft, verkoopt of op enige andere wijze overdraagt.

2 In dit artikel wordt verstaan onder:

- a horecabedrijf: het horecabedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1, eerste en tweede lid;
- b houder: de houder als bedoeld in artikel 2.3.1.1, vierde lid.

AFDELING 6 VUURWERK

Artikel 2.6.1 Begripsomschrijving

In deze afdeling wordt verstaan onder consumentenvuurwerk:

Consumentenvuurwerk waarop het Vuurwerkbesluit van 22 januari 2002, houdende nieuwe regels met betrekking tot consumenten- en professioneel vuurwerk van toepassing is.

Artikel 2.6.2 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen.

1 Het is verboden in de uitoefening van een bedrijf of nevenbedrijf consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen dan wel voor het ter beschikking stellen aanwezig te houden zonder een vergunning van het college van de gemeente waar het bedrijf is of zal worden gevestigd.

2 Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd in het belang van de openbare orde en in het belang van het voorkomen of beperken van overlast.

Artikel 2.6.3 Bezigen van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling

1 Het is verboden consumentenvuurwerk te bezigen op een door het college in het belang van de voorkoming van gevaar, schade of overlast aangewezen plaats.

2 Het is verboden consumentenvuurwerk op of aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats te bezigen indien zulks gevaar, schade of overlast kan veroorzaken.

3 De in het eerste en tweede lid gestelde verboden gelden niet voor zover artikel 429, aanhef en onder 1, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is.

4 Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

AFDELING 7 DRUGSOVERLAST

Artikel 2.7.1 Drugshandel op straat

Onverminderd het bepaalde in de Opiumwet is het verboden op of aan de weg post te vatten of zich daar heen en weer te bewegen en zich op of aan wegen in of op een voertuig te bevinden of daarmee heen en weer of rond te rijden, met het kennelijke doel om middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet, of daarop gelijkende waar, al dan niet tegen betaling af te leveren, aan te bieden of te verwerven, daarbij behulpzaam te zijn of daarin te bemiddelen.

Artikel 2.7.2 Verzamelingen van personen in verband met drugs

1. Het is verboden op of aan wegen die door de burgemeester zijn aangewezen, indien de openbare orde dat in verband met het openlijk gebruik van en/of de handel in middelen als voornoemd in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet naar zijn oordeel noodzakelijk maakt, aan een verzameling van meer dan vier personen deel te nemen.

2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet als de verzameling personen geen verband houdt met het openlijk gebruik en/of de handel in middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet.

3. Een ieder die zich bevindt in een verzameling van personen als bedoeld in het eerste lid, is verplicht op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door deze aangewezen richting te verwijderen.

Artikel 2.7.3 Openlijk drugsgebruik

Het is verboden, op of aan de weg, op een voor publiek toegankelijke plaats of in een voor publiek toegankelijk gebouw, middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet te gebruiken, toe te dienen, dan wel voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen en/of

stoffen voorhanden te hebben.

Artikel 2.7.4 Achterlaten van spuiten e.d.

Het is verboden injectiespuiten of onderdelen daarvan zoals naalden, reservoirs, zuigers en dergelijke of daarop gelijkende voorwerpen op de weg dan wel in afvalbakken achter te laten, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zulks geschiedt om daarvan afstand te doen.

Artikel 2.7.5 Verblijfsontzegging /gebiedsverbod in verband met drugs

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde aan degene die zich gedraagt in strijd met de artikelen 2.7.1 tot en met 2.7.5 een verbod opleggen om zich gedurende een in dat verbod genoemd tijdvak van veertien dagen te bevinden op in dat verbod aangewezen plaatsen, waar of in de nabijheid waarvan de genoemde gedragingen hebben plaatsgehad (verblijfsontzegging).
2. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde aan degene aan wie eerder een verbod als bedoeld in het eerste lid is opgelegd en ten aanzien van wie binnen een jaar na het opleggen van dit verbod wordt geconstateerd, dat hij zich opnieuw gedraagt in strijd met de in het eerste lid genoemde artikelen, een verbod opleggen om zich gedurende een in dat verbod genoemd tijdvak van ten hoogste acht weken te bevinden op in dat verbod aangewezen plaatsen, waar of in de nabijheid waarvan de genoemde gedragingen hebben plaatsgehad.
3. De burgemeester beperkt het in het eerste en tweede lid genoemde verbod, indien dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk is.
4. Het is verboden zich te gedragen in strijd met een door de burgemeester opgelegd verbod als bedoeld in het eerste en tweede lid.
5. Onverminderd het bepaalde in de leden 1 tot en met 4 van dit artikel is eveneens van toepassing op overtredingen op grond van de artikelen 184 en 276 van het Wetboek van Strafrecht en de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet.

AFDELING 8 BESTUURLIJKE OPHOUDING

Artikel 2.8.1 Bestuurlijke ophouding

De burgemeester kan overeenkomstig artikel 154a van de Gemeentewet besluiten tot het tijdelijk doen ophouden van door hem aangewezen groepen van personen op een door hem aangewezen plaats indien deze personen het bepaalde in de artikelen 2.1.1.1, 2.1.2.1, 2.1.5.1, 2.1.5.2, 2.1.6.4, 2.1.6.7, 2.1.6.7a, 2.1.6.11, 2.2.3, 2.4.7 tot en met 2.4.10, 2.7.3 en 5.5.1. groepsgewijs niet naleven.

AFDELING 9 PREVENTIEF FOUILLEREN

Artikel 2.9.1 Veiligheidsrisicogebieden

De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151b van de Gemeentewet bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aanwijzen als veiligheidsrisicogebied.

AFDELING 10 CAMERATOEZICHT

Artikel 2.10.1. Cameratoezicht op openbare plaatsen

1. De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.
2. De burgemeester heeft de bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid eveneens ten aanzien van andere voor een ieder toegankelijke plaatsen.

AFDELING 11 VERBLIJFSONTZEGGING / GEBIEDSVERBOD IN VERBAND MET ORDE EN VEILIGHEID

Artikel 2.11.1. Verblijfsontzegging / gebiedsverbod in verband met orde en veiligheid

- 1 De burgemeester kan in het belang van de openbare orde aan degene die zich gedraagt in strijd met de artikelen 2.1.1.1, 2.4.7 en 2.4.8 een verbod opleggen om zich gedurende een in dat verbod genoemd tijdvak van ten hoogste veertien dagen te bevinden op in dat verbod aangewezen plaatsen, waar of in de nabijheid waarvan de genoemde gedragingen hebben plaatsgehad (verblijfsontzegging).
- 2 De burgemeester kan in het belang van de openbare orde aan degene aan wie eerder een verbod als bedoeld in het eerste lid is opgelegd en ten aanzien van wie binnen een jaar na het opleggen van dit verbod wordt geconstateerd, dat hij zich opnieuw gedraagt in strijd met de in het eerste lid genoemde artikelen, een verbod opleggen om zich gedurende een in dat verbod genoemd tijdvak van ten hoogste vier weken te bevinden op in dat verbod aangewezen plaatsen, waar of in de nabijheid waarvan de genoemde gedragingen hebben plaatsgehad.
- 3 De burgemeester beperkt het in het eerste en tweede lid genoemde verbod, indien dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk is.
- 4 Het is verboden zich te gedragen in strijd met een door de burgemeester opgelegd verbod als bedoeld in het eerste en tweede lid.
- 5 Het bepaalde in de leden 1 tot en met 4 van dit artikel is eveneens van toepassing op overtredingen op grond van de artikelen 141, 276, 300 t/m 306, 311, 350, 426 en 453 van het Wetboek van Strafrecht.

HOOFDSTUK 3 SEKSINRICHTINGEN, STRAATPROSTITUTIE , E.D.

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen en nadere regels

Artikel 3.1.1 Begripsomschrijvingen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

A Prostitutie:

het zich beschikbaar stellen tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen vergoeding.

B Prostituee:

degene die zich beschikbaar stelt tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen vergoeding.

C Seksinrichting:

de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte - waaronder begrepen voer- en vaartuigen - waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was seksuele handelingen worden verricht, of vertoningen van erotisch-pornografische aard plaatsvinden. Onder een seksinrichting worden in elk geval verstaan: een seksbioscoop, seksautomatenhal, sekstheater, een parenclub of een prostitutiebedrijf.

waaronder tevens begrepen een erotische-massagesalon, al dan niet in combinatie met elkaar.

D Escortbedrijf:

de natuurlijke persoon, groep van personen of rechtspersoon die bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was prostitutie aanbiedt die op een andere plaats dan in de bedrijfsruimte wordt uitgeoefend.

E Sekswinkel

De voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin hoofdzakelijk goederen van erotisch-pornografische aard aan particulieren plegen te worden verkocht of verhuurd.

F Exploitant:

de natuurlijke persoon of personen of rechtspersoon of rechtspersonen die een seksinrichting of escortbedrijf exploiteert of exploiteren en de tot vertegenwoordiging van die rechtspersoon of rechtspersonen bevoegde natuurlijke persoon of personen.

G Beheerder:

de natuurlijke persoon of personen die de onmiddellijke feitelijke leiding uitoefen(t)en in een seksinrichting of escortbedrijf.

H Bezoeker:

degeene die aanwezig is in een seksinrichting, met uitzondering van:

- 1 de exploitant;
- 2 de beheerder;
- 3 de prostituee;
- 4 het personeel dat in de seksinrichting werkzaam is;
- 5 toezichthouders die zijn aangewezen op grond van artikel 6. 2;
- 6 andere personen wier aanwezigheid in de seksinrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is.

Artikel 3.1.2 Bevoegd bestuursorgaan

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder bevoegd bestuursorgaan het college of, voorzover het betreft voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven als bedoeld in artikel 174 van de Gemeentewet, de burgemeester.

Artikel 3.1.3 Nadere regels

Met het oog op de in artikel 3.3.2 genoemde belangen, kan het college over de uitoefening van de bevoegdheden in dit hoofdstuk nadere regels vaststellen.

Paragraaf 2 Seksinrichtingen, straatprostitutie en dergelijke

Artikel 3.2.1 Seksinrichtingen

- 1 Het is verboden een seksinrichting of escortbedrijf te exploiteren of te wijzigen zonder vergunning van het bevoegd bestuursorgaan.
- 2 In de aanvraag om vergunning en in de vergunning wordt in ieder geval vermeld:
 - a de persoonsgegevens van de exploitant;
 - b de persoonsgegevens van de beheerder; en
 - c de aard van de seksinrichting of het escortbedrijf.

Artikel 3.2.2 Gedragseisen exploitant en beheerder

1 De exploitant en de beheerder:

a staan niet onder curatele en zijn niet ontzet uit de ouderlijke macht of de voogdij;

b zijn niet in enig opzicht van slecht levensgedrag; en

c hebben de leeftijd van éénnentwintig jaar bereikt.

2 Naast de gestelde eisen in het eerste lid, zijn de exploitant en de beheerder niet:

a. met toepassing van artikel 37 van het Wetboek van Strafrecht in een psychiatrisch ziekenhuis geplaatst of met toepassing van artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht ter beschikking gesteld;

b binnen de laatste vijf jaar onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van zes maanden of meer door de rechter in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba, dan wel door een andere rechter wegens een misdrijf waarvoor naar Nederlands recht een bevel tot voorlopige hechtenis ingevolge artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering is toegelaten;

c binnen de laatste vijf jaar bij tenminste twee rechterlijke uitspraken onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500 of meer of tot een andere hoofdstraf als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a van het wetboek van Strafrecht, wegens dan wel mede wegens overtreding van:

- 1 bepalingen gesteld bij of krachtens de Drank- en Horecawet, de Opiumwet, de Vreemdelingenwet en de Wet arbeid vreemdelingen;

- 2 de artikelen 137c tot en met 137g, 140, 240b, 242 tot en met 249, 250a (oud), 250, 273a, 300 tot en met 303, 416, 417, 417bis, 426, 429 quater en 453 van het Wetboek van Strafrecht;

- 3 de artikelen 8 en 162, derde lid, alsmede artikel 6 jo artikel 8 of jo artikel 163 van de Wegenverkeerswet 1994;

- 4 de artikelen 1, onder a, b en d, 13, 14, 27 en 30b van de Wet op de kansspelen;

- 5 de artikelen 2 en 3 van de Wet op de weerkorpsen en,

- 6 de artikelen 54 en 55 van de Wet wapens en munitie.

3 Met een veroordeling als bedoeld in het tweede lid wordt gelijk gesteld:

a vrijwillige betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 74, tweede lid onder a van het Wetboek van Strafrecht of artikel 76, derde lid onder a van de algemene wet inzake rijksbelastingen, tenzij de geldsom minder dan € 375 bedraagt;

b een bevel tot tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke straf.

4 De periode van 5 jaar, genoemd in het tweede lid, wordt:

a bij de weigering van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van beslissing op de aanvraag van de vergunning;

b bij de intrekking van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van de intrekking van deze vergunning.

5 De exploitant of de beheerder is binnen de laatste 5 jaar geen exploitant of beheerder geweest van een seksinrichting of escortbedrijf die voor ten minste één maand door het bevoegde bestuursorgaan is gesloten, of waarvan de vergunning bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, is ingetrokken, tenzij aannemelijk is dat hem terzake geen verwijt treft.

Artikel 3.2.3 Sluitingsuur

1 Het is verboden een seksinrichting voor bezoekers geopend te hebben en daarin bezoekers toe te laten of te laten verblijven tussen 02.00 uur en 07.00 uur.

2 Het bevoegd bestuursorgaan kan door middel van een voorschrift als bedoeld in artikel 1.4 voor een afzonderlijke seksinrichting andere sluitingstijden vaststellen.

3 Het is bezoekers van een seksinrichting verboden zich daarin te bevinden gedurende de tijd dat die seksinrichting krachtens het eerste of tweede lid, dan wel krachtens artikel 3.2.4., eerste lid, gesloten dient te zijn.

4 Het in het eerste, tweede en derde lid bepaalde geldt niet voorzover de op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften van toepassing zijn.

Artikel 3.2.4 Tijdelijke afwijking sluitingsuur; (tijdelijke) sluiting

1 Met het oog op de in artikel 3.3.2, tweede lid genoemde belangen of in geval van strijdigheid met de bepalingen in dit hoofdstuk kan het bevoegd bestuursorgaan:
a tijdelijk andere dan de krachtens artikel 3.2.3, eerste of tweede lid, geldende sluitingsuren vaststellen;

b van een afzonderlijke seksinrichting al dan niet tijdelijk de gedeeltelijke of algehele sluiting bevelen.

2 Onverminderd het bepaalde in artikel 3:41 van de Algemene wet bestuursrecht, maakt het bevoegd bestuursorgaan het in het eerste lid bedoelde besluit openbaar bekend overeenkomstig artikel 3:42 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 3.2.5 Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder

1 Het is verboden een seksinrichting voor bezoekers geopend te hebben, zonder dat de ingevolge artikel 3.2.1 op de vergunning vermelde exploitant of beheerder in de seksinrichting aanwezig is.

2 de exploitant en de beheerder zien er voortdurend op toe dat in de seksinrichting:

a geen strafbare feiten plaatsvinden, waaronder in ieder geval de feiten genoemd in de titels XIV (misdrijven tegen de zeden), XVIII (misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid), XX (mishandeling), XXII (diefstal) en XXX (heling) van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht, in de Opiumwet en in de Wet wapen en munitie; en

b geen prostitutie wordt uitgeoefend door personen in strijd met het bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of de Vreemdelingenwet bepaalde.

Artikel 3.2.6 Straatprostitutie

1 Het is verboden, door handelingen, houding, woord, gebaar of op andere wijze, passanten tot prostitutie te bewegen, uit te nodigen dan wel aan te lokken:

a op of aan andere dan door het college aangewezen wegen of gebieden;

b gedurende andere dan door het college vastgestelde tijden.

2 Met het oog op de naleving van het in het eerste lid gestelde verbod, kan door politieambtenaren het bevel worden gegeven zich onmiddellijk in een bepaalde richting te verwijderen.

3 Met het oog op de in artikel 3.3.2, tweede lid, genoemde belangen kan door politieambtenaren aan personen die zich bevinden op de wegen en gedurende de tijden als bedoeld in het eerste lid, het bevel worden gegeven zich onmiddellijk in een bepaalde richting te verwijderen.

4 De burgemeester kan met het oog op de in artikel 3.3.2, tweede lid, genoemde belangen personen aan wie ten minste eenmaal een bevel is gegeven als bedoeld in het derde lid bij besluit verbieden zich gedurende bepaalde termijn, anders dan in een openbaar middel van vervoer, te bevinden op of aan de wegen en op tijdens bedoeld in het eerste lid.

5 De burgemeester beperkt het in het vierde lid genoemde verbod indien dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk is.

6 Het is verboden zich te gedragen in strijd met een door de burgemeester opgelegd verbod als bedoeld in het vierde lid.

Artikel 3.2.7 Sekswinkels

Het is de rechthebbende op een onroerende zaak verboden daarin een sekswinkel te exploiteren in door het college in het belang van de openbare orde of de woon- en leefomgeving aangewezen gebieden of delen van de gemeente.

Artikel 3.2.8 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke

1 Het is de rechthebbende op een onroerende zaak verboden daarin of daarop goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen van erotisch-pornografische aard openlijk tentoon te stellen, aan te bieden of aan te brengen: a indien het bevoegd bestuursorgaan aan de rechthebbende heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar brengt;

b anders dan overeenkomstig de door het bevoegd bestuursorgaan in het belang van de openbare orde of de woon- en leefomgeving gestelde regels.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing op het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen, die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens als bedoeld in artikel 7, eerste lid van de Grondwet.

Paragraaf 3 Beslissingstermijn en weigeringsgronden

Artikel 3.3.1 Beslissingstermijn

1 Het bevoegd bestuursorgaan neemt het besluit op de aanvraag om vergunning bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, binnen twaalf weken na de dag waarop de aanvraag ontvangen is.

2 Het bevoegd bestuursorgaan kan zijn besluit voor ten hoogste twaalf weken verdagen.

Artikel 3.3.2 Weigeringsgronden

1 De vergunning bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, wordt geweigerd indien:

a de exploitant of de beheerder niet voldoet aan de in artikel 3.2.2 gestelde eisen;

b de vestiging of de exploitatie van de seksinrichting of het escortbedrijf in strijd is met een geldend bestemmingsplan, stadsvernieuwingsplan of leefmilieuverordening;

c er aanwijzingen zijn dat in de seksinrichting of het escortbedrijf personen werkzaam zijn of zullen zijn in strijd met artikel 273a van het Wetboek van Strafrecht of met het bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of de Vreemdelingenwet bepaalde.

d zich in een seksinrichting een woning of als woning aangeduide woonruimte bevindt dan wel indien een woning of woonruimte, aanpandig aan de seksinrichting gelegen, direct vanuit de seksinrichting te bereiken is of bereikt kan worden.

2 De vergunning bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, dan wel de aanwijzing of vaststelling bedoeld in artikel 3.2.6, eerste lid, kan worden geweigerd:

a in het belang van de openbare orde;

b in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;

c in het belang van het voorkomen of beperken van aantasting van het woon- en leefklimaat;

d in het belang van de veiligheid van personen of goederen;

e in het belang van de verkeersvrijheid of -veiligheid;

f in het belang van de gezondheid of zedelijkheid;

g in het belang van de arbeidsomstandigheden van de prostituee.

Paragraaf 4 Beëindiging exploitatie; wijziging beheer

Artikel 3.4.1 Beëindiging exploitatie

1 De vergunning vervalt zodra de ingevolge artikel 3.2.1 op de vergunning vermelde exploitant, de exploitatie van de seksinrichting of het escortbedrijf feitelijk heeft beëindigd.

2 Binnen een week na de feitelijke beëindiging van de exploitatie, geeft de exploitant daarvan schriftelijk kennis aan het bevoegd bestuursorgaan.

Artikel 3.4.2 Wijziging beheer

1 Indien een beheerder als bedoeld in artikel 3.2.1., tweede lid, onder b, het beheer in de seksinrichting of het escortbedrijf feitelijk heeft beëindigd, geeft de exploitant daarvan binnen een week na de feitelijke beëindiging van het beheer schriftelijk kennis aan het bevoegd bestuursorgaan.

2 Het beheer uitgeoefend kan worden door een nieuwe beheerder, indien het bevoegd bestuursorgaan op aanvraag van de exploitant heeft besloten de verleende vergunning overeenkomstig de wijziging in het beheer te wijzigen. Het bepaalde in artikel 3.3.2, eerste lid, aanhef en onder a, is van overeenkomstige toepassing.

3 In afwachting van het besluit bedoeld in het tweede lid, kan het beheer worden uitgeoefend door een nieuwe beheerder zodra de exploitant een aanvraag als bedoeld in het tweede lid heeft ingediend, totdat over de aanvraag is besloten.

Paragraaf 5 Overgangsbepaling

Artikel 3.5.1 Overgangsbepaling

1 Op het exploiteren van een bestaande seksinrichting of escortbedrijf is het gesteld in artikel 3.2.1, eerste lid, niet van toepassing:

a gedurende 36 maanden te rekenen vanaf 1 januari 2001;

b na afloop van de onder a gestelde termijn, indien de exploitant binnen deze termijn een aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, heeft ingediend, totdat op die aanvraag door het bevoegd bestuursorgaan een besluit is genomen.

2 Gedurende de periode bedoeld in het eerste lid, kan het bevoegd bestuursorgaan met het oog op de in artikel 3.3.2, tweede lid, genoemde belangen de exploitant aanschrijven tot het treffen van in die aanschrijving vermelde voorzieningen.

HOOFDSTUK 4 BESCHERMING VAN HET MILIEU EN HET NATUURSCHOON EN ZORG VOOR HET UITERLIJK AANZIEN VAN DE GEMEENTE

AFDELING 1 GELUID- EN LICHTHINDER

Artikel 4.1.1 Begripsomschrijvingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

a Besluit: het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer;

b inrichting: een inrichting als bedoeld in het Besluit;

c houder van een inrichting: degene die als eigenaar, bedrijfsleider, beheerder of anderszins een inrichting drijft;

d collectieve festiviteit: festiviteit die niet specifiek aan één of een klein aantal inrichtingen is verbonden;

e incidentele festiviteit: festiviteit of activiteit die gebonden is aan één of een klein aantal inrichtingen.

Artikel 4.1.2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

1 De voorschriften 1.1.1, 1.1.5, 1.1.7 en 1.1.8 van de bijlage onder B van het Besluit gelden niet voor door het college per kalenderjaar aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.

2 Het voorschrift 1.5.1 van de bijlage onder B van het Besluit geldt niet voor door het college per kalenderjaar aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.

3 In een aanwijzing als bedoeld in het eerste en tweede lid, kan het college bepalen dat de aanwijzing slechts geldt in één of meer delen van de gemeente.

4 Het college maakt de aanwijzing tenminste vier weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend.

5 Het college kan wanneer een collectieve festiviteit redelijkerwijs niet te voorzien was, een festiviteit terstond als collectieve festiviteit als bedoeld in het eerste lid aanwijzen.

Artikel 4.1.3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

1 Het is een inrichting toegestaan maximaal 4 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij de voorschriften 1.1.1, 1.1.5, 1.1.7 en 1.1.8 uit de bijlage onder B van het Besluit niet van toepassing zijn mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.

2 Het is een inrichting toegestaan maximaal 6 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij het voorschrift 1.5.1 uit de bijlage onder B van het Besluit niet van toepassing is mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.

3 Het college stelt een formulier vast voor het doen van de kennisgeving.

4 De kennisgeving wordt geacht eerst dan gedaan te zijn wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld;

5 De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaan.

Artikel 4.1.4 Verboden incidentele festiviteiten

Het is verboden een incidentele festiviteit te organiseren, toe te laten, feitelijk te leiden of daaraan deel te nemen indien de burgemeester het organiseren van een incidentele festiviteit verboden heeft wanneer naar zijn oordeel de woon- en leefsituatie in de omgeving van de inrichting en/of de openbare orde op ontoelaatbare wijze wordt beïnvloed.

Artikel 4.1.5 Overige geluidhinder

1 Het is verboden buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten op een zodanige wijze dat voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.

2 Het college kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

3 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet, voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 2.4.16, de op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften, de Wet geluidhinder, de Wegenverkeerswet 1994, de Zondagswet, het Wetboek van Strafrecht, de Luchtvaartwet, het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 of het Vuurwerkbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen van toepassing zijn.

Artikel 4.1.6 Geluidhinder in de openlucht

1. Het is verboden in de openlucht een geluidsapparaat, een (recreatie-)toestel of een (bouw)machine in werking te hebben op een zodanige wijze dat voor een omwonende geluidhinder wordt veroorzaakt.

2. Het college kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

3. Het college kan terreinen of wateren aanwijzen, waar het verbod, vervat in het eerste lid, niet van toepassing is op het in werking hebben van bepaalde in de aanwijzing aangewezen categorieën van geluidsapparaten, (recreatie)toestellen of (bouw)machines, voor zover wordt voldaan aan de door het college vast te stellen voorschriften ter voorkoming of beperking van geluidhinder.

4. De in het derde lid bedoelde voorschriften kunnen onder meer betreffen:

- het maximale geluidsniveau;
- de situering van geluidsbronnen;
- de frequentie en tijden van gebruik.

Artikel 4.1.7 Geluidhinder door dieren

Degene die de zorg heeft voor een dier moet voorkomen dat dit voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder veroorzaakt.

Artikel 4.1.8 Geluidhinder door bromfietsen e.d.

Het is verboden zich met een motorvoertuig of een bromfiets zodanig te gedragen, dat daardoor voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder ontstaat.

AFDELING 2 BODEM-, WEG- EN MILIEUVERONTREINIGING

Artikel 4.2.1 Straatvegen

Het is verboden op een door het college ten behoeve van de werkzaamheden van de gemeentelijke reinigingsdienst aangewezen weggedeelte, een voertuig te parkeren of enig ander voorwerp te laten staan gedurende een daarbij aangeduide tijdsperiode.

Artikel 4.2.2 Natuurlijke behoefte doen

Het is verboden binnen de bebouwde kom op of aan de weg zijn natuurlijke behoefte te doen buiten een daarvoor bestemde inrichting of plaats.

Artikel 4.2.3 Toestand van sloten en andere wateren en niet-openbare riolen en putten buiten gebouwen

1. Sloten en andere wateren en niet-openbare riolen en putten buiten gebouwen mogen zich niet bevinden in een toestand die gevaar oplevert voor de veiligheid, nadeel voor de gezondheid of hinder voor de gebruikers van de gebouwen of voor anderen.
2. Lozing vanuit niet-openbare riolen mag de normale werking van het openbare rioolstelsel niet hinderen, belemmeren of schade daaraan te veroorzaken.

AFDELING 3 HET BEWAREN VAN HOUTOPSTANDEN

(niet opgenomen)

AFDELING 4 MAATREGELEN TEGEN ONTSIERING EN STANKOVERLAST

Artikel 4.4.1 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen, enz.

1 Het college kan, in de openlucht, buiten de weg gelegen plaatsen aanwijzen waar het in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast dan wel voorkoming van schade aan de openbare gezondheid, verboden is een of meer van de volgende daarbij nader aangeduide, voorwerpen of stoffen op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben, anders dan met inachtneming van de door hem gestelde regels:

a onbruikbare of aan hun oorspronkelijke bestemming onttrokken voer- of vaartuigen of onderdelen daarvan;

b bromfietsen en motorvoertuigen of onderdelen daarvan;

c caravans, kampeerwagens, boten, tenten en andere dergelijke, gewoonlijk voor recreatieve doeleinden gebezigde voorwerpen, indien het plaatsen of aanwezig hebben daarvan geschiedt voor verkoop of verhuur of anderszins voor een commercieel doel;

d mestopslag, gierkelder of andere verzamelplaatsen van vuil, een verzameling ingekuild gras, loof of pulp of ingekuilde landbouwproducten, afbraakmaterialen en oude metalen.

2 In het eerste lid wordt onder weg verstaan, hetgeen daaronder verstaan wordt in artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994.

3 Het is verboden op een door het college krachtens het eerste lid aangewezen plaats een door hen aangeduid voorwerp of stof:

a op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben; dan wel

b op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door hen gestelde regels.

4 Het in dit artikel bepaalde geldt niet voor zover de Wet milieubeheer, het besluit beheer autowrakken, de Wet op de Ruimtelijke Ordening of de Wegenverordening Noord-Brabant van toepassing is.

Artikel 4.4.1a Stankoverlast door gebruik van meststoffen

1. Dit artikel verstaat onder:

a. meststoffen: meststoffen als bedoeld in artikel 1 van de Meststoffenwet;

b. emissiearm aanwenden: gebruiken van meststoffen op de wijze die is aangegeven in de bij het Besluit gebruik meststoffen behorende bijlage II, met dien verstande echter dat onder 3, punt a onder 2^e gelezen moet worden: 'tijdens het uitrijden van de mest deze gelijktijdig wordt ondergewerkt';

c. grond: bouwland, maïsland en grasland.

2. Onverminderd het bepaalde in het Besluit gebruik meststoffen is het verboden op gronden meststoffen uit te rijden, op te brengen, te doen uitrijden of te doen opbrengen op zaterdag, zondag en op feest- en gedenkdagen.

3. Het in het tweede lid gestelde verbod is niet van toepassing voorzover de mest emissiearm, als bedoeld in dit artikel, wordt aangewend.

4. Het college kan ontheffing verlenen van de in het tweede lid gestelde verboden.

5. Vervoer van meststof als dunne mest dient te geschieden in volledig gesloten transportmiddelen die in een zindelijke staat verkeren.

Artikel 4.4.2 Vergunningplicht handelsreclame

1 Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die vanaf de weg zichtbaar is.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet ten aanzien van onverlichte:

a opschriften, aankondigingen en afbeeldingen in het inwendig gedeelte van een onroerende zaak, die kennelijk niet gericht zijn op zichtbaarheid vanaf de werk;

b opschriften en aankondigingen op of aan onroerende zaken, daartoe aangewezen door de overheid;

c opschriften of aankondigingen kleiner dan 0,50 m² en de langste zijde korter dan 1 meter die betrekking hebben op:

- een openbare verkoping of een aanbieding ter verkoop, verhuur of verpachting van een onroerende zaak, zulks voor zolang zij feitelijke betekenis hebben;

- het beroep, de dienst of het bedrijf dat in of op de onroerende zaak wordt uitgeoefend of waarvoor die zaak is bestemd, zomede op naamborden;

d opschriften die betrekking hebben op de naam en/of aard van in uitvoering zijnde bouwwerken of op de namen van degenen die bij het ontwerp of de uitvoering van het bouwwerk betrokken zijn, mits deze opschriften zijn aangebracht op borden bij of op de in uitvoering zijnde bouwwerken zelf, zulks voor zolang zij feitelijke betekenis hebben;

e opschriften of aankondigingen op of aan onroerende zaken dienstbaar aan het openbaar vervoer, indien deze zijn aangebracht ten dienste van dat vervoer;

3 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor opschriften of aankondigingen van kennelijk tijdelijke aard, voor zolang zij feitelijke betekenis hebben, mits:

a. het aanbrengen ervan tevoren schriftelijk kennisgeving is gedaan aan het college;

b. het college niet binnen twee weken na ontvangst van die kennisgeving van enig bezwaar heeft doen blijken;

c. deze opschriften of aankondigingen niet langer dan negen weken op de onroerende zaak aanwezig zijn.

4 Het is verboden door een opschrift, aankondiging of afbeelding als bedoeld in het tweede en derde lid de veiligheid van het verkeer in het gevaar te brengen of ernstige hinder voor de omgeving te veroorzaken.

5 Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:

a indien de handelsreclame, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;

b in het belang van de verkeersveiligheid;

c in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.

6 a. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Provinciale landschapsverordening;

b. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder a, geldt niet voor bouwwerken;

c. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder c, geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

HOOFDSTUK 5 ANDERE ONDERWERPEN BETREFFENDE DE HUISHOUDING DER GEMEENTE

AFDELING 1 PARKEEREXCESSEN

Artikel 5.1.1 Begripsomschrijvingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

a weg: de weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b van de Wegenverkeerswet 1994;

b voertuigen: alle voertuigen met uitzondering van

1 treinen en trams;

2 fietsen en bromfietsen;

3 invalidenvoertuigen in de zin van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;

4 kruiwagens, kinderwagens en dergelijke kleine voertuigen, rolstoelen;

c parkeren: het laten stilstaan van een voertuig anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van passagiers of voor het onmiddellijk laden en lossen van goederen.

Artikel 5.1.2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.

1 Het is degene die er zijn bedrijf, nevenbedrijf dan wel een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, te herstellen, te slopen, te verhuren of te verhandelen, verboden:

a drie of meer voertuigen die hem toebehoren of zijn toevertrouwd, op de weg te parkeren binnen een cirkel met een straal van 25 meter met als middelpunt een dezer voertuigen; dan wel:

b de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken.

2 Onder verhuren als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan:

a het gebruiken van een voertuig voor het geven van lessen;

b het gebruiken van een voertuig voor het vervoeren van personen tegen betaling.

3 Tot de voertuigen bedoeld in het eerste lid worden niet gerekend:

a voertuigen waaraan herstel- of onderhoudswerkzaamheden worden verricht die in totaal

niet meer dan een uur vergen, zulks gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt voor deze werkzaamheden;

b voertuigen gebezigd voor persoonlijk gebruik van de in het eerste lid genoemde persoon.

4 Het college kan van het in het eerste lid gestelde verbod ontheffing verlenen.

Artikel 5.1.2a Te koop aanbieden van voertuigen

1 Het is verboden op door het college aangewezen wegen of weggedeelten een voertuig te parkeren met het kennelijke doel het te koop aan te bieden of te verhandelen.

2 Het college kan van het in het eerste lid bedoelde verbod ontheffing verlenen.

Artikel 5.1.3 Defecte voertuigen

Het is verboden een voertuig waarmede als gevolg van andere dan eenvoudig te verhelpen gebreken niet kan of mag worden gereden, langer dan op drie achtereenvolgende dagen op de weg te parkeren.

Artikel 5.1.4 Voertuigwrakken

1 Het is verboden een voertuigwrak op de weg te plaatsen of te hebben.

2 Onder voertuigwrak wordt verstaan: een voertuig dat rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert.

3 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover de Wet milieubeheer van toepassing is.

Artikel 5.1.5 Caravans e.d.

1 Het is verboden een woonwagen, kampeerwagen, caravan, magazijnwagen, aanhangwagen, keetwagen of ander dergelijk voertuig dat voor de recreatie dan wel anderszins uitsluitend of mede voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebezigd:
a langer dan op drie achtereenvolgende dagen te parkeren op een door het college aangewezen weg, waar dit naar zijn oordeel buitensporig is met het oog op de verdeling van beschikbare parkeerruimte of schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente;

b op een door het college aangewezen plaats te parkeren, waar dit naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.

2 Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid, aanhef en onder a, gestelde verbod.

3 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover de Wegenverordening Noord-Brabant of de Landschapsverordening Noord-Brabant 1999 van toepassing is.

Artikel 5.1.6 Parkeren van reclamevoertuigen

1 Het is verboden een voertuig dat is voorzien van een aanduiding van handelsreclame, op de weg te parkeren met het kennelijk doel om daarmee handelsreclame te maken.

2 Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 5.1.7 Parkeren van grote voertuigen

1 Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van de lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter te parkeren op een door het college aangewezen plaats, waar dit naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.

2 Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van de lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter te parkeren op een door het college aangewezen weg, waar dit parkeren naar zijn oordeel buitensporig is met het oog op de verdeling van beschikbare parkeerruimte.

3 Het in het tweede lid gestelde verbod geldt niet op werkdagen van maandag tot en met vrijdag, dagelijks van 08.00 tot 18.00 uur.

4 Het college kan van de in het eerste en tweede lid gestelde verboden ontheffing verlenen.

Artikel 5.1.8 Parkeren van uitzicht belemmerende voertuigen

1 Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, op de weg te parkeren bij een voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw op zodanige wijze dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers vanuit dat gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt voor het uitvoeren van werkzaamheden waarvoor de aanwezigheid van het voertuig ter plaatse noodzakelijk is.

Artikel 5.1.9 Parkeren van voertuigen met stankverspreidende stoffen

1 Het is verboden een voertuig met stankverspreidende stoffen te parkeren daar, waar bewoners of gebruikers van nabijgelegen gebouwen of terreinen daarvan hinder of overlast kunnen ondervinden.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover de Wet milieubeheer van toepassing is.

Artikel 5.1.10 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

1 Het is verboden met een voertuig, fiets of bromfiets te rijden door dan wel deze te doen of te laten staan in een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook.

2 Het verbod is niet van toepassing:

a op wegen, zoals bedoeld in artikel 5.1.1, onder a;

b op voertuigen die nodig zijn en gebruikt worden ter uitvoering van werkzaamheden door of vanwege de overheid;

c op voertuigen, waarmede standplaats wordt of is ingenomen op terreinen welke mede of uitsluitend voor dit doel zijn bestemd.

3 Het college kan van het in het eerste lid gestelde verbod ontheffing verlenen.

Artikel 5.1.11 Overlast van fietsen of bromfietsen

1 Het college kan op de weg gelegen plaatsen aanwijzen waar het in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast, dan wel ter voorkoming van schade aan de openbare gezondheid, verboden is fietsen of bromfietsen onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen te laten staan.

2 Het is verboden fietsen of bromfietsen, die rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en in een verwaarloosde toestand verkeren op de weg te laten staan.

AFDELING 2 COLLECTEREN, VENTEN, STANDPLAATSEN EN SNUFFELMARKTEN

Artikel 5.2.1 Inzameling van geld of goed

1 Het is verboden zonder vergunning van het college een openbare inzameling van geld of goederen te houden of daartoe een intekenlijst aan te bieden.

2 Onder een inzameling van geld of goederen wordt mede verstaan het bij het aanbieden van goederen waartoe ook geschreven stukken worden gerekend, dan wel bij het aanbieden van diensten aanvaarden van geld of goederen, indien daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd.

3 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor een inzameling die in besloten kring gehouden wordt.

4 Het college kan onder door hem te stellen voorschriften vrijstelling verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod voor inzamelingen die gehouden worden door daarbij aangewezen instellingen.

Artikel 5.2.2 Venten e.d.

1 Het is verboden zonder vergunning van het college in de uitoefening van de handel op of aan de weg of aan een openbaar water, aan een huis dan wel op een andere - al dan niet met enige beperking - voor het publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats goederen te koop aan te bieden, te verkopen of af te geven, dan wel diensten aan te bieden.

2 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet:

a ten aanzien van het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten of gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet;

b voor het aan de huizen van vaste afnemers afleveren van goederen door - of door huisgenoten of personeel van - hem die dit mede doet ter exploitatie van zijn winkel, bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet;

c voor het te koop aanbieden of verkopen van goederen op de plaats die is aangewezen voor het houden van een markt, zulks gedurende de tijden waarop die markt gehouden wordt;

d voor het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen op een standplaats bedoeld in artikel 5.2.3.

3 Een vergunning bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:

a in het belang van de openbare orde;

b in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;

c in het belang van de verkeersvrijheid of -veiligheid;

d wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijk verzorgingsniveau voor de consumenten ter plaatse in gevaar komt.

Artikel 5.2.3 Standplaatsen: uitstallingen op de weg

1 Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan de weg of aan een openbaar water dan wel op een andere - al dan niet met enige beperking - voor publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats:

a met een voertuig, een kraam, een tafel of enig ander middel een standplaats in te nemen of te hebben teneinde in de uitoefening van de handel goederen te koop aan te bieden dan wel diensten aan te bieden;

b anderszins goederen uit te stallen of uitgestald te hebben om deze te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken aan publiek.

2 Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan, dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen of goederen worden of zijn uitgestald als bedoeld in het eerste lid.

3 Het in het eerste lid, onder b, gestelde verbod geldt niet ten aanzien van het uitgestald hebben van gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten of gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.

4 De in het eerste en tweede lid gestelde verboden gelden niet op de plaats die is aangewezen voor het houden van een markt, zulks gedurende de tijden dat de markt

gehouden wordt, voor een evenement als bedoeld in artikel 2.2.1, of voor het organiseren van een markt als bedoeld in artikel 5.2.4.

5 Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:

- a in het belang van de openbare orde;
- b in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;
- c indien de standplaats hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
- d in het belang van de verkeersvrijheid of -veiligheid;
- e wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt;
- f vanwege de strijd met een geldend bestemmingsplan.

6 a. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatwerken of de Wegenverordening Noord-Brabant;

b. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder b, geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer;

c. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder c, geldt niet voor bouwwerken.

7 Het college houdt de beslissing op een aanvraag voor een standplaatsvergunning aan, indien de aanvraag een activiteit betreft waarvoor tevens een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is vereist en indien gene toestemming kan worden gegeven aan het vijfde lid, tot de dag waarop de beslissing over de Wet-milieubeheeraanvraag is genomen.

Artikel 5.2.4 Snuffelmarkten e.d.

1 Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester:

a in of op een - al dan niet met enige beperking - voor het publiek toegankelijk gebouw of plaats een markt te organiseren of toe te laten, waar ter plaatse aanwezige goederen worden verhandeld;

b toe te laten, te bevorderen of er gelegenheid toe te geven, dat in of op een - al dan niet met enige beperking - voor publiek toegankelijk gebouw of plaats met een kraam, een tafel of enig ander dergelijk middel standplaats wordt of is ingenomen om goederen aan publiek aan te bieden, te verkopen of te verstrekken.

2 Het verbod geldt niet voor ruimten die uitsluitend geheel en voortdurend dan wel nagenoeg geheel en voortdurend in gebruik zijn als winkel in de zin van de Winkeltijdenwet.

3 Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:

- a in het belang van de openbare orde;
- b in het belang van een krachtens de Gemeentewet ingestelde markt.

AFDELING 3 OPENBAAR WATER

Artikel 5.3.1 Gebruik van openbaar water

1 Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden zonder vergunning van het college een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in, of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben.

2 Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing op voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard.

3 Het is verboden op, in of boven openbaar water voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien deze door hun omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar opleveren voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.

4 De verboden in het eerste en derde lid gelden niet voor zover in de daarin geregelde onderwerpen wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Vaarwegenverordening Noord-Brabant, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening van toepassing is.

Artikel 5.3.2 Ligplaats vaartuigen

1 Het is verboden met een vaartuig een ligplaats in te nemen of te hebben dan wel een ligplaats voor een vaartuig beschikbaar te stellen op door het college aangewezen gedeelten van openbaar water.

2 Het college kan aan het innemen, hebben of beschikbaar stellen van een ligplaats met dan wel voor een vaartuig op niet krachtens het eerste lid aangewezen gedeelten van openbaar water:

a nadere regels stellen in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, milieuhygiëne en het aanzien van de gemeente;

b beperkingen stellen naar soort en aantal vaartuigen.

3 Het in het eerste en tweede lid bepaalde geldt niet voor zover de Wet milieubeheer, het binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Vaarwegenverordening Noord-Brabant of de Landschapsverordening Noord-Brabant 1999 van toepassing is.

Artikel 5.3.3 Aanwijzingen ligplaats

1 Onverminderd het krachtens het tweede lid van artikel 5.3.2 bepaalde kan het college aan de rechthebbende op een vaartuig aanwijzingen geven met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, de milieuhygiëne en het aanzien van de gemeente.

2 De rechthebbende op een vaartuig is verplicht alle door of vanwege het college gegeven aanwijzingen met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats op te volgen.

3 Het in het eerste en tweede lid bepaalde geldt niet voor zover het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Vaarwegenverordening Noord-Brabant of de Landschapsverordening Noord-Brabant 1999 van toepassing is.

Artikel 5.3.4 Verbod innemen ligplaats

Het is verboden een ligplaats in te nemen, te hebben of beschikbaar te stellen in strijd met het krachtens de artikelen 5.3.2, tweede lid en 5.3.3 bepaalde.

Artikel 5.3.5 Beschadigen van waterstaatswerken en oevers

1 Het is verboden schade toe te brengen aan of veranderingen aan te brengen in de toestand van bij de gemeente in beheer zijnde vaarten, havens, dijken, wallen, kaden, trekpaden, beschoeiingen, oeverbegroeiing, bruggen, zetten, duikers, pompen, waterleidingen, gordingen, aanlegpalen, stootpalen, bakens of sluizen.

2 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover het Wetboek van Strafrecht, de wet beheer rijkswaterstaatswerken, het Binnenvaartpolitiereglement, de Vaarwegenverordening Noord-Brabant of de Landschapsverordening Noord-Brabant 1999 van toepassing is.

Artikel 5.3.6 Reddingsmiddelen

Het is verboden een voor het redden van drenkelingen bestemd en daartoe bij het water aangebracht

voorwerp te gebruiken voor een ander doel, dan wel voor dadelijk gebruik ongeschikt te maken.

Artikel 5.3.7 Veiligheid op het water

1 Het is aan een ieder die zich als bader of zwemmer in het openbaar water ophoudt, verboden zich zodanig te gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden.

2 Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of de Vaarwegenverordening Noord-Brabant van toepassing is.

Artikel 5.3.8 Overlast aan vaartuigen

1 Het is verboden zonder redelijk doel zich vast te houden aan een vaartuig in openbaar water, daarop te klimmen of zich daarop of daarin te begeven of te bevinden.

2 Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een vaartuig, liggend in of aan een openbaar water, los te maken.

AFDELING 4 CROSSTERREINEN EN GEMOTORISEERD EN RUITERVERKEER IN NATUURGEBIEDEN

Artikel 5.4.1 Crossterreinen

1 Het is verboden op enig terrein, geen weg zijnde, met een motorvoertuig als bedoeld in artikel 1, onderdeel z, en een bromfiets als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 een wedstrijd dan wel, ter voorbereiding van een wedstrijd, een trainings- of proefrit te houden of te doen houden dan wel daaraan deel te nemen, dan wel een motorvoertuig of een bromfiets met het kennelijke doel daartoe aanwezig te hebben.

2 Het college kan terreinen aanwijzen waarvoor het in verbod niet van toepassing is. Het kan daarbij regels stellen ten aanzien van het gebruik van deze terreinen:

a in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;

b in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving en ter bescherming van andere milieuwaarden;

c in het belang van de veiligheid van de deelnemers van de in het eerste lid bedoelde wedstrijden en ritten en/of van het publiek.

3 Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.

4 Het in dit artikel bepaalde geldt niet voor zover de Wet milieubeheer of het Besluit geluidsproductie sportmotoren van toepassing is.

Artikel 5.4.2 Beperking gemotoriseerd verkeer en ruiterverkeer in natuurgebieden

1 Het is verboden binnen voor publiek toegankelijke natuurgebieden, parken, plantsoenen of voor recreatief gebruik beschikbare terreinen te rijden of zich te bevinden met een motorvoertuig als bedoeld in artikel 1, onderdeel z, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 of een bromfiets als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 of met een fiets of een paard.

2 Het college kan terreinen aanwijzen waarvoor het in het eerste lid gestelde verbod niet van toepassing is.

Het kan daarbij regels stellen ten aanzien van het gebruik van deze terreinen:

a in het belang van het voorkomen van overlast;

b in het belang van de bescherming van natuur- of milieuwaarden;

c in het belang van de veiligheid van het publiek

3 Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor bestuurders van motorvoertuigen en bromfietsen en voor fietsers of berijders van paarden:

a ten dienste van politie, brandweer en geneeskundige hulpverlening en van andere krachtens artikel 29, eerste lid, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 door de minister van verkeer en waterstaat aangewezen hulpverleningsdiensten;

b die worden gebruikt in verband met beheer, onderhoud of exploitatie van de door het college aangewezen plaatsen;

c die worden gebruikt in verband met werken welke krachtens wettelijk voorschrift moeten worden uitgevoerd;

d van de zakelijke gerechtigden en huurders en pachters van percelen gelegen binnen de door het college aangewezen plaatsen;

e voor het verkeer ten behoeve van bezoek en van de verzorging van de onder d bedoelde personen.

4 Het in het tweede lid gestelde verbod geldt voorts niet:

a op wegen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994;

b binnen de bij of krachtens de provinciale verordening 'Stiltegebieden' aangewezen stiltegebieden, ten aanzien van motorvoertuigen die bij of krachtens die verordening zijn aangewezen als 'toestel'.

5 Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

AFDELING 5 VERBOD VUUR TE STOKEN

Artikel 5.5.1 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

1 Het is verboden in de openlucht afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.

2 Het verbod geldt niet voorzover:

a. het betreft verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;

b. sfeervuren zoals terrashaarden, vuurkorven, indien geen afvalstoffen worden verbrand;

c. vuur voor koken, bakken en braden, voorzover dat geen gevaar, overlast of hinder oplevert voor de omgeving.

3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

4 De ontheffing kan worden geweigerd:

a in het belang van de openbare orde;

b ter bescherming van de woon- en leefomgeving;

c ter bescherming van de flora en de fauna.

4 Het verbod geldt niet voor zover in het geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1 of 3, Wetboek of de provinciale milieuverordening.

AFDELING 6 VERSTROOIING VAN AS

Artikel 5.6.1 Begripsomschrijving

In deze afdeling wordt verstaan onder incidentele asverstrooiing: het verstrooien van as als bedoeld in de wet op de Lijkbezorging op een door de overledene of nabestaande(n) gewenste plek buiten een permanent daartoe bestemd terrein.

Artikel 5.6.2 Plaatsen asverstrooiing

1. Incidentele asverstrooiing is binnen de bebouwde kom verboden behoudens op die plaatsen welke door het college op een kaart zijn aangegeven.

2. Incidentele asverstrooiing is buiten de bebouwde kom toegestaan behoudens op die plaatsen welke door het college op een kaart nader zijn aangegeven.

3. Het college kan een besluit nemen waarin de plaatsen bedoeld in het eerste lid voor een bepaalde termijn worden onttrokken aan de mogelijkheid van asverstrooiing.

4. Het college kan op verzoek van de nabestaande(n), die zelf zorgdraagt/zorgdragen voor de asbus op grond van bijzondere omstandigheden, ontheffing verlenen van het verbod voor het verstrooien op andere plaatsen dan op de in het eerste en tweede lid bedoelde plaatsen.

Artikel 5.6.3 Hinder of overlast

Incidentele asverstrooiing is verboden indien daardoor hinder of overlast wordt veroorzaakt voor derden.

HOOFDSTUK 6 STRAF-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 6.1 Strafbepaling

Overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde en de op grond van artikel 1.4 daarbij gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie en kan bovendien worden gestraft met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

Artikel 6.2 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast de door het college dan wel de burgemeester aan te wijzen personen.

Artikel 6.3 Binnentreden woningen

Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften welke strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.

Artikel 6.4 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die waarop zij bekend is gemaakt.

2 Bij het inwerkingtreden van deze verordening vervalt de Algemene plaatselijke verordening, vastgesteld bij raadsbesluit van 27 maart 1997, met inbegrip van het latere besluit tot wijziging van die verordening.

Artikel 6.5 Overgangsbepaling

1 Vergunningen en ontheffingen - hoe ook genaamd - verleend krachtens de verordening bedoeld in artikel 6.4, tweede lid blijven - indien en voor zover het gebod of verbod waarop de vergunning of ontheffing betrekking heeft, ook vervat is in deze verordening en voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken – van kracht tot de termijn waarvoor zij werden verleend is verstreken of totdat zij worden ingetrokken.

2 Voorschriften en beperkingen opgelegd krachtens de verordening bedoeld in artikel 6.4, tweede lid, blijven - indien en voor zover de bepalingen in gevolge welke deze voorschriften en bepalingen zijn opgelegd, ook zijn vervat in deze verordening en voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken - van kracht tot de termijn waarvoor zij werden verleend is verstreken of totdat zij worden ingetrokken.

3 Indien voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening een aanvraag om een

vergunning of ontheffing - hoe ook genaamd - op grond van de verordening bedoeld in artikel 6.4, tweede lid is ingediend en voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening nog niet op die aanvraag is beslist, wordt daarop de overeenkomstige bepaling van de onderhavige verordening toegepast.

4 Op een aanhangig beroep of bezwaarschrift, betreffende een vergunning of ontheffing, bedoeld in het eerste lid, dan wel een voorschrift of beperking bedoeld in het tweede lid dat voor of na het tijdstip bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, is ingekomen binnen de voordien geldende beroepstermijn, wordt beslist met toepassing van de verordening bedoeld in artikel 6.4, tweede lid.

5. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde, blijft een vergunning of ontheffing - hoe ook genaamd - van kracht, totdat onherroepelijk is beslist op een aanvraag voor een, krachtens een in deze verordening overeenkomstig opgenomen gebod of verbod vereiste vergunning of ontheffing, indien deze aanvraag tenminste acht weken voor afloop van de in het eerste lid genoemde termijn bij het bevoegde bestuursorgaan is ingediend.

6. De intrekking van de verordening bedoeld in artikel 6.4, tweede lid, heeft geen gevolgen voor de geldigheid van op basis van die verordening genomen nadere regels en aanwijzingsbesluiten, indien en voor zover de rechtsgrond waarop de aanwijzingsbesluiten zijn gebaseerd ook vervat is in deze verordening en voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken.

Artikel 6.6 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald onder de titel Algemene plaatselijke verordening.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Roosendaal in zijn openbare vergadering van 20 december 2007.

De raad voornoemd,

de griffier,

de voorzitter,

Aanwijzingsbesluit cameratoezicht binnenstad Roosendaal

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Roosendaal
Officiële naam regeling	Aanwijzingsbesluit cameratoezicht binnenstad Roosendaal
Citeertitel	Aanwijzingsbesluit cameratoezicht binnenstad Roosendaal
Besloten door	burgemeester
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	openbare orde

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Overzichtstekeningen als bijlagen.

Grondslagen

2. Gemeentewet, art. 151c
3. Algemene plaatselijke verordening, art. 2:77

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

6. Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-5-2009		nieuwe regeling	21-4-2009 Gemeenteblad 2009/42, Roosendaalse bode 26-4-2009	21-4-2009 Gemeenteblad 2009/42, Roosendaalse bode 26-4-2009	2009/14878

Geconsolideerde tekst van de regeling

De burgemeester van Roosendaal,

Gelet op artikel 2:77 Algemene plaatselijke verordening en artikel 151c Gemeentewet en na overleg met de lokale driehoek d.d. 6 oktober 2008;

Overwegende dat in 2005 ter handhaving van de openbare orde (in het kader van het horecatoezicht op de Markt en Bloemenmarkt) en daarnaast vanuit het belang van de bestrijding van drugsoverlast in het gebied Molenstraat, Brugstraat, Oliemolen en Hoogstraat op verschillende plaatsen vaste camera's zijn geplaatst;

Dat uit informatie van de politie blijkt dat de noodzaak van dit cameratoezicht nog steeds aanwezig is;

Dat vanwege de inwerkingtreding van de Wet Cameratoezicht op openbare plaatsen (artikel 151c Gemeentewet) de wettelijke basis voor dit cameratoezicht is veranderd en dat op grond van deze wet het lopende cameratoezicht moet worden aangewezen;

Dat ook buiten het gebied waar reeds camera's zijn geplaatst (Molenstraat, Brugstraat, Oliemolen en Hoogstraat) door de politie melding wordt gemaakt van drugsdealen en dat dit drugsdealen leidt tot een forse overlast voor de omgeving;

Dat cameratoezicht een belangrijke bijdrage kan leveren aan de aanpak van deze overlast;

Dat het om die reden gewenst is het aantal vaste camera's uit te breiden.

BESLUIT:

- I aan te wijzen de volgende openbare en voor ieder toegankelijke plaatsen zoals aangeduid op de als bijlage 1 bij dit besluit gevoegde plattegronden:

Bestaande camera's:

- Kruising Kalsdonksestraat, Hoogstraat
- Kruising Hoogstraat, Molenstraat, Brugstraat
- Kruising Oliemolen, Sint Jansstraat
- Sint Jansstraat
- Kruising Molenstraat, Boomgaardstraat
- Kruising Molenstraat, Damstraat
- Kruising Burgemeester Prinsensingel, Molenstraat
- Kruising Bloemenmarkt, Dominéstraat
- Kruising Markt, Raadhuisstraat
- Parkeerplaats bij Emile van Loonpark
- Kruising Markt, tussen de markten

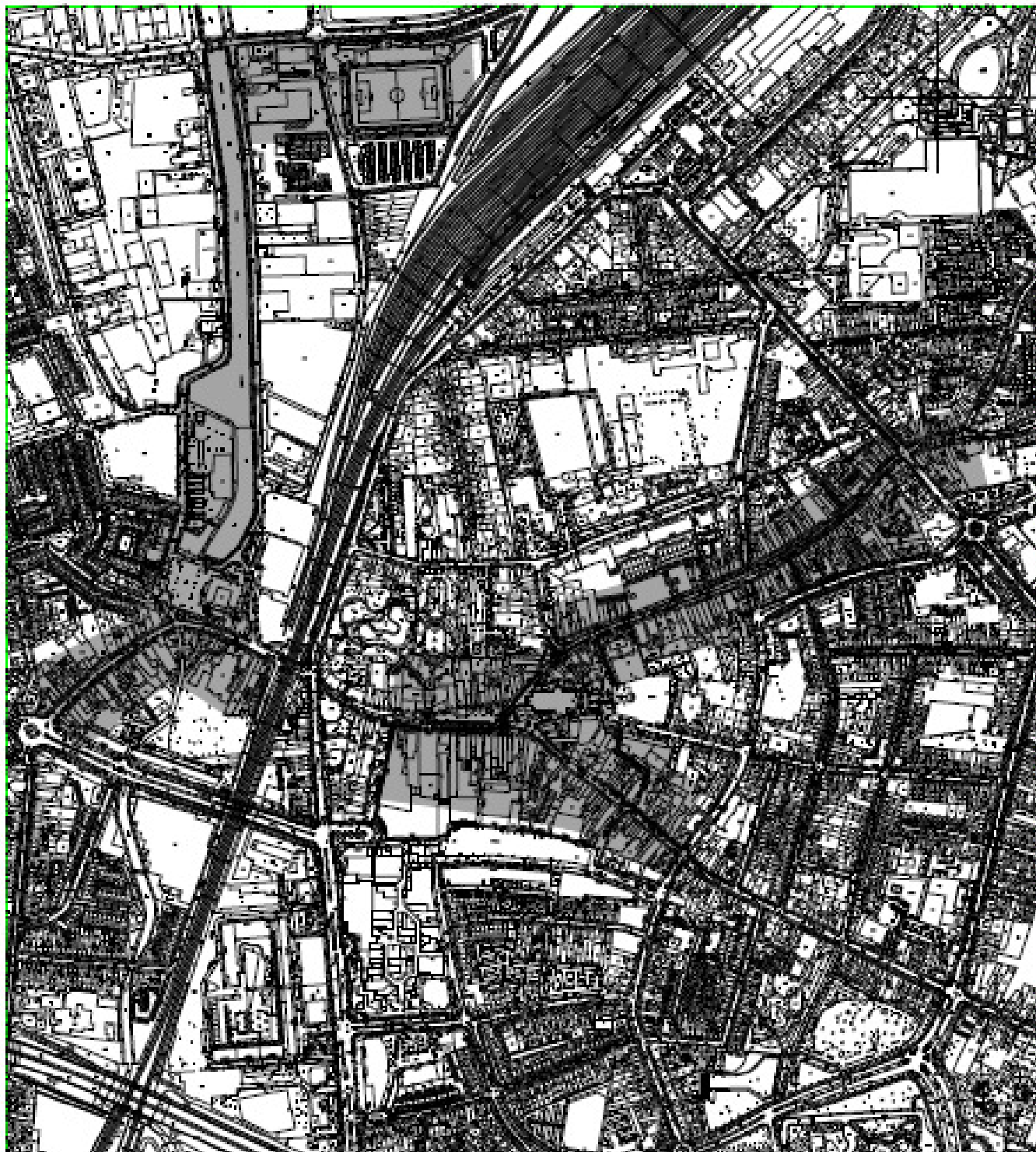
Nieuwe camera's:

- Brugstraat, nabij Antoniusstede
- Kruising Brugstraat-Burgemeester Prinsensingel
- Aan de zijde van de Beethovenlaan nabij het parkeerterrein van Super de Boer
- Stationsplein
- De splitsing Hofstraat/Hofveld

- II te bepalen dat de camera's voor een periode tot 1 november 2011 worden geplaatst en dat voor de ommekomst van deze periode een evaluatie zal plaatsvinden;
- III dat op dit cameratoezicht de privacybeschermingsregeling van toepassing is zoals neergelegd in de Wet op de Politiegegevens;
- IV te bepalen dat dit besluit op 1 mei 2009 in werking treedt.

Aldus besloten door de burgemeester van Roosendaal op 21 april 2009,

De burgemeester,

gemeente roosendaal

afdeling : BPPD

postbus 5000 4700 BA roosendaal (0165) 599111

schaal :	get. : 6-4-2009 jt	termaat : 24
bestek :	get. :	tek. nr. :
blad nr. :	get. :	arch. nr. :

kaart als bedoeld in beleidsregel verruiming openingstijden horeca

gewijzigd	get.	get.

Drank- en horecaverordening

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Roosendaal
Officiële naam regeling	Drank- en horecaverordening
Citeertitel	Drank- en horecaverordening
Besloten door	gemeenteraad
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	01-05-2009
Onderwerp	openbare orde en veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling

- 1e en 3e wijziging naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Algemene wet bestuursrecht;
- 4e wijziging naar aanleiding van het Beleid coffeeshops;
- Wijziging van 1997: algemeen verbindend verklaard voor het gehele grondgebied naar aanleiding van de gemeentelijke herindeling;
- 5e wijziging naar aanleiding van Nota Coffeeshops, invoeren van een hardheidsclausule;
- wijziging 2002 naar aanleiding van invoering van de euro.

Grondslagen

- Drank- en horecawet, art. 4, 20, 23, 26

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

- Besluit inrichtingseisen Drank- en horecawet

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-5-2009		Intrekking	16-4-2009 Gemeentebblad 2009/38, Roosendaalse bode 26-4-2009	16-4-2009 Gemeentebblad 2009/38, Roosendaalse bode 26-4-2009	AO/2009-37
1-1-2002		toelichting	20-12-2001 Gemeentebblad 2001/54	20-12-2001 Gemeentebblad 2001/54	onbekend
16-2-1998		art. 21	18-12-1997 Gemeentebblad 1998/2	18-12-1997 Gemeentebblad 1998/2	CBS/97-177
1-4-1997		toelichting	26-3-1997 Gemeentebblad 1997/18	26-3-1997 Gemeentebblad 1997/18	33/3a
1-2-1995		art. 21	26-1-1995 onbekend	26-1-1995 onbekend	onbekend
3-4-1995		art. 1,2,15,17,19,20,21,24	30-3-1995 Gemeentebblad 1995/19	30-3-1995 Gemeentebblad 1995/19	BAZ/168g

13-6-1994		art. 6,7,8,9,10,11,12,2 2,23,25	16-12-1993 Gemeentebblad 1994/29	16-12-1993 Gemeentebblad 1994/29	onbekend
1-5-1969		nieuwe regeling	28-8-1968 Gemeentebblad 5-3- 1969	28-8-1968 Gemeentebblad 5-3- 1969	onbekend

Geconsolideerde tekst van de regeling

Tekst van de verordening:

De raad van de gemeente Roosendaal en Nispen;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 14 februari 1968, pre-advies nr. 364 en d.d. 15 augustus 1968, pre-advies nr. 483;

gehoord de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid in de provincie Noord-Brabant (advies d.d. 3-1-1968);

en de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Westelijke Noord-Brabant (advies d.d. 30-1-1968);

gelet op de artikelen 8, 18, 20, 22, 45 van de Drank- en Horecawet en op de artikelen 168, 199, 203, 205, 206 van de gemeentewet;

HEEFT BESLOTEN:

vast te stellen de navolgende

DRANK- EN HORECAVERORDENING

HOOFDSTUK I.

Algemene bepalingen.

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a.	de wet:	de Drank- en Horecawet;
b.	horecabedrijf:	een bedrijf, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a. van de wet;
c.	slijtersbedrijf:	een bedrijf, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b. van de wet;
d.	horecawerkzaamheid:	een werkzaamheid, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder c. van de wet;
e.	inrichting:	de besloten ruimte, waarin een horecabedrijf, een slijterbedrijf of een horecawerkzaamheid wordt uitgeoefend met - voor zover zij tezamen daarmede tot dat doel in gebruik zijn - de open aanhorigheden daarvan en de in de onmiddellijke nabijheid daarvan gelegen gedeelten van de openbare weg;
f.	lokaliteiten:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder b., van het Besluit inrichtingseisen Drank-en Horecawet.

HOOFDSTUK II.

Drankverstrekking op de openbare weg.

Artikel 1.

VERVALLEN

Artikel 2.

VERVALLEN

HOOFDSTUK III.

Beperking verstrekking sterke drank.

Artikel 3.

Het is verboden anders dan om niet sterke drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken in een inrichting:

- a. waarin of in een onderdeel waarvan uitsluitend of in hoofdzaak geringe eetwaren, zoals belegde broodjes, patates-frites, croquetten e.d., worden verkocht;
- b. welke uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is voor het geven van onderwijs of van die onderwijsinrichting deel uitmaakt;
- c. die of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij de jeugdorganisaties of -instellingen;
- d. die of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij sportorganisaties of -instellingen;
- e. die gelegen is op een kampeer- of caravanterrein.

Artikel 4.

Het is verboden bedrijfsmatig sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse te verstrekken in een inrichting, als bedoeld in artikel 3.

Artikel 5.

Het is verboden anders dan om niet sterke drank voor gebruik ter plaatse en bedrijfsmatig sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse te verstrekken in inrichtingen tijdelijk geplaatst op een terrein, waarop een kermis, lunapark of een soortgelijke vermakelijkheid wordt gehouden, gedurende de tijd, dat zulk een vermakelijkheid plaatsvindt.

Artikel 6.

- a. De burgemeester kan op aanvraag ontheffing verlenen van de in de artikelen 3, 4 en 5 gestelde verboden;
- b. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend; aan een ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden; een ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd.

HOOFDSTUK IV.

Het laten dienst doen van vrouwelijk personeel.

Artikel 7.

VERVALLEN

Artikel 8.

VERVALLEN

HOOFDSTUK V.

Dansen.

Artikel 9.

VERVALLEN

Artikel 10.

VERVALLEN

Artikel 11.

VERVALLEN

Artikel 12.

VERVALLEN

HOOFDSTUK VI.

Gebruiksvoorschriften.

Artikel 13.

Indien zich in een lokaliteit publiek bevindt, moet de gemiddelde horizontale verlichtingssterkte, gemeten op ongeveer 1 meter boven de vloer, over de gehele oppervlakte van die lokaliteit tenminste 10 lux bedragen.

Artikel 14.

De voorzieningen, bedoeld in de artikelen 8, 10 en 11 van het Besluit inrichtingseisen Drank- en Horecawet, moeten bruikbaar zijn en in zindelijke staat verkeren.

Artikel 15.

Overtredingen van bij de artikelen 13 en 14 gegeven voorschriften wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van de eerste categorie. Artikel 70 van de wet is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII.

Verstrekking van alcoholvrije drank.

Artikel 16.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder alcoholvrije drank mede verstaan de drank, die bij een temperatuur van 15° Celsius voor minder dan 1½ volumenprocent uit alcohol bestaat.

Artikel 17.

1. Het is verboden zonder verlof van de burgemeester in een besloten ruimte bedrijfsmatig alcoholvrije drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken.
2. Dit verbod geldt niet:
 - a. indien wordt gehandeld krachtens een vergunning ingevolge de wet tot het uitoefenen van een horecabedrijf of een horecawerkzaamheid, of krachtens één der vergunningen c.q. een Verlof A, als bedoeld in de Drankwet (Staatsblad 1931, nr. 476);
 - b. indien deze verstrekking geschiedt als dienstverlening van bijkomstige aard aan personen die in die besloten ruimte vertoeven anders dan voor het gebruiken van consumpties;
 - c. voor legerplaatsen en aan het militair gezag onderworpen lokaliteiten;
 - d. voor middelen van vervoer tijdens hun gebruik als zodanig.

Artikel 18.

1. Het verlof geldt uitsluitend voor een of meer in het verlof vermelde ruimten.
2. Bij overlijden van een verlofhouder kan het verlofbedrijf door of namens één van zijn rechtsopvolgers worden voortgezet tot een maand na dat overlijden of, indien binnen die termijn terzake een nieuw verlof is aangevraagd, tot het tijdstip waarop op deze aanvraag onherroepelijk is beslist.

Artikel 19.

1. Voor het verkrijgen van een verlof moet een natuurlijk persoon de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt en voldoen aan de eisen, die bij of krachtens artikel 5, tweede lid, aanhef en letters a en b en derde lid, van de wet worden gesteld aan de bedrijfsleiders en de beheerders.
2. De burgemeester kan ontheffing van de leeftijdsgrens verlenen, indien sprake is van een bijzonder geval. De ontheffing kan onder voorwaarden worden verleend.

Artikel 20.

1. Het verlof wordt schriftelijk aangevraagd bij de burgemeester. Deze beslist binnen drie maanden nadat de aanvraag is ingediend.
2. Een verlof kan onder beperkingen worden verleend; aan een verlof kunnen voorschriften worden verbonden.

Artikel 21.

1. De burgemeester weigert het verlof, indien
 - a. niet wordt voldaan aan de in artikel 19 gestelde eisen;
 - b. de inrichting niet voldoet aan de inrichtingseisen, zoals deze zijn gesteld op basis van artikel 6 van de Drank- en Horecawet juncto het Besluit inrichtingseisen Drank- en Horecawet.

2. Hij trekt het verlof in, indien:
 - a. niet langer wordt voldaan aan de in artikel 19 gestelde eisen;
 - b. de inrichting niet langer voldoet aan de inrichtingseisen, zoals deze zijn gesteld op basis van artikel 6 van de Drank- en Horecawet juncto het Besluit inrichtingseisen Drank- en Horecawet;
 - c. gedurende een jaar, anders dan wegens overmacht, geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van het verlof;
 - d. zich in een verlofbedrijf feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven van het verlof gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid.
3. Hij kan het verlof intrekken, indien niet langer wordt voldaan aan de krachtens artikel 20, tweede lid, gestelde beperkingen of voorschriften.
4. Een besluit, waarbij een verlof is geweigerd of ingetrokken, een verlof onder beperkingen is verleend of aan een verlof voorschriften zijn verbonden, is met redenen omkleed en wordt aan de verzoeker bij aangetekende brief toegezonden.
5. De burgemeester kan ontheffing verlenen van de leden 1b en 2b van dit artikel, indien de exploitant van de inrichting op 1 april 1997 en daarna continue in bezit was van een rechtsgeldig verlof, uitzonderd die situatie wanneer in de bestaande inrichting een wijziging wordt doorgevoerd die een vergroting van het vloeroppervlak tot gevolg heeft, waarbij het totale vloeroppervlak 35 m² of groter wordt.

Artikel 22.

VERVALLEN

Artikel 23.

VERVALLEN

Artikel 24.

Overtreding van het verbod, gesteld in artikel 17, lid 1 of van een voorschrift gesteld krachtens artikel 20, lid 2, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de eerste categorie. Artikel 70 van de wet is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VIII.

Dansen in een inrichting met
vergunning voor een horecawerkzaamheid.

Artikel 25.

VERVALLEN

Artikel 26.

Overtreding van het in artikel 25 gestelde verbod wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste € 136,13 . Artikel 70 van de wet is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IX.

Slotbepalingen.

Artikel 27.

De burgemeester is bevoegd nadere regelen te stellen in het belang van een goede uitvoering van de in deze verordening geregelde onderwerpen.

Artikel 28.

Deze verordening kan worden aangehaald als "Drank- en Horecaverordening".

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die waarop zij bekend is gemaakt.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Roosendaal en Nispen in zijn openbare vergadering van 30 maart 1995.

De secretaris

De voorzitter,

Algemeen geldend verklaard voor het gehele grondgebied van de gemeente Roosendaal bij raadsbesluit d.d. 27 maart 1997

De raad van de gemeente Roosendaal,

De secretaris,

De voorzitter,

Besluit aanwijzen van wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Roosendaal
Officiële naam regeling	Besluit aanwijzen van wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen
Citeertitel	Besluit aanwijzen van wegen waar het verboden is alcoholhoudende dranken bij zich te hebben c.q. te nuttigen
Besloten door	college van burgemeester en wethouders
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	openbare orde en veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Overzichtstekeningen als bijlagen.

Grondslagen

Algemene plaatselijke verordening, art. 2:48

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-5-2009		nieuwe regeling	21-4-2009 Gemeenteblad 2009/43, Roosendaalse bode 26-4-2009	21-4-2009 Gemeenteblad 2009/43, Roosendaalse bode 26-4-2009	2009/14878

Geconsolideerde tekst van de regeling

Burgemeester en wethouders van Roosendaal;

overwegende dat het noodzakelijk is – ter voorkoming van verstoring van de openbare orde – om wegen aan te wijzen waar het verboden is om alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben;

gelet op artikel 2:48 van de Algemene plaatselijke verordening;

besluiten:

I. het gebied, bestaande uit:

- Winkelgebied Centrum Roosendaal (Emile van Loonpark, ged. Stationstraat, Dominéstraat, ged. Molenstraat, Vugtstraat, Tongerloplein, Raadhuisstraat, ged. Nispensestraat, Markt, Dr. Braberstraat, ged. H.G.D. Straat, ged. Laan van Brabant, Roselaarsplein, Nieuwe Markt, ged. Laan van Limburg, ged. Laan van België en Kuiperstraat);
 - Plein Norbertuscollege en Coenenpark (gelegen aan Lyceumlaan en Parklaan);
 - Terrein Aldi en Sportplein aan Philipslaan;
 - Gebied voormalige H.Hartkerk-Brede School (gelegen aan Gastelsweg, H. Hartplein, Rector Hellemonsstraat, Lorentzstraat en van der Waalsstraat);
 - Luitenpark (gelegen tussen Teslastraat en Zwaanhoefstraat);
 - Park Vrouwenhof (gelegen aan weerszijden van de Laan van België);
 - Omgeving Knipplein (gelegen tussen ged. Dr. Schaepmanlaan, ged. Van Gilselaan);
 - Godwaldtpark (gelegen aan de Takspui);
 - Omgeving Dijkcentrum (gelegen tussen ged. Dravietdijk, ged. Flintdijk en ged. Moriondijk);
 - Omgeving 't Zand (gelegen aan ged. 't Zand en ged. Zundertseweg);
 - Omgeving Lindenburg (ged. Langdonk, Lindenburg, ged. Elisadonk, Abeliadonk, Evelindeflat);
 - Omgeving Willemijntje-Pootlaan (gelegen aan Pootlaan);
 - Park Vondellaan-Eglantier (gelegen aan Vondellaan);
 - Omgeving Pattontunnel/buurtcentrum De Wieken (gelegen aan Pattontunnel, ged. Gezellelaan en ged. Rodenbachlaan);
 - Parkeerterrein De Brink (gelegen aan de Melis Stokelaan);
 - Omgeving Kroevencentrum (gelegen aan ged. Kroevenlaan en ged. President Kennedylaan);
 - Tolbergvijver (gelegen aan de Bulkenaarstraat);
 - Tolberg Centrum (gelegen tussen ged. Willem Dreesweg en Heulberg);
 - Speeltuin Champetterberg;
 - Speeltuin Heulberg-Ligusterberg;
 - Speelterrein Marmotberg (Marmotberg, ged. Margrietberg en ged. Meesberg);
 - Omgeving Kinderboerderij Tolberg (Watermolenberg, ged. Achterberg);
 - Waterpartij Dilleberg-Oost (ged. Dubbelberg, Dilleberg, ged. Damastberg en ged. Dadelberg);
 - Speelgelegenheid achter Damastberg (ged. Dubbelberg);
 - Kade-Spoorgebied (ged. Borchwerf, Oostelijke Havendijk, Industriestraat, Kadeplein, ged. Kade, Stationstraat, Stationsplein);
 - Rembrandtgalerij-Lucasplein (ged. Jan Vermeerlaan, F. Bolstraat, Rembrandtgalerij, ged. Anth. Van Dijkstraat, ged. Gerard Doustraat, St. Lucasplein, Lucas van Leydenstraat);
 - Omgeving Da Vinci College-Cruijffcourt (ged. wethouder Lanestraat, Mondriaanstraat, ged. Van Goghlaan);
 - Schoolplein en omgeving Wouwse Plantage (gelegen aan Plantagebaan);
 - Speelgelegenheid Moerstraten (gelegen nabij sportpark aan Heivelddreef);
 - Catharinapark Wouw (gelegen tussen Kloosterstraat, Bosveld en Vijverveld)
- (allen in de gemeente Roosendaal), zoals aangegeven op de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte situatietekeningen, aan te wijzen als openbare plaatsen waarop het verboden is alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank alsmede al dan niet leeg glaswerk bij zich te hebben kennelijk met het oogmerk om dit aan te wenden voor directe alcoholconsumptie;

II. te bepalen, dat dit besluit in werking treedt op 1 mei 2009.

Aldus besloten door burgemeester en wethouders van Roosendaal op 21 april 2009,

De secretaris,

De burgemeester,

(De bijlage bij dit besluit is vanwege de afmeting niet opgenomen. De bijlage bestaat meerdere plattegronden met een aanduiding van de aangewezen gebieden.)

Verordening op de mededinging bij de verstrekking van alcoholhoudende drank

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Roosendaal
Officiële naam regeling	Verordening op de mededinging bij de verstrekking van alcoholhoudende drank
Citeertitel	Verordening op de mededinging bij de verstrekking van alcoholhoudende drank
Besloten door	gemeenteraad
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	openbare orde en veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Bij de eerste wijziging naar aanleiding van invoering van de Algemene wet bestuursrecht heeft de verordening een andere citeertitel gekregen.

De tweede wijziging heeft betrekking op het algemeen geldend verklaren van de regeling voor het gehele grondgebied naar aanleiding van de gemeentelijke herindeling.

Grondslagen

1. Drank- en horecawet, art. 3

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

1. geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-4-1997		toelichting	27-3-1997 Gemeentebblad 1997/18, Roosendaalse bode 30-3-1997	27-3-1997 Gemeentebblad 1997/18, Roosendaalse bode 30-3-1997	33/3a
1-1-1994		toelichting	16-12-1993 Gemeentebblad 1993/16	16-12-1993 Gemeentebblad 1993/16	onbekend
1-3-1993		nieuwe regeling	17-12-1992 Gemeentebblad 8-2-1993	17-12-1992 Gemeentebblad 8-2-1993	BA/92-132

Geconsolideerde tekst van de regeling

De raad van de gemeente Roosendaal en Nispen;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 7 december 1992, nr. 592;

gehoord de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Westelijk Noord-Brabant;

overwegende, dat het gewenst is om regels vast te stellen ter voorkoming van ongewenste mededinging, die plaatsvindt door de verstrekking van alcoholhoudende drank in inrichtingen van instellingen van recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard;

gelet op de Drank- en Horecawet en de gemeentewet;

HEEFT BESLOTEN:

vast te stellen de volgende "Verordening op de mededinging bij de verstrekking van alcoholhoudende drank".

Artikel 1.

Begripsomschrijving.

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - A. rechtspersoon: de rechtspersoon die zich richt op activiteiten van recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard;
 - B. vergunning: de vergunning op grond van artikel 3, eerste lid, onder a., van de Drank- en Horecawet.
2. Onder rechtspersoon, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, is niet begrepen een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid.

Artikel 2.

Vergunningsvoorschriften.

Het is aan een rechtspersoon verboden:

- a. in de inrichting bijeenkomsten van persoonlijke aard, zoals bruiloften en partijen, te houden;
- b. openlijk de mogelijkheid aan te prijzen tot het houden van bijeenkomsten van persoonlijke aard, hiermede te adverteren of redame te maken.

Artikel 3.

Tijden van alcoholverstrekking.

Het is aan een rechtspersoon verboden alcoholhoudende dranken te verstrekken buiten een uur voor tot uiterlijk een uur na:

- a. de wedstrijd- en trainingsuren, dubavonden en dubvergaderingen in/van instellingen van sportieve en/of recreatieve aard;
- b. de bijeenkomsten in/van instellingen van sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard.

Artikel 4.

Slotbepalingen.

1. Indien een vergunning van een rechtspersoon op grond van de bepalingen in de Drank- en Horecawet en/of een op die wet gebaseerde verordening is beperkt, blijft die beperking - onverminderd het bepaalde in deze verordening - van kracht.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van een door burgemeester en wethouders na haar afkondiging te bepalen tijdstip.

Artikel 5.

Nadere regelen.

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere regelen te stellen in het belang van een goede uitvoering van de in deze verordening geregelde onderwerpen.

Artikel 6.

Strafbepaling.

De overtreding van de artikelen 2 en 3 kan worden gestraft met geldboete van de eerste categorie.

Artikel 7.

Citeertitel.

Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening mededinging verstrekking alcoholhoudende drank 1992".

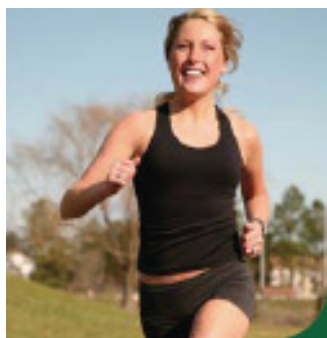
Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Roosendaal en Nispen in zijn openbare vergadering van 17 december 1992.

De secretaris,

De voorzitter,

Algemeen geldend verklaard voor het gehele grondgebied van de gemeente Roosendaal bij raadsbesluit d.d. 27 maart 1997

De raad van de gemeente Roosendaal,
De secretaris, De voorzitter,

Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid

2008-2011

 Gemeente
Roosendaal

Colofon

Vormgeving en opmaak:
Reach strategische communicatie
& vormgeving, Raamsdonksveer

Tekst:
Maartexot, Breda

Eindredactie:
afdeling Beleid,
gemeente Roosendaal

Inhoudsopgave

Voorwoord	4
1 Inleiding	5
2 De gezonde keuze	6
2.1 Roosendaal: gemeente met ambitie	6
2.2 Gezond door samenwerking	6
3 Landelijk preventiebeleid	8
3.1 Bestrijden welvaartsziekten	8
3.2 Wat betekent dit voor Roosendaal?	8
4 De ambitieuze weg naar een gezonder Roosendaal	10
4.1 Terugdringen en voorkomen van roken	10
4.2 Terugdringen en voorkomen van overmatig alcoholgebruik	12
4.3 Terugdringen en voorkomen van overgewicht	14
4.4 Voorkomen van depressie	16
4.5 Voorkomen van diabetes	18
4.6 Roosendaal moet gezonder worden	20
5 Lokaal gezondheidsbeleid is integraal beleid	20
6 Van ambitie naar praktijk	22
6.1 Tijdsperiode	22
6.2 Draagvlak en effectiviteit	22
6.3 Ontwikkelen uitvoeringsprogramma	24
6.4 Evaluatie	25
Tot slot	26

Voorwoord

Gezondheid is een groot goed. Veel mensen beschouwen die als een van de belangrijkste zaken in het leven. Logisch, want een goede gezondheid is een randvoorwaarde om zonder beperkingen te werken, sporten, wonen, recreëren en onderwijs te volgen. De gemeente Roosendaal hecht veel waarde aan een goede gezondheid van al haar burgers. Gezonde inwoners vertegenwoordigen immers een gezonde gemeente.

Internationaal gezien maakt de gezondheid van Nederlanders achterop. Het landelijke beleid van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport benadrukt dan ook de noodzaak om te investeren in een gezonder leven en een gezondere leefomgeving. Een steeds grotere zorgvraag is anders het gevolg. De komende jaren wil de gemeente Roosendaal haar inwoners stimuleren en motiveren om gezondere keuzes te maken.

De gemeentelijke ambitie is groot en een integrale aanpak is noodzakelijk. Graag maak ik afspraken met instellingen en organisaties die zich bezighouden met gezondheid. Op wat voor manier dan ook. Concrete afspraken moeten leiden tot de realisatie van deze ambitie, want alleen samen met u, instellingen en inwoners van Roosendaal, wordt de gemeente gezonder.

In deze Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008-2011 leest u wat de gemeente Roosendaal wil bereiken op gezondheidsgebied. Het is geen gemakkelijke opgave, maar een uitdaging die ik graag met u aanga. Gezondheid is meer dan tevoren een belangrijke afweging in onze besluitvorming.

Van de gemeente mag u dan ook verwachten dat zij zich inzet en u waar nodig ondersteunt om voor inwoners een gezonde keuze gemakkelijker te maken.

Mag ik ook op u rekenen bij het opstellen van een concreet uitvoeringsprogramma?

Kees Jongmans
Wethouder lokaal gezondheidsbeleid

1 Inleiding

De huidige maatschappij is snel en dynamisch. Veel burgers hebben het (te) druk met hun gezin, werk en hobby's. De keuze om even de auto te pakken naar het werk of de stad, even snel iets makkelijks te eten en de vrije tijd voor de tv of achter de computer door te brengen is snel gemaakt. Hierdoor bewegen mensen te weinig en eten ze te veel of ongezond. Deze ongezonde levensstijl – in veel gevallen nog eens versterkt door de huidige leefomgeving – veroorzaakt onder andere overgewicht en diabetes en kan leiden tot depressies. Op termijn zorgt dit voor een sterke toename van de zorgkosten én verlies van kwaliteit van leven.

De titel 'Naar een gezonder Roosendaal!' van deze Kadernota verwijst naar de gemeentelijke langetermijnambitie. De komende jaren schept de gemeente dan ook een omgeving en de voorwaarden die mensen eenvoudig in staat stellen een gezonde keuze te maken.

Deze nota borduurt voort op het lokale gezondheidsbeleid 2003-2007 en past bij het collegeprogramma 2006-2010 'Hart voor Roosendaal en haar toekomst'. Het uitgangspunt is: een goede gezondheid is belangrijk voor de samenleving en preventie staat voorop. Het gaat dan niet alleen om het voorkomen van ziekte, maar ook om het bevorderen van een gezonde leefstijl. Daarom versterkt de gemeente het lokale gezondheidsbeleid en bevordert zij de professionele standaarden binnen de gezondheidsbevordering en de openbare geestelijke gezondheidszorg.

Vanzelfsprekend neemt de gemeente ook de verantwoordelijkheid voor wettelijke 'zorgtaken' zoals vastgelegd in de Wet collectieve preventie volksgezondheid. Hiervoor maakte de gemeente afspraken met de GGD West-Brabant, die zijn vastgelegd in het basistakenpakket. Dit pakket wordt net als het lokale beleid iedere vier jaar geactualiseerd.

1 Het collegeprogramma 2006-2010 leest u op www.roosendaal.nl/lokaalgezondheidsbeleid

2 De wettekst leest u op www.roosendaal.nl/lokaalgezondheidsbeleid

2 De gezonde keuze

2.1 Roosendaal: gemeente met ambitie

Participatie in de samenleving. Dat wenst de gemeente Roosendaal voor elke inwoner. Een goede gezondheid draagt daaraan bij. Hoe langer de burgers een gezonde levensstijl hanteren, hoe langer zij kunnen deelnemen aan de samenleving. Om burgers gezond te houden – en dus minder afhankelijk te laten zijn van voorzieningen op het gebied van wonen, zorg en welzijn – is een duurzame en sociale infrastructuur van organisaties, diensten en voorzieningen noodzakelijk. Op alle fronten dienen Roosendalers ondersteund te worden bij het maken van een verantwoorde en gezonde keuze.

Op gezondheidsgebied heeft de gemeente dan ook de volgende ambitie:

'De gemeente maakt van Roosendaal een gezondere gemeente, een gemeente waarin voor inwoners de gezonde keuze de makkelijkste keuze is!'

2.2 Gezond door samenwerking

Een gezondere gemeente is een gedeelde verantwoordelijkheid van gemeente en burgers en vraagt om een lange adem en een integrale aanpak. De negatieve (economische) effecten van een ongezonde leefstijl en -omgeving zijn pas zichtbaar op de lange termijn. Preventief beleid om ziekte te voorkomen is dan ook het uitgangspunt.

Tegelijkertijd vraagt het nastreven van een gezonder Roosendaal om activiteiten op diverse beleidsterreinen. Synergie is noodzakelijk op het gebied van onderwijs, jeugd en wonen, sport, toerisme en recreatie, verkeer en vervoer, arbeidsmarkt en openbare ruimte. Bij de realisatie van deze ambitie heeft de gemeente dan ook hulp nodig van inwoners en (zorg)instellingen. Alleen onderlinge samenwerking zorgt voor gezondere Roosendalers. De komende vier jaar betreft de gemeente – als regisseur – inwoners en (zorg)instellingen dan ook actief bij het uitvoeringsbeleid.

In 2020 moet, in navolging van het rijksbeleid, Roosendaal een gezondere gemeente zijn. In 2011 bekijkt de gemeente of deze kadernota wordt verlengd met een periode van vier jaar. Een nieuw uitvoeringsprogramma 2012-2015 is dan essentieel.

Praktijkvoorbeeld

Drie ochtenden in de week brengt mevrouw Jansen haar twee kinderen met de auto naar school. De twee andere ochtenden rijden de kinderen mee met de buurvrouw, van wie de kinderen op dezelfde basisschool zitten. 's Middags worden de kinderen weer met de auto van school gehaald.

Mevrouw Jansen brengt haar kinderen het liefst met de fiets naar school. Ze kunnen al goed fietsen en het zou beter zijn voor haarzelf en de kinderen. Ze zitten toch al zo vaak binnen en achter de computer. Wat frisse lucht en beweging zouden hen goed doen.

Het fietstochtje is zeker vijftien minuten, maar dat is niet het ergste. Mevrouw Jansen vindt de wegen en paden waarlangs naar school gefietst moet worden een beetje gevaarlijk. De fietspaden zijn niet heel duidelijk aangegeven en op veel plekken wordt erg hard gereden door auto's en bussen. Daar kan ze haar kinderen toch niet langs laten fietsen?

De inrichting van de leefomgeving heeft een negatieve invloed op de leefstijl van mevrouw Jansen en haar kinderen. Zij bewegen nu minder dan dat zij bij een veiliger leefomgeving zouden (kunnen) doen. Hierdoor lopen zij een groter risico op overgewicht. De gemeente wil naar een situatie waarin de gezonde keuze ook de gemakkelijkste keuze wordt en blijft.

Praktijkvoorbeeld

Drie ochtenden in de week brengt mevrouw Jansen haar twee kinderen met de fiets naar school. De andere twee ochtenden fietsen de kinderen mee met de buurvrouw, van wie de kinderen op dezelfde basisschool zitten. 's Middags worden de kinderen ook weer met de fiets opgehaald.

Het fietstochtje duurt ongeveer vijftien minuten. Mevrouw Jansen en de kinderen vinden het altijd een erg leuk en gezellig tochtje. Gevaarlijk is het ook niet. De fietspaden zijn mooi geasfalteerd, gescheiden van de autowegen en ook goed verlicht. Bij oversteekplaatsen wordt de snelheid van auto's en bussen bovendien met verkeersmaatregelen beperkt.

Het valt mevrouw Jansen op dat haar beide kinderen al goed kunnen fietsen en de verkeersregels schijnen te kennen. Had ze pas niet van een andere moeder gehoord dat de kinderen op school les hadden gehad in veilig fietsen?

In het tweede voorbeeld is de leefomgeving van mevrouw Jansen en haar kinderen veiliger dan in het eerste voorbeeld. Dit maakt het voor hen makkelijker om een gezonde keuze te maken en op de fiets naar school te gaan. De gemeente Roosendaal kan in dit voorbeeld een taak vervullen op het gebied van de verkeersveiligheid, via bijvoorbeeld de geboden infrastructuur en een (financiële) bijdrage aan scholen, zodat zij bijvoorbeeld verkeerslessen aan de leerlingen kunnen geven. Lokaal gezondheidsbeleid is dus duidelijk integraal beleid.

3 Landelijk preventiebeleid

3.1 Bestrijden welvaartsziekten

Bij het vaststellen van de gezondheidsambitie springt de gemeente Roosendaal in op het landelijke preventiebeleid van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). Dit rijksbeleid voor de periode 2007-2010 is uiteengezet in de nota 'Kiezen voor gezond leven'. Hierin benadrukt het ministerie dat preventie voor een belangrijk deel een taak is van de gemeente, lokale organisaties en hulpverleners.

Uit de rijksnota blijkt dat vooral ongezond gedrag flink bijdraagt aan de ziektelast. De reden: veel ongezonde leefgewoonten vormen een risico voor bijvoorbeeld hart- en vaatziekten, kanker, chronische luchtwegaandoeningen en diabetes type 2. Hoewel ziekte deels onvermijdelijk is door (genetische) aanleg of toeval, zijn de welvaartsziekten van nu grotendeels te vermijden.

Het rijksbeleid richt zich om die reden vooral op ziekten die met levensstijl te maken hebben en risicofactoren die leiden tot een grote ziektelast. In het Nederlandse gezondheidsbeleid ligt de speerpunt voor de komende jaren op:

- roken;
- overmatig alcoholgebruik;
- overgewicht (bewegen en voeding);
- diabetes;
- depressie.

Anno 2008 vormen roken, overmatig alcoholgebruik en overgewicht de belangrijkste volksgezondheidsproblemen in Nederland. Bij diabetes en depressie leveren vroegtijdige signalering en goede ketenzorg grote gezondheidswinst op.

3.2 Wat betekent dit voor Roosendaal?

In 2006 voerde de GGD West-Brabant een regionale Volksgezondheid Toekomstverkenning (RVTV) uit waarin de gezondheid van de West-Brabantse bevolking in kaart is gebracht². Hieruit bleek dat de gezondheidssituatie van de gemeente Roosendaal niet veel afwijkt van het Nederlandse gemiddelde. Daarnaast werden de vijf landelijk gestelde speerpunten nadrukkelijk herkend en erkend in het vooroverleg tussen gemeente en lokale ketenpartners. Ook in Roosendaal is op deze speerpunten veel gezondheidswinst te behalen. De gemeente heeft dan ook besloten om roken, overmatig alcoholgebruik, overgewicht, diabetes en depressie tot de speerpunten te benoemen van het lokale gezondheidsbeleid 2008-2011.

² De tekst in deze paragraaf is ontleend aan de preventienota 'Kiezen voor gezond leven' van het ministerie.

⁴ De regionale Volksgezondheid Toekomstverkenning 'Gezondheid tellt in West-Brabant' leest u op www.roosendaal.nl/lokaalgezondheidsbeleid

Gemeente Roosendaal

4 De ambitieuze weg naar een gezonder Roosendaal

Wat zijn de daadwerkelijke gevolgen van een ongezonde levensstijl voor de gezondheid? Waar staan Roosendalers nu als het gaat om roken, alcoholconsumptie, overgewicht, diabetes en depressie? Hoe (on)gezond zijn ze? In dit hoofdstuk wordt de gemeentelijke ambitieuze weg naar een gezonder Roosendaal nader toegelicht.

4.1 Terugdringen en voorkomen van roken

Waarom preventie van roken?

De belangrijkste oorzaak van vroegtijdige sterfte door longkanker, COPD en kanker in het hoofd-halsgebied is (mee)roken. Roken verhoogt het risico op aandoeningen aan hart- en bloedvaten. Bovendien vergroot het de kans op een versneld negatief ziekteverloop voor mensen met hart- en vaatziekten en voor long- en diabetespatiënten. Niet alleen is roken erg schadelijk voor de volksgezondheid, het veroorzaakt ook de grootste kostenpost in de gezondheidszorg van alle leefstijlfactoren.

Huidige situatie

Bijna drie op de tien volwassenen rookt in Roosendaal. Van de jongeren van 12 t/m 17 jaar rookt één op de tien. In de groep jongeren van 15 t/m 17 jaar rookt al 16 procent dagelijks sigaretten. Het aantal rokende ouderen is in navolging van de landelijke trend met 17 procent ook in Roosendaal lager dan onder volwassenen.

	Jeugd (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen (19 t/m 64 jaar)	Ouderen (65-plus)
Rookt dagelijks	9%	28%	-
Rookt	-	-	17%

Tabel: Roken in Roosendaal

Landelijk gezien daalt het percentage volwassenen rokers naar 28 procent. Vooral 25- tot 35-jarige mannen roken. Het percentage rokers is bij laagopgeleide jongeren en volwassenen groter dan bij hoogopgeleiden. Het verschil tussen deze twee groepen is de afgelopen vijftien jaar zelfs vergroot.

Tussen 1997 en 2006 daalde het percentage rokende jongeren (10- tot 19-jarigen); bij de jongsten naar 6 procent en bij de oudsten naar 37 procent. In een eerdere meetperiode stegen deze percentages juist licht.

Maar liefst 49 tot 69 procent van de mannen van Turkse afkomst rookt. Dit percentage ligt beduidend hoger dan dat van autochtone mannen (31 procent). Vooral Turkse mannen in de leeftijd van 25 tot 45 jaar roken (70 procent). Bij vrouwen van Turkse afkomst wijkt het percentage rokers niet af van rokende autochtone vrouwen. Voor mannen van Marokkaanse afkomst is het aandeel rokers (30 procent) juist vergelijkbaar met dat van autochtone mannen (31 procent). Vrouwen van Marokkaanse afkomst roken vrijwel niet.

Gemeentelijke ambitie tot 2020

Niet-roken moet de sociale norm worden. In 2010 is het percentage rokers teruggebracht tot 20 procent ten opzichte van 25 procent in 2007. De preventiefocus ligt hierbij op jongeren en volwassenen met een lage sociaal-economische status (SES), Roosendaalse mannen van Turkse afkomst en chronisch zieken, in het bijzonder diabetespatiënten.

Het terugbrengen van het aantal rokers bereikt de gemeente door:

1. Het voorkomen van het beginnen met roken door Roosendaalse jongeren.
2. Het voorkomen van meerroken door Roosendalers.
3. Het stimuleren en ondersteunen van Roosendalers die willen stoppen met roken.

Met deze aanpak sluit de gemeente aan bij het landelijke tabaksontmoedigingsbeleid⁵, dat is gericht op het terugdringen van het aantal rokers en het beschermen van de niet-rokers.

Adequate rookpreventie bestaat uit een breed samenhangend pakket aan maatregelen op landelijk en lokaal niveau, zoals wet- en regelgeving, (individuele) voorlichting en consumenteninformatie, prijsmaatregelen en ondersteuning op maat bij het stoppen met roken. Het beschermen van niet-rokers gebeurt hoofdzakelijk via landelijke wet- en regelgeving.

⁵ Het nationale programma tabaksontmoediging 2006-2010 en het landelijke actieplan tabaksontmoediging 2008 leest u op www.roosendaal.nl/lokaalgezondheidsbeleid

4.2 Terugdringen en voorkomen van overmatig alcoholgebruik

Waarom preventie van overmatig alcoholgebruik?

Alcoholverslaving behoort tot de top tien van gezondheidsproblemen. Overmatig alcoholgebruik leidt onder andere tot leveraandoeningen en een verhoogde kans op kanker, hart- en vaatziekten, angststoornissen en depressie. Voor jongeren is te veel drinken extra schadelijk, aangezien zij nog in de groei zijn. Ook gezinnen van alcoholisten, verkeersslachtoffers, ouders van kinderen die te veel drinken en werkgevers die geconfronteerd worden met alcoholgerelateerd arbeidsverzuim ondervinden de negatieve kanten van overmatig alcoholgebruik.

Huidige situatie

In Roosendaal drinkt de helft van de jongeren alcohol. Hiervan is 13 procent een 'binge drinker'. Dit betekent dat zij minimaal zes glazen alcohol drinken op minstens één (weekend)dag. Regionale cijfers laten zien dat binge-drinken vooral een probleem is van 16- en 17-jarigen. Onder volwassenen en ouderen nuttigt ruim één op de tien volwassenen te veel⁷ alcohol.

	Jeugd (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen (19 t/m 64 jaar)	Ouderen (65-plus)
Alcohol afgelopen 4 weken	50%	-	-
Overmatig alcoholgebruik	13%	11%	11%

Tabel: Overmatig alcoholgebruik in Roosendaal

Jongeren drinken steeds meer en op steeds jongere leeftijd. Vooral jonge meisjes van twaalf tot en met veertien jaar zijn van 1993 tot 2003 meer gaan drinken.

De alcoholconsumptie onder middelbare scholieren (12+) is in diezelfde periode met 11 procent gestegen. Jongens drinken frequenter en kiezen voor bier. Breezers en premixen zijn favoriet onder meisjes.

Het percentage volwassenen dat overmatig drinkt, is stabiel. Onder mannen drinken mannen met een lage sociaal-economische status het meest. Bij vrouwen zijn vooral hoogopgeleiden zware alcoholgebruikers.

6 'Binge drinker': jongeren die 6 of meer glazen alcohol op 1 (weekend)dag drinken.

7 Overmatig drinken: mannen 2 of meer glazen per dag en vrouwen 2 of meer glazen per dag.
Zwaar drinken: mannen minimaal 6 glazen per dag en vrouwen minimaal 4 glazen per dag.

Gemeentelijke ambitie tot 2020

In 2010 moet het percentage overmatige drinkers minimaal gelijk zijn gebleven en waar mogelijk teruggebracht. De preventiefocus ligt op de risicogroepen Roosendaalse jongeren met hun ouders of verzorgers, volwassen mannen met lage SES en vrouwen met hoge SES.

Het terugbrengen of stabiliseren van het aantal overmatige alcoholgebruikers bereikt de gemeente door:

1. Het ontmoedigen van alcoholgebruik door jongeren onder de zestien jaar.
2. Het verminderen van de schadelijke gevolgen van alcoholgebruik in het gezin, op het werk, in het verkeer en in uitgaansituaties.
3. Het veranderen van de omgeving, zodat de gezonde keuze ook de gemakkelijkste keuze is.

Adequate alcoholpreventie bestaat uit een goede activiteitenmix die aangrijpt op zowel de persoonsgebonden determinanten, zoals kennis en houding, als de omgevingsgebonden determinanten⁸. Alleen dan kan het gewenste gedrag eenvoudiger worden volgehouden.

⁸ Voor meer informatie over preventie van (overmatig) alcoholgebruik zie ook www.alcoholbeleid.nl

4.3 Terugdringen en voorkomen van overgewicht

Waarom preventie van overgewicht?

Te weinig lichaamsbeweging en te veel én ongezond eten zijn de belangrijkste oorzaken van overgewicht. Al 10 procent van de ziektelast vloeit voort uit overgewicht, vooral door het hoge risico op diabetes. Een gezond voedingspatroon van onverzadigde vetten, groente, fruit en vis voorkomt ongeveer een kwart van de ziekte- en sterfgevallen. Onvoldoende bewegen leidt tot een verhoogde kans op bepaalde ziekten, een minder gunstig ziekteverloop en vroegtijdige sterfte. Vooral kinderen ondervinden schadelijke gevolgen van ongezond eten en weinig beweging. De kans is groot dat ze op latere leeftijd kampen met (ernstig) overgewicht en diabetes. Ook kunnen psychosociale problemen – door stigmatisering – ontstaan, zoals eenzaamheid, verdriet en gespannenheid.

Huidige situatie

Net zoals in de rest van Nederland is overgewicht de afgelopen jaren flink toegenomen in West-Brabant. In Roosendaal kampt 46 procent van de volwassenen met overgewicht en 12 procent heeft ernstig overgewicht. Het percentage laagopgeleiden met ernstig overgewicht ligt bijna drie keer hoger dan onder hoogopgeleiden. Van de 55-plussers in de Roosendaalse wijk Kalsdonk is 67 procent te zwaar. Van deze ouderen heeft 28 procent ernstig overgewicht. Onder jongeren geeft 11 procent aan dat ze overgewicht hebben. Metingen tonen aan dat 12 procent van de Roosendaalse kinderen van 5 en 6 jaar te dik is. Van 10- en 11-jarige kinderen is zelfs 14 procent te dik. Landelijke cijfers geven aan dat overgewicht vaker voorkomt bij kinderen van Turkse en Marokkaanse afkomst.

De meeste Roosendalers – jong en oud – eten niet elke dag groente en fruit. Van de volwassenen beweegt 46 procent te weinig. Onder ouderen ligt dit percentage op 39. Een kwart van de jongeren sport minder dan één keer per week buiten schooltijd. Jongens sporten meer dan meisjes. En hoe ouder jongeren worden, hoe minder ze sporten.

Het ziet ermaar uit dat de komende twintig jaar het percentage volwassenen met ernstig overgewicht (obesitas) toeneemt met 50 procent.

Gemeentelijke ambitie tot 2020

In 2020 is het percentage volwassen, jongere en oudere Roosendalers met overgewicht gedaald of gelijk gebleven. De preventiefocus ligt op de Roosendaalse jeugd en op volwassenen en ouderen met een lage SES. Autochtoon én allochtoon.

Het terugdringen en voorkomen van overgewicht bereikt de gemeente door:

1. Het stimuleren van gezonder eten en het bevorderen van een actievere leefstijl.
2. Het beïnvloeden van de sociale en fysieke omgeving.

Adequate overgewichtpreventie bestaat uit een samenhang en afstemming van alle activiteiten van de verschillende lokale organisaties. Een integrale lokale aanpak vanuit verschillende beleidsterreinen en instellingen én het inbedden van een evaluatie op effectiviteit is noodzakelijk.

	Jeugd (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen (19 t/m 64 jaar)	Ouderen (65-plus)
Overgewicht	11%	46%	65%
Ernstig overgewicht	2%	12%	15%

Tabel: Mensen met overgewicht in Roosendaal

	Jeugd ⁹ (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen ¹⁰ (19 t/m 64 jaar)	Ouderen ¹¹ (65-plus)
Beweegt onvoldoende	23%	46%	39%
Eet onvoldoende groente en fruit	89%	89%	74% / 44% ¹²

Tabel: Gezond eten en bewegen in Roosendaal

⁹ Sport minder dan 1x per week buiten schooltijd. Eet niet dagelijks groente én fruit.

¹⁰ Voldoet niet aan Nederlandse Norm Gezond Bewegen. Eet niet dagelijks > 200 gr. groente en 2 stuks fruit.

¹¹ Voldoet niet aan NL Norm Gezond Bewegen voor 55+.

¹² Eet niet dagelijks > 200 gr. groente. Eet niet dagelijks 2 stuks fruit of 1 glas vruchtensap + 1 stuk fruit per dag.

4.4 Voorkomen van depressie

Waarom preventie van depressie?

Schooluitval, arbeidsverzuim en sociaal isolement zijn vaak de gevolgen van een depressie. Mensen met een depressie hebben een aanhoudende neerslachtige stemming en vinden alle dagelijkse activiteiten te veel. Volwaardig deelnemen aan de samenleving is dan ook een grote opgave. Aangezien depressieve mensen een groter (en vaak langdurig) beroep doen op de gezondheidszorg, is deze stoornis een van de duurere ziekten.

Huidige situatie

Er bestaat niet één oorzaak voor depressie. Het gaat om een samenspel van ingrijpende levensgebeurtenissen en persoons- en omgevingsgebonden factoren. Hoeveel mensen in Roosendaal daadwerkelijk depressief zijn, is niet vast te stellen. Schriftelijke gezondheidsenquêtes van de GGD tonen echter wel aan hoe mensen hun psychische gezondheid zelf ervaren. Onder ouderen ontstaat een grotere kans op angst en depressie als zij ervaren dat ze de regie over hun leven verliezen. Ook mensen die eenzaam zijn lopen een groter risico om in een depressie te belanden.

Demografische ontwikkelingen zorgen ervoor dat het absolute aantal mensen met een depressieve stoornis – gediagnosticeerd door de huisarts – tussen 2005 en 2025 stijgt met 4 procent.

Gemeentelijke ambitie tot 2020

In 2020 zijn er minder eenzame en minder licht depressieve Roosendalers. Ook zoeken inwoners van de gemeente eerder hulp bij depressieve klachten. De preventiefocus ligt hierbij op volwassenen en ouderen met een lage SES, (allochtone) vrouwen, Roosendalers van Marokkaanse afkomst en (allochtone) jongeren die in armoede leven en/of zijn blootgesteld aan verwaarlozing, misbruik of geweld.

Het voorkomen van depressie bereikt de gemeente door:

1. Het verminderen van eenzaamheid en licht depressieve klachten onder de Roosendaalse bevolking.
2. Het stimuleren van inwoners met depressieve klachten om eerder hulp te zoeken.
3. Het vroegtijdig signaleren van een mogelijke depressie.

Adequate depressiepreventie bestaat uit een levensfasegerichte, integrale aanpak van publieksoverlichting, vroegsignalering en advisering, preventieve ondersteuningsprogramma's en omgevingsgerichte maatregelen. Het bevorderen van de samenhang en afstemming tussen lokale organisaties en beroepsgroepen is hierbij essentieel.

	Jeugd (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen (19 t/m 64 jaar)	Ouderen (65-plus)
Enkele psychische gezondheid als slecht	15%	17%	21%

Tabel: Roosendalers met een als slecht ervaren psychische gezondheid¹² volgens schaal MHI-5

	Ouderen (65+)	Ouderen (55+ Kalsdonk)
Heeft het gevoel de regie over eigen leven niet meer in de hand te hebben	18%	23%

Tabel: Regie over eigen leven

	Jeugd (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen (19 t/m 64 jaar)	Ouderen (65+)	Ouderen (55+ Kalsdonk)	Turkse Ouderen (55+)	Marokkaanse Ouderen (55+)
Is matig of (zeer) ernstig eenzaam	-	39%	49%	54%	42,5%	51,4%
Is (zeer) ernstig eenzaam	-	9%	11%	15%	12,5%	14,3%

Tabel: Percentage Roosendalers dat eenzaam is volgens schaal van De Jong-Gierveld

¹² Scorescore MHI-5 < 60

4.5 Voorkomen van diabetes

Waarom preventie van diabetes?

Diabetes mellitus ofwel suikerziekte is een ziekte die op termijn kan leiden tot diverse (ernstige) lichamelijke klachten en complicaties, een verhoogd risico op hart- en vaatziekten, blindheid, verlies van levenskwaliteit en een kortere levensverwachting. Het is van oorsprong een typische ouderdomsziekte die onder jeugdigen en jongvolwassenen onder de 40 jaar niet voorkwam. Anno 2008 krijgen echter steeds meer jongeren – vooral jongeren met (ernstig) overgewicht – diabetes.

Huidige situatie

Diabetes is een van de meest voorkomende chronische ziekten in West-Brabant. Hoewel het aantal ongediagnosticeerde diabetici onbekend is, neemt het aantal Roosendalers met diabetes de komende jaren toe. De belangrijkste oorzaken zijn de verwachte toename van het aantal 65-plussers en het groeiende aantal inwoners met (ernstig) overgewicht.

Elk jaar komen er landelijk ongeveer 70.000 diabetespatiënten bij. Naar schatting hebben 250.000 mensen diabetes zonder dat ze het weten. Vooral personen van Turkse, Marokkaanse en Surinaamse afkomst hebben drie tot zes keer meer kans op diabetes dan autochtonen. Te weinig beweging, (ernstig) overgewicht, roken en de vergrijzing zorgt voor een blijvende toename van het aantal diabetici. Alleen al de vergrijzing zorgt voor een stijging van 32,5 procent tussen 2005 en 2025. Ook de toegenomen alertheid van huisartsen en de bevolking verhoogt het aantal gestelde diagnoses.

Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2008-2011

Gemeentelijke ambitie tot 2020

In 2020 is het percentage Roosendalers met diabetes gedaald of gelijk gebleven. Vooral onder jongeren en allochtonen is het aantal patiënten gestabiliseerd. De preventiefocus ligt hierbij op jongeren met (ernstig) overgewicht, (oudere) mensen met een lage SES en Roosendalers van Turkse, Marokkaanse en Surinaamse afkomst.

Het voorkomen van diabetes bereikt de gemeente door:

1. Het beïnvloeden van gedragskeuzes op het gebied van bewegen, voeding en roken.
2. Het bevorderen van de bewustwording van de risicofactoren voor diabetes.
3. Het vroegtijdig signaleren en behandelen van diabetes.
4. Het voorkomen van complicaties.

Adequate diabetespreventie bestaat uit afstemming, samenhang en doorstroom tussen primaire preventie en tertiaire preventie rond mensen met (een verhoogd risico op) diabetes. Een integrale aanpak door preventiepartners en eerstelijnszorg is hierbij noodzakelijk. De inspanningen worden ondersteund met een grootschalige landelijke diabetescampagne¹⁴.

	Jeugd (12 t/m 17 jaar)	Volwassenen (19 t/m 64 jaar)	Ouderen (65-plus)
Diabetes mellitus vastgesteld door arts	0,1%	4%	15%
(Ernstig) overgewicht	11%	46%	65%

Tabel: Mensen met diabetes mellitus in Roosendaal

¹⁴ Meer informatie over de diabetescampagne vindt u op www.kijktopdiabetes.nl/professionals

4.6 Roosendaal moet gezonder worden

Gezamenlijk actie ondernemen om de gezondheid van de inwoners van de gemeente Roosendaal te verbeteren, blijkt uit alle informatie en cijfers geen overbodige luxe te zijn. Vanuit maatschappelijk en economisch belang moeten Roosendalers gestimuleerd en gemotiveerd worden om gezonder te leven.

In 2020 moet er dan ook een aanzienlijke gezondheidswinst behaald zijn op het gebied van roken, overmatig alcoholgebruik, overgewicht, diabetes en depressie. De aanpak van diabetes wordt meegenomen in de speerpunten roken en overgewicht, gelet op de duidelijke samenhang hiertussen.

De realisatie van de gemeentelijke gezondheidsambitie is niet alleen een verantwoordelijkheid van de wethouder volksgezondheid. Zonder deskundig advies en medewerking van inwoners en lokale (zorg)instellingen is een gezondere Roosendaler een utopie. Een integraal gezondheidsbeleid is de voorwaarde tot succes.

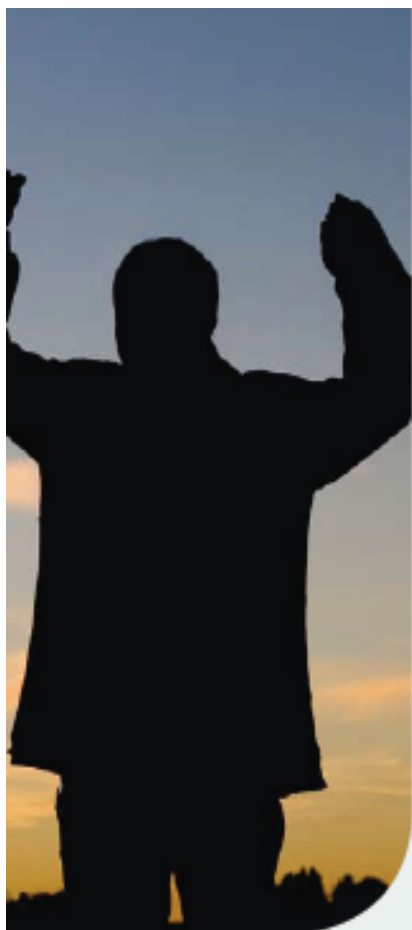

5 Lokaal gezondheidsbeleid is integraal beleid

Gezonde inwoners zijn van grote maatschappelijke waarde. Veel beleidsterreinen dragen bij aan een goede gezondheid en het behoud van gezonde burgers. Het gezondheidsbeleid beweegt zich op het snijvlak van verschillende beleidsterreinen zoals armoede, integratie, onderwijs, sport, openbare ruimte en de Wet maatschappelijke ondersteuning. Kiezen voor gezondheid is kiezen voor een integrale aanpak!

Gezondheid en armoede

Steeds meer mensen kampen met schulden en hebben moeite om rond te komen. Zij bezuinigen op lidmaatschappen van (sport)clubs, ontspanningsactiviteiten, zwemlessen en gezonde voeding. Naast het verbeteren van de materiële situatie en het doorbreken en voorkomen van sociaal isolement moet er binnen het armoedebestrijd extra geïnvesteerd worden in voorlichting en advies ten aanzien van drinkgedrag, voedingspatroon en bewegingsgedrag. In Roosendaal vraagt de problematiek rondom armoede en gezondheid van kinderen om ten minste extra aandacht in de wijken Centrum, Noord en West.

Gezondheid en integratie

Onderzoek toont aan dat reguliere informatie- en adviesstromen de allochtone inwoners niet bereiken. Zij vormen echter bij alle speerpunten van het gezondheidsbeleid – uitgezonderd overmatig alcoholgebruik – een risicogroep. In overleg met allochtone zelforganisaties en intermediairs moet uitgewerkt worden hoe deze groep met extra investeringen geïnformeerd en geadviseerd kan worden over gezondheid.

Gezondheid en onderwijs-, jeugd- en horecabeleid.

Vooral voor jongeren vormt gezond gedrag de basis voor een gezonde toekomst. In het onderwijs-, jeugd- en horecabeleid dient er dan ook extra geïnvesteerd te worden in gezonde leefgebieden van jongeren, zoals het gezin, de school en vrije tijd. Een integrale aanpak van jeugdgezondheidszorg, het onderwijs en de horeca zorgt voor een maximale gezondheidswinst. Het toekomstige Centrum voor Jeugd en Gezin kan in gezinsverband extra aandacht besteden aan overgewicht en alcoholgebruik. Ook kan het basis- en voortgezet onderwijs bewegingsonderwijs geven, gezonde voeding aanbieden en preventieprogramma's continueren op het gebied van alcohol, roken en drugs. Voor een gezonder Roosendaal ondersteunt de gemeente deze inspanningen op alle vlakken. Daarnaast ziet zij erop toe dat de horeca (inclusief sportkantines) de gemaakte afspraken en de wet- en regelgeving betreffende alcoholverkoop naleeft.

Gezondheid en sport

Het gemeentelijke sportbeleid kan met bewegingsonderwijs, georganiseerde sport en openbare sportvoorzieningen Roosendalers stimuleren om (meer) te bewegen en elkaar te ontmoeten. Met behulp van het Nationale Actieplan Sport en Bewegen (NASB)¹⁵ kan de gemeente extra investeren in het sportbeleid. Op een dusdanige manier dat een sportclub voor iedereen (financieel) toegankelijk is en er voldoende mogelijkheden zijn in het openbare gebied om op een veilige en leuke manier te bewegen.

Gezondheid en openbare ruimte

Met het inrichten van de openbare ruimte, qua infrastructuur en voorzieningen, kan de gemeente haar burgers stimuleren en motiveren om meer te bewegen. Bij de aanleg van nieuwe wijken, het revitaliseren van oude wijken en het treffen van verkeersvoorzieningen kunnen voldoende veilige voet- en fietspaden, aantrekkelijke groen- en speelvoorzieningen, parken en pleinen direct worden meegenomen in de planning- en ontwerpfase.

Gezondheid en de Wet maatschappelijke ondersteuning

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)¹⁶ is een brede participatiewet die iedereen moet stimuleren en de mogelijkheid moet bieden om volop deel te nemen aan de samenleving. Mensen die hierbij hulp nodig hebben, bijvoorbeeld door ziekte, worden daarin ondersteund. Zowel het gezondheidsbeleid als de Wmo heeft als doel de levenskwaliteit van burgers te bevorderen. Ze versterken elkaar, ook op economisch vlak. Hoe gezonder de Roosendaler, hoe minder deze afhankelijk wordt van uiteenlopende ondersteunende voorzieningen.

¹⁵ Meer informatie over NASB vindt u op www.roosendaal.nl/lokaalgezondheidsbeleid

¹⁶ Meer informatie over de Wmo vindt u op www.roosendaal.nl/lokaalgezondheidsbeleid

6 Van ambitie naar praktijk

Roosendaal, een gezondere gemeente waarin voor bewoners de gezonde keuze ook de gemakkelijkste keuze is en blijft: hoe wordt deze ambitie werkelijkheid?

De gemeentelijke gezondheidsambities gaan tot 2020 en overstijgen de periode waarvoor deze kadernota geldt. Dit betekent dat er per speerpunt concrete doelstellingen worden geformuleerd voor de periode 2008-2011. Alle hulp en inzet van zowel de gemeentelijke organisatie als de uitvoeringspartners is hierbij essentieel. De gemeente zet al haar voorzieningen en economische, juridische en communicatieve instrumenten in om de gestelde ambitie te realiseren. Alle ketenpartners kunnen dan ook in de uitvoering rekenen op gemeentelijke ondersteuning.

6.1 Tijdsperiode

Eind 2008 is voor de speerpunten overgewicht en overmatig alcoholgebruik een concreet uitvoeringsprogramma vastgesteld en in uitvoering. Eind 2009 treedt het uitvoeringsprogramma voor de speerpunten depressie en roken concreet in werking. Zoals aangegeven maakt de speerpunt diabetes onderdeel uit van het uitvoeringsprogramma overgewicht en roken.

Er is drie maanden voorbereidingstijd per speerpunt uitgetrokken om gezamenlijk meetbare doelen en activiteiten te formuleren. De planning is dan als volgt:

	Overgewicht	(Overmatig) alcoholgebruik	Depressie	Roken
2008				
Mei t/m september	x			
Oktober t/m december		x		
2009				
Mei t/m september			x	
Oktober t/m december				x

6.2 Draagvlak en effectiviteit

Een groot draagvlak onder organisaties en publiek draagt bij aan het succes van de uitvoeringsprogramma's. Dit wordt uitsluitend bereikt als de aandacht voor de speerpunten in alle reguliere werkzaamheden van de verschillende organisaties en beroepsgroepen structureel is ingebed. De gemeente streeft ernaar dat er per speerpunt minimaal één praktisch en multidisciplinair basispakket ontstaat.

Voor het creëren van synergie moeten nieuw opgezette activiteiten zoveel mogelijk aansluiten bij bestaande lokale, regionale en landelijke activiteiten en campagnes. Het werken met bewezen succesvolle en effectieve interventies is hierbij het uitgangspunt. Na ontwikkeling van de uitvoeringsprogramma's komen de betrokken partijen een à twee keer per jaar bij elkaar. Verder vindt de samenwerking zoveel mogelijk via bestaande overlegstructuren plaats. Indien nodig worden deskundige partijen geraadpleegd voor bijvoorbeeld onderzoeksgegevens, doelgroepenadering en de uitvoering van preventieactiviteiten, behandeling en begeleiding. De GGD West-Brabant, directe adviseur en preventiepartner van de gemeente, krijgt een nadrukkelijke rol als overkoepelende coördinator en adviseur. Ook is de GGD belast met het opzetten en uitvoeren van een evaluatieonderzoek.

23

Gemeente Roosendaal

6.3 Ontwikkelen uitvoeringsprogramma

Het uitvoeringsprogramma richt zich op de professionals en vrijwilligers van de uitvoerende organisaties en de Roosendaalse bevolking. Het motiveren en binden van alle verschillende spelers is dan ook de eerste stap. Met als doel: een gemeentelijke samenwerkingsstructuur.

Het stappenplan voor het ontwikkelen van een uitvoeringsprogramma per speerpunt ziet er als volgt uit:

Activiteit	Beoogd doel	Betrokkenen	Verantwoordelijk:	
			Opdrachtnemer	Opdrachtgever
Samenstellen van projectgroep	Verbreiding verantwoordelijkheid voor uitvoeringsprogramma en vervolg, waarborgen continuïteit, prioriteren van risicogroepen en formuleren van doelstellingen.	Gemeente, GGD en kempartners	GGD	Afdeling BR gemeente
Eerste nieuwsbrief uitbrengen	Uitleg werkwijze en uitvoeringsprogramma, benadrukken belang professionals en vrijwilligers + uitnodigen voor eerste bijeenkomst.	Projectgroep	GGD en afdeling ADA gemeente	Afdeling BR gemeente
Inventariseren van het aanbod in de gemeente	Analyseren van bestaand aanbod qua effectiviteit, samenhang en volledigheid en gewenst aanbod formuleren. Dit kan leiden tot het beëindigen van activiteiten.	Projectgroep en andere (vrijwilligers-)organisaties	GGD	Afdeling BR gemeente
Bijeenkomst professionals en vrijwilligers	Informeren over uitkomst inventarisatie. Daarnaast ontwikkelen van draagvlak, commitment en motivatie.	Alle (potentiële) actoren; afvaardiging eventueel per categorie	GGD	Afdeling BR gemeente
Tweede Nieuwsbrief uitbrengen	Informeren over resultaten bijeenkomst en aankondigen ambitie en overeenkomst tussen kempartners uit de projectgroep.	Projectgroep	GGD en afdeling ADA gemeente	Afdeling BR gemeente
Penbericht	Informeren van publiek en overige (maatschappelijke) organisaties.	Projectgroep	Projectgroep en afdeling ADA gemeente	Afdeling BR gemeente
Tekenen van overeenkomst	Zichtbaarheid afspraken en ambitie.	Projectgroep Andere betrokkenen worden uitgenodigd om de overeenkomst te steunen door mee te tekenen.		

Activiteit	Beoogd doel	Betrokkenen	Verantwoordelijk:	
			Opdrachtnemer	Opdrachtgever
Telefonische bereikbaarheid organiseren	Steunpunt voor uitvoerders bij organiseren en uitvoeren van activiteiten.	Projectgroep	Projectgroep	Afdeling BR gemeente
Presentatie actieprogramma via massamediale lokale campagne	Informerende van publiek en (maatschappelijke) organisaties.	Projectgroep	Projectgroep en afdeling AOA gemeente	Afdeling BR gemeente
Start uitvoerings-programma	Starten van activiteiten en maatregelen gericht op verbetering van de lokale gezondheid. Daarnaast profilering van het gemeentelijk gezondheidsbeleid en officiële aftrap door wethouder.	Alle (potentiële) actoren	Afhankelijk van het uitvoerings-programma	Afdeling BR gemeente
Presentatie en tussentijdse terugkoppeling resultaten	Vasthouden van betrokkenheid, mogelijkheid bieden tot bijstelling (bijvoorbeeld via nieuwsbrief).	Projectgroep en alle (potentiële) actoren	GGD	Afdeling BR gemeente
Voorstel formuleren over vervolgafspraken	Structurele inbedding van interventies.	Projectgroep en alle (potentiële) actoren	GGD	Afdeling BR gemeente
Verzamelen en analyseren gegevens van onderzoek en evaluatie	- Resultaten scoren; - Terugkoppelen aan college en gemeenteraad; - Leermomenten van andere thema's; - Draagvlak onderhouden bij uitvoeringspartners.	Projectgroep. Specifiek: afdelingen epidemiologie GGD en gemeente	GGD	Afdeling BR gemeente
Dende Nieuwsbrief / persbericht uitbrengen	Informerende publiek en overige (maatschappelijke) organisaties over behaalde resultaten, conclusies en evaluatie.	Projectgroep	GGD en afdeling AOA gemeente	Afdeling BR gemeente
Maken van prestatie-afspraken	Structurele inbedding en/of afronden van activiteiten / maatregelen.	Projectgroep	Afhankelijk van het uitvoerings-programma	Afdeling BR en PG gemeente
Evalueren van kadernota lokaal gezondheidsbeleid 2008-2011	Actualisatie van het lokale gezondheidsbeleid.	Gemeente, GGD en (vrijwillige) organisaties	Afdeling BL gemeente	College van burgemeester en wethouders

6.4 Evaluatie

In 2011 worden de resultaten en effecten van de uitvoeringsprogramma's – en dus de gestelde ambities per speerpunt – op drie niveaus geëvalueerd:

1. registratie, bereik en uitvoering.
2. procesevaluatie.
3. effectmeting.

De uitkomsten uit deze drie evaluatieniveaus vormen de basis voor een nieuwe of bijgestelde Kadernota Lokaal Gezondheidsbeleid 2012-2015.

Tot slot

Alles draait om gezondheid. Zo ook bij de gemeente Roosendaal. Ambitieuze gemeentelijke plannen, zoals beschreven in deze kadernota, vragen om de expertise en inzet van alle lokale ketenpartners. Ook doorzettingsvermogen is onontbeerlijk, want het realiseren van een structurele gezondheidsverbetering kost nu eenmaal tijd. Gedragsverandering van de lokale overheid, organisaties, instellingen, instanties en inwoners is langetermijnbeleid.

De komende vier jaar is met het ontwikkelen van de uitwerkingsprogramma's een belangrijke basis gelegd voor een gezonder Roosendaal in 2020. Een intensieve, ondersteunende en integrale samenwerking op alle beleidsterreinen levert Roosendalers maximale gezondheidswinst op.

Met als uiteindelijk resultaat: minder diabetespatiënten, minder overmatige drinkers, meer jongeren met een gezond gewicht, minder eenzame ouderen, minder depressieve inwoners én niet-roken is de norm.

De gemeente staat helemaal klaar voor een gezonder Roosendaal!

Beleidsregel verruiming openingstijden horeca

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Roosendaal
Officiële naam regeling	Beleidsregel verruiming openingstijden horeca
Citeertitel	Beleidsregel verruiming openingstijden horeca
Besloten door	Burgemeester
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	openbare orde en veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling
Geen.

Grondslagen
Algemene plaatselijke verordening, art. 2:29, lid 2

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)
Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terug-werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Voorstel gemeenteraad
1-5-2009		nieuwe regeling	21-4-2009 Gemeentebblad 2009/64, Roosendaalse bode 26-4-2009	21-4-2009 Gemeentebblad 2009/64, Roosendaalse bode 26-4-2009	2009/14878

Geconsolideerde tekst van de regeling

De burgemeester van Roosendaal;

Gelet op:

Artikel 2:29 lid 2 van de Algemene plaatselijke verordening (APV);

Besluit:

vast te stellen de navolgende Beleidsregel verruiming openingstijden horeca met bijbehorende toelichting en bijlage.

I Beleidsuitgangspunten.

Ten behoeve van het beslissen op een aanvraag van een horeca-exploitant om een afwijkend sluitingsuur ex artikel 2:29 lid 2 APV zijn de volgende beleidsuitgangspunten (waarmee de raad heeft ingestemd in zijn vergadering van 29 juni 2006) van toepassing.

Deze beleidsregel is alleen van toepassing voor de volgende horecagebieden (indachtig de Ontwikkelingsvisie horeca Roosendaal), zoals weergegeven op bijgevoegde kaart (BIJLAGE 1):

- Markt/ Bloemenmarkt/ Tongerloplein
- Molenstraat/ Hoogstraat
- Kade
- Spoorhavengebied
- Raadhuisstraat

Voor de overige gebieden geldt dat een aanvraag voor een afwijkend sluitingsuur specifiek moet worden beoordeeld en dat de daarbij betrokken belangen afzonderlijk moeten worden afgewogen. Voor die overige gebieden is het onderstaande derhalve niet van toepassing.

Een horeca-exploitant die een verruiming van de openingstijden wenst, dient een daarop gerichte en gemotiveerde aanvraag te doen en hierbij gebruik te maken van het daarvoor vastgestelde aanvraagformulier. Dit behoudens de bepaling ad IIc.

Een beslissing op de aanvraag (verzoek tot wijziging van de horeca-exploitatievergunning ter verruiming van de openstelling) wordt in een afzonderlijk vergunningvoorschrift in de horeca-exploitatievergunning opgenomen (bijvoorbeeld: het is toegestaan het horecabedrijf voor publiek geopend te hebben op zaterdag en zondag, tussen 02.00 en 04.00 uur).

Aan een verruiming van de openstelling (d.m.v. een afwijkend sluitingsuur) van de horeca-inrichting worden de volgende voorschriften verbonden:

- de vergunning geldt alleen voor vrijdag- en zaterdagnacht (d.w.z. zaterdag- en zondagochtend); alsmede op de in de APV opgenomen feestdagen (artikel 2:29 lid 4, sub b., onder 1 van de APV);
- de vergunning geldt tot maximaal 04.00 uur;
- vanaf 02.00 uur geldt een eenrichtingsverkeer/ draaideurregeling: er mogen geen personen meer worden toegelaten; personen mogen de horecagelegenheid wel verlaten; na 04.00 uur moet de gelegenheid geheel gesloten zijn voor bezoekers en mogen er geen bezoekers meer aanwezig zijn;
- de horeca-exploitant moet hier zelf op toe (laten) zien, d.w.z. zijn personeel hierover instrueren en erop sturen in de leiding;
- voor discotheken en grootschalige uitgaansgelegenheden, dat wil zeggen inrichtingen waarin zich tegelijkertijd meer dan 500 bezoekers bevinden, is de aanwezigheid en naleving van een specifiek veiligheidsplan met betrekking tot de verruiming van de openstelling vereist; hierbij vormt de aanwezigheid van een portier in ieder geval een randvoorwaarde;
- de voornoemde draaideurregeling is, in het kader van het ontnuchteringsbeleid, niet van toepassing voor de zogenoemde droge horeca, zijnde eetgelegenheden, waar slechts alcoholvrije dranken worden geschonken.

II Deze beleidsregel treedt met ingang van 1 mei 2009 in werking.

Aldus besloten door de burgemeester van Roosendaal op 21 april 2009,

De burgemeester,

(Vanwege de afmeting van de bijlage van deze beleidsregel (enkele plattegronden) is deze niet opgenomen).